

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GINA L. MAXWELL

Bel Altı Vuruşlar

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

NOVELLA

“Vanessa ve Jax’e bayıldım. Hikâyelerini kesinlikle tavsiye ediyorum. İlk romandaki karakterleri tekrar görmek de harikaydı. Bu kitabı okumalısınız.”

-Red Hot Books

“Gina L. Maxwell güzel bir romansı nasıl yazacağını çok iyi biliyor. Kabul etmeliyim ki Jax’in Vanessa’ya yaklaşımını okurken kendimden geçtim. Gina L. Maxwell’in bundan sonra karşımıza ne çıkaracağını çok merak ediyorum.”

-Mom’s Reading

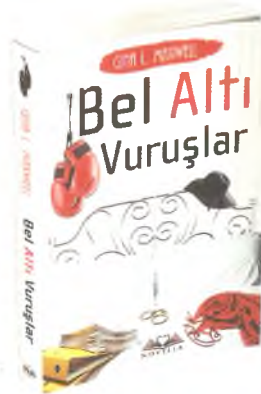
“Tutkulu sahneler ciddi anlamda etkileyiciydi ancak bu çifti geçmişleri ve endişeleri hakkında sohbet ederken okumaktan da çok keyif aldım. Okurken gülümsemeden duramıyorsunuz.”

-Fictionvixen

“Eğer çekici dövüşçülere ilginiz varsa, onları kimse Gina L. Maxwell kadar iyi anlatamıyor, o yüzden bu seriyi kesinlikle edinin! Şimdiden listemin en başındaki yerini aldı. Sonraki kitaplarını sabırsızlıkla bekliyorum.”

-The Book Bar

Kadının
yedi kuralı vardı,
adamın işe
onları yıkmak için
yedi günü.

Bel Altı
Vuruşlar

GINA L. MAXWELL

Bel Altı Vuruşlar

Çeviren: Özlem Özarpacı

Bel Altı Vuruşlar

© Gina L. Maxwell

Özgün Adı: Rules of Entanglement

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurchihan Kesim Ajans aracılığıyla

Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. Baskı: Aralık 2016

ISBN: 978-605-186-181-4

Yayınevi Sertifika No: 12330

Yayın Yönetmeni	: Şahin Güç
Çeviren	: Özlem Özarpacı
Editör	: A. Deniz Topaktaş
Sayfa Tasarım	: Elif Aydın Yavuz
Düzeltili	: Nihan İşler
Kapak Tasarım	: Filiz Odabaş
Baskı	: MY Matbaacılık San. Tic. Ve Ltd. Şti. Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8F Zeytinburnu / İstanbul SERTİFİKA NO: 34191 Tel: 0212 674 85 28

NOVELLA YAYINLARI

Maltepe Mh. Davutpaşa Cd. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul.

Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38

www.martiyayinlari.com

info@martiyayinlari.com

Novella Yayınları bir Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. markasıdır.

Bu kitap için büyük bir sabırla –ve bazen de biraz sabırsızca– bekleyen okurlarıma. Her birinize tek tek nasıl minnettar olduğumu anlatamam. Raflarınızda beni ağırlayarak kalbimde kendinize yer edindiniz. Teşekkür ederim.

Vanessa MacGregor'ın Yaşam için “7 Altın” Kuralı

7. Asla sorumluluklarını hafife alma.
6. Asla yalanların zehrine kapılma.
5. Asla bir kaçamağın üç günden fazla sürmesine izin verme.
4. Asla kelimeler yerine yumrukları tercih eden bir adamla birlikte olma.
3. Asla geleceği istikrarsız bir adamı hayatına alma.
2. Asla kontrolü elden bırakma.
1. Asla âşık olma.

1. Gün: Pazar

“Şu an resmen bir saat geç kaldı.”

Ayrıca kendi kendine yüksek sesle konuşmak, aç ve yolda kalmış olmanın yanı sıra seni delinin teki gibi gösteriyor.

Vanessa MacGregor, guruldayan midesini duymazdan gelmeye çalışarak Honolulu havaalanının dışında, yanında valizi ve el bagajıyla bir bankta oturuyordu. Büyüleyici manzaraya hayran hayran bakmayı kırk dakika kadar önce, en yakın dostu Lucie’nin, bu adada yaşayan ve Vanessa’yı almaya gelecek olan abisinin sözleştikleri saatten biraz fazlaca geciktiğini anladığında bırakmıştı.

Manikürlü tırnaklarıyla telefonunun sırtında ritim tutarken Lucie’yi arayıp aramamayı düşündü ama arkadaşını bugün haftasında endişelendirmek istemiyordu. Kız zaten fazlasıyla gergindi. Yetmezmiş gibi bir de üzerine bozuk suşi yiyerek kendini zehirleyip tuvaletten çıkamayacak hale gelmişti.

Bunun yerine Vanessa, Jackson’ı aramaya devam etti ama aramaları doğrudan sesli mesaja düşüyordu. Başına bir şey gelmiş olabileceğinden korkmaya başlamıştı. Ayrıca kısa

bir süre içinde burada olmazsa, adamın başına bir şey gelmiş olmasını tercih edeceğine şüphe yoktu.

Vanessa ekranı aydınlatmak ve saati kontrol etmek için yine cep telefonunun bir düğmesine bastı. Bütün günü havaalanında geçiremezdi. Jackson'la buluşup, hazırlıklar sırasında mutlu çiftin orada olmasında ısrar eden çatlak düğün organizatörüyle birlikte, Lucie ve nişanlısı adına kararlar vermek için dört gün erkenden, yani aşırı sosyetik Mau Loa tatil köyüne düğünden tam bir hafta önce gelmişti.

Mau Loa'ya giderken Jackson'ı kaçırp işleri iyice boka batırma ihtimali olmasa şimdiye kadar çoktan bir taksiye atlayıp yola koyulmuştu. Cep telefonuna bakıp derin bir nefes vererek Jackson'ı bir kez daha aramaya karar verdi. Tekrar arama tuşuna basarken manikürünü kontrol etti ve kendisiyle dalga geçer gibi çalan telefonu dinledi.

"Sen Vanessa olmalısın."Kafasını kaldırıp bu seksi bari-ton sesin geldiği yöne baktı ama güneş onu derhal kör etti. Retinalarına saplanan keskin acıyla gözlerini kıstı, elini gözlerine siper ederek karşısında duran, üzerinde lacivert sörfçü şortu ve tenine yapışan bir atlet giymiş olan adamın nasıl göründüğünü çıkarmaya çalıştı.

Koyu tenli ve leziz. Aklına gelen ilk şeyler bunlardı. Kısa, koyu renk saçları nemliydi ve sakalı da en azından bir günlük-tü. Sol kolunun pazısının ortasından başlayan siyah mürek-keple yapılmış, okyanus dalgalarından bir Polinezya dövmesi omzunun tepesine kadar uzanıyordu. Teni bronzdu ama o ti-pik altın rengindeki bronzluktan değildi. Sadece bir ton daha koyusuydu; adeta burada çok uzun süre yaşamaktan teni yer-

li halkla uyum sağlamış gibiydi. Bu koyu renk motife uymayan tek yanı, incecik bir bitter çikolata çizgisiyle çerçevelenmiş karameli andıran topaz rengi gözleriydi... Kahretsin, adamın gözlerini yalamaya kalkışmadan önce bir şeyler yemeliydi.

Jackson’la şahsen tanışmamıştı ama bir sürü fotoğrafını görmüştü. Gördükleri, bu seksi sesin sahibinin, Lucie’nin abisi ve şampiyon bir kafes dövüşçüsü olan Jackson’a ait olduğunu anlaması için yeterliydi. Jackson’ın sesli mesajı kulağında tutmakta olduğu telefonunda çınlayınca Vanessa anlık sersemliğinden çıktı ve telefonu kulağından çekip aramayı sonlandırdı. Ayağa kalkıp elini uzatırken radyo dalgalarının, adamın ses tellerine haksızlık ettiğine karar verdi.

“Jackson, sonunda tanıştığımıza çok memnun oldum.”

Vanessa’nın uzattığı eli kendi eliyle kavramadan önce memnuniyet belirtiyormuş gibi görünen bir gülümsemeyle kadına baktı. Adamın elleri nasırlardan sertti ve leziz bir sıcaklığa sahipti.

“Kız kardeşimin kötü şöhretli en yakın dostuyla sonunda tanıştığımıza sevindim,” dedi çocuksu büyüleyicilikteki gülümsemesiyle.

Ah, kesinlikle gideri vardı. Hawaiiililerin, “Sörfü bırak, sörfçüye bin,” gibi bir deyişleri var mıydı acaba? Yoksa bile Vanessa kesinlikle bunu yapacaktı. Gerçi adamın sörf yapıp yapmadığından bile emin değildi.

Kafasını toparlayarak sordu: “Her şey yolunda mı?” Jackson’ın bakışlarındaki soru işaretlerini görünce, “On birde burada olacağını söylemiştin, saat on ikiyi geçti. Seni ara-maya çalıştım ama hep sesli mesaja düştü,” diye ekledi.

Jackson omuz silkti. “Evet, telefonumun şarjı bitti. Genelde sadece Lucie’yle haberleşmek için kullandığımdan pek bakmıyorum. Teknoloji mevzularında mağara adamı gibiyim.”

Jackson’ın Lucie’ye uçak indiğinde Vanessa’nın onu aramasını söylediğini hatırlatmadı. Ki Vanessa aramıştı da. Üstelik beş defa. “Yaa. Bu kadar kaygısız yaşamak hoş olmalı.” Vanessa kendi sesindeki yargılayıcı tonu duyunca utandı. Bir saat boyunca aç bir şekilde güneşin altında oturduğundan biraz huysuz olması terbiyesini elden bırakabileceği anlamına gelmiyordu. “Peki araban falan mı bozuldu?”

“Dürüst olmak gerekirse, sörf yapıyordum ve zaman algımı kaybetmişim.”

Eh, sörf meselesi böylece aydınlanmıştı. Vanessa adamın bileklerine bakınca onun, pili bitik cep telefonuyla evden çıkarken saatini de kaybetmiş olduğunu düşündü. Bir anda bütün neşesi gidiverdi ve yüzündeki gülümseme donarak gergin bir taklide dönüştü. Karşısında duran bu seksi kafes dövüşçüsünün cinsel bölgesinde uyandırdığı sıcak hisler puf diye kaybolmuştu.

Kural 7: Asla sorumluluklarını hafife alma.

Lucie’nin her zaman bahsettiği sorumluluk sahibi, dünyayı omuzlayan adam neredeydi?

“Beni gelip almanın dert olacağını bilseydim keşke,” dedi kızgınlığını sesine yansıtmamaya çalışarak. Ve başarmayarak. “Bir taksiye atlardım.”

Jackson, teslim olurcasına ellerini havaya kaldırdı. “Kesinlikle haklısın. Düşüncesiz pisliğin tekiyim.”

“Ben öyle bir şey...”

“Ayrıca güzel bir azar yemeyi de kesinlikle hak ediyorum,” dedi yine gülümseyerek. “Ama bunu Jeep’ime doğru giderken yapalım lütfen. Çünkü arabayı kötü park ettim ve kızgın bir kadın tarafından azarlanışımın hamburgerle bira eşliğinde olmasını tercih ederim. Zira açlıktan ölüyorum.”

Kızgın mı? Kızgınlık bir yana, keyfinin kaçtığını bile pek belli etmemişti. Ama Jackson bu şekilde zırvalamaya ve ona böyle emirler yağdırmaya devam ederse Vanessa’nın kızgınlığına en ön sıradan tanıklık edebilecekti.

Jackson, Vanessa'nın yanıtını beklemeden valizinin sapını kapıp yürümeye başladı. İçinde şok, panik ve öfkeden oluşan bir dalga yükselen Vanessa adam valizi sürerek iki adım atamadan çantasını onun elinden kaptı. Önce kadının bagajını geri almasına şaşırılmış bir şekilde eline bakakalan Jackson, sonra da bir kaşını soru sorarcasına kaldırarak ona bakmaya başladı.

“Bir sorun mu var prenses?”

Prenses mi? Vanessa dişlerini gıcırdattı. Aynen öyle, bir problem vardı. Hatta işin aslı birden fazla problem vardı; bunlardan biri de Vanessa’nın şovunu bu adam yönetiyor-muş gibi davranmasıydı. Vanessa en son ne zaman birinin kendini ya da içinde bulunduğu durumu kontrol etmesine izin verdiğini hatırlayamıyordu. Şu an izin vermeye başlamayacağından da adı gibi emindi.

Tatil köyüne kendi başına gitmek istemesine rağmen sırf Lucie’ye saygısından onu beklemişti. Sonunda teşrif ettiğinde de bavulunu elinden çekip Vanessa’nın peşine düşmesini beklemişti. *Sonra da* belli ki öğle yemeği için bir yere uğ-

ramak gibi bir planı vardı; ki muhteşem bir fikir olsa da mesele bu değildi. Vanessa'nın aç olup olmadığını *sorma* zahmetine bile girmemişti. Ondan sonra da kim bilir, belki kız kardeşine yardım edebilmesi için Vanessa'yı tatil köyüne bırakmadan önce evine uğrayıp çamaşır falan yıkamak isteyecekti.

Jackson'ın herhangi bir seviyede ilişki kurmak için yanlış adam olduğu açıktı. Tatildeyken arzularını dindirmek isterse başka birini bulması gerekecekti.

Vanessa iç geçirdi. Yanlış adamlarla tanışmak son birkaç yılda oldukça fazla karşılaştığı bir durumdu. *Birinin daha işi bitti* *Nessie*. Ama şu an kendi "sonsuz kadar mutlu yaşadılar" hayallerine kederlenmek için doğru zaman değildi. Bu hafta sadece Lucie'nin peri masalını gerçekleştirmekle ilgili olacaktı ama belli ki abisi bu konuda hemfikir değildi.

"Bak ne diyeceğim," diye söze başladı her ne kadar sahte olsa da hoş bir gülümsemeyle. "Sen beni merak etme. Lucie'nin beni almanı rica ettiğini biliyorum ve sana sıkıntı verdiğim için de üzgünüm ama buna gerek yok. Ben bir taksiye atlarım."

"Ben de küçük kız kardeşimin düğün haftasında gazabına uğrama riskine gireyim, öyle mi? Sağ ol ama kalsın. Kasık koruyucum olmadan bir kickboksçuyla dövüşürüm daha iyi. O yüzden hadi." Jackson bu defa, Vanessa'nın omuzundaki silindir el bagajının askısını çekti ve yürümek üzere döndü.

"Aman Tanrım!" Vanessa ellerini kalçalarına koydu; adamın küstahlığının inanılmazlığı yüzünden başka bir hamle yapamadı. "*Gerçekten* eşyalarımı almayı bırakman lazım."

Jackson keyifli sırırtısını bastırırken –ve bunda başarısız

olduğunu söylemeliydi— bir kaşını kaldırdı. “Kibarlıktan hoşlanmıyorsun galiba?”

“Kibarlık ve ısrarcılık arasında keskin bir ayırım var. Sen ısrarcısın.”

“İsrarcı mı?” Bu kelimeyi hiç duymamış bir yüz ifadesi takındı. “Sadece buraya geliş sebebimi yerine getirmeye çalışıyorum. Geç kaldığım için özür diledim, şimdi de...”

“Hayır, dilemedin,” deyiverdi Vanessa kendini tutamarak. Bir konuşmanın her kelimesini hatırlamak sosyal durumlarda bazen keyif kaçırıcı olabiliyordu ama bölge savcısının yanında çalışırken bu çok değerli bir meziyetti. Pislik heriflerin “kibar” davranışları hakkındaki palavralarını yakalamaksa paha biçilmezdi.

“Diledim.”

Vanessa iç geçirdi. Halihazırda konuyu açmıştı, bari sonunu getirsendi. “Aa, *hayır*, dilemedin.”

“Evet, di...”

Vanessa kollarını göğsünde kavuşturdu ve onun sözünü kesti. “Tam olarak şunları söyledin: ‘Dürüst olmak gerekirse, sörf yapıyordum ve zaman algımı kaybetmişim.’”

“Vay canına, senden de hiçbir şey kaçmıyor galiba? Bunu unutmayayım bari,” diye mırıldandı Jackson. Bir eliyle ensesini ovarken, insanları etkileyerek beladan kurtulmanın yollarını bilen yalancı tır ergen gibi, uzun kirpiklerinin ardından yüz­süz bir şekilde, resmen sırttı. *İ-na-nıl-maz*. “O zaman ‘üzgünüm’ demediğim için çok üzgünüm.”

Vanessa, Jackson Maris’e, “Hayır” diyen pek fazla kadın olmadığına bahse girerdi. Adamın keyfi tavırlarının sebep

olduğu kızgınlık hâlâ hüküm sürse de ona teslim olma düşüncesi zihninin bir köşesinde filizlendi. Neyse ki akıllı, bu filiz Romantik İç Geçirişler ve Bacayı Saran Ateşler Bahçesi'ne dönüşmeden evvel onun başını ezecek kadar yerindeydi. Ez.

“Boş verelim gitsin. Ben bir taksiye bineyim, sen de...” Elleri öylece salladı. “Her ne yapıyorsan onu yap. Cuma günü düğünden önceki yemek davetinde görüşürüz.”

İşte. O kadar da zor olmadı. Yorgun ve aç olmasına, karşılama komitesinden de memnun kalmamasına rağmen sivri dilli ve kabalaşma arzusunun teslim olmayı reddetti. Sırf kendisi belirli bir kurala göre yaşıyor diye dünyadaki herkesin de öyle olması gerekmiyordu.

Lucie'yle arkadaşlığının hatırına kendini medeni olmaya zorlayarak –ve duyguları üzerinde tam bir kontrolü olduğunu kanıtlamak için– “Seninle tanışmak bir zevkti Jackson,” dedi ve hâlâ onun omzunda asılı duran çantasının askısını çekti.

Jackson elini Vanessa'nın elinin üzerine koymaya mey-
lederken güneşi ve dünyanın geri kalan kısmını kapladı. Konuşmaya başladığında sesi bir oktav alçalmıştı ve hafif titreşimler Vanessa'nın, varlıklarından haberinin bile olmadığı bütün erojen bölgelerine çarparak bedeninde gezindi. “O kadar da zevk almış gibi görünmüyorsun V.” Duraksadı, bakışları, Vanessa'nın dudaklarında bir an titreştikten sonra günahkâr bir şekilde gülümsedi. “Benimle gel.”

Jackson'la ateşli bir Hawaii seksinin davetsiz görüntüleri ışık hızıyla zihninde belirerek beyninden bedenine giden sinyalleri karıştırdı. Belirli yerleri arzuyla kasılırken, dizleri ve çenesi gibi bazı kısımları da şehvetle gevşedi.

Ya biriyle baş başa yetişkinlere özgü bir şeyler yaşama ihtiyacı tahmin ettiğinden çok daha fazlaydı ya da bu adam onu güvenle idare edebileceğinden çok daha fazla etkilemişti. Neyse ki her iki problemin de tek bir çözümü vardı. *Ez, ez, ez!*

“Hoşça kal Jackson.”

Çantalarını alarak ters istikamette ilerledi. Şansına, birkaç metre ileride bir taksi bekliyordu. Jackson arkasından seslendiğinde eşyalarını çoktan bagaja yerleştirmiş, kapı koluna uzanıyordu.

“O zaman seninle lobide buluşuruz.”

Asitte eriyip kaybolan nezaket şimdi Vanessa’nın midelerini yakıyordu. Bu adam insanları delicesine kışkırtmaktan hastalıklı bir zevk mi alıyordu yoksa gerçekten ne yaptığına dair hiçbir fikri mi yoktu? Jackson için üzücü olsa da Vanessa ilk varsayımının geçerli olduğunu düşündü.

Arkasını yavaşça dönerek şimdi elleri ceplerinde, yüzünde rahat bir tebessümle genişçe bir sütuna yaslanmış olan adama doğru konuşmaya başladı. “Gerek yok. Kendi başımın çaresine bakmakta oldukça başarılıyım.”

Adam kendini sütundan itip ağır ağır yürüyerek Vanessa’nın kişisel alanına yaklaştı. Adanın kendisi gibi, tuzlu su ve güneş gibi kokuyordu.

“Bundan hiç şüphem yok prenses,” dedi. “Ama farkında olmadığın bir detay var.”

“Neymiş o?”

“Reid’in tuttuğu düğün organizatörü, her düğünden önce, evlenecek çiftin bir hafta önceden tatil köyünde bulunması ve onunla birlikte düzenlemeleri yapması konusunda ısrarcı.”

“Bunu biliyorum. Neden bu kadar erken geldim sanıyorsunuz? Lucie’nin zevkini, bunu gözlerim kapalı yapabilecek kadar iyi biliyorum.”

Jackson onun söylediklerini dinlemedi bile. “Ve Mau Loa’daki ünlü müşteriler sebebiyle de sadece kayıtlı misafirler girebiliyor.”

Vanessa kalçasını yana çıkarıp kollarını göğsünde kavuşturdu. “İçeri giremeyeceksem, ne diye geldim?”

“Sen giremezsin,” dedi, “ama Lucie girebilir.”

Söyledikleri hiçbir anlam ifade etmediğinden ona bir şey tüttürüp tüttürmediğini soracaktı ki bir kaşını kaldırdığını görünce bir anda her şey aydınlandı.

Ve durum tamamen baktandı.

“Ah hayır,” dedi, çoktan beynine dişlerini geçirmiş olan bu haberi zihninden uzaklaştırmaya çalışırcasına ellerini kaldırarak. “Kesinlikle olmaz.”

“Kesinlikle olur.”

“Yanlış kıza denk geldin Maris. Bu yalan söylemek olur ve ben yalan söylemem. Gider müdürle konuşur, ona durumu açıklarım, olur biter.” Arkasını dönüp taksinin kapısını açtı.

“İşe yaramaz. Bak, Mau Loa bütün Hawaii adaları arasında ünlülerin en seçkin tatil köyüdür. Sırf kayıt yaptırmak için bile üç ayrı kimlik belgesi doldurman gerekiyor. Zenginler ve ünlüler öyle olmasından hoşnutlar. Çünkü helikopterden atlamadıkça paparazziler ya da çılgın hayranlar buraya giremezler. Böylece onlar da kendi başlarına biraz zaman geçirebiliyor, belki özel bir düğün seremonisi falan yapabiliyorlar.”

Vanessa’nın nın kalbi hızla çarparak göğüs kafesini delip

geçmeye çalıştı adeta. “O zaman başka bir otelde kalırım ve organizatörle buluşmak için Mau Loa’ya giderim,” dedi cılız bir itirazla.

Taksiden huysuz bir ses yükseldi. “Hey, hanımefendi, biniyor musunuz, binmiyor musunuz? Para yazıyor burada!”

Jackson açık yolcu camına doğru eğilerek, “Bunu bir daha söylemek ister misin?” dedi.

“Olur.” Sürücü belli ki ne demek istediğinin anlaşılması niyetindeydi. Ama iriyarı tipin yumruk yaptığı elini ve kendisine meydan okuyan bakışlarını görür görmez şoförün kabadayılığı sönmüverdi. Boğazını temizleyip yerinde kımıldanarak, “Yani, istediğiniz kadar bekleyebiliriz demek istemiştim,” dedi.

“Buna memnun olurum.”

Jackson doğrulup tekrar üzerine bir karaltı gibi çöktüğünde Vanessa onun, hayatını yumruklarından kazandığını hatırladı. Her ne kadar bunların, büyürken maruz kaldığı sarhoş dayaklardan olmadığını, bir spor olduğunu bilse de bu sınırlandırılmış şiddetin ne kadarının Jackson'ın karakterine sızdığını düşünmede ı edemedi.

“Pardon, ne diyordum?”

Vanessa o topaz rengi gözlerdeki ateşten gerçekten kaçınmak için güçlkle yutkunarak etrafına bakındı. Her şey söylenip bittiğinde hazır bulundurduğu “kapanış savunmasının” bu maskaralığa bulaşmaması için yeterli olmayacağından korkuyordu. Tanrı'ya şükür ki kalkan görevi görmesi için sivri diline güvenebilirdi. “Sınırsız bilgeliğinle neden başka bir yerde kalamayacağımı açıklamak üzere olduğuna eminim.”

“Neyse ki,” dedi Jackson ağzının bir köşesini yukarı doğru kaldırarak, “bütün sınırsız bilgelik ücretlerinden bugün için feragat etmeye karar verdim.” Jackson tek eliyle kapının üst kısmını kavrarken Vanessa gözlerini devirip kollarını kavuşturdu. “Düğün organizatörü eksantrik bir tip ve işlerin doğru düzgün olmadığından en ufak bir şüphe bile duysa, müşterilerini bırakmasıyla ünlü. Lucie ve Reid’in son dakikaya kadar gelmeyeceğini öğrenirse muhtemelen işi bırakır. Organizatör olmazsa düğün de olmaz. Düğün olmazsa da Reid beni mahveder. Ayrıca önümüzdeki on yıl falan boyunca kız kardeşimin bize yaşatacağı suçluluk duygusundan hiç bahsetmiyorum bile. Anlatabiliyor muyum?”

Vanessa bozguna uğramış gibi hissederek sonunda adamın bakışlarıyla buluştu ve o koca boşlukları doldurdu: “Düğünü güvence altına almak için Reid ve Lucie olarak kayıttı yaptırılmaz gerekiyor.”

“Bingo.”

Zihni, en yakın dostuna yardım etmek ve sadece meslek etiğine değil Kuralları’ndan birine de aykırı olan bir şeyi yapmak arasında gidip gelerek mücadele veriyordu. Kuralları adeta taşlara kazınmıştı ve onları koyduğu günden beri de canla başla bunlara uymuştu. Kuralları onu dengede tutuyordu. Adeta onun dini gibi oldukları söylenebilirdi. Üstelik bu sadece bir tek yalan söylemek gibi de olmayacaktı. Bütün bir hafta yalan ve aldatmacayla geçecekti. Kime veya ne sebeple olduğunun bir önemi yoktu.

Kural 6: Asla yalanların zehrine kapılma. Annesinden ve üvey babasından, beş tane yaşama yetecek kadar çok ya-

lan dinlemişti. Hitler'i ne kadar mazur görüyorsa yalana da o kadar anlayış gösteriyordu.

Bu duruma ilişkin rahatsızlığını yatıştırarak konuya mantıklı bir şekilde odaklandı. "Kimliklerimiz olmadan bunu nasıl yapacağız ki?"

"Mekânda bir tanıdığım var ve en azından kayıt yaptır-mamıza yardım edince o mesele hallolacak."

"Nişanlısı başka yerdeyken *Lucie'nin* orada kalmasını nasıl açıklayacağız?"

Jackson'ın dudakları, şeytani bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İyi denemeydi ama öyle bir şey olmayacak. Birlikte aynı bungalovda kalacağız."

"İki yatak odası olan bir bungalov herhalde?"

"Bir yatak odalı, birinci sınıf bir bungalova rezervasyon yapılmış bile. Gelinle damadın iki yatak odalı bir yer tutması için bir sebep yok. Ama kimse *Reid'in* kanepede uyuyacağını bilemez."

Düşün *Nessie!* "Bir hafta sonra evlenen biz olmadığımız-da ne olacak peki?"

"Cumartesi günü daha üst düzey başka bir düğün olacak. Birinci sınıf bir ünlü, eski bir hafif ağırsıklet UFC* şampiyonunu gölgede bırakıyor tabii. Bağlantıda olduğum kişinin söylediğine göre organizatörün o düğüne katılması gereki-yormuş, bu yüzden de o –ve dolayısıyla da mekân– kararları verenlerle evlenenlerin aynı kişiler olmadığını bilemeyecek."

Her itirazına pürüzsüz bir karşılık verdiği için Vanessa onun insanları kandırmak gibi bir alışkanlığı olup olmadığını

* Dünyanın en büyük MMA (Mixed Martial Arts - Karma Dövüş Sanatları) organizasyonudur. (ç.n.)

merak etti. Peki bu Vanessa'yı neden bu kadar hayal kırıklığına uğratmıştı ki? “Eh, hiç açık nokta bırakmamışsın,” dedi gergin bir şekilde. Omuzlarını dikleştirip çenesini kaldırarak ekledi: “Pekâlâ, bunu Lucie için yapacağım. Ama yine de taksiyle gidiyorum.”

Jackson'ın yüzü, Playboy kızlarından bir harem kazanmış gibi aydınlandı. “Tamam. Bu hafta bir sürü zamanımız olacak. Birazdan görüşürüz *pupule wahine*.”

“Pu-pu-le va-hi-ne mi? O da ne demek öyle?”

Jackson göz kırparak, “Hawaii dilinde bir sevgi ifadesi,” dedi.

“Harika.” Vanessa bunu alaycı bir tavırla söylemek istemişti ama daha ziyade saygılı gelmişti kulağa. Yerel dilin hoş olduğunu düşündüyse ne olacaktı yani? Hem uzun zamandır kimse ona Nessie ya da Avukat Hanım haricinde bir ifadeyle seslenmemişti. Jackson Maris gibilerinden sevgi sözcükleri duymaya elbette ki ihtiyacı yoktu.

Vanessa taksiye binip kapıyı kapadı ve kaldırımın kenarından uzaklaşırlarken açık camdan içeri süzülen o derin kahkahayı duymazdan gelmek için elinden gelenin en iyisini yaptı.

Derin, sakinleştirici bir nefes alırken dikiz aynasında taksicinin bakışlarıyla karşılaştı. “Mau Loa'ya lütfen. Ama önce arabaya servisi olan bir kafeye uğrayalım. Acelem yok ve de açlıktan ölüyorum.”

Ben *pisliğin* tekiyim.

Jackson ellerini ceplerine soktu ve bugüne dek tanıştığı en tuhaf, en çarpıcı kadının kendisini egzoz dumanları içinde

bırakışını izledi. Bu hafta onunla zaman geçirmeye can atması için birkaç sebep sıralayabilirdi –dolgun dudaklar, züm-rüt yeşili gözler, ipeksi kızıl bukleler ve bir adamı önünde diz çöktürtecek bir vücut– ama onu asıl tetikleyen şey kadının görünüşü değildi.

Maytap gibi patlayıcı karakteriydi.

Sakin tavırlı kadınlara alışkındı. Etkilemesi, memnun etmesi kolay kadınlara. Vanessa MacGregor ise bariz bir biçimde bunlardan biri değildi. Jackson’ın vazgeçmek gibi bir niyeti olmasa da kadın onu şutlamaya çok yaklaşmıştı. İşte bu onu delicesine cezbediyordu.

Ama yine de, arkadaşları olarak otele girmeleri gerektiğine dair az önce sıktığı palavraya bir bahane değildi bu.

Arabasına doğru yürürken sohbetlerini kafasından geçirdi. Kız kardeşinin en yakın arkadaşıyla tanışmalarının bu şekilde gideceğini tahmin etmemişti. O kadar geç kaldığı için kendini iğrenç hissetti. Bu, son on yılda benimsediği kaygısız yaşam tarzının göstergelerinden biriydi; etkileyici tavırları ve öğle yemeği teklifiyle telafi edemeyeceği bir şey olacağını hiç düşünmemişti.

Bunun üstüne bir de şu evlilik tezgâhı bombasını bırakmamış olsaydı –eninde sonunda– affedilebilirdi.

Reid onu arayıp durumu açıkladığında ve Jackson’ın yardımını istediğinde, Jackson, Vanessa’yı havaalanından almayı, Mau Loa’ya yerleştirmeyi (en azından sıkı güvenlik önlemlerini atlatıp onu içeri sokma kısmı doğrudu) ve sonra da o haftanın sonundaki düğüne kadar kendi düzenli programına dönmeyi planlamıştı. Reid organizatörün ne kadar eksantrik

bir tip olduğundan bahsetmişti ama Vanessa'nın Lucie rolü yapması gibi bir plan hiç olmamıştı. Jackson o kısmı, anın heyecanıyla uyduruvermişti.

Kadının o çılgın Jekyll ve Hyde çekiciliğiyle gafil avlanmıştı. Üstelik kadın sonra da onu tersleyip yakalamaca oynama havasında olmadığından ayaklarının dibine top bırakan bir köpek yavrusu gibi Jack onu kovalamıştı. Jackson büyülenmenin de ötesine geçmişti. Kadının içini açıp onu hareket geçiren şeyin ne olduğunu görmek istiyordu. Bu sebeple de hafta boyunca onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmeye dair ani ve açıklanamaz bir ihtiyaç duymuştu. Jax, o zırvalıkları yumurtlarken kanın beyninden daha aşağılarda bir bölgeye doğru çekildiğinden oldukça emindi.

Şimdi Vanessa'ya onu kandırdığına dair o son dakika haberini vermesi gerektiğini fark ederek ve neredeyse kesin bir şekilde apış arasına tekme yiyeceğini bilerek Jeep'ine bindi ve gönülsüz bir şekilde tatil köyüne doğru yola koyuldu.

Oahu'da sadece on iki yıldır yaşıyordu ama sanki bir ömür gibi geliyordu. Nevada, Sun Valley'deki yirmi üç yıllık hayatı soluk çocukluk anılarından bir koleksiyondan fazla bir şey sayılmazdı. Bunun sebebinin zamanın geçmesi mi yoksa o yılların büyük bir kısmını unutmak için bilinçli gayretlerinin etkisi mi olduğundan emin değildi. Her ne olursa olsun, kız kardeşini delicesine özlemesi dışında adada dünyanın en mutlu insanıydı. Büyürken kendini her zaman yanlış bir çarkın dişlisi gibi hissetmişti.

Harika bir hayatı olmaması değildi bunun sebebi. Ebeveynleri, onu ve kız kardeşini oldukları halleriyle seven ve

bütün ihtiyaçlarını karşılayan mükemmel insanlardı. Harika bir çocukluk geçirmişti.

Her şeyin cehenneme dönüşmesi, mezuniyetinden kısa bir süre sonra annesiyle babasının bir araba kazasında ölümünün ardından yetişkinliğinin başlangıcına denk düşüyordu.

Sonra da beş yıldan uzun bir süre böyle devam etmişti. Ama bundan kurtulabildiği ilk anda eşyalarını toplayıp Hawaii'ye gitmişti. Emektar ABD'yi terk etmeksizin ancak bu kadar uzağa gidebilmişti. Destinasyon seçimi coğrafi olmaktan ziyade soy ağacını araştırmaya yönelikti ama gerçek mesafe bazen ona ihtiyaç duyduğu zihinsel mesafe konusunda da yardımcı oluyordu.

Oahu'daki önü denize, arkası dağa bakan mütevazı kulübesine yerleşince adadaki en iyi MMA eğitim kampı olan Titanlar Takımı'na katılmıştı. Kariyerini yola koyduktan ve hayata bakışında bazı değişiklikler yaptıktan sonra, kazadan beri ilk defa kendini özgür ve mutlu hissetmişti.

Ebeveynlerinin ölümlerinden sonraki haftaları hatırlayan Jackson'ın, direksiyonu kavrayan elleri gerildi. Kızgınlık ve ihanetle karışık derin kayıp ve üzüntü duygularından değişken bir sel, kendisini aşağılara çekmekle tehdit ediyordu. Derin bir nefes alıp direksiyonu diziyile sabit tutarak kasıtlı bir yavaşlıkta elini gevşetti.

Bedeninde nadiren beliren bu gerginlik, kendini kötü şeylere bırakmaktan hiçbir yarar gelmeyeceğini hatırlatır nitelikteydi. Jeep'inin üstündeki sörf tahtasını düşünüp dalgaların kaslarına vurması ve anılarını bastırması için tekrardan sahile gidebilmeyi diledi. Ama her zamanki terapisi biraz bekleyecekti.

Kıyı boyunca ilerleyen yılankavi yolda araba sürerken her yanına çarpan ılık, tuzlu havaya odaklanarak adadaki doğa elementlerinin her zaman yaptığı gibi konsantrasyonunu toplamasına izin verdi.

Birkaç dakika sonra Mau Loa'nın özenli araba yoluna girdi. Aynı yükseklikteki uzun palmiye ağaçlarıyla, zarif sokak lambaları, beş katlı devasa çeşmenin etrafında yay çizen yarı dairesel yolun her iki yanına dizilmişlerdi. Jax konuk park yerine arabayı bıraktıktan sonra her şeyin yolunda olduğundan emin olmak ve Vanessa'nın gelişini beklemek üzere lobiye yöneldi.

Resepsiyonun ardındaki genç kadın bir çift anahtarlarını verdi ve çiftin valizlerini nereye götüreceği konusunda bir görevliyi bilgilendirdikten sonra çifti gülümseyerek ve geleneksel bir "Aloha" ile yolladı.

Jackson'ı gördüğünde yüzündeki gülümseme, müşteri memnuniyeti için olandan ziyade saf neşeye dönüştü. Yerlilere özgü koyu tene sahip, güzel ve ufak tefek bir kadındı; koyu çikolata rengi gözleri Jackson'ın bedeninde dans edencesine geziniyordu. Sol kulağında, uzun, siyah saçlarının arasında mavi bir amber çiçeği vardı. Çalışmakta olan diğer kıza bir şeyler fısıldadıktan sonra onu karşılamak üzere resepsiyondan çıktı.

"Selam Jilli."

Kadın neşeli bir gülüşle ona doğru gelip kollarını boynuna doladı ve sıkıca sarıldı. Jackson da onun bu ilgisine kadının ince beline sarılarak karşılık verdi. Bir an sonra kadın memnun bir şekilde iç geçirerek geri çekildi.

“Aloha Jackie. Seni gördüğüme sevindim.”

Kadının, sırf o nefret ettiği –ya da nefret ediyormuş gibi yaptığı– için kullandığı takma adı duyunca yüzünü buruşturdu. “Ben de seni gördüğüme sevindim fıstık. Nasılsın?”

Jilli yavru köpeklerle özgü bir bakışla, “Yani sen benim kalbimi kırıp gittiğinden beri mi?” diye sordu.

Jilli tamamen uyduruyordu. Kendisi yeni evliydi ve adadaki bir başka dövüşçü olan kocasına da delicesine âşık. Jax adama, hem bir dövüşçü, hem de Jilli’ye kraliçeymiş gibi davranan biri olarak saygı duyuyordu.

“İçimden bir ses kocacığının buna alınabileceğini söylüyor ve ben de dişlerimi oldukları haliyle seviyorum doğrusu.”

Kadın kıkırdayarak rol yapmaya son verdi. “Evet, sanırım haklısın. Ee, şeref misafirin nerede bakalım?”

“Yardımin için tekrar teşekkürler Jilli. Beni ortadan kaldırmak için bir kiralık katil aramadığını varsayacak olursak, birazdan burada olur.”

Jilli kollarını kavuşturdu. “Kızla daha yeni tanıştın. Şimdiden onun canını sıkacak ne yapmış olabilirsin?”

“Sanırım soru ne yapmadığım olmalı.”

Kadının yüzüne sinsi bir sırıtiş yayıldı. “Ah, kulağa çok güzel geliyor. Gel hadi,” diyerek Jackson’dan sıyrıldı ve elinden tutarak danışmadan uzağa çekti. Kendilerine kulak misafiri olabilecek insanlardan yeterince uzaklaştıklarında durdu. “Tamam, hadi neler olduğunu anlat.”

Jackson çok önemsiz bir şekilde geç kalışından, sonra nasıl ısrarcı davranma kabahatini işlediğinden ve kendi ben-

cilce sebepleriyle kışını kurtarmak için yalan söyleme ahlak-sızlığını yaptığından bahsederken sızlanmamak için kendini zor zapt etti.

Hikâyesini bitirdiğinde Jillî'nin yüzündeki şok ifadesi bir annenin somurtuşu kadar etkiliydi. Jackson savunmaya geçercesine kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sıçtığımı biliyorum. Buraya geldiğinde özür dileyip ona gerçeği söyleyeceğim, tamam mı?"

"Bence bu çok iyi bir fikir. Kızın üstüne fazla gitme Şampiyon. Muhtemelen yolculuktan dolayı yorulmuştur." Neşelenerek ekledi: "Dinlenme odasındaki dolabında hâlâ birkaç kıyafetin var. Üstünü değiştirip şu sörfçü çocuk havasından uzaklaşmaya ne dersin? Yani bizim gibi yetişkinlere benze-yebilirsin biraz."

"Çok komik. İyi bari. Sanırım biraz yetişkin rolü oynamak beni öldürmez."

Jackson onu yanağından öpüp normalde Vanessa'nın içeri girmesine müsaade etmeyen katı güvenlik önlemlerini atlatmasına yardımcı olduğu için bir kez daha teşekkür etti.

"Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun Jackie. Hadi gidip hazırlan bakalım," dedi ve onun yanağına hafifçe vurduktan sonra lobiye doğru ilerledi.

Jax, zaman zaman kullandığı personel dolabından kıyafetlerini alıp küçük, özel banyoya ilerledi. Lavaboda duran cep telefonu titreştiğinde kargo şortunu yeni giymişti. Arayan numaraya bile bakmaya zahmet etmeden telefonu kulağı ve omzu arasına sıkıştırırken beyaz pamuklu gömleği aldı.

"Evet," diye bağırarak yanıt verdi.

“Jax.”

“Reid, adamım. Küçük kız kardeşim nasıl bakalım? Daha iyi oldu mu?”

“Maalesef henüz değil. Sisteminden bütün o pisliği atana kadar birkaç gün geçmesi gerekebiliyor.” Jackson, en eski dostunun gerginliğinin telefonda süzülerek kendisine ulaştığını hissedebiliyordu. “Onu böyle görüp hiçbir şey yapamayınca bir şeyleri gırtlaklamak istiyorum.”

“Evet, nasıl bir his olduğunu biliyorum.” Lucie’nin, ikinci sınıftayken zatürre olduğu zamanı hatırladı. Sürekli endişe içinde olmak Jackson’ı çıldırtmıştı. Bu gerginliğin birazını almak için Jax Reid’e takıldı. “Belki biraz çamur yağdırmak iyi gelir.”

“Bana bak pislik, dövüşü bırakıp heykele başlamam senin kıcını tekmeleyemeyeceğim anlamına gelmez. Vanessa’yla her şey yolunda gitti mi?”

Jax gömleği üzerine geçirip düğmelerini iliklemeğe başladı. “Hatunlarla nasıl olduğumu bilirsin Andrews.” Kesinlikle hiçbir şeye yanıt vermeyen bir ifade.

“Evet, bilirim. Ee, peki egon reddedilmekle nasıl başa çıkıyor?”

Pekâlâ, bu biraz korkutucuydu. Ya Vanessa arayıp onu Lucie’ye ispiyonlamıştı –ki Jackson, Lucie bu kadar hastayken Vanessa’nın böyle bir şey yapmayacağını düşünüyordu– ya da bu kadın, erkek avcısı olmakla ünlüydü. “Neden bahsediyorsun sen? İşler gayet yolunda gitti.”

“En az Lucie kadar kötü bir yalancısın, biliyor musun?”

Jax daha yarım saat önce söylediği yalanları düşünerek, “Bunu bir de Vanessa’ya sor,” diye mırıldandı.

“Ne dedin?”

“Hiç.” Jax lavaboya yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturdu. “Baksana, lafı açılmışken, Vanessa aşırı dindar biri falan mı?”

“Bildğim kadarıyla değil, neden ki?”

“Sohbet ederken yalandan söz açıldı da asla söylemediği konusunda oldukça katıydı. Yani hiçbir şekilde söylememiş. E peki, dindar değilse neden böyle?”

“Şanslı yedi kuralından biri o.”

Jackson dinlenme alanına doğru yürürken, çıkardığı kıyafetlerini kilitli dolaba koymak için durdu ve lobiye yönelmeden önce bir şişe su aldı. “Altın Kural gibi bir şey mi?”

“Daha ziyade kendine has on emir gibi bir şey. Tabii dini şeyler gibi değil. Gerçi Lu’ya bakılırsa bunları asla çiğnemezmiş.”

“Asla, öyle mi? İlginç.”

Arkadaşının iç çekişi gayet yüksek ve net bir şekilde kulağına geldi. “Bana bak Maris, eğer kendi iyiliğini düşünüyorsan ona bulaşma. Ben onu iş üstündeyken gördüm. Adamlar özgüvenli bir şekilde onun yanına gelirler ve Vanessa onlarla işini bitirdiğinde barın bir köşesinde kedi gibi yaralarını yalıyor olurlar. Üstelik sen onun tipinin yakınında bile değilsin.”

Jackson, Reid’in çizdiği tablo karşısında gülümsedi. “Eh, senin *kız kardeşini* baştan çıkardığımda nasıl hissedeceğini görmek istiyordum ama bir kız kardeşin olmadığına göre benim bu haftaki randevu programım da oldukça müsait. Ayrıca da kulağa oldukça eğlenceli geliyor.”

Tabii, normal bir adamın, beline etler bağlı şekilde hay-

vanat bahçesindeki aslan kafesinden kaçmaya çalışması kadar eğlenceliydi. Ama neticede Jax asla normal olduğunu iddia etmemişti.

“Bana bak,” diye karşı çıktı Reid, “ikimiz de biliyoruz ki ortalık yatışınca –ve *burnum* iyileşince– Luce’un başkasıyla değil de benimle birlikte olmasına senin de sevineceğini biliyoruz.”

Adamın hakkı vardı.

“Ayrıca ben dalga geçmiyorum Jax. Orada her şeyin sorunsuz bir şekilde gitmesini sağlamalısın. Rezervasyon politikalarını atlatmanın bir yolunu bulacağını söylemiştin, o yüzden lütfen buna odaklan. Lu’ya geçen sefer o gerizekalının yaptığı gibi dandik bir seremoni yerine asıl hak ettiği hayalindeki düğünün gerçekleşmeyeceğini söylemek istemiyorum. Beni anlıyor musun?”

“Evet,” diye yanıt verdi Jax çelik gibi bir sesle. “Seni anlıyorum.” Yıllar önce kız kardeşini mahveden o pisliği hatırlayınca şakalaşma havasından çıkmıştı. “Kız kardeşimin düğününün iptal olmasına asla izin vermem.”

Hatta iptal olmayacağına dair onu *temin* etmek istiyordu. Mau Loa’nın kısmi ortaklarından biri olarak böyle bir yetkisi vardı ama kontratı sebebiyle bunu Reid’e ya da bir başkasına söyleyemiyordu. Jax, birkaç yıl önce geleceğini güvenceye almak adına tatil köyünün mali destekçisi olmuştu. Dövüş kariyerine odaklandığından ve Hawaii’de lüks bir tatil köyüne sahip olmanın getireceği kötü şöhreti istemediğinden gizli ortak olmayı talep etmişti. Jilli’nin bunu bilmesinin tek sebebi, çıktıkları dönemde Jackson’ın evini temizlerken kontratı bulmuş olmasıydı. Jackson ona gizlilik yemini ettirmiş, kız da bugüne kadar onu hayal kırıklığına uğratmamıştı.

Jax suyun kapağını açarken resepsiyon masasına oturarak Jillî'ye göz kırptı. Buz gibi suyu kafasına dikip işler kötüye giderse Reid'in kendisine nasıl fiziksel zararlar vereceğini kuşağının dibinde anlatışını dinlerken Vanessa'nın taksisi yarı dairesel yolda ilerleyip girişte durdu. Jackson, neredeyse bir şişe suyu daha yeni bitirmiş olmasına rağmen uzun bacaklı kızıl arabadan dışarı adım attığında dili damağı kurudu, adrenalın kanına hücum etti ve ringde, elinde kalın harflerden 1. RAUNT yazılı devasa bir tabela taşıyan bir kız hayal etti.

Tam o anda, ona gerçeği söylemeden önce Vanessa'nın yerleşip rahatlamasını beklemeye karar verdi. Belki onu bir şeyler içmeye çıkarır ve o zaman olanları anlatırdı. Vanessa güneşi yüzünde, kum tanelerini ayaklarında hissedince ve alkol kanına karışınca büyük ihtimalle Jackson'dan daha az nefret ederdi, öyle değil mi?

"Merak etme dostum," diye rahatlattı telefonun ucundaki arkadaşını. "Her şey kontrolüm altında."

Reid'in sözleri pek de cesaret verici değildi. "Neden kötü bir şeyler hissediyorum acaba?"

"Hiçbir fikrim yok. Hadi, kapatıyorum." Jax masadan atlarken kapama tuşuna bastı. "Çünkü nişanım geldi."

Çantalarını çıkardıktan sonra bagajı kapatan sürücü parayı aldı ve bir "Aloha" bile demeden aceleyle taksiye döndü. Vanessa egzoz dumanından öksürerek eşyalarını kaldırım kenarına taşıdı. Adalı insanların dostane ve yardımsever olmaları gerekmiyor muydu? Gerçi, şoförü havaalanında bekletti-

ğı, sonra da hızlıca bir şeyler atıştırmak için küçük bir kafede durdurduğu için adamın biraz rahatsız olmaya hakkı vardı. Yine de harcadığı zaman için gereğince ücretini almıştı.

Ne gündü ama. Havaalanında mahsur kalmış, kimlik değiştireceğini öğrenmiş ve Oahu'daki tek aksi şoföre denk gelmişti. Dünya üzerindeki en güzel ve kaygısız yerlerden birindeki ilk birkaç saatini pek böyle hayal etmemişti.

Ama bunların kontrol edemeyeceği şeyler olduğunu hatırladı. Kontrol edebileceği şeylerse şu anki durumu ve...

"Selam tatlım."

...oydu.

Vanessa derin bir nefes alıp yanındaki belaya bakmak üzere döndü. Beş para etmez sörf kılığını çıkarıp sözüm ona anakaradan buraya uçmuş biri için daha uygun bir şeyler giymişti. Haki rengi kargo şortunun üzerinde hafif, beyaz bir gömlek, altında da rahat ve abartısız sandaletler vardı.

Peki o halde Vanessa ne demeye onu seksi ve fazla giyinik olarak görüyordu ki?

Vanessa'nın nabızı bir anda yükseldi ve ılık havaya rağmen vücudundaki tüyler ürperdi. Ona mümkün olduğunca yakın durduğunda Vanessa'ya tepeden bakıyordu. Adam resmen devasaydı. Böylesine iri birinin ufak tefek arkadaşlarıyla aynı DNA'yı taşıması nasıl mümkün oluyordu?

Adamla sıkıntılı bir başlangıç yapmış olmaları neticede Vanessa'nın gözlerini kör etmiş değildi. Adam gerçekten de hayatında gördüğü en muhteşem erkeklerden biriydi. Kurallarından bir kaçını ihlal etmiş olması çok yazıktı. Lanet olsun, dürüst olması gerekirse adam neredeyse bütün kurallarını ihlal etmişti.

Jackson onun el çantasını almak için eğildi ve tekrar doğrulurken uzanıp yanağına sıcak bir öpücük kondurdu. Vanessa bu beklenmedik samimiyet karşısında derin bir nefes aldı ve neredeyse geri çekiliyordu ki adamın uyarı niteliğindeki yumuşak sözleri onu yerinde tuttu. “Burada kim olduğumuzu unutma. Beni cinsel tacizden suçlamaya kalkarsan foyamız büyük ihtimalle ortaya çıkar.”

Jackson'ın alçak sesli sırtışı hem içini eritti, hem de sinirini tepesine çıkardı. Bulaşıcı gülümsemesi, Vanessa'yı da dudak kenarlarını hafifçe yukarı kaldırmaya teşvik etti; fakat dudaklarına, oldukları yerde kalmalarını emretti. Çaktırmak için sırtışını genişleterek becerebildiği en tatlı sesiyle ona, “Beni merak etme sevgilim, mahkeme salonunda yıldızlara yakışır oyunculuk becerilerim vardır. Ama senin yerinde olsam fazla abartmamaya çalışırdım çünkü bu durumdan faydalanmaya kalkarsan kapıları kapattıktan sonra erkekliğine ne yapacağım konusunda endişelenmen gerekebilir.”

Jackson yakışıklılığına çapkın bir hava katan çaprazlamasına, beyaz bir yara izinin bulunduğu sol kaşını kaldırdı. Vanessa şu an fena halde görüldüğünün farkında olmasına rağmen adamın bakışları, sanki Vanessa onun en sevdiği şekerlemeye daldırılmış gibi kızmış gibi bedeninde gezindi. Belki de ilgisiz Dalgalar Prensi ondan zannettiği kadar etkilenmemiş değildi.

“Dört gözle bekleyeceğim prenses,” dedi neşeyle sırtaarak ve ona göz kırptıktan sonra lobiye doğru ilerledi.

Bu herifin nesi vardı böyle? Biraz geri adım atmalı, onu yumuşatmalı, ya da en azından üslubunu hafifletme-

liydi. Yani bunlardan birini yapması gerektiği kesindi. Aleti tehdit edildiğinde normal herhangi bir erkeğin yapacağı şey bu olurdu. Belki de mazoşizme bir ilgisi vardı. Bu düşünce Vanessa'yı neşelendirdi. Gizli bir mazoşist, Jackson o ısıltılı bakışlarını her üzerine çevirdiğinde içinde canlanan o arzu kıvılcımlarının üzerine pekâlâ su serpebilirdi.

Vanessa, şimdiden kendini daha iyi hissederek tekerlekli bavulunun sapını kavrayıp lobinin fayans girişi boyunca ardından sürükledi. Jackson resepsiyonda durmuş, kendisine yüzünde, muhtemelen müşteri ilişkileri ödülünü kazanabilecek nitelikte bir gülümsemeyle bir evrak zarfı ve iki anahtar veren egzotik güzellikte bir kadınla konuşuyordu.

"İşte benim sevgili karım," diye bildirdi Jackson ve kolunu Vanessa'nın beline dolayarak onu kendine doğru çekti.

"Müstakbel karın, canım," dedi Vanessa suratında donmuş sahte bir mutluluk ifadesiyle. "Henüz resmi olarak senin karın değilim." Sonra da kendine engel olamadan ekledi: "O zamana kadar da her şey mümkün."

Kendisini tutan manyak gülerken, resepsiyondaki kadın da rakibini inceleyen bir tarzda onu süzdü. Bu çok bariz bir hareket değildi ama Vanessa onun Ayın Elemanı maskesinin milisaniyelik çatlağından sızan bakışı yakalamıştı.

"Mau Loa'ya hoş geldiniz Bayan Miller. Tatil köyümüzde sizi ve Bay Andrews'u ağırlamak bizim için bir zevk. Tatilinizi daha keyifli bir hale getirmeniz için yardımcı olabileceğimiz bir şey olursa lütfen istemekte tereddüt etmeyin."

"Teşekkür ederim..." Kızın rezervasyon müdürü olduğunu belirten yaka kartındaki isme baktı. "Jillian. Her şeyin

harika olacağına eminim. Düğün organizatörüyle ilk görüşmemin nerede...”

Jackson boğazını temizleyip belini hafifçe sıktı. Vanessa gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu.

“...ilk görüşmemizin nerede olacağını söyleyebilir misin?”

“Elbette. İzin verirsiniz kontrol edeyim.” Parmaklarını birkaç saniye klavyede tıkırdattıktan sonra, “Onunla saat dörtte Honu Kafe’de buluşacaksınız,” dedi.

“Harika,” dedi Jackson konuşmanın bittiğini belirtircesine masaya hafifçe vurarak. “Eh Jilli, artık müsaade edersen çok uzun bir yolculuk geçiren Lucie’yi bungalovumuza götüreyim de biraz kendine çeki düzen versin. Normalde bu kadar yabani görünmez.”

Adam sanki kürek kemiklerinin arasına bir yumruk indirmiş gibi Vanessa’nın ciğerlerindeki hava boşalıverdi. Şaka mı yapıyordu acaba? Nabızı aniden yükseldi ve ona ateş püskürerek karşılık verme isteği mantığını gölgeleyince de o koca ağzını açiverdi. “Eh, en azından ben bir duş alarak sorunumu çözebiliyorum. Seninse kendi sorununu çözmek için minik, mavi bir hapa ihtiyacın oluyor.”

Jackson, yumruğuyla bastırmaya çalıştığı öksürük ve kahkaha karışımı tuhaf bir ses çıkardı. Az evvel en yakın arkadaşının ağzından dökülen sözleri durup düşünüp, bunlardan pişmanlık duymasına fırsat bırakmadan zarfı ve anahartları hızla masadan aldı. “Ben kendime çeki düzen verirken neden gidip birkaç arkadaş edinmiyorsun? Benim işim biraz sürer, o yüzden yerinde olsam hiç acele etmezdim.”

Yüzünde hem şaşkınlık hem de keyif ifadesi bulunan

kadınla göz göze gelen Vanessa elinden geldiğinde özür dilercesine bir ifade takındı. “Çok üzgünüm. Düşün meselesi yüzünden çok stres altındayım, bu yüzden de pek kendimde değilim. Yardımın için çok teşekkürler.”

Vanessa arkasına bile bakmadan dolgu topuklu sandaletleri üzerinde dönüp bungalovuna giden yol olmasını umarak girişin tersi istikametinde ilerlemeye başladı. Güneş ışığına doğru adım attığında yemyeşil palmiye ağaçları ve dolu şezlonglarla çevrili devasa bir havuz ve birkaç tane de jakuziyle karşılaştı. Tek bir tarafa bakan irice bir kayadan aşağı dökülen şelale tatil köyünün sınırları içine adadan bir parça getirmiş gibiydi.

Daha turistik bir bölgeye doğru giden yollardan birinde ilerlerken güneş gözlüklerinin ardından konuklara bir göz attı. Emin olamasa da havuzda Reese Witherspoon’u kocasıyla birlikte gördüğüne ve Alec Baldwin’e aşırı derecede benzeyen birinin de barda dikildiğine yemin edebilirdi. Onlara hayran hayran bakabilmek için bile fazlasıyla yorgun olduğundan şanslı sayılırlardı. Vanessa bungalovunu bulmaya istekli bir şekilde yürümeye devam etti.

Mau Loa, adadaki diğer ticari tatil köyleri gibi değildi. Devasa, otel tarzında bir binada yüzlerce odası yoktu. Onun yerine araziye dağılmış olarak birkaç düzine özel bungalova ev sahipliği yapıyordu. Yani, bir cennetle çevrili konforun kucağında küçük evler gibilerdi. Pek kötü sayılmazdı.

En dış sınırdaki olduğu için en gözden ırak yerlerden biri olan bungalovunu bulması sadece birkaç dakikasını aldı. Rahatlayarak çabucak anahtarıyla kapıyı açtı ve beyaz sıvalı

eve girdi. İçerisi bir seyahat dergisinden fırlamış gibiydi. Geniş, ferah ve esintili; her şey, ön verandasından sadece bir taş atımı mesafede bulunan okyanusla uyum sağlasın diye beyaz ya da yumuşak mavi renklerindeydi.

Ana odada gökyüzünden sarkan bulutlara benzeyen, davetkâr kanepeleriyle sıcak bir oturma alanı mevcuttu. Sol taraftaki duvarın tamamı, kayan cam kapılardandı ve bunlar fasulye şeklinde bir havuz, bir jakuzi, küçük bir bar, açık alan duşu ve bir hamakla tamamlanmış, iki buçuk metrelik çitlerle gizliliği sağlanmış küçük bir avluya açılıyordu. Küçük ama dopdolu mutfak oturma alanının tam sağındaydı ve buradan bir kahvaltı masası ve taburelerle ayrılıyordu.

Vanessa odanın karşı tarafına geçip kapıyı açınca hayatında gördüğü en romantik yatak odasıyla karşılaştı. Bir gölgelik, devasa, sayvanlı karyolanın yanlarından dökülüyor, aynı zamanda özel bahçeye açılan Fransız kapılardan süzülen deniz esintisiyle titreşiyordu.

Tam o anda görevli, çantalarını getirdi. Hiç vakit kaybetmeden temiz kıyafetlerini çıkarıp duşa daldı. Sıcak suyun en son ne zaman bu kadar harika hissettirdiğini hatırlayamıyordu; portakal ve hanımeli kokulu duş ürünleri, onu hem rahatlatmış, hem de canlandırmıştı. Havluyla kurulanıp pamuklu bir şort ve tişört giydikten sonra doğruca yatağa gitti.

Yatak adını verdikleri yumuşak buluta atlamadan önce, “Havyarlı düşler ve şampanyalı hayaller,”* diye fısıldadı yüzünde bir gülümsemeyle... Ve sızdı.

* *Lifestyles of the Rich and Famous (Zengin ve Ünlülerin Yaşamları) adlı Amerikan televizyon programının sunucusunun her bölüm sonunda izleyicilere kullandığı bir ifade. (ç.n.)*

Kapı çalınca irkilerek uyandı. Saatine bakınca rahatladı. Yaklaşık yarım saat geçmişti, ki bu da oldukça iyi bir kestirme süresi demektir. Kesinlikle çok daha tazelenmiş hissediyordu.

Kapı tekrar çalındı. Eğer Tanrı vardiysa kapıdaki, Vanessa'nın her yerde gördüğü o leziz mavi içeceklerden birini getirmiş bir garson olmalıydı.

"Geliyorum," diye seslendi yataktan atlayarak. Hızla kapıyı açınca hevesi kursağında kaldı. "Ah, sendin demek."

"Minik mavi hap öyle mi? Tam bir klasik." Jackson eşikten içeri adımını atarken elini kalbine koydu. "Canım yandı ama yine de bir klasikti."

Onun ardından Vanessa kapıyı gerektiğinden biraz daha sert kapattı. "Lucie'yle zengin ve ünlü nişanlısının ilişkisinin sallantıda olduğu haberi gazetelere taşınca da bakalım bunun bir klasik olduğunu düşünecek misin? Ki bu da tamamen senin suçun olacak."

Jackson omzunu duvara dayayıp kollarını göğsünde kavuşturdu. "Neden benim suçummuş?"

"Çünkü!" Vanessa parmağıyla onun göğsünü dürttü. "Hakaretlerinle benim tepemi attırdın. Reid, Lucie hakkında asla öyle bir şey demezdi. Lucie'nin yürüdüğü yola tapar o. Ama zaten bir kadına nasıl davranılması gerektiğine dair hiçbir fikrin olmadığı çok açık, o yüzden de bunu bütün bir hafta boyunca nasıl sürdüreceğimizi hiç bilmiyorum. Ama zaten resepsiyondaki kız orada sahnelediğimiz oyunla ilgili gevezelik edince de bunun için endişelenmemize gerek kalmayacak."

Vanessa dönmek üzereyken Jackson onu kolundan yakalayıp çekip gitmesine mani oldu. "Birincisi Jill kimseye hiçbir şey söylemeyecek."

“Ah, gerçekten mi? Nedenmiş o?”

“Çünkü o sana bahsettiğim kişi. O da planın içinde.”

Bu minik haber, beynine ulaştı ve satır aralarını okumasını sağlayan bütün gerekli kısımlara değip geçti. Vanessa’nın gözleri kocaman açıldı. “Yani bizim...”

“Öyle bir oyun sergilememize gerek yoktu,” dedi Jackson geniş bir gülümsemeyle. Vanessa onun, kısa sakalının altında gizli, insanın içini eriten çekiciliğini daha da artıran minik gamzeleri olduğunu ilk defa fark etti. Neden bütün pislikler bu kadar harika olmak zorundaydı ki? “Evet, biliyorum ama oyuna adapte olmamız gerektiğini düşündüm. Ayrıca ilk kavgamızı da aradan çıkarmış olduk.”

“Ah, ne demezsin...”

“İkincisi de,” dedi Jackson onun muhtemel çıkışmasını keserek, “senin inancının aksine, bir kadına nasıl davranacağımı gayet iyi biliyorum. Hem de *her* açıdan,” diye ekledi; yüzündeki eğlenceli ifadeyi adeta bir maskeyi çıkarır gibi değiştirmişti.

İlk tanıştığı çekici, iyi huylu adam şu an karşısında dikilen bu ciddi adam tarafından yok edilmişti. Vanessa, bu adamın –âşığının her dilediğini şüphesiz bir şekilde yerine getirebilecek ya da bir düşmanın kâbusu olabilecek bu adamın– onun asıl benliği olduğunu hissetti.

Adeta bir şeyler odadaki havayı yok etmişti. Topaz rengi gözler onu delip geçti, tüm bedenini ısıttı ve söylediği sözcüklerdeki ima, bacakları arasına bir sıcaklık yaydı. Sözcükler. Vanessa’nın sözcükleri nereye kaybolmuştu? Daha önce nutku hiç tutulmamıştı. Tanrı aşkına, Vanessa tartışarak geçimini sağlıyordu.

Bu adam Tehlikeliydi, hem de büyük T ile.

Yakın bir zamanda onunla bir kafeste karşı karşıya gelmeyi planlamadığı düşünülürse bu tehlike tehdidi fiziki değil –tabii yerleri titreten orgazmlar, onu hastaneye gitmek zorunda bırakmadığı sürece– duygusal sağlığı için geçerliydi.

Ardından, adeta bir fırtınadan sonra yön değiştiren rüzgâr gibi Jackson onun kolunu bıraktı, yoğunluk geçti ve bir anda eski şen haline geri döndü. Öylece. “Bu da aradan çıktı-ğına göre seni özür için bir öğle yemeğine çıkarmak isterim.”

Vanessa, beyninin adamın tuhaf karakter değişimlerini analiz etmesine ve onun durumlarını kontrol etme girişimlerine bir dur demeliydi. Boğazını temizleyip elleriyle tişörtünü düzelttikten sonra kollarını göğsünde kavuşturdu. “Ben çoktan yedim.”

“Peki, yemek iptal. O zaman gidip sahilde bir şeyler içeriz.”

Lanet olsun, kulağa çok hoş geliyordu. Ayrıca azıcık da olsa onun insanların arasında nasıl davranacağını görmek istiyordu; ne de olsa Jilli’nin yanındayken yaşananların onun sapkın eğlence anlayışının bir ürünü olduğunu öğrenmişti. *Alçak.*

“Kusura bakma, yapacak işlerim var. Ama ben sana mani olmayayım. Sen gidip keyfine bak.”

Jackson düşünceli bir şekilde gözlerini kısarken yanağının içini ısırdı. “Reid senin zorlu bir rakip olduğunu söyledi.”

“Reid çok akıllı bir adamdır.”

“Hadi ama, hatalarımı telafi etmem için bana bir şans ver. Bugün benim bir sürü saçmalığıma katlanmak zorunda kaldın. İzin ver de gönlünü alayım. Bir şeyler içer, her şeye en baştan başlarız.”

Vanessa bir içkiyi kesinlikle hak etmişti. Hatta ona kalsa birkaç tanesini hak etmişti. Belki kendisine içki ısmarlamasına izin verirse haftanın geri kalanında yakasından düşerdi ve Vanessa da onun gayet becerikli bir şekilde dağıttığı dikkatini toparlamaya çalışmakla uğraşmazdı. “Peki. Bir içki içeceğiz ve ödeşeceğiz. Anlaştık mı?”

Kirli sakallı çenesinin güçlü hatlarını belirginleştiren o muhteşem tebessüm yüzünde belirdi. “Anlaştık.” Avuçlarını birbirine vurup kapıya yöneldi. Vanessa da onun peşinden gitti ve Jackson verandaya çıktığında durdu.

“Üstümü değiştireceğim, on dakika sonra barda görüşürüz.” Bunu dedikten sonra da onun o biraz fazla yakışıklı suratına kapıyı kapattı.

Başarılı bir şekilde tamamlanan bu işin ardından ellerini silkeledikten sonra tam arkasını dönmek üzereydi ki Jackson’ın dışarıdan gelen sesini duydu: “En iyisi sen gidip üstünü değiştir, ne dersin? Barda görüşürüz.” Jackson uzaklaşırken o boğuk kahkaha sesini güçlükle fark etti.

Moana Bar, okyanustan en fazla kırk metre uzakta, Mau Loa’nın el değmemiş plajının ortasındaydı. Kumların ortasında, açık, kare bir barın dört tarafında tabureler vardı. Hawaii’deki pek çok şey gibi bar da, geceleri susamış konuklara yol gösterici olan bir dizi fenerle süslü sazdan çatının altında, cilalı ahşap bir yapıydı. Bunun etrafına, müdavimlerin oturup yemek yemeleri ya da içkilerini yudumlarken insanları izlemeleri için şemsiyeli küçük masalar konmuştu.

Burası, yerel ve turistik karışımı bir atmosfere sahipti: Kıyıya çarpan şiddetli okyanus dalgaları, mekânın müdavimlerinin sohbetleri ve kahkahaları, içki şişelerini döndürerek konukları eğlendiren barmenlerin soytarlıkları *Kokteyl* filminden sahneleri anımsatıyordu.

Jackson barda durmuş, elindeki Heineken biranın ve Jilili'nin önünde sergiledikleri gereksiz oyuna Vanessa'nın verdiği tepkinin keyfini çıkarıyordu. Bu tepkiyi, bir kadına nasıl muamele etmesi gerektiğini söyleyerek yarıda kesmişti ve Vanessa'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu açıklamayla kafasında, hiç de istemediği birtakım düşünceler dönmeye başlamıştı. Ki bu da her şeyi daha eğlenceli kılıyordu.

Elbette bu eğlence sona ermek üzereydi. Ona birkaç tane içki ısmarladıktan sonra gerçeği anlatması gerekiyordu. Düğün organizatörüyle konuşarak durumu açıklarlardı ve Vanessa da geri kalan süre boyunca rahatça düğünle ilgili ayarlamaları tek başına yapardı.

Tabii bu sırada Jackson'dan tiksiniyor ve bir bela gibi kaçıyor olurdu.

Jax birasından bir yudum alırken kendi kışına bir tekme vurmak istedi. Söylediği saatte oraya gitmiş olsaydı şimdi bu duruma gelmezdi. Ama o zaman Vanessa'nın, onun bu kadar ilgisini çeken ateşli yanını da muhtemelen göremezdi; ki Vanessa bütün bir hafta boyunca ondan kaçıp uzaklaşmasın diye yalanlar uydurmasına sebep olan da buydu. Kasık koruyucusunu unutmuş olsa da boks yapabileceğini düşündüğü zamandan beri hiç şüphesiz, yaptığı en ahmakça şey buydu. Şimdiyse aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyıktı. *Lanet olsun.*

Bunca sesin arasında Vanessa'nın geldiğini duyabilme imkânı olmadığından, kadın tam da masaların olduğu bölüme girdiği anda kafasını çevirip arkasına bakması epeyce tuhaftı.

Vanessa düzensiz bir şekilde yerleştirilmiş masaların arasında ilerlerken yolundaki masalara çarpmamak –ya da etrafındaki bütün erkeklerin sözlerini yarıda kesmelerine sebep olmak– için kalçalarını sağa sola sallıyordu.

Göğüslerini saran, zümrüt rengi kumaş parçalarını dekoltesine yerleşmiş altın bir halka dışında bir arada tutan hiçbir şey yoktu. Kalçalarına, alçak bir şekilde bağlanmış beyaz, ağ şeklinde eteğin amacıysa tam bir muammaydı. Etek, her ne kadar bikini altının genel şeklini gizlese de sol kalçasından çapraz bir biçimde gelerek pürüzsüz sağ bacağına tamamen gözler önüne seriyordu.

Vanessa bara yaklaşırken Jackson aynalı gözlüklerinin tepesinden onu inceledi ve hafif bir ısıklık savurdu. “Tatilde misin yoksa Miss America bikini defilesinde mi?”

Jackson'ın yanında duran tabureye kayarak, “Mesele şu ki Jackson...” diye söze başladı.

“Arkadaşlarım bana Jax der.”

Vanessa güneş gözlüklerini kafasına doğru kaldırıp yeşil gözlerinde bir parıltıyla onu inceledi. “Ah, hani şu ayak altında dolaşan, sinir bozucu sivri uçlu oyuncak gibi yani.” Sanki dünyanın bütün gizemleri bir anda açığa kavuşmuş gibi kafasını salladı. “Şimdi anlıyorum.”

Kahretsin, bu kadının hiddetinden çok hoşlanıyordu. “Anladığına eminim,” dedi ve rol yapmak zorunda kalmadan kocaman gülümsedi.

“Dediğim gibi *Jackson*,” dedi Vanessa sakarin tadındaki sırtışıyla ismini vurgulayarak, “bir kadın her zaman en iyi halinde olmalıdır. Bir sahil barında, kendisini yemek randevusundan kurtaracak yakışıklı bir yabancıyla ne zaman tanışacağı hiç belli olmaz.”

“İçki randevusu.”

Vanessa ilgisizce elini salladı. “Aynı kapiya çıkar.”

Barmene işaret ederek kendisine bir Blue Hawaiian ya da kendi deyişiyle, “Sürekli görüp durduğum şu koca mavi şeylerden,” ısmarladı. Ne kadar da sevimli bir turist.

“Maalesef benden kurtulamazsın. Lucie’nin, düğün haftasında adada başka bir adamla oynamak için Reid’i bırakması nasıl görünür?” İçkilerini içtikten ve Jackson, içgüdüsel bir şekilde uyduruverdiği yalanı açıkladıktan sonra onu kendi başına bırakmayı planladığından bahsetmedi.

“Maalesef haklısın. Ama gelecek hafta, Reid ve Lucie bir Akdeniz teknesinde balaylarının tadını çıkarırlarken ben hâlâ burada ve son derece boşa olacağım.”

Adadaki bütün erkekler tarafından seksi Vanessa’ya kur yapılması görüntüsü zihninde belirince midesine ağrı saplandı. Beyni ona, kadının tatilini nasıl geçireceğinin kendisini hiç ilgilendirmediyi söylüyordu ve mantıklı olmak gerekirse de haklıydı. Ama maalesef o, mantığını değil her zaman içgüdülerini dinleyen biri olmuştu.

Vanessa’nın Blue Hawaiian’ı geldi ve kadın içkiyi tatmakla hiç vakit kaybetmedi. Geniş kadehi kaldırıp elektrik mavisi sıvıyı yudumladı, memnuniyet içinde, Jax’in kasıklarını düğümleyen bir ses çıkardı, sonra da kadehten uzaklaştırdığı dudaklarındaki şekeri yaladı.

Jax, inlemesini gizlemek için boğazını temizleyip ikinci bir Heineken ısmarladıktan sonra elindekini kafaya dikti. Artık, Vanessa'nın sıradan yerlilerle vakit geçirmesi düşüncesi onu deli etmek üzereydi. Bir yanı –bir centilmenden ziyade mağara adamı olan yanı– gün yüzüne çıkmaya çalışıyordu.

Mantıksızlığını bastırıp yeni bira için barmene teşekkür ederek işi şakaya vurdu. “Yani, şahsi ev sahibin olarak bir grup herifin, yemin etrafındaki köpekbalıkları gibi senin başına üşüşmelerine izin verirsem, sorumluluklarımı ihmal ettiğimi hissederim.”

“Pardon,” dedi Vanessa yüzünde şaşkın bir ifadeyle, “sen az önce bana balık bağırsağı mı demeye getirdin?”

“Tam bir avukatsın.” Göz kırptı. İçkisini içti.

Vanessa, Jax'in, dostu Corey'yle hangisinin daha iyi bir dövüşçü olduğuna ilişkin yaptıkları şaka yollu iddialaşmaları sırasında yaptığı şekilde güldü. “Pekâlâ Maris, seni baştan uyarayım.” Eliyle kendisini ve Jackson'ı işaret etti. “Bu şey sona erdiğinde, beni birkaç gün eğlendirmesi için kendime kaslı ve seksi bir Hawaiili bulma niyetindeyim. Herhangi bir şekilde müdahale etmeye kalkarsan da sana zarar vermek zorunda kalırım, bilesin.”

Jackson kıkırdayarak gözlüklerini çıkarıp bara koydu ve küstah bir şekilde eğlenerek kadını süzdü. “Sen mi bana zarar vereceksin? Çok şirinsin gerçekten.” Vanessa karşılık vermek için ağzını açmıştı ki Jackson ona bu fırsatı vermedi. “Gerçi yerli biriyle hoşça vakit geçirmek istemene memnun oldum.”

Vanessa'nın dudakları kapandı ve kaşları hafifçe çatıldı. Jackson uyguladığı stratejisinin işlemesine bayılıyordu.

Ön kollarını barın üzerinde kavuşturarak yavaşça ona doğru eğildi. Kadının egzotik, turuncğillere özgü kokusu ciğerlerini doldu; koku öylesine baş döndürücüydü ki nefes vermek zorunda oluşuna içerlemişti. İçini yakan arzuları görmezden gelmeye çalışarak sesini alçalttı ve davetkâr bir tonda konuştu: “Ben de adanın yerlisiyim. Bu iş için uygun adam olur muyum dersin?”

Ona doğru bakan Vanessa’nın çenesi gevşeyince ağzı hafifçe aralandı. Jackson onu sınamak için alt dudağını dişleri arasına alıp sonra da yavaşça bıraktı. Vanessa’nın bakışları aşağıya indi ve ilgiyle koyulaşan gözleri dudağına odaklandı.

İşte buna bingo derler.

“Bunu evet olarak kabul ediyorum prenses.” Hafif bir tebessümün tadını çıkardıktan sonra birasından bir zafer yudumu aldı.

Geçici transından bir anda çıkan Vanessa kızgın bir şekilde püflledi. “Yok artık. Seni aday olarak bile kabul edeceğimi düşünüyorsan, başına güneş geçmiş demektir.”

Onun bu hiddeti karşısında gülen Jackson kendi hanesine puan yazarken gözlerini Vanessa’dan ayırmadı. Bu puanları kazanmak acayip zor bir şeydi. Son on yıldır etrafında olan kadınlardan o kadar farklıydı ki. Adalı kızlar genellikle vurdumduymaz, rahat, anı yaşayan karakterdeydi. Ama bu kadın zıtlıklarla doluydu. Ateş ve buz gibiydi. Hem sükûneti, hem fırtınayı barındırıyordu.

Gözleri de yeşilin en saf tonundaydı. Kahveye dönen bir yeşil ya da ela falan değildi. Vanessa dönüp ters ters de olsa Jax’i büyüleyen gözleriyle ona doğru baktı. Jackson ka-

dının gözbebeklerinde, bu rengin sahte olduğunu gösteren, belli belirsiz bir işaret aradı... ama bir şey bulamadı.

“Lens takmıyorsun,” dedi.

Vanessa’nın yumuşak kaşı havaya kalkarak alnını kırıştırdı. “Şaşırmış gibisin.”

“Şaşırdım. Böyle bir renk genellikle lenslerde olur. Senininki gibi bir tonu daha önce hiç görmemiştim.” Vanessa o bahsi edilen güzelim gözlerini devirirken hafifçe iç geçirdi. Jackson onun bu varsayımıyla eğlenerek ekledi: “Kandırmaya çalışmıyordum.”

“Havaalanından beri taş atıp duruyorsun Jackson. Neden kandırmaya çalıştığını düşünmeyeyim ki?”

Jackson bir kolunu bardan indirip bütün bedenini ona doğru çevirdi. Vanessa çoğu kadından daha uzundu –onun yaklaşık bir seksen, bir seksen beş olduğunu tahmin ediyordu– ama yine de bir doksan beşlik boyuyla Jax’in büyük bir avantajı vardı. Özellikle de kadın oturuyor, o ise ayaktaiken.

Bakışlarını, kadının açıkta kalan her bir yerinde yavaş yavaş gezdirdi; bedeninin her bir kıvrımını iyice içine çeke-ne dek tek kelime etmeyerek onu bekletti. Uzun ince bir bedende mermer gibi bir ten ve pürüzsüz kıvrımlar. Bikini üstünü mükemmel biçimde dolduran göğüsler ve kumaşı it-tiren sert göğüs uçları... bu düşünceler ereksiyondan başka bir şeye sebep olamazdı. Kargo şortu, yeni bir şekil almakla kendisini ciddi şekilde tehdit etmekteydi.

Bakışlarını tekrar yukarı kaldırıp zümrüt rengi havuzlarla buluştu ve gayet dürüst bir şey söyledi: “Ben kandırmaya çalışmam, iltifat ederim. Ve bir kadına zaten bildiği bir şeyi

söylemek de iltifat sayılmaz. Ona, bilmediği gerçekleri söylemen gerekir.”

“Pekâlâ,” dedi Vanessa, “yedim bunu. Bana ne söyledin o halde?”

Kadının yüzüne çarpan sahipsiz bir bukleyi, kulağının arkasına taktı; sonra da parmağını yavaşça boynuna doğru indirirken gözleriyle de bunu takip etti. “Sana Hawaii günbatımına karşı silüetinin kıvrımlarını izlemenin kesinlikle nefes kesici olduğunu söyledim.”

Vanessa uzanıp Jackson’ın elini çekti ama gözleri buluştuğunda amacını unutmuş olsa gerekti; çünkü elleri birleşmiş bir şekilde aralarında öylece durdu. Jackson başparmağını onun eklemlerinde sadece bir kez gezdirip tekrar konuştu: “Sana, bugüne dek tanıştığım en ilgi çekici kadın olduğunu ve üzerine tam oturan bu seksi özgüvenin altında ne olduğunu keşfetmek için can attığımı söyledim.”

Jackson ellerini indirip nazikçe kadının elini bıraktı. Sözlü bir tepki, bir somurtma ya da gerçekte orada olmayan bir şey gördüğünü kanıtlayan herhangi bir hareket bekledi. Ama kadın bunlardan hiçbirini yapmadı. Orada, taş gibi kırmılsız bir şekilde öylece oturdu; okyanus havasından sığ nefesler alırken kalkan göğsü hareket eden tek şeydi.

Jackson onu etkilemişti.

Bu küçük zaferden dolayı kanına adrenalin doldu. Gülmemesini tutarak, ona kısa bir rahatlama anı vermek için göz temasını kesti; kadın da bundan faydalanarak kokteylin-den birkaç koca yudum alırken Jackson da birasını içti.

“Ee V, bana kendinden bahsetsene.”

“Kardeşin bana Nessie der. Hatta çoğu insan öyle der.”

“Kökeninin İskoçya’ya dayandığını biliyorum, ki bu da saçlarını ve soyadını falan açıklıyor ama bana bir gölde gizlenen, efsanevi bir su dinozoru gibi görünmüyorsun. O yüzden ben V demeye devam edeceğim.”

“Tuhaf,” dedi Jackson’ın artık alışmaya başladığı işneleyici bir tonda. “Lucie senin nasıl da sinir bozucu olduğundan hiç bahsetmemişti.”

Bayanlar, baylar, işte yine sahalara geri döndü.

“Çok yazık. Çünkü bu benim en iyi özelliklerimden biridir.” Tam da umduğu üzere bu saçma yorum, Vanessa’nın ciddi yüzünde bir gülümseme oluşturmayı başardı. “Asıl konuya dönecek olursak; Nedir senin hikâyen?”

İçki bardağının kenarındaki parlak kâğıttan mavi şemsiyeyle oynamaya başladı. “Heyecan verici bir şey yok. Nevada’da üniversiteye gidip avukat olan büyükşehirli bir kızım işte.”

“İyi misin bari?”

“Mahkemede bana boşuna Kızıl Engerek demiyorlar tatlım.”

“Buna hiç şüphem yok.”

“Şimdi de bütün vaktimi kötü adamları koca kafeslere koymak için harcıyorum.” Vanessa ona, iğneli bir laf sokmadan hemen önceki o meşhur bakışıyla baktı. “Yani senin gibileri.”

Bingo. Onu hemencecik çözövermişti. “Koca kafesteki kötü adamım öyle mi?”

“Kafes dövüşçüsü değil misin?”

Jackson gülümsedi. “Peki ‘kötü’ adam olma kısmı nereden geliyor?”

Vanessa içkisini bitirdi, ayağa kalkarken gözlüklerini tekrar taktı; nasıl becerdiyse o Jackson'a tepeden bakıyormuş gibiydi. "Bunu göreceğiz Bay Maris. Ama nedense bunun kesinlikle doğru olduğuna hiç şüphem yok. İçki için teşekkürler."

Jackson'ın kötü tabiatına ilişkin karmaşık yorumu ve doğrulardan söz edişi oldukça arsızcadı ama Jackson'ın çevirdiği dalavere yüzünden de aslında tam isabetti. İşte bu yüzden, Vanessa kalçalarını rüzgârdaki palmiye yaprakları gibi sallayarak dördüncü kez onu başından atınca, bu yalanı düzeltmeye kesinlikle hiçbir katkısı olmayan başka bir şey daha yumurtlayıverdi.

"Benimle birlikte yüzmeye gelsene."

Vanessa durmadı bile. "Belki başka zaman."

"Neden şimdi olmasın V?"

"Daha sonra Jackson," dedi başından savarcasına elini sallayarak.

Tabii, tabii. Daha sonra falan onunla herhangi bir şey yapma niyetinde değildi.

En azından şimdilik.

"Bir anlaşmaya var mısınız Avukat Hanım?"

Vanessa uzaklaşmak üzereyken duraksayarak dudağının kenarını ısırıldı. Bir *anlaşma* mı? Belli belirsiz bir şekilde, bir kapandaki peyniri koklayan fare gibi hissederek arkasını dönüp kollarını kavuşturdu. Gözlerini kısarak onu incelerken aklından geçenleri okumaya çalıştı ama bu imkânsızdı. Geriye yaslanmış bir şekilde, dirseklerini arkasındaki bara

dayamıştı ve yüzünde de dünyayı umursamaz gibi görünen ve içini eriten o lanet tebessüm vardı. Elindeki tek izlenim buydu ve bu da ona hiçbir halt anlatmıyordu.

“Ne tür bir anlaşma?”

“Benimle yüzmeye gelersen çift gibi davranmamız gereken zamanlarda abartılı bir şekilde hareket etmeyeceğime söz veririm.”

Vanessa çenesini kaldırıp omuzlarını dikleştirdi. “Ya kabul etmezsem?”

Tebessümü, şeytani bir sırıtışa dönüştü. “O zaman umarım insanların yanında sevgi gösterilerinden hoşlanıyorsundur.”

Yüzünde belirmeye çalışan tebessüme engel olmak için umutsuzca çabalayarak yanaklarını içeri doğru çekti. İşin en kötü yanıysa, lanet olasıca gururu olmasa Jackson’ın şu anda bikinisinin altını çıkarıyor olacağını bilmesiydi. Elbette lafın gelişi. Normalde bu kadar somurtkan biri değildi ama bütün olanlar –ta havaalanından itibaren– onu gıcık etmişti ve bundan hemen vazgeçemeyecek kadar inatçıydı.

“Ne diyorsun V? Eski moda bir çift mi yoksa edepsiz yeni evlilerden mi olmak istersin?”

“Ciddi olamazsın.” Ah, hem de gayet ciddi idi. En az bir idam hükmü kadar. Vanessa en azından bu kadarını anlayabiliyordu. Başka bir taktik deneyerek, “Üzerinde mayon bile yok,” dedi.

“Okyanusta bir kıyafet zorunluluğu yok diye biliyorum.” Tepeden başlayarak gömleğinin düğmelerini açan parmaklarının her dokunuşuyla muhteşem bronzluktaki teninin birkaç santimi gözler önüne seriliyordu. Sandaletlerini aya-

ğından atıp gömleğini üzerinden çıkardı ve gözlerini kendisinden ayırmadan yanındaki tabureye attı. “Hadi benimle yüzmeye gel.”

Yüce Tanrım, bu adam baş döndürücüydü. Vanessa bir sürü adamla çıkmıştı ve bunlardan bazıları da kusursuz vücutlara sahipti ama hiçbiri de şu an karşısında dikilen adamla aşık atamazdı. O kaslı vücuduyla adeta bronzdan bir tanrıya benziyordu.

Geniş omuzları, dilini üzerlerinde gezdirmek istediği koyu renkli, düz göğüs uçlarıyla, belirgin göğüs kafesini çevreliyordu. Tamamen pürüzsüz ve tüysüz üst bedeni, karın kaslarından tepeler ve vadilerle tam bir görsel şölen sunuyordu. Üstelik o Adonisler de V şeklinde uzanarak aşağıdaki... *Ah, lanet olsun, kes şunu Nessie.*

“Buna engel olabileceğimi biliyorsun.” Kahretsin, neden susmuyordu ki? Yüzmek, gerçekten de harika bir fikir gibi görünüyordu. Deniz gözüne hiç bu kadar davetkâr görünmemişti. Ama ne pahasına olursa olsun, bütün olası seçenekleri elemekten bu daveti kabul edemezdi.

“Yapabilirsin tabii. Ama sonra insanlar Reid ve Luçie’nin ilişkisinin daha evlenmeden zora girdiğini düşünürler.” Göz kırptı. “Ee, başka ne var elinde?”

Hiçbir şey. Koca. Bir. Hiç. Ayrıca içinde bir yerlerde sevinçten hoplayıp zıplamasının sebebi de sadece kendini Pasifik’in dalgalarına bırakmak istemesiydi. En yakın dostunun abisiyle eğlenmek istemesi değildi.

“Pekâlâ, senin istediğin gibi olsun. Zaten sonra yüzecektim, sadece kendi planlarımı biraz öne almış olurum.”

Kalçasındaki düğümü çözüp pareosunu çıkardı ve Jackson'ın durduğu yere doğru birkaç adım attı. Pareoyu onun kafasına fırlatıp yanından geçerek su kıyısına doğru yürürken kalçalarını Paris podyumlarındaki bir süper modelinki gibi salladı. Omzunun üstünden arkasına bakınca umduğu şeyi gördü: Pareosuna yapışmış, yüzünde büyülenmiş bir ifadeyle ardından bakan Jackson. Yüzünde beliren ukalaca tatmini gizleme zahmetinde bulunmadan seslendi: "Ee, kim yüzmeye hazır değilmiş acaba?" Sonra da dalgalara doğru sahilde ilerleyerek onu kendi başına bıraktı.

Ilık su muhteşem hissettiriyordu ve kumlar kımıldanan ayak parmaklarının arasına girip çıkıyordu. Uzun bukleleri, tuzlu okyanus esintisiyle yüzüne çarpıyordu. Saçlarını kulaklarının ardına tıktığı sırada bir çift kaslı kol onu arkadan kavrayıp hızla havaya kaldırdı. Vanessa itiraz ederek ciyakladı ve bu kollardan kurtulmaya çalıştı ancak sinir bozucu saldırgan onun serbest kalma ricalarını dinlemeyi reddetti. Bunun sebebi muhtemelen, Jackson derinlere doğru suları sıçratarak ilerlerken Vanessa'nın kahkahasına engel olamamasıydı.

"Jackson, hadi ama, indir beni!"

"Hayatta olmaz MacGregor. Benimle böyle dalga geçtiğin için sen acımasız bir kadınsın ve bu yüzden de bir cezayı hak ediyorsun." Sonra da Jackson onu kabaca, alçalmakta olan dalgaların içine fırlattı.

Vanessa dibe battı ama sonra hızla kendini yukarı itti. Ayakları üzerinde zıplarken tuzlu su ağzına doldu ve bunu tükürüp yüzündeki saçları geriye iterek derin derin nefesler aldı. Dev gibi adamın biraz ileride durmuş delicesine güldüğünü fark etmesi çok sürmedi.

Gözlerini kısarak tekrar suyun dibine süzüldü; adamın ayak bileklerinden yakalayıp elinden geldiğince sert bir şekilde kendine doğru çektikten sonra suyun yüzeyine çıktı ve... tam da onun geriye doğru düşüşüne yetişmiş oldu. Ardı ardına sıçrayan sular onu yine sıırıslıkla etmişti ama bu yine de, Jackson su yüzüne çıkıp yüzündeki suları silkelerken Vanessa'nın yüzündeki gülümsemeyi silmedi.

Jackson'ın şaşkınlık ifadesi avına doğru yönelen bir avcının şeytani sırıtışına dönüştü. Kollarını yanlara indirip tam öğle vakti silahlarını çekmeye ya da birini efsanevi bir şekilde yere sermeye hazırlanıyormuş gibi parmaklarını gerdi. Kargo şortunda bir tabanca kılıfı bulunmadığından Vanessa ikincisinin söz konusu olduğunu tahmin etti.

Adım adım gerilemeye başladı. Ama Vanessa her geri adım attığında Jackson da ileri doğru bir adım atıyordu. "Jackson ben sadece sana karşılık verdim. Şu an ödeşmiş durumdayız." Bir adım geri. Bir adım ileri. "Hadi ama bu kadarı yeter, öyle değil mi?" Bir adım daha. Barın güvenli alanıyla arasındaki mesafeyi ölçmek için hızlıca bir göz atış. *Lanet olsun.* Çok uzaktı. Ve Jackson da bunu biliyordu.

Gözlerinde haylaz parıltılar dans ederken şeytanın dudakları yukarı kıvrıldı. Kahkahasının alçak sesli gümbürtüsü Vanessa'nın ensesindeki tüyleri diken diken etti.

"Jackson?"

"Kaç küçük tavşan," dedi. "Kaç."

Vanessa bir küfür savurup plaja ulaşmak için hızla döndü. Bu, her ikisinin de tahmin ettiği üzere beyhude bir çabaydı.

Vanessa henüz bir buçuk metre ilerlemişti ki Jackson

gürleyerek onu yukarı kaldırdı ve bir patates çuvalı gibi omzuna attı.

“Jackson Maris beni derhal aşağı indir!”

Jackson köpüren dalgalara doğru açılıp yine derinlere doğru ilerlerken Vanessa plajdan gitgide uzaklaşmalarını izledi. “Beni dinliyor musun sen?” Bir cevap bile vermemesine sinirlenerek o an aklına gelen ilk şeyi yaptı ve... elinden geldiğince sert bir şekilde adamın kışına bir tane patlattı.

Jackson hareketsiz kalıp bütün kasları gerildiğinde Vanessa bu hareketinden anında pişmanlık duydu. “Sen bana şaplak mı attın?”

“Şey...”

Jackson hiç çaba harcamaksızın tek bir hamlede, yüzüne bakabilmek için onu kolları arasına aldı. Jackson’ın kendisini aniden suya atma ihtimali oldukça yüksek olduğundan Vanessa kollarını onun boynuna doladı.

“Biri bunu denemeye ilk defa cüret ediyor,” dedi Jackson eğlenen bir sesle.

Vanessa’nın bundan hiç şüphesi yoktu. Bu iriyarı, güçlü adamın kışına şaplak yemesi düşüncesi Vanessa’yı güldürmeye yetecek kadar komikti ama kahkahasını tutmak için bir yanağını ısırdı. “O zaman biraz disiplin sana iyi gelebilir.”

“Demek öyle?”

Vanessa başıyla onayladı. Jackson sanki bunu bir düşünüyormuş gibi bakışlarını berrak gökyüzüne çevirdi, sonra da kafasını iki yana salladı. “Seninle aynı fikirde değilim. Ancak...” Başını öne eğip Vanessa’ninkine yaklaştırdı ve olmaması gereken yerlerine sıcaklık yayan bir şekilde baktı. Konuşmaya

başladığında kullandığı sözcükler de şehvet dolu vaatlerle kaplıydı. “Senin kışına öyle şaplaqlar atarım ki daha fazlası için yalvarırsın.”

Kafasında canlanan bu görüntüye kapıldığında Vanessa'nın nefesi kesildi. Karnının derinliklerinde bir karıncalanma başladı, kol ve bacaklarına yayıldı. Jackson ona o kadar yaklaşmıştı ki adeta aynı havayı soluyorlardı. Ah, Tanrım, Jackson onu öpecekti ve Vanessa bunun neden kötü bir fikir olduğunu hatırlamakta güçlük çekiyordu. Beklentili bir şekilde parmaklarını adamın ensesinde kenetledi.

Dudakları birbirine değmeden hemen önce Jackson durdu ve, “Ne demek istediğimi sana daha sonra gösterebilirim. Ama bunu kibar bir şekilde istemen gerekecek,” dedi.

Jackson suratına bir tokat atmış olsaydı onu bu kadar şaşırtamazdı.

O kendisine pek yakışan nispet dolu sırtışıyla geri çekildi. Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Vanessa, adamın onu öpmeye hiç niyetlenmediğine bahse girerdi. Az önce bedeninde gezinen arzunun sıcaklığı şimdi onu savaşa hazırlarcasına damarlarında kızgınlıkla akıyordu.

“Ah, sen var ya...”

Jackson'ın hiç umurunda değildi olmamalıydı çünkü Vanessa'yı tekrar omzuna attı. Vanessa bir anlığına boşlukta kalınca ciyakladı, karnı onun omzuna çarpınca da, *Uf!* diye bir ses çıkardı. “Bana afra tafra yapmaya kalkışmadan önce teklifimi bir düşün prenses.” Bir parmağını Vanessa'nın bikini altının kenarında gezdirdi; Vanessa kalçasının adamın yüzüne ne kadar yakın olduğunun o an farkına vardı. Onun sıcak nefesini teninde hissediyordu.

“Hoşuna gideceğine söz veriyorum V.”

Vanessa, bu teklifin ardında gizlenen o ukala tebessümü duymamış olsaydı adamın takım taklavatını yok etmenin planlarını yapmaya çoktan başlamıştı. Ama Jackson’ın, onların güvende olduklarını bilmesi gerekmiyordu. “Testislerini bir usturayla tıraş etmeme izin verirsen bana şaplak atabilirsin.” Sonra da alaycı bir tonda, “Söz, dikkatli olacağım Jax,” diye ekledi.

Jackson’ın kahkahası göğsünde gürledi. Bir an sonra da Vanessa kendini tekrar havada uçarken buldu, ardından da popo üstü denize çakıldı. Bu defa hazırlıklı olduğundan batmadan önce derin bir nefes almıştı. İyice dibe çökünce arkasını dönüp ciğerleri yanana dek suyun altında ondan uzaklaşmaya çalışarak yüzdü, sonra da nefes almak için dışarı çıktı.

Arkasını dönüp ne kadar uzaklaştığına bakması anlamsızdı. Jackson da onun peşinden yüzmüştü. “Tamam, teslim oluyorum,” dedi Vanessa ellerini havaya kaldırarak. “Sen kazandın. Şimdi lütfen beni kırımın üzerine atmayı bırakır mısın?”

“Teslim olduğun müddetçe tabii ki bırakırım.”

“Güzel, çünkü artık gitmem gerek.”

“O da ne demek? Daha yeni eğlenmeye başladık.”

Vanessa ona doğru bakarken kendi kendine nefes alması gerektiğini hatırlattı. Suya çarpan güneş kaslarında gezinirken sanki adamın vücudundan elmaslar damlıyormuş gibi görünmesine sebep oluyordu. Islandığı için ağırlaşan kargo şortu enfes bir şekilde kalçalarından aşağı sarkıyor, o inanılmaz V’yi gözler önüne seriyordu. Bu adam gerçekten de seyredilesi biriydi.

Kendini zihinsel olarak şöyle bir sarsan Vanessa bardaki eşyalarına doğru yürümeye devam etti. “Başarı yüzde doksan çalışıp yüzde on eğlenmekten gelir ve bu da,” dedi az önce Jackson’ın kendisini fırlattığı yeri işaret ederek, “benim bugünkü yüzde onumdu.” Uygunsuz bir şekle girmediğinden emin olmak için bikinisinin altını düzeltip plaja doğru güçlkle ilerledi.

Veeeeeee Jackson da peşinden geldi. *Tabii ki*, diye düşündü Vanessa. Bu herif “Zirvedeyken bırak” lafının anlamını bilmiyordu.

“Bu da yedi kuralından biri mi yoksa?”

Vanessa’nın ayakları, kumun denizle buluştuğu yere çakıldı ve başını hızla arkasına çevirdi. “Pardon?”

“Hani işte şu uyduğun kullarından mı diyorum.”

“Sen onları nereden biliyorsun?”

Jackson bir elini koyu renk saçlarında gezdirirken omuz silkti. “Reid’e yalan söylemeyle ne derdin olduğunu sordum. O da bana uyduğun şu kurallardan bahsetti o kadar. Gizli kalmaları mı gerekiyordu?”

Bu soru onu hazırlıksız yakalamıştı. “Yok, hayır. Ama sonuçta şahsi bir şey, yani reklamını yaptığım bir durum değil. Ayrıca hayır, o benim kurallarımdan biri değil. Daha ziyade mantra gibi bir şey.”

Tekrardan yürümeye koyularak, yumuşak, beyaz kumların içinden bara doğru ilerlediler. Kurallarının “şahsi” olduğunu belirtmesinin Jackson’ın daha fazla bir şey sormasını engellemesini umuyordu. Ama artık adamı tutunduğu bir şeyi asla bırakmayan bir sokak köpeği gibi görmeye başlıyordu.

“Peki neden kuralların var?”

Vanessa omuz silkti. “Hayatımı nasıl yaşamak istediğim ve etrafımda nasıl insanlar olmasını arzuladığım konusunda beni uyanık kılıyorlar.”

“Vay canına. Bu çok...” Gerçekte düşündüğü şeyi söylemenin kibar bir yolunu arıyor gibiydi. “Temkinliymiş.”

Vanessa kafasını iki yana sallayıp gülümseyerek onun daha fazla sinirini bozmasına izin vermedi.

Vanessa yemi yutmayınca adam devam etti. “Böyle bir şey nereden aklına geldi ki?”

Bu fikri Gandi’nin öğretilerinden ya da onun kadar bilge, başka bir yerden aldığını söylemek üzereydi... ama bu 6. Kural’ı çiğnemek olurdu.

“Bu fikri nereden edindiğimin bir önemi yok. Asıl önemlisi, benim için bir anlam ifade ediyor olmaları. Ayrıca da işe yarıyorlar. Sen de kendine birkaç kural koysan fena olmaz. Hayatında biraz düzenin işe yarayacağından eminim.”

“Mesele antrenmanlarım olunca yeterince düzene sahibim. Başka bir şey için de düzene ihtiyacım yok.”

Vanessa kahkaha attı. “Ah, emin ol ki var.”

Jackson kollarını göğsünde kavuşturup bacaklarını da omuz mesafesinde açarak dikildi. Vanessa bunun meydan okuyucu bir duruş olduğunu fark etti. Aynı zamanda mega-alfa süper seksi de bir pozdu. “Edinmem gerektiğini düşündüğün bir kural söyle mesela.”

“Şuna ne dersin: Erken gelmediysen,” dedi Vanessa ona anlamlı bir barış atarak, “geç kalmış olursun.” Vanessa adamın bir sonraki muzip yanıtını bekledi ama Jackson bir

şey demeyince kafasının içinde kendi skor hanesine bir sayı ekledi. *Yuppi!* “Şimdi izin verirken saat dörtte düğün organizatörüyle görüşmem var ve her ne kadar kurallarımın biri olmasa da yine de geç kalmak istemiyorum.”

“Bizim.”

“Ne?”

“Organizatörle bizim görüşmemiz var.”

“Ah, buna hiç gerek yok. Ben hallederim.”

Lütfen benim halletmeme izin ver. Onun yanındayken bütün duyguları allak bullak oluyordu ve bununla ilgili ne yapacağına dair en ufak bir fikri bile yoktu. Kendi başına birkaç saat geçirmeye ihtiyacı vardı. Böylece zihninde Jackson’la ilgili bütün düşüncelerden kurtulabilir, âşık bir çift rolüne kendini hazırlayabilirdi.

“Becerilerinden kuşku yok V ama Reid’in Lucie’nin her şeyi tek başına halletmesine izin vereceğini sanmıyorum. Zaten bugün Reid’in ne kadar ilgili bir adam olduğunu gayet iyi vurgulamıştın.” Jackson elini tutunca parmaklarındaki sertlikler adeta olasılıkların kıvılcımlarla dolu fısıltıları gibi geldi. “Hatta, Lucie’yi bir an bile gözünün önünden ayırmadığına eminim.”

Kesinlikle. Büyük T ile Tehlikeli.

Vanessa bu ani rahatsızlığını gizlemek için boğazını hafifçe temizledi. “Yani, bu haftaki bütün görüşmelere katılmayı planlıyorsun, öyle mi?”

Nispet dolu sırtış her şeyi açıklıyordu. “Aynen öyle.”

Nasırlı parmakları tenine değdiğinde sırtında beliren ürpertiği görmezden gelerek elini adaminkinden çekti ve ona *beni korkutamazsın* dercesine gülümsedi. “Şahane.”

Bunun ardından bara doğru yürüyüp eşyalarını topladı ve Jackson'ın gelip gelmediğine bakmaksızın bungalova doğru yöneldi. Ayakları onu odaya yaklaştırırken adadaki bütün kafes dövüşçülerinin mucizevi bir şekilde tahliye edilmesi için çılgınca dua etti.

Jackson, Vanessa'nın düğün organizatörüyle buluşacağı Honu Cafe'nin önünde durdu. Kadının kendi başına zaman geçirmeye ihtiyacı olduğunu hissettiğinden eve gidip duş almış ve üzerine kuru bir kargo şortla mavi bir polo tişört giymişti. Yazın büyük bir kısmında sörf yaptığı ya da antrenmanda olduğu için sörf şortu ya da spor şortu dışında bir şey giymezdi. Tatil köyündeki, havuz ya da okyanus kenarında olmayan her bir erkeğe tıpatıp benzese de yine de kendini fazla giyinik buluyordu.

Kafeden bir çift çıktığında, "Affedersiniz, saati öğrenebilir miyim?" diye sordu.

"Elbette," diyen kadın bileğindeki ince saate baktı. "Dörde on var."

Jackson sıcak bir şekilde gülümsedi. "*Mahalo.*" Mü-kemmel. Ona güvenilmezsin teki olmadığını kanıtlamaya yetecek kadar erken gelmişti. Gerektiğinde zamanında gelebilirdi. Mesela antrenmanlarına asla geç kalmazdı.

Duvara yaslanıp ellerini cebine soktu ve onunla geçirdiği öğleden sonrasını düşündü. Vanessa, her ne kadar onun teklifiyle bir ilgisi olmadığını ve bunu kendi istediği için yaptığını iddia etse de tam düşündüğü gibi anlaşmasını kabul etmişti. Vanessa MacGregor'la ilgili hâlâ öğreneceği çok şey

vardı ama emin olduğu bir şey varsa o da kadının kontrolü yitirmekten nefret ettiğiydi. Her şeyin kendi kurallarına göre ilerlermesine ihtiyacı vardı.

Ama maalesef, Jackson her ne kadar daha rahat bir yaşam tarzını benimsemiş olsa da hâlâ kontrolde olmaya çok alışkındı. Yine de bilinçli olarak bunu düşündüğünde kontrol ihtiyaç duyduğu bir şey değildi. En azından kafesin ve de yatak odasının dışında. Ama eski alışkanlıklardan zor vazgeçilirdi ve beş yıl boyunca küçük bir kız kardeş büyütme onu Lucie'nin örnek alabileceği bir lider rolü oynamaya alıştırmıştı.

Bunun da ötesinde, cilveli kadınlarla ilişki yaşamaya alışkındı. Kadınlar, elde edilmesi güç olduklarını, ipleri kendi ellerinde tuttuklarını ve erkekleri yönettiklerini düşünmekten hoşlanıyorlardı. Jackson da memnuniyetle bu oyuna katılıyordu. Yani bir dereceye kadar. Sonra roller değişiyordu ve Jackson ipleri eline alıyordu. Özellikle de seks sırasında. Kontrolün kendi elinde olmasını tercih ediyordu. Yani, belki de "Tercih etmek" doğru bir ifade değildi. Böyle olmak gençlerinde vardı.

Ama birlikte olduğu kadınlar herhangi bir zorluk sergilemiyorlardı. Kurt kılığındaki koyunlar gibiydiler. Sert olduklarını düşünmekten hoşlanıyorlardı ama Jackson parmağını bükerek onları çağırdığında süngüleri düşüyor ve hemen onu takip ediyorlardı.

Vanessa ise farklıydı. O sadece rol yapmıyordu; gerçekten de bir kurttu. Jackson zorladığında, o da karşılık veriyordu. Böylesine iradeli birinden etkilenebileceğini hiç düşünmezdi ama işte onu bir türlü aklından çıkaramıyordu. Birlikte pat-

lamaya hazır bir ateş topu gibilerdi ve Jackson da ondan bir türlü uzaklaşamayan bir kundakçıya benziyordu. Kadının nasıl bir tahribata sebep olacağını zaman gösterecekti. O zamana kadar da Jackson havai fişeklerin tadını çıkarmaya kararlıydı.

Vanessa'nın, eteğini kafasına attıktan sonra sanki ayağının altındaki kumların sahibiymişçesine denize doğru yürüyüşünü hatırlayınca yüzünde sapıkça bir tebessüm belirdi.

"Fikrini değiştirebileceğini düşünmüştüm."

Kendini, düşüncelerine öylesine kaptırmıştı ki kadının yaklaştığını bile görmemişti. Beyaz üzerine iri, kırmızı amber çiçekleriyle süslü yazlık elbisesinin içinde çok güzel görünüyordu. Rahat ve zarif. "Fikrimi değiştirmiş olduğumu *umuyordun* yani."

"Ben öyle demedim."

"Demen gerekmiyordu zaten," dedi Jackson anlayışlı bir tebessümle. "Sorun değil, seni suçlamıyorum. Bugün işlerini kolaylaştırmadığımın farkındayım. Ama bundan sonra çok düzgün davranacağıma söz veriyorum."

Vanessa onu dikkatle incelerken adeta kirpikleri kıvrıldı. "Neden fikrin değişti?"

"Dakikliğimle ilgili bir yorum yapmayacak mısın?"

Jackson'ı şaşırtan bir şekilde, hani gülümsemesini bastırmak için yaptığı gibi yanağını ısırıldı. Bu, bir kadında gördüğü muhtemelen en sevimli şeydi. Sonunda Vanessa üfleyerek, "Pekâlâ, hadi girelim. Ama sakın bir şey söyleme. Bu işi bana bırak, tamam mı?" dedi.

Jackson ona göz kırptı. "Sen nasıl istersen sevgilim." *Zor biraz tatlım.*

Adam Vanessa'ya kapıyı açıp arkasından klimalı restorana girdi. Burası tatil köyündeki en gündelik yerlerden biriydi; tabii kaliteli porselenler ve maun rengi masaların üzerindeki kristal vazolara konmuş orkideleri gündelik olarak değerlendirirsiniz.

"Aloha!" Resepsiyon masasındaki kız, iki kişi gördüğüne hiç olmadığı kadar sevinmişçesine gülümsedi. "İki kişilik masa mı istersiniz?"

Vanessa hemen araya girdi. "Aslında biz düğün organizatörüyle buluşmak için geldik. Nerede görüşeceğimizi gösterebilir misiniz?"

"Ah, tabii ki! Bana geleceğinizi ve sizi bir masaya almamı söyledi. Birazdan kendisi de burada olur."

"Harika, teşekkürler."

Kızın peşinden arka taraflardaki, üzerinde REZERVE yazısı bulunan küçük bir masaya doğru ilerlediler. Yazıyı alan kız onlara menü uzattı ama Vanessa kibar bir şekilde reddetti. "Yemek yemeyeceğiz ama ben bir buzlu çay alabilirim."

Garson, hevesli bir şekilde başıyla onayladıktan sonra Jackson'a döndü. "Heineken lütfen, teşekkürler." Kız bir kez daha başıyla onayladıktan sonra yanlarından uzaklaştı.

"Sandaletlerini sevdim," dedi Jackson.

"Sandaletlerimi mi?"

Vanessa başını çevirip ne giydiğini hatırlamıyormuş gibi bir ayağını masanın yanında dışarı çıkararak inceledi.

Bir kaşını kaldırarak sordu: "Boş zamanlarında kadın ayakkabıları uzmanlığı filan mı yapıyorsun yoksa?"

"Asla. Modayla ilgili en ufak bir fikrim bile yok."

Vanessa kaşlarını çatınca alnı kırıştı. Bu muhtemelen zorlu davalar üzerinde çalışırken sıklıkla yaptığı bir hareketti. “O zaman ayağımdaki ayakkabıların tam olarak nesi hoşuna gitti?”

Garson içeceklerini önlerine koyarken Jackson duraksadı, sonra da, “Topukların baldırlarını belirginleştirmesini beğendim,” dedi.

Vanessa şaşkın bir tebessümle onu inceledi. “Daha önce hiçbir erkek bacaklarımın görüntüsü için ayakkabılarımı iltifat etmemişti.”

“Doğru düzgün iltifat almadığını zaten konuşmuştuk Vanessa. Bu arada...” Jackson öne doğru eğildi ve Vanessa’nın yüzündeki neşeli ifade silinip tam çenesinin altında nabızı atana dek onun mücevher rengi gözlerine dikkatle baktı. “Sana bütün bir gece boyunca gerektiği şekilde iltifat edebilirim.”

Geriye yaslanıp göz temasını bozmadan birasını dudaklarına götürdü. Vanessa’nın kendisini izleyişini seyretmek onu heyecanlandırdı ve kendisini izlemesini isteyeceği bir sürü durum canlandı kafasında.

“Selam, merhaba, *bonjour* ve *aloha*!”

Jackson kafasını çevirince beyaz bir şort ve bir Hawaii gömleği giymiş, uzun ve ince bir adamın kendilerine doğru yaklaştığını gördü. Gilligan’ın beyaz şapkası olmayan, modaya uygun hali gibiydi. Adam, ya aşırı hiperaktif ya da gezegendeki gerçekten de en mutlu adam olduğunu gösterircesine ekstradan hoplayıp zıplayarak yürüyordu. Uzun zamandır görüşmeyen dostlarmışçasına Vanessa’ya sarılmaktan hiç çekinmedi. Uzaklaştıklarında da kadının elini kendi elleri arasına alıp Jackson’ın karşısına oturdu.

Yaka kartındaki ismi işaret etti. “İsmimin Robért gibi göründüğünün farkındayım ama kulağa, içine Fransız kaçmış bir Amerikalı gibi geliyor, öyle değil mi?” Binlerce turiste anlattığı su götürmez esprisine kıkırdadı. “Annem Fransız ama ben burada doğdum. Ki bu da hem tuhaf telaffuzumu, hem de neden Fransız aksanım olmadığını açıklıyordur.”

Vanessa da adama ayak uydurarak kıkırdadı. Bunu sadece Robért’in hayrına yapıyorduyorsa bile çok ikna ediciydi. Öte yandan Jackson, adamın sirklere özgü karakteri karşısında yüzündeki eğlence ifadesini elinin tersiyle silivermişti.

“Neyseee,” diye devam etti Robért, “benden bahsettiğimiz yeter. Sonunda ikinizle de tanıştığıma aşırı mutlu oldum. Bu hafta sizinle sıkı dost olacağız ve sizin bütün hayallerinizi gerçekleştireceğim. Törenden önce yapmamız gereken acayip fazla şey var, o yüzden hemen işe koyulalım.”

Robért ikramlar, çiçekler ve diğer şeylerle ilgili konuşurken Jackson öylece oturup dinledi. Ama asıl duyduğu şey konuya ilişkin detayları değil, Robért’in vurgulamaktan hoşlandığı kelimelerin fazlalığıydı. Bunlar, adamın konuşmasının yarısına neredeyse melodik bir ahenk katıyordu ve de bir seyirci olarak gayet eğlenceli zaman geçirmesini sağlıyordu.

Vanessa kendi –daha ziyade Lucie’nin– hayalindeki düğün hakkında konuşmaya başladığında Jax de onu inceleme fırsatını değerlendirdi. Kadının, bu frapan organizatöre gülümseyişi adeta nefesini kesti. Bu kocaman, ışıltılı ve... *samimi* bir tebessümdü. Ona hiç böyle gülümsememişti ve Jackson bunu delicesine istiyordu.

Sandalyesini onunkine yaklaştırdı Vanessa’nın geril-

diğini hissetti ama organizatör bunun farkına vardıysa bile belli etmedi. Jackson pek düşünmeksizin kolunu kadının sandalyesinin arkasına atıp vücudunu onunkine yaklaştırdı. Boştaki eliyle, onu profilden daha iyi görebilmek için saçlarını kulağının arkasına attığında Vanessa hafifçe irkildi.

Muhtemelen Lucie rolünün dışında davrandığını fark ederek gergin bir kahkaha attı. “Affedersin. Herhalde konuşmaya daldığım için irkildim.”

“Açıklamana gerek yok tatlım.” Jax kolunu sandalyeden kaldırıp onun omzuna koydu. Vanessa’nın çıplak omuz başı avucunun içine tam oturdu. Jackson içgüdüsel bir şekilde onu kendine çekip şakağına bir öpücük kondurdu. “Düğün stresinden son zamanlarda biraz ürkeksin.”

Vanessa gergin bir gülümsemeyle, “Sanırım haklısın,” dedi.

“Tabii ki haklıyım. Ama bak ne diyeceğim,” dedi bir parmağıyla kadının çenesinden tutup yüzünü kendine çevirerek, “artık buradayız ve Robért sana her konuda yardımcı olacak. O yüzden birkaç derin nefes alıp rahatlamayı istiyorum.”

Jax, Lucie’yi değil, Vanessa’yı rahatlatmaya çalışıyordu. Böyle bir dalaverenin içinde olmak kadını çok germiştir. Jackson burnundan derin ve ağır bir nefes aldı, Vanessa da ona uyunca rahatladı. İkisi birlikte nefes verirlerken o güzelim yeşil gözlerdeki ürkek ve korkulu tavşan ifadesi kayboldu. Jackson ona rahatlatıcı bir şekilde gülümseyip hafifçe omzunu sıktı.

“İşte benim sevgilim,” dedi yumuşak bir sesle. Kadın silik bir şekilde gülümseyip bakışlarını çevirdiğinde Jackson bunu, Reid rolünü düşünerek değil samimi bir şekilde söylediğini fark etti. Ve bununla ilgili ne yapacağına dair bir fikri yoktu.

Şen şakrak düğün organizatörü coşkulu bir şekilde el çırpınca bu derin düşünceler sekteye uğradı. “Ah, siz a-ca-yıp tat-lı-sınız! İşte bu yüzden işime *bayılıyorum*. Hayatta, yeni bir aşktan daha kıymetli hiçbir şey yok.”

“Kesinlikle haklısın Rob,” diye karşılık verdi Jackson sırtarak.

Görüşmenin sonunda Robért aperatif tadımı randevusu için resepsiyon görevlisine danışması gerektiğini söyleyince Vanessa da biraz hava almak istediğini belirtti. Üzerine titreyen “kocas” Jax de onun peşinden nemli öğleden sonra sıcağına çıktı. Arkalarındaki cam kapı kapanır kapanmaz Vanessa derin bir nefes verip ensesindeki ve omuzlarındaki gerginliği geçirmeye çalışırcasına başını çevirdi.

Hâlâ Robért’in görüş açısında olduklarından Jackson bu fırsattan yararlanıp onun arkasına geçti ve ellerini omuzlarına yerleştirdi. Başparmaklarını kullanarak kürekkemikleri arasında sert daireler çizmeye başladı. Vanessa başını göğsüne düşürerek onun dokunuşları altında eridi; ama tabii Jackson’ın istediği sebeplerle değil.

“Ah Tanrım, bu çok iyi geldi.”

“Neden bu kadar gerginsin benim *pupule wahine’m*?”

Vanessa ona yandan ters ters baktı. “Sakin beni sevimli sözlerle kandıracağını sanma. Sen bunun sebebini *gayet iyi* biliyorsun. Her zaman anlaşmalarından döner misin Maris?”

“Asla.”

“Gerçekten mi? O zaman içerideki gereksiz sevgi gösterilerine ne demeli?”

Vanessa’nın sırtını göğsüne doğru çeken Jackson baş-

parmaklarını onun ense köküne doğru ilerletti. “Sevgi gösterileri asla gereksiz değildi V.”

“Ah, evet, işte orası,” diye inledi Vanessa.

Lanet olsun, Vanessa’nın bunu başka –daha çıplak– şartlar altında söylediğini duymak için neler vermezdi ki?

“Herifin önünde seni çekip tutkulu bir şekilde öpmüş değilim ki. Ayrıca,” diye itiraz etti onu kendine doğru çevirirken, “senin asıl canını sıkan şey bu değil.” Kadının inatçı çenesi bir santim yükseldi ama bu gözleme itiraz etmedi. “Yalanla ilgili kuralında ne diyor V?”

Bir an için kadının cevap vermeyeceğini, belki de biraz fazla özele girdiğini düşündü. Ama sonra Vanessa onu şaşırttı. “Asla yalanların zehrine kapılma.”

Zehir. Onları zehir olarak değerlendirmek için insanın oldukça kötü birtakım yalanların sonuçlarına katlanmış olması gerekirdi. Ve Jackson tam da bu konuda onu mecbur bırakmıştı... Jackson’ın içi burkuldu. Neler olduğunu anlamak için ona daha fazla şey sormak istedi ama kadının başının tepesinden Robért’in kafeden çıktığını gördü.

“Pekâlâ, her şey ayarlandı. İşte kartvizitim, arkasına da ordövrleri tadacağımız günü ve saati yazım. Herhangi bir şeye ihtiyacınız olursa beni aramaktan çekinmeyin. Çarçabuk gelirim. Anlaştık mı?”

Vanessa gülümseyerek anlaştıklarını söyledi, bu sırada Jax de elini uzattı. Robért’in pek de erkeksi olmayan elini sıkarken Mutlu Damat şovunu sergiledi. “Çok teşekkürler Robért. Şimdiden fazlasıyla yardımcı oldun ve nişanlığımın hayalindeki düğünü gerçekleştireceğine eminim.”

“Ah, *lütfe*, bana teşekkür etmenize gerek yok Bay Andrews. Dürüst olmam gerekirse bu projede çalıştığım için ne kadar heyecanlı olduğumu anlatamam. *Bariz* bir şekilde birbirine âşık bir çift için çalışmak o kadar hoş ki. Buraya çoğu gelen sadece işin şatafatı ve cazibesinde.” Kimsenin duymayacağından emin olmak için etrafına şöyle bir bakındıktan sonra sesini alçalttı. “O kibirli ünlülerdense sizin gibi müşterileri her daim yeğlerim.”

“Bu cumartesi de onlardan birine katılacaksın sanırım.”

“İyyk. Hiç hatırlatma. Daha dün geldiler ama gelin şimdiden düğünün renklerini altı defa değiştirdi ve damat da Hawaii’deki düğünleri için İtalyan yemeği talep etti. İnana-biliyor musunuz? *İtalyan* yemeği!”

Vanessa’nın yüzünde adamın anlattıklarına uygun bir şekilde dehşet ifadesi belirdi. “Aman Tanrım, inanamıyorum. Resepsiyon bitene kadar sorun çıkardıklarına eminim.”

“Hayal bile edemezsin tatlım.”

Jax kolunu Vanessa’nın beline kaydırды. “Çok yazık. Lucie de ben de, büyük günümüzde konuğumuz olmanı çok isterdik.”

Robért şaşkınlıkla soluksuz kalıp elini göğsüne vurunca Jackson adamın kalbinin durduğunu sandı. “Ah ne kadar da tatlı bir şey bu! Kimse beni düğüne davet etmez. Organizatör olduğum için zaten orada olmak zorundaymışım gibi davranırlar.” Ellerini yüzünün önünde sallayarak nemli gözlerini kırıştırdı. Uzun ve tuhaf bir sessizlik anından sonra Robért kendini toplamayı başardı. “Bakın ne diyeceğim. Öteki düğünün canı cehenneme. Ben *sizinkine* geliyorum!”

Şimdi de kalp krizi geçirme sırası Jax'teydi ve yanında duran Vanessa'nın da dizlerinin bağının çözüldüğünü hissediyordu. Eğer Jackson belinden tutmasaydı, muhtemelen şu an kaldırımı öpüyor olurdu. Derhal mümkün olduğunca kibar bir şekilde ona itiraz etmeye koyuldular.

Diğer müşterilerini bırakmasına gönülleri razı olmazdı. İşini kaybetmesini hiç istemezlerdi.

Zaten o kadar şatafatlı bir şey olmayacaktı.

Öteki düğün özgeçmişinde çok daha harika dururdu.

Ama hiçbir şey Duygusal Robért'i kararından döndüremedi. Kendisine sundukları her bir mazeret için açıklaması vardı ve "Kendisine acayip borçlu olan" başka bir organizatör arkadaşından cumartesi günü düğünde çalışmasını isteyeceğini bildirdi.

Şüphesiz çekmeksizin sunabilecekleri başka bir mazeret kalmayınca onun bu plan değişikliği karşısında aşırı mutlu olmuş gibi görünerek vedalaştılar ve Robért daha da fazla hopyaya zıplaya –tabii eğer böyle bir şey mümkünse– köşeyi dönünceye dek kafenin tentesinin gölgesi altında dikildiler.

Vanessa tek kelime etmeden ondan uzaklaştı, topukları üzerinde döndü ve bungalov yönünde uzun adımlarla yürümeye koyuldu.

Hay sıçayım. Gerçekten de boka batmıştı.

Bir sonraki adımını düşünerek birkaç saniye onu izledikten sonra kadına yetişmek için koşturdu. "V hadi ama. Belki de sandığımız kadar kötü olmaz. Bir çözüm bulacağımıza eminim."

Vanessa durmadı, her adımla birlikte daha da kendinden geçiyor gibi görünüyordu. “Yalan söylemekten nefret etmeme rağmen Reid ve Lucie rolünde gayet başarılıydık. *Bir kez bile* davranışlarımızdan şüphelenmedi ve planlar gayet güzel işliyordu. *Şimdiyse*, sırf sen Yakışıklı Prensi oynamak istedin diye her adımda peşimizde olacak. Ve buna düğünden önceki yemek daveti ve düğün de dahil!”

“Vay canına, bu çok ürkütücü. Tıpkı o herif gibi konuşuyorsun.” Köşeyi dönüp gerçek evlerinden uzaktaki geçici evlerine giden yola girdiler. “Ama şu aşırı vurgulama olayı onda daha doğal duruyor.”

“Her şeyle ilgili söyleyecek bir lafın var, farkında mısın?” Kapının önünde aniden durdu ve anahtarını deliğe soktu. “Tam da bu yüzden o koca çeneni kapamanı ve konuşma işini bana bırakmanı söylemiştim!”

Jackson onun peşinden içeri girip kapıyı gerektiğinden biraz daha sert kapadı. Şimdi o da sinirlenmeye başlıyordu. “Eh ben de, geveze bir köpekmişim gibi sessiz olmamın söylenmesinden hoşlanmıyorum. Ben ne senin yaverinim, ne de dilsizin tekiyim.”

Anahtarları konsola fırlatan Vanessa hızla topukları üzerinde dönüp parmağıyla Jackson’ın göğsünü dürttü. “Hayır, dilsiz olmadığın kesin. İnan bana öyle olsan bunu bilirdim. Seninle karşılaştığımız andan beri bir saniye bile çeneni kapamadın. Ama sana bir şey diyeyim Maris,” dedi bir adım yaklaşp adeta can düşmanıymışçasına ona bakarak. “Ne zaman konuşacağını ve ne zaman o çeneni kapayacağını öğrenmen gerek. Ve anladığım kadarıyla da senin bu ikincisi hakkında en ufak bir fikrin bile yok.”

Vanessa hangi sınırları zorladığının hiç farkında değildi. “Bana meydan okuyorsun V. Bu işe kalkışmak istediğine emin misin?”

“Hah! Buna emin olabilirsiniz. Hatta hadi tıp oynayalım. İlk ses çıkaran kaybeder. Ne diyorsun?”

“Koca bir gün boyunca söylediğin en iyi fikir bence.”

“Güzel!”

“İyi. Ne zaman başlamak istediğini söylersin.”

“Şimdi!”

Vanessa püfleyerek ve ayaklarını yere çarpa çarpa uzaklaşıp kendisinin sebep olduğunu sandığı sessizlik içinde onu görmezden gelmek üzere arkasını döndü ama Jackson’ın onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Onu kolundan kavrayıp hızla kendine çevirdi ve kısacık bir an için onu sıkıca tuttuktan sonra dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Vanessa, bedeni kaskatı kesilerek dondu kaldı. Ama sonra Jackson onun alt dudaklarını ısırınca olanlar oldu.

Vanessa parmaklarını Jackson’ın saçları arasına soktu ve onu davet edercesine ağzını aralarken vücudunu da ona bastırdı. Kadının dudaklarından içeri dalan Jackson onun dilini defalarca yaladı. Ellerini sırtında gezdirdi ve penisi sertleşip ona sürtünmek için çıldırırken Vanessa’yı sıkıca kavramaya devam etti. Aletini ona bastırınca Vanessa’nın boğazından bir inilti yükseldi. Teknik olarak bu Jackson’ın galip geldiğini bildiren bir sestir ama yine de onun için yeterli değildi. Kadının suçlamaları gururunu o kadar incitmişti ki kelimelerin gerekli olmadığı zamanları da gayet iyi bildiğini ona kanıtlamalıydı. Üstüne üstlük onun bu aptalca oyununu kazanmalıydı,

çünkü bunu yapmazsa kadının ona üstünlük taslayacağını biliyordu. Başka bir şey de beklemezdi zaten.

Kadının dudaklarından ayrılıp çenesini, oradan da ağzına inerek boynunu öpmeye başladı. Boynunun omuzuyla buluştuğu yeri ısırıp tekrar yukarıya yöneldi. Dişlerini her kullandığında kadının bedeninin damarlarına elektrik verilmiş gibi titrediğini fark etti. *Kızıl Engerek ısırılmaktan hoşlanıyor demek ki. Ne şans ama. Çünkü buna ben de bayılırım.*

Jackson onunla birlikte hızla döndü ve Vanessa'yı duvara doğru itip kalçalarıyla onu yerine sabitlerken ellerini kadının vücudunda gezdirmeye başladı. Bir göğsünü avuçlayıp hafifçe sıkarken gergin boynuna dişlerini sürttü.

İşte o zaman oldu. Vanessa inleyerek onun adını söyledi.

Jackson akli başından gidinceye dek onunla sevişmek istiyordu. Ama aralarında bir şey olaksa Vanessa'nın da onu istemesi gerekiyordu. Ama henüz oraya gelmemiştii.

Bu her ne kadar onu öldürse de Jackson oyunu sürdürdü. Bütün hareketlerini durdurup kadının kulağına fısıldadı: "Ben kazandım." Sonra da odada ilerleyerek banyoya girdi ve kapıyı ardından çarparak kapadı.

2. Gün: Pazartesi

Vanessa laptopu orta sehpanın, kahvesi de yandaki sehpanın üzerinde, kanepede oturuyordu. Neredeyse   len olmuŗtu ama Jackson'dan eser yoktu. Ki onun için hava hoŗtu. Hayatı boyunca bir erkeğe hiç bu kadar kızmamıŗtı.  nce Rob rt'le g r ŗmelerinde her Şeyi batırmıŗ, *sonra da* baŗladı ı iŗi bitirmeme k stahlı ında bulunmuŗtu.

Kahretsin, neden bahsediyordu böyle? Jackson'ın durmayı akıl etmesine memnun olmalıydı. Vanessa bütün kurallarını  i neyip binlerce parçaya b lse ve bu parçalardan bir adam yapsa karŗısına Jackson  ıkardı. Onunla bir iliŗkiye girmesinin imkânı yoktu. *Değil mi?* Duda ını ısırdı. Belki artılar ve eksilerden bir liste yapsa... *Kafasını bu d ŗ nceden* uzaklaŗtırmak için sa a sola salladı. *Ez!*

Jackson dün gece onu tahrik edip öyle umuyordu ki  testislerini donduracak kadar soğuk bir duŗ almak üzere onu öylece bıraktıktan sonra Vanessa akŗam yemeğine gitmiŗ, ardından da kafasını toplamak için kumsalda y r y ŗe  ıkmıŗtı. Odaya döndüğünde artık durum hakkında daha so ukkanlıydı. O bir profesyoneldi ve onları içine girdikleri bu

berbat durumdan çıkarmanın bir yolunu bulacaktı. O zamana kadar da Lucie hayalindeki düğünden olmasın diye uyumlu davranacaktı. Arkadaşını hayal kırıklığına uğratamazdı.

Vanessa bungaloıdan içeri girerken yeni bir yüzleşmeye kendini ciddi şekilde hazırlamıştı ama içeri hızlıca göz atınca odanın boş olduğunu gördü. Ancak ufak bahçeye baktığında Jackson'ı buldu; üzerinde boxer şortu dışında bir şey olmadan hamakta uyuyordu.

Bedenini bir rahatlama ve hayal kırıklığı sardı; sonra bu karışıma şaşkınlık da eklendi. Uyuyor olması Vanessa'yı neden hayal kırıklığına uğratmıştı? Olanlardan sonra onunla uğraşmaya can atıyor değildi ki. Vanessa kendi sorusunu yanıtlayamayınca toplumsal zorunluluklar olmaksızın canının istediğı kadar onu inceleme fırsatından faydalandı.

Bir kolunu bükerek başının tepesine koymuştu, diğer eli de karnının üzerindeydi. Yüzü yana dönük olduğundan Vanessa profilinin güzel bir görüntüsüne sahipti. Dümdüz bir burun, çıkık elmacık kemikleri, keskin, kare bir çene. Vanessa, böylesi bir çenenin, hiç etkilenmeksizin fazlasıyla yumruğu kaldırabileceğini hayal etti. Bütün bir gün boyunca uzayan sakalı artık belirgindi. Ay ışığı çıplak göğsünde gezinirken Vanessa'nın içinden uzanıp ona dokunmak geldi; teninin görüldüğü kadar pürüzsüz olup olmadığını merak ediyordu.

Vanessa'nın bakışları aşağı kaydı. Jedi zihin güçlerini kullanarak elini karnından çekmeye çalıştıysa da başarılı olamadı. Aman ne kadar şaşırtıcı. Karın kaslarının büyük kısmını kaplayan elinin de kendine has bir seksiliğı olduğunu fark etti. Uzun parmaklarıyla güçlü görünen elinde, birkaç

tane beyaz yara izi vardı. Yalnızca birkaç saat önce o el göğsünü sıkımişti ve sırf bunun düşüncesi bile midesindeki kelekleri havalandırmaya yetmişti.

Göbek deliğinin altındaki koyu renk bir sıra tüy dikkatini çekti. Jackson aşırı tüylü biri gibi görünmüyordu ama yine de bu bir sıra tüy aşağıya doğru... *Vay canına*. Bakışları adamın bordo renkli iç çamaşırına ya da daha doğrusu onun *içindekine* odaklandı. Bakışlarını çekmesi gerektiğini söyledi kendine. Bu yaptığı uygunsuzluk sınırındaydı ve bilinçdışı bir düzeyde adama tacizde bulunmak bile sayılabilirdi. Ama yine de bakmaya devam etti.

Bu neredeyse çıplak olan, dev gibi adam hamakta uzanmış, gayet huzurlu bir şekilde uyuyorken inkâr edilemez ve oldukça etkileyici bir... ereksiyona sahipti.

Boxer şortunun dar kumaşı onu gönlünce kuzeye doğru yönelmekten alıkoymuştu ama bu ona engel olmuyordu. Bir noktada Vanessa'nın ağzı açık kaldı. Dişlerini birbirine vurarak ağzını kapattı. Sonra da topukları üzerinde dönüp aceleyle yatak odasına gitti.

Uzun bir duş aldıktan sonra yatağa girdi ama gözünü her kapadığında gözkapaklarının ardında Jackson'ın ereksiyonunu görüyordu. Orada bir saat boyunca öylece yattıktan sonra son çare olarak sekiz saatlik bir koma için bir Benadryl almaya karar verdi. Uyandığı zaman Jackson gitmişti, bu yüzden de Robért'le masa ortası süsleri ve örtülerle ilgili yapacağı görüşmeye tek başına gitti.

Vanessa kapıda anahtar sesini duyunca laptopundan kafasını kaldırdı. Jackson yüzünde ışıltılı bir gülümsemeyle,

yeni tıraş olmuş ve duş almış bir halde içeri girdi; altında sarı bir sörf şortu –Vanessa adamda bu şortlardan kaç tane olduğunu merak etti– ve üzerinde HADİ YARIN TUHAF HİSSE-DECEĞİMİZ ŞEYLER YAPALIM BU GECE yazan bir tişört vardı.

“Günaydın güzellik. İyi uyudun mu?”

Onun bu neşeli tavrı Vanessa’yı sadece kısa bir anlığına şok etti. Adama gülümsedi –Jackson’ı henüz çözememişti ama ona buradaki tek “olgun insan” olma zevkini hayatta yaşatmayacaktı– ve, “Evet, teşekkür ederim. Eh, dünyadaki en rahat yatakta yattım tabii. Sense bütün gece bir hamakta uyudun. Nasıl geçti bari?” dedi.

Jackson büyük spor çantasını yere bırakıp onun yanına oturdu. “Şaka mı yapıyorsun? Yıldızların altında rüzgârla sallanan bir hamakta uyudum, tabii ki de bayıldım.”

Vanessa kahve kupasını kaldırıp mırıldandı: “Bir şeylere bayıldığın belliydi.”

“Ne dedin?”

“Hiçbir şey. Peki sabahleyin ne zaman çıktın? Nereye gittin?”

“Tanık kürsüsünde sorguya mı çekiliyorum Avukat Hanım?”

“Sadece sohbet ediyordum. İnan bana, tanık kürsüsünde sorguya çekilsen içini kemiren korkudan bunu anlardın.”

“Yalnızca suçlular korkar. Benim suçlu olduğumu da nereden çıkardın?”

Vanessa omuz silkti. “Erkeksin. Erkekler uzun süre düzgün insanlar gibi davranmayı neredeyse imkânsız bulduğundan, sırf bu bile gayet yeterli. Eninde sonunda hepiniz işleri fena halde batırırsınız.”

“Vay be. Bunun biraz fazlaca genelleme olduğunu düşünmüyor musun?”

“Düşünüyorum. Ama maalesef henüz haksızlığımı kanıtlayan olmadı.”

“Yani masum olduğum kanıtlanana dek suçlu olduğumu söylüyorsun, öyle mi?”

Vanessa kanepeden kalkıp kahvesini tazelemek için küçük mutfığa gitti. “En iyiyi umut et ama en kötüsü için de hazırlıklı ol,’ lafını duymadın mı sen?”

“Duydum ama o parti falan yaparken geçerli bir laftır. Havanın harika olacağını umut edersin ama yine de yağmur yağarsa diye tenteyi kurarsın. İnsanlar için kullanılmaz. Bu alenen alaycı bir tavır.”

“Öyle. Ama geleceğin en iyi tahmini geçmişe bakılarak yapılır.”

Vanessa, Jackson'ın adımlarını duymamıştı ama adam bir anda yanında belirdi ve o kadar yakınında duruyordu ki bedeninin sıcaklığı incecik bluzundan içeri sızıyordu. Jackson tekrar konuşmaya başladığında sesi yumuşak ve ilgiliydi. “Seni kaç erkek incitti V?”

“İlişki kurduğum adamları mı soruyorsun?” Jackson bunu onaylarcasına başını eğdi. Vanessa kahve kupasını önünde bir kalkan gibi tutarak ona gerçeği söyledi. “Sıfır.”

Jackson, Vanessa'nın tekrar kanepeye yürümesini ve laptopunun karşısına yerleşmesini izledi. Verdiği yanıtta normal olmayan bir şeyler vardı. Konu erkeklere ve ilişkile-

re geldiğinde son derece bezgin olmasına rağmen geçmişte onu inciten kimse yoktu, öyle mi? Bu hiç mantıklı değildi. Bu kadın kayıp parçaları olan bir yapboz gibiydi ve Jackson da bu parçaları bulmak istiyordu.

“Bugün ne kadar çalışmayı planlıyorsun?”

Vanessa kısa bir an kafasını kaldırıp baktıktan sonra tekrar dizinin üzerindeki sarı not defterine notlar almaya devam etti. “Bilmiyorum, herhalde bir süre daha çalışırım.”

“Sabahtan beri çalışıyor musun?”

“Evet. Sen bütün sabah ne yaptın?”

Jackson gülümseyip poposunu tezgâha dayadı. “Hizmetçiyle kaçtım diye mi korktun sevgilim?”

Vanessa abartılı bir şekilde gülümseyerek ona bakarken gözlerini masum bir ifadeyle kırıştırdı. “Öyle ummuştum.”

Jackson bir elini çarparak kalbine koydu. “Karıcığım kalbimi kırdın.”

“Henüz karın değilim aşk böceği ve bu iş biter bitmez nişanlının bile olmayacağım.”

“Eh,” dedi Jackson ellerini birbirine sürterek, “o halde o zamana kadar bunun tadını çıkarayım. Ben seni gelip kaçırmadan önce o dünyanın en sıkıcı dosyaları üzerinde delice çalışmak için tam olarak yarım saatin daha var.”

“Nişanlı ne zaman efendiyle eşanlamlı hale geldi? İşlerimi halledene kadar hiçbir yere gitmiyorum.”

Jackson onun yanına gitti, çenesini yakalayıp dudaklarından sertçe öptü. “O zaman tam yarım saat içinde o işlemini bitir.” Sonra da ardında afallamış bir kızıl bırakarak bungalovdan çıktı.

Jackson'ın öğleden sonrası için gerekli şeyleri hazırlaması sadece yirmi dakikasını aldı. Önce Robért'i bulmuştu, o da restoranlardan birinden aldıkları yiyecekler ve birkaç şişe suyla doldurdukları bir piknik sepeti hazırlamasına seve seve yardımcı olmuştu. Fazladan birkaç dakikası daha artınca kumsaldaki bara uğrayıp barmenle sohbet etmiş ve kristal maviliğindeki okyanus manzarasının tadını çıkarmıştı.

Yarım saat geçince elinde sepetle bungalova giderken Vanessa'yı bıraktığı yerde bulacağından emindi. Ama kadın, onu şaşırtan bir şekilde ön verandadaki tahta sandalyelerden birinde, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde de sert bir ifadeyle oturuyordu.

"Nasıl hazırlanmam gerektiğini söylemedin."

"Şey... ne?"

"Ne yapacağımıza ve nereye gideceğimize dair hiçbir fikrim yok. Ne giyeceğime ya da yanımda ne getirmem gerektiğine nasıl karar verebilirim? Eğer gezintiye çıkacaksan bir şort, tatlı bir bluz ve uzun süre yürüyeceğimi için rahat ayakkabılar giymek isterim. Bir yerlerde yüzmeye gideceksek bikini ve parmak arası terliklerimi giymem gerekir. Mekândaki restoranlardan birine gideceksek de biraz süslenmek isterim ki farkındaysan az evvel saydığım kıyafetlerle alakası bile yok. Ayrıca daha saçım ve makyajımı saymadım."

Jackson, ani bir hareket yaparsa sanki vahşi hayvanı korkutarak çılgınca saldırmasına neden olacakmış gibi yerinden hiç kımıldamadı. "Vay anasını, bütün kadınlar böyle midir? Bana yarım saat içinde hazırlanmamı söyleyen uygunsuz bir çıplaklıkta olmayacak şekilde giyinir, sonra da yanıma buzdolabındaki altılı biralardan alırdım."

Vanessa kollarını hızla havaya kaldırıp indirirken, kızgın bir şekilde kalçalarına çarpmalarına izin verdi. “Neden şaşırmadım acaba?”

İşte Jackson o anda anladı ki bu öfke değildi. Vanessa durum üzerinde kontrolü olmadığı için strese girmişti. Çalışmayı bırakmıştı, bu yüzden de belli ki öğleden sonrasını evin dışında geçirmek istemişti ama şartlar göz önünde bulundurulunca bunu nasıl yapacağını bilememişti.

Jackson sepeti basamaklara bıraktı ve ona doğru yürüyüp ellerini havaya kaldırdı. “Üzgünüm. Daha fazla bilgiye ihtiyacın olduğunu tahmin edememişim. Bir dahaki sefere sana yapacağım sürprizler için en azından bir fikir sahibi olmanı sağlayacağım. Anlaştık mı?”

“Bir dahaki sefere mi?” Kadının yüzü yumuşadı ve yeşil gözlerinde sakın kıvılcımlar belirdi. “Daha çok sürpriz yapmayı mı planlıyorsun?”

Jackson bunu söylerken üzerinde düşünmemişti ama şimdi bir süre bu fikri değerlendirdi. “Evet, sanırım yapacağım. Şu anda aklımda bir şey yok ama içimden bir ses seni diken üstünde tutmaktan hoşlanacağımı söylüyor.”

Vanessa dudağının kenarını ısırp bakışlarını yere eğdi. “Jackson dün gece...”

Jackson parmağıyla yüzünü kaldırıp Vanessa'yı kendisine bakmaya zorladı. “Ne olmuş dün geceye?”

“Sanki bu haftayı bizim için zorlaştırmak için kasıtlı olarak bir şey yapıyormuşsun gibi davrandım ki bu çok saçma. Sana bağırdığım için üzgünüm.”

Bu o kadar da saçma değildi aslında. Suçluluk duygusu

kalbini sızlatmasına ve mantığı ona hemen o anda gerçekle-ri anlatmasını söylese de içindeki başka bir ses onunla geçi-receği bu zamana biraz daha tutunmasını istiyordu.

Rahat bir şekilde gülümsemeye çalışarak, “Senin oyunu kazanmak için yaptığım hileyle ben de pek doğru davranmış değilim. O yüzden ödeşmiş sayılırız. Anlaştık mı?”

“Haklısın,” dedi Vanessa onun gülümsemesine karşılık vererek. “Peki o zaman, ne giyiyorum?”

“Tanga ve stiletolar.”

Vanessa’nın ağzı bir karış açıldı.

“Ne var?” diye sordu Jackson masum masum. “Fantezilerimde ne giydiğini sormamış mıydın?”

Vanessa gülererek onu itti.

“Plaj kıyafeti,” diye yanıt verdi sonunda. “Ayrıca okyanusa atlamak istersen diye de altına bikini giyebilirsin. Güneşlenerek kitap okumak ya da kestirmek istersen, ben de biraz sörf yaparak vakit geçiririm. Amacımız rahatlamak ve Tabiat Ana’nın tadını çıkarmak.”

“Harika görünüyor. Birkaç dakikaya hazır olurum.”

Jackson sepeti alıp onun hazırlanmasını bekledi. Arabayla, favori yerlerinden biri olan, sadece yerliler bildiği için turistlerle dolup taşmayan, ıssız bir plaja gittiler. Jackson Jeep’ini park etti, piknik sepetini ve diğer eşyaları alarak yüksek bir kayalığın yanındaki hoş bir yere taşıdı. Yan yana iki örtü serdi; birini güneşe, diğerini de Vanessa güneşten uzaklaşmak isterse uzansın diye kayalığın gölgesine koydu. Teni çok açık olduğundan kadının ıstakoz gibi yanmasından korkuyordu.

“Jax burası... kesinlikle hayatımda gördüğüm en güzel yer.”

Takma adını kullanmış olması hoşuna gitti ve bunun, Vanessa'nın azıcık da olsa kendisinden hoşlanmaya başladığı anlamına geldiğini umdu. Vanessa'nın arkasında dikilirken, nasıl tepki vereceğini bilemeyerek tereddütlü bir şekilde ellerini kadının kalçalarına koydu. Onu her gördüğünde ereksiyon olması Vanessa'nın da Jackson'a karşı ilgisi olduğu anlamına gelmiyordu. Vanessa rahatlayarak onun göğsüne yaslandığında, maçın ilk raundunu kazandığında içine dolan o duyguyu hissetti. Cesaretleterek ellerini ona doladı ve manzarayı onun gözlerinden görebilmek için çenesini kadının başına dayadı.

Pamuk yumağı bulutlar, uçuk mavi gökyüzünü kaplıyor ve pürüzsüz ufukta uzanan kraliyet mavisi okyanusla buluşuyordu. Kıyıda göz gezdirirken kraliyet mavisi gök mavisine, o da su mavisine dönüştü; bu maviler de değişik tonlarla sonunda bembeyaz kumsalla buluştu. Sağ taraflarında, envai çeşit bitki örtüsüyle kaplı siyah kayalıklar gökyüzüne ve okyanusa uzanıyorlar, her şeyi birbirine bağlayarak olağanüstü bir cennet sunuyorlardı.

“Evet. En sevdiğim üç yerden biridir.”

“Gitmeden önce diğer ikisini de gösterecek misin?”

Bu soru onu şaşırttı. Burası en sevdiği ikinci yerdi. Üçüncü yer arkadaşlarıyla takıldığı bir mekân olduğundan manzarası o kadar da iyi değildi ama Vanessa'yı kesinlikle oraya götürebilirdi.

Ama en sevdiği yer onun için çok özeldi. Gerçi orayı bilen tek kişi olmasa da “komşuları” nadiren dağın o kadar tepesine çıkarlardı. Orayı kendine ait bir cennet parçası gibi

görüyor, düşünüp taşınmak için oraya gidiyordu. Orası, daha evvel hiç kimseye göstermediği bir yerdi.

Vanessa'yı oraya götürdüğünü hayal edince şaşırtıcı bir şekilde bu düşünceden rahatsız olmadığını gördü. Hatta bu düşünce artık aklına gelmiş olduğu için onu oraya götürmeyi istiyor bile denebilirdi. Ayrıca, Vanessa yakında gitmiş olacağından aklına estikçe oraya gelip mahremiyetini elinden alacak da değildi.

Henüz bir yanıt vermediğini hatırlayan Jackson, "Kesinlikle," dedi.

"Güzel," dedi Vanessa ondan uzaklaşarak. "Pekâlâ, sepette neler var bakalım? Açlıktan ölüyorum."

Güneşli örtüde yan yana oturdular. Vanessa parmaklarındaki çilek suyunu yalayıp yiyeceklerin verdiği saf mutlulukla inledi. Jackson her nasılsa mekândaki aşıcılardan birini kandırıp ona tam bir ziyafet sofrası hazırlatmıştı; Vanessa da "tıka basa dolu" olma halini fazlasıyla aşana dek yemişti.

Jackson su içip sahil kuşlarının kıyıdaki köpüklü dalgalarda oynamalarını izlerken Vanessa da adamın, omzundan pazısına dek uzanan dövmesini inceleme fırsatı buldu. Dövmelere düşkün kızlardan olmamıştı hiçbir zaman ama Jackson'ın kolundaki desenlerin erkeksi bir güzelliğe sahip olduğunu düşünüyordu.

Siyah bir şerit içindeki dalgalar pazısını çevreliyordu. Okyanus dalgaları buradan yukarı, omzuna doğru meylederek daha geometrik görünümlü dalgalarla birleşiyordu. Taç

yaprakları kırmızı ve ortaları sarı olan dört tane kiraz çiçeği hariç her şey simsiyahtı. Bunlardan ikisi desenin tam ortasındaydı, diğer ikisi de dev bir dalganın tepesindelerdi.

“Dövmenin bir anlamı var mı?”

Jackson önce koluna ardından kadına baktı. “Var sayılır. Buradaki kültürü temsil eden ve okyanusa olan sevgimi, adaya taşındığımdan beri nasıl da hayatımın bir parçası olduğunu gösteren bir şey olsun istedim. Ayrıca Maori dövmelerinin koruyucu olduklarına inanılıyor. Yani dalga dövmelerinin sörf yaparken beni korumaları gerekiyor. Ama gerçek sembolizme sahip tek şey aslında kiraz çiçekleri.”

“Nedir peki o?” Fazla ısrarcı. “Affedersin, buna yanıt vermek zorunda değilsin.”

“Sorun değil. Kiraz çiçekleri annemin en sevdiği çiçeklerdi. Orta kısımdaki iki tanesi hayatın içinde hâlâ yolunu bulmaya çalışan Lucie’yle beni temsil ediyor.” Başını eğerek belli ki omzunun tepesindeki dalgada bulunan iki çiçeğe odaklandı. “Bunlar da... kontrol edemediğimiz güçler tarafından yitirdiğimiz annemizle babamızı temsil ediyor.”

Vanessa’nın kalbi sızladı. Seni seven ebeveynleri kaybetmenin nasıl bir his olacağını hayal bile edemedi. Lucie ve onun için çok zor günler olmalıydı. Muhtemelen hâlâ da öyleydi. “Affedersin Jackson. Çok güzel bir dövme.”

“Teşekkürler.” Jackson ona sıcak bir şekilde gülümsedi. “Yeterince doydun mu?”

“Aman Tanrım, şaka mı yapıyorsun? Şu anda bir Vegas açık büfesi doğurabilirmişim gibi hissediyorum. Yemek acayip iyiydi. Bunları gizlice versin diye bir görevliyi mi baştan çıkarman gerekti acaba?”

Bir eline yaslanmış, diğer kolu da kıvrık dizine dayalı olan Jackson seksi yara izi bulunan sol kaşını kaldırdı.

“Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun? Kadınlarla yatarak istediklerini elde eden bir çapkın mıyım yani?”

“Bilmem. Öyle misin?” *Lütfen evet de ki böylece senden nefret edeyim ve bu çılgınca çekim de son bulsun.*

“Emin değilim,” dedi alaycı bir sırıtışla. “Seninle tanıştı-
ğımdan beri diğer kadınları unuttum gitti.”

Vanessa gülerek kafasını iki yana salladı. “O kadar pis-
liksin ki gözlerin kahverengi olmalıymış.”

“Tamam, biraz abartmış olabilirim.” Koca gülümsemesi
yavaşça soldu. Topaz rengi gözler hiç beklemediği şekilde,
ani bir ciddiyetle sarmaladı onu ve Vanessa’nın kahkahası
bir anda diniverdi.

Adamın bakışlarının yoğunluğu ve bunun ne anlama
geldiği düşüncesi Vanessa’yı tedirgin etti. “Ne oldu?”

Jackson ağırlığını vermediği elini kaldırıp Vanessa’nın
yüzünün yanına getirdi. O kadar hafifçe dokunuyordu ki Va-
nessa, yok etmeye yeminli bu ellerin nasıl böylesine hassas
olabildiğini merak etti.

“Unutamadığım bir şey var ama,” dedi boğuk bir sesle.

Jackson’ın başparmağı elmacık kemiğini okşarken ve
teninin sert yüzeyi içini gıcıklaırken Vanessa güçlükle yut-
kundu. “Neymiş o?”

Jackson’ın bakışları dudaklarına döndü ve parmağı da
onu takip ederek dolgun alt dudağını okşadı. “Dün gece be-
nim öpücüklerime nasıl karşılık verdiğini ve seni nasıl delice
öpmek istediğimi unutamıyorum.”

Jackson, Vanessa'nın ağız aralanana dek dudaklarının ortasına hafifçe parmağını soktu ve alt dişlerinde gezdirdi. Vanessa'nın dilinin ucu onun parmağıyla buluşup önce duraksayarak ardından daha cesaretle yalamaya başladı. Adamın az önce yediği tatlı ananasın lezzeti Vanessa'nın ağızını sulandırdı ve cinsel organını sızlatan bir istila hissi uyandırdı.

Bedenleri istekli bir şekilde birbirlerine doğru sokuldu ve neredeyse kucaklaşmak üzereydiler. Jackson otururken bile ona tepeden bakıyordu. Kendisinden uzun olan çok fazla erkeğe rastlamamıştı ama Jackson kendisini neredeyse minik gösterecek denli iriydi.

Vanessa'nın dilinin parmağında gezinişini izlerken Jackson kesik kesik solumaya başladı. Bunun ardından Vanessa gözlerini kapayıp parmağı emdi. Jackson zevkle inleyince aklına, baş döndürücü bir güç arzusuyla ondan dün gecenin intikamını alma fikri geldi.

Göğüsleri, askılı bluzunun içindeki bikinisinde ağırlaşmışlardı. Vanessa, onun bedeninin de kendisinininki kadar etkilenip etkilenmediğini merak etse de bakışlarını adamın yüzünden ayırmadı. Sonunda da ona bütün kumandanın kendisinde olmadığını kanıtlamak için ağızını açtı, istediği açığı yakalamak için başını eğdi ve başparmağını ısırdı. Hem de sert bir şekilde.

Jackson'ın başparmağını hızla çekip küfretmesini *beklemişti*. Jackson'ın yüzündeki şaşkınlığa gülmeyi ve Vanessa'yı daha fazlasını ister bir halde bırakarak intikamını almayı *planlamıştı*. Ama yanılmıştı. Jackson küfretmek yerine zevkle inledi.

"Şu an halka açık bir plajda olmasaydık bunun beni ne

kadar tahrik ettiğini sana gösterirdim. Şimdilik paçayı kurtardın ama sonra... kurtaramayacaksın.”

“Peki bana hiçbir şey göstermeni istemezsem?”

Jax ona doğru iyice eğilerek dudaklarını bir, iki, üç defa azar azar yudumladı, sonra da Vanessa’nın kendini değerli ve arzulanmış hissetmesine neden olan biçimde ağır ve yoğun bir şekilde öpüşmeye başladı. Sonunda geri çekildiğinde sırtıtarak, “O zaman fikrini değiştirmek zorunda kalacağım,” dedi.

Vanessa kendini güçlkle toparlayarak hissettiği kadar soluğu kesilmiş halde görünmüyor olduğunu umdu. “Kötü bir başlangıç yapmış sayılmazsın.”

“Bunu duyduğuma sevindim. O zaman sen dinlenirken ben de gidip şu ereksiyonu dindireyim.”

Vanessa gülmeden edemedi. “Bol şans.”

“İhtiyacım var. Muhtemelen dengemi bozacak.” Göz kırptı. Vanessa da gözlerini devirdi. “Ben yokken uslu dur müstakbel eşim.”

“Mau Loa’da değiliz Jax.”

“Biliyorum,” dedi ve sörf tahtasını kapmadan önce bir kez daha göz kırpıp dalgalara doğru koştu.

Jackson’ın sörf tahtasının üzerine yatıp dalgaların daha güçlü olduğu yöne doğru suda ilerleyişini izledi. Sörfle ilgili hiçbir düşüncesi yoktu ama Jackson’ın ardındaki daha büyük dalgaya ulaşmak için küçük bir dalganın içine dalışını izlerken tam anlamıyla büyülenmişti.

Sırtındaki ve omuzlarındaki kaslar, kollarının her dönüşle hareket ediyor ve bir araya toplanıyordu. Jackson dal-

gaya vardığında sanki kıyıya doğru gelirken şekil değiştirerek sallanıp duran bir dalganın değil de sabit bir zeminin üstündeymişçesine rahat bir şekilde tahtanın üzerine zıpladı. Bir çöküp bir doğrulurken ayakları zemine yapışmış gibiydi.

Tahtası bir dalganın içine girerek Jackson onu farklı yönlerle ittirirken zikzaklar çizdi. Ardından bir dalga gelip onun üzerine kıvrılınca Vanessa endişe hissiyle adeta boğulacaktı... ta ki sulardan bir tünelin içinde onu dimdik ve güçlü bir şekilde görene dek. Sörf tahtasının ucu parıldayan su perdesinin ardında belirdi ve işte Vanessa onu görebiliyordu; Jackson dalganın yarattığı tünelin kenarına parmaklarını değdiriyordu, yüzüne sular sıçırıyordu. Nihayet dalga çekilirken Jackson suya daldı.

Sonra tekrar su yüzüne çıktı ve her şeye en baştan başladı.

Sörf kesinlikle izleyici olarak Vanessa'nın en gözde sporu olmuştü.

Vanessa iç geçirdi. Onunla ne yapacaktı? Adamın ikilemin tanımı olduğuna şüphe yoktu. Nereden bakılırsa bakıl-sın adam tam anlamıyla görüldüğü gibiydi: bir sörfçünün rahat yaşam tarzına sahip yetenekli bir dövüşçü. Ama yerine oturmayan bir şeyler vardı. Hareketleri, Lucie'nin yıllar boyu anlattığı o sorumluluk sahibi adamla örtüşmüyordu. Acaba arkadaşı sık rastlanan bir şekilde abisini gözünde idolleştirmiş miydi? Yoksa Jackson gerçek kimliğini mi saklıyordu? Öyleyse, bunu neden yapıyordu?

Aşırı seksi kafes dövüşçüsü Jackson Maris'le ilgili bazı gizemler olduğu kesindi. İçindeki avukat gerçekleri istiyordu. İçindeki kadını bu adamı tanımak istiyordu. Hatta maalesef biraz fazla yakından tanımak istiyordu.

Vanessa hiçbir şekilde deneyimsiz bir âşık sayılmazdı. Cinselliğini rahat bir şekilde yaşamak, feministlerle ortak özelliklerinden biriydi. Ama iş dışında bir şeye vakit ayırmaya-lı çooooooooo uzun zaman olmuştu. Ayrıca da çıktığı erkekler bırak havuzu, bir su birikintisini dahi dolduramayacak kadar azalmıştı, ki o birikinti bile kurumak üzereydi. Gerçi çabasına geçecek erkeklerle de karşılaştığı söylenemezdi.

Ama Jackson... Vanessa onun bu çabadan daha bile fazlasına değebileceğini hissediyordu. Vanessa dudağını ısırıp Jackson'ın bir başka dalgayı daha fethedişini izlerken bu fikri kafasında evirip çevirdi.

Midesindeki kelebekler kanatlarını hafifçe çırpmaya başlamışlardı.

Her ikisinin de aynı beklentiler içinde olduklarını anlamak için önce konuşmaları gerekecekti. Ondan sonra da Jackson'la Hawaii tarzında yatay konuma geçmekten onu alıkoyacak hiçbir şey olmazdı.

Artık bu duruma yeşil ışık yakmaya karar verdiği için midesindeki kelebekler çılgınca bir uçuşa geçtiler. Jackson için duyduğu arzuya sonunda teslim olma düşüncesi bütün bedenine yayılarak tam merkezine ağır bir şekilde yerleşti.

Tuzlu havayı derin derin içine çekip gülümseyerek nefesini verdi. Şimdiden daha rahatlamış hissediyordu. Alerji hapi sayesinde dün gece yeterli miktarda uyumuş olmasına rağmen yine de biraz bitkin hissediyordu. Belki de Jackson sörf yaparken biraz kestirirdi. Gölgedeki örtüye uzanıp esnedi ve gözlerini kapattı.

Uykuya dalarken Jackson'ın dudaklarını öpüşünü hâlâ hissedebiliyordu.

Jackson yan tarafına uzanmış, Vanessa'nın uyumasını izlerken, güneş ve akşamüstü esintisi sörf tişörtünü ve mayosunu çoktan kurutmuştu. Yarım saat önce sörfte gelmiş, onu uyandırmak istememişti. O kadar huzurlu, o kadar yumuşak görünüyordu ki. Vanessa çetin bir kadındı ve gerektiği her anda savaşılmaya hazır, tetikte bir sokak kedisi gibi güçlü bir yanı vardı.

Ama uyuyorken yüz hatları yumuşamış, kasları gevşeyerek kendilerini kuma bırakmışlardı; bukleleri de yüzünün etrafında dans ediyordu. Uzun ve hafif kıvrımlı olan koyu kestane rengi kirpikleri zarif elmacık kemiklerinin üzerindeki yelpazeler gibiydiler; aralık dudakları arasından hafif ve düzenli bir şekilde nefes alıp veriyordu.

O dudakların tadının hatırası afrodizyak bir etkiye sahipti. Küçük bir yudum almıştı ve bu susuzluğunu gidermek bir yana, onu daha da bağımlı bir hale getirmişti.

Jackson orada uzanmış bir şekilde Vanessa'yı izlerken kadının kendi ortamında nasıl olduğunu merak etti. Üniversitedeyken gece dışarı çıktıklarında Vanessa'nın, normalde bağımlı olan kız kardeşini çılgınca şeyler yapmaya ikna ettiğine dair birtakım hikâyeler duymuştu ama bunlar otuz altı saattir gördüğü kadınla pek de örtüşmüyordu. Onun üniversiteden sonra durulmuş olabileceğini ya da belki de içinde bulundukları şartlardan dolayı farklı davranıyor olma ihtimalini düşündü.

Lucie'nin en yakın arkadaşı olarak, Jackson hakkında ne kadar şey biliyordu? Kızlar ailelerinin sırlarını konuşurlar mıydı?

Jackson konuştuklarını varsaydı. Bildiği kadarıyla kızlar her şey hakkında durmaksızın konuşurlardı. Ama öyle bile olsa Lucie ona ancak yüzeysel şeyler anlatmış olmalıydı. Reid'le birlikte G.I. Joe oyuncak figürleriyle, Lucie'nin Barbie bebeklerini savaş esiri olarak alarak çay partisini mahvettikleri zamanlar gibi, çocukluklarından eğlenceli hikâyelerden bahsetmiş olmalıydı. (Ama bu onun suçu değildi. Yılan Gözler, Ken'in Ruslar için gizli ajan olarak çalıştığına inanmak için sebepleri bulunan, oldukça iyi eğitilmiş bir hükûmet suikastçısıydı.)

Ama bunlar eften püften şeylerdi. Lucie, Vanessa'ya Jackson'la ilgili en önemli şeyi söylemiş olamazdı çünkü küçük kız kardeşi bile bu sırrını bilmiyordu. Her zaman mükemmel olduklarını düşündükleri ailelerinin aslında o kadar da mükemmel olmadığını ona nasıl söyleyebilirdi? Ebeveynleri bir araba kazasında öldüğünde Jackson'ın hayatı altüst olmuştu. O sırada liseden daha yeni mezundu ve kafes dövüşçülüğü kariyerlerini sürdürmek için Reid'le birlikte Vegas'a gitmek üzereydi. Ama bunun yerine kendini bir anda on üç yaşındaki kız kardeşinin yasal vasisi olmak için savaşırmış bulmuştu. Bundan kısa bir süre sonra da ebeveynlerinin bankadaki kilitli kasasında evrakları bulmuştu. Gerçekliğini derinden sarsan evrakları.

İlk anki şok etkisi geçince Jackson bunu zihninin derinliklerine gömerek Lucie'yi yetiştirmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya uğraşmıştı. Kız kardeşi gerçekten de onun işini çok kolaylaştırmıştı. Asla belaya bulaşmayan, her zaman A alan, kimseyle çıkmayan harika bir çocuktü. Ama bu yine de, kardeşinin ergenliğinin en önemli yılların-

da Jackson'ın onun sorumluluğunu almasının ve iş sahibi, ödemesi gereken faturalarla boğuşan bir yetişkin olmayı çabucak öğrenmek zorunda kalmasının yükünü azaltmamıştı.

İşte bu yüzden Hawaii'ye gelince mümkün olduğunca basit bir hayat sürmeye, o anda üzerindeki nakitle sahip olabileceği şeyler satın almaya ve kendinden başka kimseden sorumlu olmamaya karar vermişti. O zamandan beri de gayet mutlu bir şekilde yaşıyordu.

Vanessa yanında kımıldanarak burnunu parmaklarıyla kaşıyıp bir tavşan gibi oynattı. Jackson gülümseyerek uzandı ve burnunu gıcıklayan bukleyi kulağının arkasına götürdü. Şaşırtacak bir şekilde Vanessa onun dokunuşuna doğru dönüp adını fısıldadı. Kadının rüyalarına girdiğini anladığı için içine tarifi imkânsız bir his doldu. Bu fikre kendini fazla kaptırmasına fırsat kalmadı çünkü Vanessa neredeyse bunu söyler söylemez gözlerini hızla açtı.

"Ne zamandır uyuyorum?"

"Herhalde birkaç saattir."

Adeta örtü tenini yakıyormuş gibi doğruldu. "Aman Tanrım, o kadar uzun süre uyuduğuma inanamıyorum. Yarım saat falan kestiririm diye düşünmüştüm."

"Ne önemi var ki? Güzel bir kumsalda öğle uykusuna yatmış oldun. Bu bir suç sayılmaz V."

"Bunun farkındayım," diye tersledi. "Sadece... günümün bu kadar büyük bir kısmını boşa geçirmeye alışkın değilim."

"Müsaadenle bariz bir gerçeği dile getirmek istiyorum. Sen, tatildayken bile nasıl rahatlayacağını bilmeyen bir işkollüksin."

“Teknik olarak tatilde değilim. Cumaya kadar burada olmamalıydım, hatırladın mı? Benim tatilim önümüzdeki hafta. O yüzden de hâlâ yapılması gereken işlerim var. Sadece tropik bir adada uzaktan çalışıyorum.”

“İğğ, kulağa hiç eğlenceli gelmiyor.”

Vanessa ayağa kalkıp kıyafetlerini giymeye ve piknik malzemelerini toparlamaya koyuldu. “Eh, hepimiz senin gibi kaygısız bir sörfçü gibi takılamıyoruz maalesef.”

Jackson da ayağa kalkıp sörf tahtasını aldı. Vanessa’nın, dövüşçülüğü gerçek bir iş gibi kabul etmeyen o tiplerden olacağını hiç düşünmezdi. “Şu an antrenman kampında olmamam iş zamanında kaydardığım ve her şeyin güllük gülistanlık gittiği anlamına gelmez.”

“Hadi ama Jackson. Mesleğin sağlıklı yemek ve spor yapmaktan ibaret. Çoğu insan bunları, hayatlarındaki diğer şeylerin yanı sıra yapıyor.”

“Gerçekten mi? Hepsi bu yani, öyle mi?”

“Beni yanlış anlama. Antrenmanlarının zor olduğuna eminim. Sadece bu kadar formda ve buna alışkın biri için çok zorlanmadığını söylemeye çalışıyorum. Benim için bir tanığı çapraz sorguya almak gibi bir şey bu.”

“Yeteneklerime duyduğum inanç gururumu okşadı ama ne kadar formda olduğum ya da ne kadar zamandır kampa girdiğim hiçbir şeyi değiştirmiyor. Her antrenman ilk günkü gibi zor geçer. Öyle tasarlanırlar.”

Vanessa eşyaları toplarken kaşını hafifçe kaldırmıştı ve bu tıpkı Lucie’nin dalga geçen gülüşleri kadar belli belirsizdi. Jax, Vanessa onun çalışma ahlakına hakaret etmiş gibi hissediyordu.

yordu ve bu acayip saçmaydı. Jackson, hayatının ne kadar da rahat ve tasasız olduğu konusunda şakalar yapardı her zaman. Yaşamı bir şampuan kutusundaki talimatlara sahip olsaydı, bunlar şöyle olurdu: dövüş, sörf yap, rahatla, tekrar et. Peki o halde neden birdenbire ona, kendini akışa bırakan tembel herifin teki olmadığını kanıtlamak önem kazanmıştı ki?

“Bak sana ne diyeceğim,” dedi örtüleri sallayıp katlarlar-ken, “yarın sabah spor salonuna gideceğim. Neden gelip kendi gözlerinle görmüyorsun? Böylelikle Avukat Hanım, bütün kanıtları gördükten sonra kararını verebilirsin.”

“Hım,” diye söze başladı Vanessa; yüzünde bunu gerçekten değerlendiriyormuş gibi bir ifade vardı. “İyi bir noktaya parmak bastın ama şu an kampta olmadığını sanıyordum.”

“Değilim ama bu hiç antrenman yapmadığım anlamına gelmiyor.” Vanessa piknik sepetini ve çantasını almak için eğilirken de ekledi: “Hatunlar için formda kalmalıyım yani.”

Bunu duyan Vanessa doğrulurken hızla kafasını ona çevirdi ve gözlerinde bir an için rekabetçi kıvılcımlar belirdi. Başıyla Jackson’ın belini işaret ederek, “Sen o bel simidine formda kalmak mı diyorsun?” dedi.

“Ne?” Kahretsin, geçen hafta çok fazla hamburger yediğini biliyordu. Jax kollarını yanlara açarak beline baktı ve... hiçbir şey göremedi.

Vanessa ikiye katlanmış halde kahkahalar patlatıyordu. “Aman Tanrım, amma da çabuk kandın! Bir kızdan be-tersin sen!”

“Bir kızdan mı?” dedi Jackson sesini yükseltip sahte melodramın keyfini çıkararak. Kıkırdamalarını bastırmak için

elini ağzına kapatarak vurgulu bir şekilde başıyla onayladı. “Sana kimin kız gibi olduğunu göstereceğim.”

Jackson ona doğru tehditkâr bir adım atar atmaz Vanessa itiraz edencesine ciyaklayarak ona bağırды, katladıkları örtüleri yere atıp beyaz kumlar üzerinde çılgınca kaçmaya başladı.

Jackson da onu seve seve kovalayacaktı.

“Sana bir teklifim olacak.”

Jackson özel havuzlarının kenarında, sörf tahtasını cilaladığı yerden kafasını kaldırıp baktı. Kumsaldan döner dönmez oda servisinden akşam yemeği sipariş etmişlerdi; daha sonra Jackson akşam koşusuna çıktığında Vanessa da bir süre çalışmıştı. Jackson duş aldıktan sonra Vanessa’nın kendini hâlâ dosyalara kaptırmış olduğunu görünce havuz kenarına yerleşip dalgaların kumlara çarpışını ve mekânın diğer tarafındaki sahil barından gelen boğuk müzik ve kahkaha seslerini dinleyerek sörf tahtasını cilalamaya koyulmuştu.

“Otursana,” dedi Jackson yanını işaret ederek. Vanessa kıcını zar zor kapayan, kesik eşofman altından bir şort ve askılı bluz giyiyordu. Ada yaşamına uygun, rahat bir kıyafet. Ayrıca Jackson’ın penisinin de kalkıp *aloha* demesini sağlayan türden bir kıyafet. *Yüce Tanrım*. Aklını aletinden uzaklaştırmaya çalışarak elindeki işine odaklandı.

Vanessa bacaklarını havuz kenarına sallandırarak oturduktan sonra ellerini kalçalarının altına sokup derin bir nefes verdi.

“Hım,” diye dalga geçti Jackson hafifçe sırtarak. “Ciddi

bir şeye benziyor. Yasaları senin kadar iyi bilmiyorum ama evlenmeden önce boşanmamız mümkün olabilir mi acaba?”

“Bu konuda seni sonra bilgilendireceğim,” diye yanıt verdi Vanessa ilgisizce. “Ananas kokusu mu alıyorum?”

Jackson cila kutusunu kaldırdı. “Sex wax* balmumu. Gerçi seks sırasında kullanılan kayganlaştırıcıyla karıştırmak gerek bunu.”

“Seks sırasında balmumu kullandın mı hiç?”

Jackson bir kaşını kaldırdı. “Seks sırasında balmumuyla oynamayı deneyip denemediğimi mi soruyorsun?”

Vanessa duraksadı... sonra da başıyla onayladı.

“Henüz değil.” Kadının kaymak gibi cildinden süzülen balmumu görüntüleri beynine hücum etti. “Ama içimden bir ses, doğru insanla pek çok yeni şeyi deneyimleyebileceğimi söylüyor.”

“Ya,” dedi Vanessa; sesi, Jackson’ın testislerini ısıtan boğuk bir tona bürünmüştü. Otuz saniye içinde tahrik olmaksızın ona saldırmak istemiyorsa konuyu hemen değiştirmelilerdi. Ki, maalesef bunu isteyip istemediği tartışılırdı.

“Aklında ne olduğunu söyleyecek misin artık?” Jackson’ın bakışları kadının göğüslerine kayınca sertleşmiş göğüs uçlarının askılı bluzunu zorladığını gördü. Sutyen giymemişti. *Lanet olsun!* Bu kadın onu öldürmeye uğraşıyordu. “Ya da benim tahmin etmemi mi tercih edersin?” dedi; onun da sesi bir ton alçalmıştı.

“Şey, peki,” diye söze başladı Vanessa boğazını temizlemeden önce. “Hawaii’ye tabiri caizse biraz keyfime bakmak

* Sörf tahtalarını cilalamak için kullanılan bir balmumu markasıdır, Türkçesi ise “seks cilası” anlamına gelir. (ç.n.)

için gelmiştim. Yani işte biraz takılacağım birini bulurum diye düşünüyordum. Ama beni nişanlı arkadaşlarımızın yerine geçtiğimiz bu çılgınca çıkmazın içine soktuğun için gidip kimseyle flört edemiyorum.”

“Hı hı.” Jackson bu konunun varacağı yerden hoşlanmıştı.

“İşte, gördüğün üzere başka bir şansım olmadığından... keyfime bakacağım kişi olmanı teklif ediyorum,” diye sözünü tamamladı beceriksiz bir şekilde.

“Sade bir İngilizceyle V.”

“Ah, lanet olasıca, neden bahsettiğimi biliyorsun. Bir tatil kaçamağı istiyorum işte.”

“Peki bu tam olarak ne anlama geliyor?” Kadının teklifinin ne olduğunu anlamıştı ama bunu onun ağzından duymak istiyordu. Nefesleri birbirine karışınca dek ona yaklaştı. “Söyle,” diye emretti yumuşak bir şekilde.

Vanessa derin bir nefes alıp cesurca onun gözlerinin içine baktı. “Seninle sevişmek istiyorum.”

“İşte böyle. Çok mu zormuş?” Gülümsedi. “Zor demişken...” Jackson onun elini yakalayıp teklifi hakkında tam olarak ne düşündüğünü gösterdi.

“Tanrım,” dedi Vanessa soluğu kesilerek.

Şortunun kumaşı tampon görevi görmesine rağmen Vanessa'nın avcunu sertleşen penisinde hissetmek adeta damarlarına şok dalgaları göndermişti. “Teklifini kabul ediyorum.”

Vanessa hızla elini çekip sanki nefes almak için biraz alana ihtiyacı varmışçasına birkaç santim uzaklaştı. Bu, Jackson'ın beklediği tepkinin tam tersiydi.

“Ama yarına kadar başlayamayız.”

Bu da Jackson'ın duymayı beklediklerinin tam tersiydi.
"Ne dedin?"

"5. Kural: Asla bir kaçamağın üç günden fazla sürmesine izin verme. Bugün pazartesi. Yarın başlarsak perşembe akşamına kadar zamanımız olur, ki yemek daveti için Lucie ve Reid cuma günü geleceği için yarın harika bir başlangıç olur."

Jackson, Vanessa'nın bir kaçamağa lanet olasıca bir oto-park saatymişçesine zaman limiti koyduğuna inanamıyordu. "Ciddi olamazsın. Her erkekle böyle mi yapıyorsun?" Birden-bire Vanessa'nın rastgele heriflerle üç günlük kaçamaklar yaşadığını düşünmek içinde bir kum torbasını –ya da daha iyisi o rastgele herifleri– yumruklama isteği uyandırdı.

"Yani normalde bu kuralı onlarla konuşmam. Sadece işler ciddiye binmeden noktalarım. Ama kendine has bir durum içinde olduğumuzdan beklentilerim konusunda sana açık olmam gerektiğini düşündüm."

"Yani kimseyle üç günden fazla ilişkin olmadı öyle mi?"

"Elbette ki oldu ama ilişkilerden bahsetmiyoruz, kaçamaktan bahsediyoruz. İkisi birbirinden farklı şeyler."

Bunu bir düşünürken çenesindeki kirli sakalı sıvazladı. Vanessa MacGregor tuhaf bir yaratıktı. Jackson, onun neden bu kadar çok çılgınca kuralı olduğunu ya da şahsi incili gibi bu kurallara uyduğunu bir türlü çözemiyordu. Kişisel fikri, kadının kurallarının absürt olduğuydu ama onunla birlikte olmak istiyorsa –ki bunu gerçekten ama gerçekten istiyordu– birkaç kurala uymak o kadar da kötü değildi. Tabii bu kurallardan hiçbirinin uçuk şeyler olmadığını varsayarsa.

Gözlerini biraz kısarak sordu: "Diyelim ki bunu kabul

ettim, öteki kurallar neler olacak? İkinci günde sürpriz bir şeyle karşılaşmak istemiyorum. Kadın kıyafetiyle gezinmemi gerektiren bir kuralın falan yoktur herhalde?”

“Tangalarımдан birini de mi giymeysin?”

Vanessa’nın yüzünde bir tebessüm belirene dek Jackson’ın gözleri kocaman açıldı. “Dikkatli ol prenses. Bana zaten iki ceza borçlusun. Bunu ikiye katlamak istemezsin, değil mi?”

Vanessa’nın yüzündeki neşeli ifade kayboldu ve yüzü hafifçe kızardı; Jackson bunun endişeden mi... yoksa heyecandan mı kaynaklandığını merak etti.

Vanessa boğazını temizleyerek arka cebinden bir kâğıt parçası çıkarıp açmaya başladı. *Hassiktir.* “Sözleşme mi o?”

“Tabii ki değil! Ama hiçbir şeyi unutmak istemediğimden...”

“Kuralları mı yazdın?” diye sordu iğneleyici bir şekilde bir kaşını kaldırarak.

Vanessa ona kendine güvenli bir şekilde bakarken çenesini de biraz daha kaldırdı. “Evet, kuralları yazdım.”

Jackson, Vanessa’nın kararlarını sınıadığında geri adım atmamasına bayılıyordu. Bazı kadınlar onun pek memnun olmadığını gördükleri ilk işaretle pes ederlerdi. Ama Vanessa öyle değildi. Kendi çılgınlıklarıyla tamamen barış içindeydi ve nedense bu onu daha da azdırıyordu. Görünüşe bakılırsa bu eksantrik, müstakbel eşinin hoşuna gidecek pek çok şey yapacaktı.

Sörf tahtasını kenara bırakıp kollarını göğsünde kavuşturarak, “Pekâlâ, duyalım bakalım,” dedi.

“Anlaşma şöyle: Salı gününden başlayarak, ki bu da yarın oluyor, birbirini takip eden üç günlük cinsel ilişki ya-

şayacağız, bunun sonrasında da zararsız arkadaşlığımıza döneceğiz. Ama ortak arkadaşlarımız olduğundan gelecekte de birbirimizi çok büyük ihtimalle göreceğiz. O yüzden aynı zamanda o karşılaşmalarda tekrar cinsel ilişkiye girmeyeceğimiz konusunda anlaşmalıyız.”

“Yani eski zamanların hatırına yatamayacağız, öyle mi? Niyeymiş?”

“Çünkü üç gün, üç gündür Jackson. Ondan fazlasını yaşarsak birbirimize karşı bir şeyler hissetme riskine gireriz ve bunu ikimiz de istemeyiz.”

“Hı hı. Peki o nedenmiş?”

Vanessa gözlerini kaçırarak kâğıdın kenarını kıvrış biçimine karşı ani bir ilgi göstermeye başladı. “Bana uygun biri değilsin.”

Ah. Bu, Jackson’ın tahmin ettiğinden daha çok canını yaktı. “Kuralların yüzünden mi?”

Vanessa başıyla onayladıysa da daha fazla ayrıntı vermedi. Jackson da tam o anda bir karar verdi: Gelecek birkaç gün içindeki amacı, o kural listesini öğrenip Vanessa’nın bu kuralardan mümkün olduğunca fazlasını çiğnemesini sağlamaktır. Bu aşırı gergin kadını rahatlatma işini bizzat üstleniyordu.

“Başka ne yazdın?”

Vanessa incecik omzunu silkti. “Kaçamağımız sırasında kimsenin başkalarıyla kırıştırmayacağını yazdım sadece. Bu hem daha doğru olur, hem de Reid ve Lucie’yi de düşünmemiz gerek.” Sonra da gözücuyla Jackson’a bir bakış attı. “Buna flört etmek de dahil. O yüzden Jillian’dan uzak dursan iyi edersin.”

Jackson ifadesiz kalmaya çalışarak göğsünde yükselen kahkahasını yuttu. Vanessa'nın asıl olarak Lucie'yi düşün-
düğünden şüphe etmiyordu ama en sevdiği sörf tahtasının
üzerine bahse girerdi ki o son yorumda bir tutam kıskançlı-
ğın da etkisi mevcuttu. V'nin eski bir ilişkiden korkmasını ge-
rektirecek bir şey yoktu ama bunu ona söylemek için hiçbir
sebeup göremiyordu. Ne de olsa birkaç günlük ortak eğlen-
cede bunun bir önemi yoktu ki.

Çenesini sıvazlayarak onun şartlarını düşünüyormuş gibi
yaptı. Jackson, elbette ki kısıtlı zaman dilimi ve gelecekteki
civileşmeleri yasaklayan kuralların saçmalık olduğunu düşü-
nüyordu ama bu kuralların katı olduklarını düşünmeyi red-
dediyordu. Kızıl Engerek'in bile büyülenme potansiyeli vardı.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Tek bir şartla kurallarına uy-
mayı kabul ediyorum."

"Neymiş o?"

"Kontrolü bana vereceksin."

Vanessa, Jackson ona başkanı öldürmesini söylemişçe-
sine kafasını iki yana salladı. "2. Kural."

Jackson kızgınlıkla iç geçirmemek için kendini tuttu. *Sa-
bır*. "Nedir o?" Vanessa dişleriyle dudağını kemirmeye baş-
ladı ve yakında konuşmaya başlamazsa etini kanatacaktı. "V,
bu işin yürümesini istiyorsak neyle karşı karşıya olduğumu
bilmeliyim. Kural nedir?"

"Asla kontrolü elden bırakma."

Bum. Bu kural tek başına, Jackson her dizginleri eline
almak istediğinde kadının neden öyle çileden çıktığını açık-
lamaya yetiyordu. Kadının bu konuda bu kadar hoşgörüsüz

olması için geçmişte ne yaşadığını kafasında canlandırmaya çalıştı. Aklına gelen hiçbir şey önemsiz kategorisinde yer almıyordu, bu yüzden de Jackson'ın içinde ateşli bir koruma güdüsü yükseldi. Ama aynı zamanda Vanessa'nın kendini bırakmasına izin vermeyen şey her neyse, bu konuda ona yardımcı olmak istiyordu; bunun da tek yolu kadının korkusuyla yüzleşip bunu Jackson'a söylemesiydi.

"V," dedi yumuşak bir şekilde, "sadece yatakta kontrolü almak istiyorum. Onun dışında istediğin gibi beni yönetebilirsin."

"Hayır."

Yumuşakça, laraklı bir şekilde, "Evet," dedi Jackson.

"Yapamam," dedi Vanessa cılız bir şekilde.

"Yapabilirsin. Tek istediğim benim yönlendirmeme izin vermen. İstemediğin bir şeyi sana asla yaptırmam. Durmamı istediğin an dururum. Ama sana söz veriyorum ki, sana yapacaklarım sırasında en son isteyeceğin şey durmam olacak." Jax ona doğru eğilerek burnunu kadının boyun kıvrımına dokundurdu; kirli sakalı nazikçe kadının tenine sürerken Jackson onun kulağına fısıldamak için kafasını kaldırdı. "Kontrolü bana ver V."

Vanessa öyle şiddetli bir şekilde ürperdi ki Jackson bu dalgalanmayı kendi içinde de hissettiğine yemin edebilirdi. "Ben..." Titrek bir nefes Jackson'ın yanağını serinletti. "Deneyeceğime söz veriyorum, tamam mı? Anlaştık mı?"

Jax, bir dövüşte üstünlüğü ele geçirmiş gibi hissetti. Vanessa'nın sırf denemeyi dahi kabul etmesinin onun için büyük bir adım olduğunu biliyordu. "Anlaştık." Suyun içine

kayarak Vanessa'nın bacaklarının arasına yerleşti, ellerini de kadının kalçalarının yanında, betona koyarak onu olduğu yere sıkıştırdı.

“Yarın başlayacağımıza dair söz verdin.”

Jackson ona doğru eğildi, yüzü onunkine değerken, dudaklarını kadının kulağına dayadı. “Sana dokunmak gibi bir niyetim yok. Ama seni tahrik etmenin tek yolu dokunmak değil. Mesela sen dün gece beni nasıl azdırdın. Üstelik tek yaptığın...” dedi ve imalı bir şekilde kadının gözlerinin içine bakmak için geri çekildi, “bana bakmaktı.”

Vanessa keskin bir nefes aldı ve sırtı kaskatı kesildi. “Uyuduğumu sanıyordum.”

“Uyuyordum. Ama o derin bakışların içime işlediğini hissedince uyandım. Dokundukları her yeri damgalıyorlardı ve bu beni öyle azdırdı ki hamaktan fırlayıp sana saldırmamış olmam bir mucize.”

Normalde Vanessa'nın yüzü pek kolay kızarmazdı ama şu anda yanaklarının saçlarıyla aynı renk olduğunu hissediyordu. “Bir şey söylemediğine inanamıyorum.”

“Şimdi bir sürü şey söyleyerek telafi etmeme ne dersin?”

“Ne gibi?” Vanessa güçlkle yutkundu. Kendi lanet kuralına bağlı kalması için Jackson şu an fazla yakınındaydı.

“İznim olduğunda o tatlı ağzına nasıl saldırmayı planladığım gibi.” Jackson dudakları onunla aynı hizaya gelecek şekilde hareket etti; o kadar yakındı ki Vanessa dudaklarına değdiğini hissettiğine yemin dahi edebilirdi ama yine de

aralarında boşluk vardı. “Ellerimin nasıl o pürüzsüz tenine dokunmak, göğüslerini sıkmak, seni kendime doğru bastırırken o tatlı poponu avuçlamak için yanıp tutuştuğunu da söyleyebilirim.”

Neden nefes alışverişleri bu kadar gürültülüydü? Adeta bir astım krizinin eşiğindeymiş gibiydi. Kalbi de öyle gürültülü bir şekilde çarpıyordu ki bir an için uzaktan gelen müziğin sesiyle karıştırmıştı. Jackson’ın bahsettiği yerlerde teni karıncalanıyor, adeta adamın sözleri onları harekete geçiriyordu. Daha ne olduğunu anlayamadan Vanessa kendisini gerideki elleri üzerine yaslanırken buldu; hâlâ havuzda olan ve hâlâ ona dokunmayan Jackson da üzerine abanmaktaydı. Ama şimdi yüzü Vanessa’nın göğüslerindeydi.

“Bunları emmek için sabırsızlanıyorum.” Adamın sıcak nefesi bluzunun pamuklu kumaşından içeri sızıyordu. Vanessa göğüs uçlarının adeta acı verici biçimde sertleştiklerini hissediyordu; dokunulmak için yalvarırcasına adama doğru uzanıyorlardı. “Göğüs uçlarının nasıl olduğunu hayal etmeye çalışmıştım. Bu kadar açık tenli olduğun için uçuk pembenin çok hoş bir tonunda olduklarına bahse girerim.”

Adamın sesindeki yoğun titreşimler bedeninde gezindi. “Ağzımın içinde onları doyasıya emip dilimle onlara darbeler atınca kiraz kırmızısı olacaklarına da eminim. Hatta belki onları biraz ısırırım da.”

Adamın beyaz dişlerinin sertleşmiş yumruları yakaladığı düşüncesiyle Vanessa’nın boğazından bir inilti kaçırıldı.

“Ah,” dedi Jackson göğüs seviyesinden ona bakarak, “ısırığa yine aynı tepkiyi verdin. Sanırım yatakta epey uyumlu olacağız bebeğim.”

Jackson, bedeninde aşağılara doğru inerken Vanessa'nın gözleri adamınkilere perçinlendi. Yan evde nükleer bir patlama olsa gözünü dahi kırpamazdı. Jackson gözleriyle kalçalarını işaret edip tekrar Vanessa'nın gözleriyle buluştu.

"Aç."

"Ne?"

"Bacaklarını biraz daha aç."

Vanessa bu şekilde daha fazla dayanıp dayanamayacağından emin olamayarak duraksadı. Jackson istediğini yapmasını bekleyerek kendinden emin duruyordu. Adeta bunun an meselesi olduğunu düşünüyor gibiydi. Eh, Vanessa da onun gibi bir adam karşısında kendinden emin durabilirdi. Sırf ona emretti diye kimsenin isteğine boyun eğecek değildi. Yalnızca kaçamakları sırasında, o zaman bile sadece seks sırasında kontrolü bırakacağı konusunda anlaşmıştı.

Jackson bir kaşını kaldırıncaya yara izi daha keskin bir görünümüne büründü. "Kendi kurallarını çiğnemekten mi korkuyorsun MacGregor?"

Lanet olsun. Bu adam adeta yarın yokmuşçasına meydandan okuyordu. Ama bu Vanessa'nın oyuna geleceği anlamı taşı mıyordu... değil mi? Jackson pis pis sırtıtmaya başladığı sırada vurgulu bir şekilde "hayır" demek üzereydi. Kendisini o kadar etkilediğini düşünmesine izin vermesinin imkânı yoktu. Vanessa da kaşını kaldırarak ağır ağır bacaklarını mümkün olduğunca çok açtı.

Bunu kesinlikle bir galibiyet olarak görüyordu ki Vanessa'nın bacaklarına şeytani bir hazla bakmak için tek bir saniye bile beklemedi. Sanki, yalnızca istediğini elde edene dek

kullandığı bu ukala tavır bir maskeydi, bunu alır almaz da maskenin altındaki o gerçek, sözlü baştan çıkarmalarla Vanessa'yı kıvrandırmaya hâlâ kararlı, etkileyici adam ortaya çıktı.

Jackson omuzlarına kadar suyun içine girince, yüzü su seviyesinde, tam cinsel organının karşısına geldi. Vanessa dudaklarını ısırıp adamın kendisine işkence etmeyi bırakması için dua etti.

"Tanrım, Vanessa..." Boğazı kurumuş gibi, boğuk bir şekilde söylemişti adını. Vanessa adamın yüzünden düşüncelerini okumaya çalıştı. Jackson'ın bakışları uyluklarının en üst noktasındaydı, burun delikleri hafifçe açılmıştı ve çenesindeki kaslar da birkaç saniyede bir atıyordu. Kontrolünü sağlamaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. "O kadar ıslanmışsın ki şortundan dışarı sızmış."

"Uzun zaman oldu." Vanessa'nın sesi hırıltılı ve titrek çıkmıştı. Her zamanki kendine güvenli halinden neredeyse eser yoktu. "Bu noktada bir kanguru bile beni azdırabilir. Seninle bir alakası yok."

"Hı hı," dedi alaycı bir şekilde Jackson. Vanessa'ya doğru iyice yaklaşınca boğuk sesinden yükselen titreşimler onu neredeyse kendinden geçirecekti. "Söylemen yeter bebeğim, hemen icabına bakayım."

"Ha-hayır."

"Hadi ama. Kuralı çiğnemek değil ki bu. Altı üstü biraz değiştireceksin."

"Biraz kendimizi tutmak bizi öldürmez. Bunun üstesinden gelebiliriz. Yetişkin insanlarız." En fazla Noel Baba'ya inandığını iddia edebilecek ikna ediciydi.

“Aynen öyle, yetişkin insanlarız. Ben de bunu diyorum,” dedi sert bir şekilde; bu sırada tekrar doğrulmuştu. Alçak sesle söverek yanındaki betona elini vurunca Vanessa irkildi. “İstediğimiz şeyleri, istediğimiz zaman yapabilmeliyiz. Sokak izinleri ve uyku saatleri olan çocuklar değiliz ki.”

Adamın kurallarını böylesine küçümsemesi karşısında Vanessa şehvetle tetiklenen sersemliğinden çıktı. Geri çekilip ayağa kalktı. “Mesele, bunun aptalca olup olmadığını düşünmen değil. Mesele bunun benim için önemli olması. Yani sana fazla geldiyse sorun yok. Vibratörümü kullanmakla ilgili hiçbir derdim olmaz. O da benim ihtiyaçlarımı gayet iyi giderebiliyor.”

Jackson tek bir hamlede ellerini havuzun kenarlarına koyarak sudan çıktı. Üzerinden sular dökülürken ona tepeden baktı; bedeninden öfke ve şehvet yayılıyordu. “Bir vibratörün seviştiğim kadını benden daha çok tatmin ettiği gün kendimi hadım ettirim.”

Tahta sandalyelerde duran havlusunu almaya gidip kısa, aceleci darbelerle üzerini kuruladıktan sonra yatak odasına açılan kapının önünde duraksadı. “Kontrolde olduğun son birkaç saatin tadını çıkar V. Çünkü ondan sonra... benimsin.”

Jackson hayatındaki en uzun, en soğuk duşu aldı, hatta mastürbasyon bile yaptı ama yine de kendisinden sadece birkaç adım uzaklıktaki, o devasa yatakta yapayalnız yatan kadını düşünmek bile onu sertleştiriyordu. Beklemekten kafa yiyecekti. Vanessa’nın şu an huzurlu bir şekilde uyuyor

olması, sevişmeye yarın uyandıklarında başlayacaklarını düşündüğünü gösteriyordu.

Ama yanılıyordu.

Duvardaki saate bakan Jackson kendi kendine gülümsemi. Gece yarısına beş dakika vardı. Yani resmi olarak salı günü olacaktı; vahşi ve müstehcen bir diyara yapacakları üç günlük gezilerine başlamak için Jackson'ın tek bir saniye beklemeye niyeti yoktu.

Dakikalar geçerken kafasının içinde planını tekrar gözden geçirdi, önce ne yapmak istediğini, ondan sonra neler yapacağını düşündü. Karar vermek neredeyse imkânsızdı. Her şeyi aynı anda yapmak istiyordu. İlki, ağırdan aldığı, oyalandığı bir deneyim olmayacaktı. Her ikisinin de bunun için tansiyonu biraz fazla artmıştı.

Yatakta onun yanına yattı. Klima açıkken bile hâlâ hoş bir ılıklik olduğundan Vanessa'nın üzerinde sadece bir çarşaf örtülüydü. Kadının bedeni gözler önüne serilene dek dikkatli bir şekilde çarşafı aşağı çekti.

Ona doğru yaklaşp nazikçe kadının bedenini kendisine ninkine yaklaştırdı. Vanessa uykusunda kımıldanarak başını Jackson'ın kolunun iç kısmına yerleştirdi ve sırtını iyice onun göğsüne bastırdı. Jackson boştaki eliyle kadının uyluğundan kalçasına kadar okşadı. Jackson kadının pürüzsüz, yuvarlak poposunu kavrayıp hafifçe sıkarken üzerindeki şort fazla bir engel teşkil etmeyerek kenara sıyrıldı. Vanessa hafif bir ses çıkardı ve belinde bir kavis oluşunca poposunu Jackson'ın boxer şortundan çaresizce fırlamaya çalışan penisine bastırdı.

Bir elini Vanessa'nın vücudunun ön kısmına doğru gö-

türüp Jackson'ın kafes şeklindeki parmaklarına mükemmel oturan dolgun göğsünü avuçlarken burnunu kadının ensesine dayayıp kokusunu derin derin ciğerlerine çekti. Vanessa da ona anında yanıt verdi; dokunuşlara doğru uzanmaya çalışırken omuzlarını Jackson'a bastırdı.

"İşte böyle bebeğim," dedi Jackson sertleşmiş göğüs ucunu başparmağıyla işaret parmağı arasında yuvarlarken. "Hadi canlan bakalım. Bırak da sana iyi hissettireyim."

Jackson, kadının kasıklarının arasına dalmayı bu kadar çok istediğine inanamıyordu. Hayatı boyunca binlerce defa azmıştı ama bu kadının yanında hissettikleriyle karşılaştırıldığında bu kelime bile yetersiz kalıyordu. Ona karşı hissettiği şey daha ziyade doyurması gereken yoğun, eziyet verici bir açlık gibiydi. Ve Vanessa'nın kurallarına göre de duvardaki saat yemek vaktinin geldiğini söylüyordu; bu yüzden de bir saniye bile beklemesine imkân yoktu.

Vanessa'nın göğsünü bırakıp parmaklarını onun bacaklarının arasına soktu ve şimdilik şortun üzerinden birkaç kez öne arkaya doğru okşadı. Vanessa inledi ve kalçaları onunla birlikte hareket ederek parmaklarına hafif hareketlerle eşlik etti.

Vanessa'nın bir anda şaşkınlıkla soluğu kesildi ve bedeni kaskatı oldu. Jackson çabucak kolunu onun beline dolayıp onu sıkıca kavrarken kulağına yumuşak bir tonda fısıldadı. "Şşş, korkma V. Benim." Jackson onun yine gevşediğini hissetti ama yine de az önce uyurken olduğu gibi tam bir teslimiyet haline geri dönmemişti.

"Kadınlara her zaman böyle uykularında mı sarkıntılık edersin Maris?"

Jackson pis pis güldü. Vanessa'nın sesinde muhtemelen niyet ettiği iğneleyici ton eksikti. Daha ziyade soluk soluğa ve biraz da rahatlamış bir şekilde sormuştu bunu.

"Sadece kendilerine ne zaman ve ne kadar süreyle sahip olacağım konusunda bana sınır koyanlara. Saat gece yarısını geçti, yani salı günündeyiz. Bu da demek oluyor ki önümüzdeki üç gün boyunca benimsin ve mümkün olduğunca çok ve sık tadına bakacağım."

"Tabii, tabii... Ah, Tanrım!"

Jackson onun itirazını beklemeden elini kadın uyanmadan önce olduğu yere geri götürdü. Parmaklarını şortunun içine kaydırıp ipekli külotunun üzerinden okşamaya devam etti. "Şimdiden ıslanmışsın. Vücudun bana karşılık veriyor V. O ne istediğini biliyor."

Vanessa inleyip bedenini bükerek onun dokunuşuna uzandı. "Senin için de aynısının geçerli olduğunu söyleyebilirim. Oyun oynamayı bırak da her ikimizin de istediği şeyi ver."

Bu kadın, yarı uykulu haliyle bile emir vermekten vazgeçemiyordu. Ona sözünü hatırlatmak istese de bunu yapmaması gerektiğini biliyordu. Şu an kimin ne söz verdiğini tartışmak istemiyordu. Bunu daha sonra, ilk raundu aradan çıkardıktan sonra yapacaktı. Ya da belki de ilk birkaç raundu. Şu an onunla defalarca sevişse bile yine de bir sonrakine hazır olacağını hissediyordu.

Jax onun askılı bluzunu kafasından çıkardı, sonra da şortunu ve külotunu çekiştirerek aşağı indirdi; sonunda bütün kıyafetler ayakuçlarındaki çarşaf denizinin içinde kayboluvermişti. Vanessa'nın kıyafetlerini derhal, eğer üzerinden

çıkarmazsa aletini bir kez daha sünnet etmekle tehdit eden kendi lanet olasıca iç çamaşırı izledi. Rahat bir soluk alarak onun arkasındaki pozisyonuna geri dönüp ereksiyonunu kadının yumuşak poposunun yarığına yerleştirdi.

Saatlerdir –hatta günlerdir– böyle temas halinde bulunmaktan dolayı hemen oracıkta kendinden geçebilirdi. Kendi bedeni üzerindeki azıcık kontrolünü de kaybetmemek için hiç kımıldamadan hareketsiz durdu. Ama sonra Vanessa kendini penisine sürtmeye başlayınca ipin ucunu kaçırdı.

Kendini anın heyecanına kaptırıp unutmazın diye komodine koyduğu kondomlardan birini kapıp çabucak aletine geçirdi. Gereken sorumluluğu da gösteren Jax kadını kavrayıp bedeninin yarısı kendi üstüne gelecek şekilde hafifçe kendine doğru çevirdi. Aşağıya uzanıp kadının bacaklarını iyice açarak kendininkilerin üzerine çekti. Kadının altındaki elini ona dolayarak bir göğsüyle oynamaya başladı; diğer eli de kadının bacakları arasındaki tatlı noktaya geri dönmüştü.

Mükemmel derecede pürüzsüz tene dokununca memnuniyetini belli edercesine boğuk sesle bir hırıltı çıkardı. “Burasının pürüzsüz olacağını tahmin ediyordum.” Kafasını bir santim çevirerek Vanessa’nın kulağını ısırırken parmaklarıyla da cinsel organının kaygan dudaklarının arasını sıvazlıyordu. “Vay canına, sırlısıklamsın bebeğim.” Jackson’ın parmakları ne zaman Vanessa’nın deliğine yaklaşırsa kadın kalçalarını kaldırarak parmaklarını içeri sokmasını sağlamaya çalışıyordu ama Jackson henüz ona bu zevki tattırmayı reddediyordu.

“Yarın dudaklarım, dilim ve dişlerim bu güzelim vajinana tapınarak bir ömür geçirecek. Ama bu gece...” Jax so-

nunda bir parmağını kadının derinliklerine soktu, sonra da yavaşça çıkarıp aynı hareketi tekrarlamaya başladı. Vanessa'nın kendinden geçmiş bir şekilde haykırışı başlangıç zili gibi kulaklarında çınlayınca ona hemencecik sahip olmamak için kendini zor tuttu. "Bu gece sana ihtiyacın olan şeyi vereceğim." *Her ikimizin de ihtiyacı olan şeyi.*

İkinci parmağı da içine sokarak yavaşça onu genişletmeye devam etti. En son istediği şey Vanessa'nın herhangi bir rahatsızlık hissetmesiydi. Bütün kanı beyninden aletine çekilmiş olsa da kendi zevkini onunkinin önüne koyacak kadar ileri gitmemişti. Kadın o kadar dardı ki içeri nasıl gireceğini merak ediyordu. Ama girecekti. Bunu sağlayacaktı. Çünkü şu noktada, onun içine dalmama fikri düşünülemezdi bile.

"Neymiş ihtiyacım olan şey?" Nefes nefese sorduğu soru, kendini tutmaya çalışan tavrıyla çelişiyordu.

"Seks," dedi hırıldayarak. Tempoyu artırmıştı ve bir yandan da elinin üst kısmıyla Vanessa'nın klitorisine bastırıyordu. "Sertçe, vahşice seni becermem."

"Evet! Ah, evet, Jackson, bunu istiyorum. Şimdi, hadi şimdi yap." Sırf Jackson'ın konuşmasıyla bile bütün setleri tamamen yıkılırken bu sözcükler dudaklarından dökülmüştü.

"Sakin ol," diye fısıldadı Jackson. "Bana hazır olduğundan emin olmam lazım. Sonra sana söz veriyorum ki penisi mi en derine kadar sokmaktan beni hiçbir şey alıkoyamayacak. Böylece günlerce beni içinde hissedeceksin."

Vanessa sızlanarak ve kalçalarını ona doğru savurarak adeta yalvardı. Jackson da, "Az kaldı," diyerek üçüncü parmağını kadının sırlıslıkla vajinasına soktu. Bedenlerini ince

bir ter kapladı, Vanessa'nın yüzünü çevreleyen nemli bukleler hem onun, hem de Jackson'ın yanaklarına yapışmıştı. Jackson'ın bütün hücreleri Vanessa'ya sahip olması, onu ele geçirmesi ve kendinin yapması için çılgılık atıyordu. Ve kendini daha fazla tutamadı.

Parmaklarını çeken Jax, kadının dizinin arkasını avuçladı ve penisi yerine denk gelene dek kadını kendi bedeninin üzerine çekti.

Vanessa'nın elleri onun bileklerini kavradı; tenine bastırıldığı tırnaklarıyla adeta kendini olacıklara hazırlamaya çalışıyor gibiydi. "Şimdi mi?" diye sordu," Vanessa.

"Şimdi."

Tek bir yumuşak hareketle Jackson kendini onun sıcacık oyuğuna testislerine dek gömdü. En arka duvara çarptığında, konsantre hazdan bir sarsıntı, daha önce hiç hissetmediği bir şekilde bedeninde yankılandı. Vanessa çılgılık attı; sırtı öylesine bükülmüştü ki sadece omuzları ve poposu Jazkson'ın görüş alanındaydı. Jackson kadıninkileri kavrayıp açık tutmak için üstteki bacağına büküldü; böylece ona sarılmak için her iki kolunu, ona dokunmak için her iki elini de kullanabilecekti.

Jackson yavaşça geri çekilirken Vanessa'nın şişmiş cinsel organı onu tekrar içine almaya çalışıyordu. Dışarı çıkmamasına bir santim kadar kalmışken kadını sıkıca kavrayıp tekrar içeri daldı; dudaklarında güzel bir dua gibi Vanessa'nın adını söyledi.

"Daha hızlı," dedi dişlerini sıkarak. "Jackson daha hızlı. Beni öldürüyorsun."

"İnan bana ben de ölüyorum."

Vanessa kafasını çevirip o bal dudaklarını onunkilerle birleştirdi. Jackson ön sevişme öpücüklerini geçmişti ve kalçalarıyla yavaş, kontrollü darbelerine devam ederken Vanessa'nın ağzını diliyle becermeye koyulmuştu.

Vanessa'nın tadı, kokusu, kendini tamamen bırakışıyla mest olurken zaman durmuştu. Soluklanmak için ayrıldıklarında dakikalar değil de saatler geçmiş gibiydi. Vanessa bir kez daha hızlı gitmesini söyledi.

"Bebeğim seni o kadar çok istiyorum ki," dedi Jackson onun ağırlaşan göğüslerini okşayarak. "Daha hızlı gidersem ilk seferimmiş gibi patlayacağım."

"Çok az kaldı, ben de seninle birlikte gelirim. *Lütfen Jax!*"

"Ah, kahretsin. Böyle yalvarmanı duymak bende fena halde bağımlılık yapacak." Kollarını Vanessa'nın bedenine sararak, "Hazır ol," dedi. Bununla birlikte ibreyi yavaş ve sabitten, hızlı ve daha hızlıya getirdi.

Her darbede Vanessa'nın vajinasını tamamen doldurarak girip çıkıyordu. Kaşından şakaklarına doğru terler damlıyordu. Tenin tene çarparken çıkardığı şaklama sesi odayı doldurdu. Vajinasından gelen suların gittikçe gerilen testislerini kapladığını hissedebiliyordu. Yakıcı bir sıcaklık omuriliğinin bitiminde birikmişti ve her geçen saniyeyle daha da artıyordu.

Vanessa seks sırasında pek konuşkan biri değildi ama pek çok ses çıkarıyordu. İnemeler, derin soluklar, cılız sızlanmalar ve iniltilerden oluşan bu koro Jackson'ın yeni gözde müzik listesi oluvermişti.

İşleri biraz daha hareketlendirmek için Jax ellerini kullanmaya başladı. Biri kadının göğsünü yakalayıp sertleşmiş

ucunu sıkarken, diğeri de klitorisinin üzerinde daireler çizmek üzere aşağıya süzüldü. Şimdi ikisi birlikte bitiş çizgisi-ne doğru kaptırmış gidiyorlardı. Jackson ondan önce çizgiyi geçmemek için dişlerini öylesine sıkmişti ki çenesi her an şak diye kapanmaya hazır gibiydi.

“Oh, Tanrım, evet,” diye haykırdı Vanessa soluğu kesiler-
rek. “Geliyorum Jax. Çok az kaldı!”

Vanessa’nın, adını söylemesine bayılıyordu. Böylece başka birini hayal etmediğini anlıyordu. “Hadi gel Vanessa. Hemen ardından geliyorum.”

Cinsel organı titreşip penisinin etrafında kasılırken dudaklarından boğuk bir haykırış koptu. Birkaç darbeden sonra da kondomunu vücut sıvısıyla doldurarak Vanessa’nın üzerine yığıldı.

Orada öylece terli bir öbek halinde ne kadar yattıklarına emin değildi ama sonunda Jackson onu yana kaydırıp temizlenmek için banyoya gitti. Ilık bir bezle yatağa geri geldiğinde Vanessa’yı tamamen kendinden geçmiş halde, hafifçe horlarken buldu. Jackson böylece bütün gece sürecek seks şenliğinin söz konusu olmadığını anlamış oldu.

Kendi kendine sırtarak mümkün olduğunca dikkat ve hızla Vanessa’nın üzerini sildi. Sonra da elindeki bezi banyoya doğru fırlatıp kadının yanına kaydıktan sonra üzerlerine çarşafı örttü. Vanessa’nın omzunun arkasını öperek kendisi de biraz uyumaya çalıştı.

3. Gün: Salı

“Hadi uyan bakalım V.”

Vanessa güneşin sıcak ışınlarının yüzünde gezinişini hissedince gözlerini kısıp yastığa doğru inledi.

“Hadi ama. Spor salonuna gitmem gerek. Bugün sen de benimle birlikte geleceğine söz verdin, hatırlamıyor musun?”

Hatırlamak mı? Adamın kollarının bedenini kavraması ve onu içinin derinliklerinde hissetmesi dışında hiçbir şey hatırlamıyordu. Şimdi bile göğüsleri onun dokunuşunu hatırlayınca karıncalanıyordu.

“On dakika daha,” dedi yastığa doğru boğuk bir sesle.

Jackson karşısına geçince gölgesi Vanessa’nın yüzüne düştü ve sesi de bedeninde gümbürdeyerek tam göbek deliğinin derinliklerine yerleşti. “Genellikle çok daha uzun sürdürmeyi tercih ederim ama kısıtlı vaktimiz düşünülüğünde seni on dakika içinde uyandırmaktan ben de çok memnun olurum.”

Bir anda gözlerini açınca beyaz spor şortunun ipini çözmeye başlayan Jackson’ın şeytani gülümsemesiyle karşılaştı. *Yüce Tanrım*. Her ne kadar sözünü –yoksa bu bir tehdit

miydi?– yerine getirmesine izin vermek istese de bir sonrakı sevişmelerinden önce kendini biraz toparlamak istiyordu. Hazırlıksız yakalanmaya pek alışkın değildi ve dün gece düşünöldüğünde bu ifade epeyce yetersiz kalıyordu.

Jackson başparmaklarını şortunun lastiğine sokup aşağı doğru itirmeye başlayınca Vanessa yatakta hızla doğrulup fikrini değıştirmesine engel olabilecek herhangi bir görüntüye engel olmak umuduyla elini kaldırdı. “Kalktım! Kalktım. Sadece... şey...” Düşünmeye çalışıyordu ama zihni, bir Londra sabahından bile daha sisliydi. “Önce bir kahve içeyim, sonra da gideriz.”

“Ben hazırladım bile.” Jackson zafer kazanmış bir gülümsemeyle şortunu düzelitti ve Vanessa’yı belinden tutarak yaktan kaldırdı. “Tezgâhın üzerindeki termosu koydum.”

İşte o anda Vanessa, sabahın parlak ışıkları altında onun karşısında çınlıçplak vaziyette durduğunu fark etti. Soluğu kesilerek yataktaki çarşafı çekti ve göğsüne sıkıştırdı. Jax pis pis sırtarak fazlasıyla dibine kadar girdi. Maalesef Vanessa geri gittiği anda ancak yatağa düşecekti, bu yüzden de çenesini kaldırıp kendinden emin bir şekilde ona baktı.

“Nedir bu kadar komik olan?”

Jackson o koca ellerini Vanessa’nın kalçalarına yerleştirdi. Vanessa çarşafı vücuduna dolamadığından adamın uzun parmakları kumaşı geçip o sert sıcaklığıyla, dün gece kalma anıları canlandırarak tenine dokundu. “Sadece birkaç saat önce dilediğimi yapmakta özgür olduğum bu çıplak vücudu kapamaya çalışman...”

“Eh, birisini ay ışığında görmekle güneş ışığında görmek arasında büyük fark var. O yüzden müsaade edersen...”

Jax'in yüzünden fırtına bulutları geçti. "Tabii ki de etmem," diye gürledi. "Senin kadar güçlü ve güzel bir kadının bedeniyle sorunları olabileceğine inanamıyorum. İşte şimdi gerçekten de deli olduğunu biliyorum."

Vanessa dudak büktü. "Her kadının bedeniyle sorunu vardır Jax. Ortalama bir kız ya da Kate Moss olman bir şeyi değiştirmez."

"O halde dünyada bundan kurtulan ilk kız olmanı sağlayacağım." Jackson kollarını sıkıca ona dolayıp ateşli bir şekilde öptüğünde Vanessa görüntüsüyle ilgili titizlenmeleri bir yana kendi adını dahi unutacaktı neredeyse. Jackson sonunda geri çekildiğinde her ikisi de soluk soluğaydı. "Ama şimdi değil. Şimdi spor salonuna gidiyoruz, o yüzden o tatlı poponu kaldır bakalım." Jackson kıcına bir şaplak atarak onu banyoya doğru yollayınca Vanessa irkildi ve şaşkınlıkla ciyakladı.

Arkasını dönerek adama dilini çıkardıktan sonra banyoya doğru yürürken içgüdüsel bir şekilde ona işkence etmeyi umarak kalçalarını sağa sola salladı. Dün gece çevirdiği oyun yüzünden bunu fazlasıyla hak etmişti. Gerçi Vanessa'nın bu oyundan pek şikâyeti olduğu söylenemezdi. Adamın kendisini o şekilde uyandırışı delicesine tahrir ediciydi. Ama şimdi Vanessa daha da dikkatli olması gerektiğinin farkındaydı yoksa Jax'e kontrolünden çok daha fazlasını kaptırabilirdi.

Jackson elini saçlarında gezdirdi ve elinin, kendisinden uzaklaşmakta olan o beyaz tenli popoda bıraktığı kırmızı izi gördüğünden beri tuttuğu nefesini verdi. Lanet olsun, başı

beladaydı. Vanessa tetikteyken delicesine gözü pekti. Birkaç yerinde öpücükle Vanessa'yı kurtardığı o küstah tavırlara maruz kalan taraf olmayı bu kadar eğlenceli bulmasına şaşırdı.

Jackson onun kadar iyi uyuduğunu söyleyebilmeyi isterdi ama Vanessa'nın tadına birazcık bakmak, daha fazlasını istemesine sebep olmuştu. Gecenin büyük kısmını hamakta sallanarak ve Romalılarla aşık atabilecek bir seks maratonu başlatmak yerine gecenin kalanında kadını rahat bırakması için kendini ikna etmekle geçirmişti.

Güneş ufukta yükselip sabah koşusu zamanının geldiğini bildirdiğinde ancak birkaç saatlik huzursuz bir uyku uyumuş olmalıydı. Şimdi gözleri yanıyordu ve tıraş olacak enerji bulamadığından bir günlük kirli sakalla geziyordu.

Günün ne getireceğini bilemese de tek bir şeyden emindi: Bayan MacGregor'la mümkün olan en kısa zamanda yalnız vakit geçirmesi gerekiyordu.

Vanessa çok kısa bir zamanda duş alıp giyindi ve yarım saat sonra takım arkadaşları da damlamaya başladıkları sırada spor salonuna vardılar. Jackson onu koçu Frank'le tanıştıırıp adama Vanessa'nın misafiri olduğunu ve antrenmanlarına izleyici olarak katılacağını açıkladı.

Arkadaşları adeta manastırdaki bir Playboy kızıymışçasına Vanessa'nın çekimine kapıldılar. Frank de "o lanet olasıca metal zıkkımlardan daha iyi" olan deri ofis sandalyesini getirdi, Vanessa da oturup getirdikleri içecekleri her zaman soğuk olan adamların soğutucusundan gökkuşağını andıran Powerade Zero içeceklerden birini seçti.

Matlarda esnemekte olan Jax, Vanessa'nın arkadaşları-

nın maskaralıklarına gülmesini, arkadaşlarının da onu o gün için takımın maskotu ilan etmelerini eğlenerek izledi. Arkadaşlarını iyi niyetli flörtleri yüzünden suçlayamazdı. Vanessa saçlarını atkuyruğu yapmış, üzerine de sade bir haki şort ve sporcu bluzu giymiş olmasına rağmen acayip hoş görünüyordu. Cana yakın kişiliği ve bulaşıcı gülümsemesi de eklenince ona vurulmayan tek bir takım arkadaşı bile kalmamıştı.

Başka bir yerde olsalardı ve sıradan erkekler ona aynı ilgiyi gösterseydi, Jax buna çok daha az *memnun* olurdu. Ama onun arkadaşları, Vanessa'nın oraya Jax'le geldiğini biliyorlardı ve onlar ister bariz biçimde birlikte olsunlar, isterse de sadece arkadaş gibi görünsünler, kadına ciddi bir şekilde asılarak delikanlılık kurallarını çiğnemezlerdi.

Çok geçmeden Frank grubu ayırıp adamları rahat bırakmayarak ısınma egzersizlerine başlamalarını sağladı. Adamlar, bir süre ip atlayıp zıplama hareketleri yaptıktan sonra paldır küldür deparlara geçtiler. Bütün bir salon dolusu adam kendilerini parçalayıp koçlarına yüzde yüz onluk performanslarını sergileyerek çalışıyordu ve öylesine terlemişlerdi ki kıyafetleri sıırıslam olmuştu.

Gruplara ayrılmadan önce beş dakika su molası verdiler. Jax, kardiyo turuna ilk başlayacak olan gruptaydı. Ondan sonra çeviklik, güç, yakalama, vuruş ve boks egzersizlerine geçecekti. Spor salonunun karşı tarafında eşyalarını koyduğu duvara yaslanıp Powerade'ini içerken neden bedenindeki bütün hücrelerin Vanessa'nın yanına gitmek ve kalan birkaç dakikalık molasını onun yanında geçirmek istediğini çözmeye çalışıyordu.

Sırf bu sebeple olduğu yerde kaldı. Onun arkadaşlığından keyif almak ve biraz eğlenmek için onu altına yatırmaya can atmak başka bir şeydi. Ama eline geçen her fırsatta o gülüşü görebilmek için yanıp tutuşmak oldukça yabancı olduğu bir histi ve bununla ne yapması gerektiğinden emin değildi. Bu yüzden de aslında ona ihtiyacı olmadığını kendisine kanıtlayacaktı.

Park yerine çıkan otomatik kapı yaylanarak açıldı ve yasal içki içme yaşını daha yeni doldurmuş, ince bir oğlan omzundan sarkan ağır bir spor çantasıyla, aynalı, siyah güneş gözlüklerini kafasına doğru iterek ağır ağır içeri girdi.

Koç duvardaki saate bir göz attıktan sonra çocuğa adeta onu delip geçen bir bakış attı. “Akana! Sana bu kamptan içeri canın ne zaman isterse o zaman girme hakkını da kim verdi?”

Geviş getiren bir inek gibi sakız çiğneyen Danny Akana özür dilerken, ancak ilk ısırığını almadan önce zebradan özür dileyen bir aslan kadar samimiydi. “Affedersin Koç. Uyuyakalmışım. Bir daha olmaz.”

“Hele bir olsun,” dedi Frank parmağını çocuğun olduğu tarafa doğru kaldırarak. “Yoksa antrenmandan sonra herkesin suspansuvarlarını* yıkarsın.”

Akana teslim olmuşçasına iki elini de havaya kaldırdı ama Frank arkasını döner dönmez, serseri orta parmağını kaldırdı.

Çocuk, Frank’in en eski arkadaşlarından birinin oğluydu; bu da Frank’in ona neden müsamaha gösterdiğini açıklıyordu. Bu terbiyesizliği başka biri yapmış olsaydı, kusana,

* Erkek sporcuların giydiği kasık koruyucu. (ç.n.)

kendinden geçene ya da kusarak kendinden geçene dek fiziksel olarak cezalandırılırdı. Jackson, çocuk salona henüz birkaç haftadır geldiğinden Akana'yı pek iyi tanımıyordu ama ondan hoşlanmadığını anlayacak kadarını da görmüştü. Çocuk ukala ve saygısızdı; Jax birinin onun fiyakasını bir güzel bozacağı, hatta belki de yere yıkacağı anı sabırsızlıkla bekliyordu.

"Bir dakika beyler!"

Jax kalan içeceğini kafaya dikip koşu bandına geçmeden önce şişesini Vanessa'nın biraz ilerisindeki çeşmeden doldurmaya gitti. Vanessa parmak arası terliklerini pedikürlü ayaklarından çıkarmış, bir ayağını sandalyenin üzerine koymuş, kollarıyla da bükülü bacağına sarılmıştı. Deri tahtına tünemiş, tebaasına tepeden bakan, gündelik kıyafetli bir peri prensesine benziyordu.

Jackson onu profilden incelerken sıırttı. *Bir peri*. O vahşi saçları, soluk teni ve zarif, ince uzun vücuduyla ona gerçekten de bir periyi anımsatıyordu. Yüz hatlarında bile perileri çağrıştıran bir hava vardı. O minik burnunun ucu çok hafif havaya kalkıktı, dudakları dolgundu ama aşırı geniş değildi, kulaklarının da tepeleri hafif bir yuvarlaklığa sahipti.

Ama karakterinde hassas hiçbir yan yoktu ve onun yoluna çıkan herkes, görünüşe aldanmamak gerektiğine dair o eski dersi hemencecik öğreniveriyordu.

Jax, koşu bandına gitmek üzere döndüğünde yerinden kımıldamasına engel olan bir manzarayla karşılaştı. Akana, Vanessa'nın yanına gitmişti ve onunla flört ediyordu. Ama bu, zararsız türden bir flört değildi. Onu gerçekten de ayartmaya çalışıyordu.

Jackson'ın kasları gerilerek kemiklerini sıkıştırdı. Kendine engel olamayarak uzun adımlarla oraya ilerlerken her erkeğin *uza hadi* demek olduğunu anlayacağı türden tehditkâr bir bakışla Akana'yı kadının yanından uzaklaştırmayı planlıyordu.

"Ufaklık seni rahatsız mı ediyor V?"

Vanessa gülümseyerek ona baktı ve, "Kesinlikle hayır. Danny kibar bir şekilde bana yardımcı olabileceğini söylüyordu. Adalı oğlanların nasıl takıldıklarını gösterebilirmiş," dedi fazlasıyla alaycı bir tavırla. Bu tavrı, bu tarz durumlarda bariz biçimde toy olan bir herifi delicesine utandırabilirdi.

Jax tepkisini ölçerek Akana'ya baktı. "Amma da misafirpervermiş."

V başıyla onayladı. "Değil mi? Ama ona, adalı olsun ya ı ya da olmasın oğlanlarla maalesef işim olmayacağını, zaten bu işi üstlenmiş bir erkeğe de sahip olduğumu söylemek üzereydim."

Çocuğun suratının rengi kıpkırmızı oldu. Çenesi öne arkaya oynarken azı dişlerinin toza döndüğüne şüphe yoktu; ayrıca tek bir sıçrama egzersizi bile yapmadığı düşünülürse yüzü biraz fazla kızarmıştı.

"Hanımefendiyi duydun ufaklık. O iş başkasına verildi," dedi Jax. "Hadi artık gidip antrenmanına başla, yoksa Koç benim suspansuvarımı sana diş fırçanla temizlettirir."

Akana ağzını açmadıysa da gözleri gayet net bir şekilde *siktir git* diyordu. Jax ona sessiz bir şekilde meydan okurcasına bir kaşını kaldırdı ama çocuk hızla arkasını dönüp aksi istikamette ilerledi.

“İyi iş çıkardın,” dedi Jackson kadına göz kırparak. “Keyfin yerinde mi?”

“Şaka mı yapıyorsun?” dedi Vanessa ayağa kalkıp esnerken. “Gladyatör vücutlu, terli adamları izlemenin bu kadar eğlenceli olduğunu bilseydim, bunu yapmaya yıllar önce başlardım. Bir dahaki sefere yanımda patlamış mısır da getireceğim.”

Jackson pis pis sırtarak ona doğru bir adım attı. Kendine engel olamıyordu. Boştaki elini, kadının beline yerleştirip dudaklarını onun kulağına yaklaştırdı; o turuncuğilleri çağırıştıran kokusunu içine çekmek ve tenini hissetmek için fısılda- ma bahanesini kullanıyordu. “Ne zaman istersen gidebiliriz. Tek bir sözünle eşyalarımı hemen toparım.”

“Ah,” dedi Vanessa hafifçe dudak bükerek. “Şimdiden yoruldun mu yoksa? Çünkü öyleyse de sorun yok. Bu yüzden kendini eksik hissetmemelisin.”

Jackson *yok artık* dercesine ufak bir kahkaha atarken kafasını tekrar geri çekti. Sonra kendine gelerek dudaklarını kadının yanaklarına sürttü ve ona uyarısını verdi: “Bana bak kadın, bu daha sonraki cezalarının başlangıcı.”

Vanessa bir Godiva çikolatası ısırmış gibi bir ses çıkarak bir adım geriledi ve ona arsız bir şekilde göz kırptı. “Hesabı açık tutmanı öneririm, seni azgın.” Sonra da Jackson’ın kışına bir tane şaplak atıp bütün salonu da bu beş dakika içinde soyunma odasına adım attıkları takdirde “öğle yemeğinde kendi aletlerini” yiyecekleri konusunda uyardıktan sonra da oradan uzaklaştı.

Bir düzine adam, bir anda o hoş maskotlarından ürker

ve hiç şüphesiz “aletleri” için korkar bir halde donakaldılar. Öylesine savurduğu tehdidin herkesin ilgisini çektiğini fark eden Vanessa kahkaha attı ve kapılar ardından yavaşça kapanırken çınlamalar fayans duvarlarda yankılandı.

Odadaki tüm diğer erkekler, Vanessa gibi cüretkâr ve küstah bir kadından arkalarına bile bakmadan kaçmak isteyebilirdi ama Jackson’ın tepkisi bunun tam tersiydi. Onu en yakın yüzeye yatırıp çırılçıplak soymak ve adını haykırmasını sağlamak istiyordu.

Ve bunu yapacaktı da. Belki şimdi ya da önümüzdeki birkaç saat içinde değildi ama yakında bunu yapacaktı.

Kardiyo bölümüne yönelirken boxer şortunun gerildiğini hissedince sinir olarak ofladı. “Harika,” diye homurdandı. “Şimdi bir de ereksiyonla on beş kilometre koşmam gerekecek.”

Lanet olasıca.

Başı fazlasıyla beladaydı.

Vanessa kendini tam bir pislik gibi hissediyordu.

Jax antrenmanını yaparken ağzı bir karış açılmasın diye uğraşmak zorunda kalmıştı. Lucie, abisinin ve Reid’in dövüşlerinden bahsederken onu daha dikkatli dinlemediği için kendi kıcını tekmelemek istiyordu. Herhangi bir durumda bilgisiz olmaktan nefret ediyordu ve o anda da gezegendeki en kara cahil insan gibi hissediyordu.

Jackson ilk birkaç saatte bile bir sürü şey yapmıştı: Üzerine elastik halatlar bağlıyken deparlar atmış, bir balyozu

devasa bir traktör lastiğine savurmuş, bu devasa lastiği hiç durmaksızın çevirip durmuştu.

Her bir egzersizde yaptığı farklı hareketlerde kasları esneyip titreşiyordu. Vanessa'ya yuvarlanarak kıyıya çarpan dalgaları anımsatıyorlardı. Jackson'ın vücudu çok güzel bir makineydi; her ne kadar kan ter içinde kalsa ve göğsü hızlı soluklarla inip kalksa da adam bir kez bile yavaşlamamış, verilen görevden şikâyet bile etmemişti. Tam tersine, her yeni seansta kendini daha da zorluyormuş gibi görünüyordu.

Vanessa yakalama egzersizlerini büyüleyici buldu. İki adam, sadece güreş hareketleri ve sarılmalarla birbirlerini yenmeye çalışıyorlardı. Mesele güç değil, hızlı tepki vermek ve rakibini atlatmaya çalışırken ona vurman için açık vereceği o saliseyi kollamaktı.

Jax, antrenman partnerini neredeyse her seferinde yendi ve Vanessa adamlardan bazılarının Jax'in Brezilya Jujitsusu hareketlerinin nasıl da güçlü olduklarından bahsettiklerini duydu.

Şimdi de onun her iki elini birden iki metre uzunluğunda, yedi santim genişliğinde siyah kumaşla bağlamasını izliyordu. Jackson bezi, bileğiyle avucuna çapraz şekilde defalarca doladı; bunu yaparken de kumaşı parmaklarının arasından geçirip eklemlerini üzerini kapatmaya dikkat etti. Kumaşın cırt cırtlı ucunu sıkıca yapıştırdıktan sonra elini açıp kapatarak ve yumruğunu birkaç kez sıkarak nasıl olduğunu kontrol etti; ardından eldivenlerini kapıp tavandan asılı olan ırice bir kum torbasına doğru yürüdü.

Sonraki yarım saat boyunca Jackson yumruklarını tor-

baya geçirdi. Bazen de yumruklarına yüksek tekmeler ya da dönerek attığı tekmeler –Vanessa bunların hiçbirinin teknik adını bilmiyordu– eşlik ediyordu. Sırılsıklam olan saçları yüzünün kenarlarına yapışmıştı ve beyaz, kolsuz tişörtü de onu ıslak tişört derecesinde birinci yapabilecek hale gelmişti. Gırr.

“Maris!”

Jax, Frank’in içinde durduğu kafese doğru baktı. “Koç?”

“Buraya gel de Danny’yle boks yapın.”

Jax’in dudaklarının kenarında şeytani bir gülümseme belirdi. “Memnuniyetle.”

Vanessa onunla, Jax’in daha önce seslendiği şekliyle “Ufaklık” arasındaki meselenin ne olduğunu bilmiyordu ama Örümcek Adam hisleri ona bu ikilinin birbirinden hiç hazzetmediğini söylüyordu. Birbirinden pek hoşlanmayan iki adam düzgünce dövüşmek zorunda kaldığında ne yaptıklarını ise hiç bilmiyordu.

“Eh,” dedi kendi kendine, “bunu öğrenmek üzereyiz.” *Kahretsin*, diye düşündü rahat sandalyesine yerleşirken. Keşke patlamış mısırı da olsaydı.

Jackson tişörtünü çıkardı, geniş, sekizgen kafese doğru birkaç adım çıktı, şort lastiğinde duran –ıyy– ağızlığını aldı ve üst dişlerine taktı. Danny, kafeslerde dövüşen diğer adamlar gibi bir kask takıyordu. Jackson’daysa böyle bir şey yoktu.

“Hey,” diye seslendi Vanessa. “Senin başlığın nerede Maris?”

Jackson ona, arkadaşlarının önünde kendisini utandıran annesine kızmış bir ergen gibi baktı. “Beni merak etme *canım*.” Sevgi sözcüğü alaycı bir tonla kaplıydı. Vanessa ona göz-

lerini kısarak bakıp kollarını göğsünde kavuşturdu. Bu üslubundan hoşlanmamıştı ama öyle oldu. Vanessa anlamıştı. Jax koca bir çocuktuk ve kendi başının çaresine bakabilirdi.

Danny'nin onun suratına iyi bir yumruk çakmasını umdu.

Dev gibi bir adam olan –yanlış hatırlamıyorsa– Corey onun yanına çöküp ağzına doldurduğu suyu yuttu. “Jax için endişelenme,” dedi ona rahat bir gülümsemeyle. “Akana daha bir çömez. Boks egzersizinde Jax’e zarar vermek gibi bir şansı yok. O sadece savunma yapıp ufaklığı çalıştırmak için orada.”

“Öyle mi? O zaman Danny neden Jackson’ın etlerini koparmak istemiş gibi bakıyor?”

Corey pis pis sırıttı. “Muhtemelen bütün salonun onu komik duruma düşürdüğüne şahit olmasındandır. Ve bunu kimin için yaptığı da bariz biçimde ortada.”

Vanessa gözlerini devirip iç geçirdi. “Neden bütün oğlanlar bu kadar kaba?”

“Elimizde değil,” dedi adam tekrar ayağa kalkarken. “DNA’mızda var.” Bunu dedikten sonra da kafese doğru yürüyüp, “İşte bu Maris, onu diken üstünde tut!” diye seslendi.

Vanessa sonraki yaklaşık yirmi dakika boyunca Jackson, Danny’nin vuruşlarını defalarca bloke edip ufaklığın onu yere devirme çabalarının hemen hepsine engel olurken hayranlık içinde izledi. Danny’nin ona değdirebildiği birkaç yumruk Jackson’ın parmak uçlarında sekerken sadece geniş ve sahte bir tebessümle ona bakmasına ve parmaklarıyla *hadi bakalım* diyen bir hareket yapmasına sebep olabildi.

Yere devrildiklerinde Jackson’ın Danny’nin tutuşundan

kurtulup durumu tersine çevirmesi ve üstteki güçlü konuma geçmesi bir dakika bile sürmüyordu.

Corey haklıydı. Jackson gerçekten de kendi başının çaresine fazlasıyla bakıyordu. Ama Vanessa'yı asıl endişelendiren Danny'nin gözlerindeki bakıştı. Her geçen dakikayla birlikte çocuğun kızgınlığı ve öfkesi arttı ve bariz bir hal aldı ama salona şöyle bir göz attığında bunu sadece kendisinin fark ettiğini gördü.

İki adamın kafeste kozlarını paylaşmasının nasıl bir şey olduğundan emin değildi ama o tarz bir bakıştan asla iyi bir şeyler çıkmazdı. Vanessa bu bakışı üvey babasında defalarca görmüştü ve bunun sonu asla iyi bir şeye varmamıştı.

Vanessa derin bir nefes alıp rahatlamaya çalışarak Jackson'ın ne yaptığını bildiğini düşündü.

O sırada Jackson, Danny'yi altına aldı; Vanessa, üstteki adam alttaki adamın iki bacağı arasına sıkıştığında buna tam-gard dendiğini öğrenmişti. Üstteki adam, yarım-gard –alttaki adamın bacaklarından birinin üzerine oturduğu pozisyon– ya da üstteki adamın rakibinin iki bacağından birden kurtularak onun kalçalarına oturmayı başardığı pozisyon olan tam-oturma sayesinde güç kazanmaya çalışma amacını taşıyordu. Tabii bu sırada da alttaki adamın kafasına ve vücuduna da yumruklar yağdırıyordu.

Danny'nin şansına Jackson biraz fazla iyiydi. Frank, Danny'ye koçluk yapıp Jackson'ın hamlelerinden kurtulması ve daha avantajlı duruma geçmesi için ona bağırmasına rağmen Akana hiçbir zaman yarım-gard pozisyonuna bile geçemedi.

Vanessa ellerini mengene gibi kavuşturarak kucağına koy-

muş, Jackson'ın Danny'nin bacaklarını yana açıp ta ki tam-o-turma pozisyonuna gelene dek kalçalarıyla ittirmesini izledi.

Danny derhal Jax'ın altında dönüp ayağa kalkmaya çalıştı.

Frank yüzü kıpkırmızı bir halde bağırırdı: "Hayır, Akana, asla arkana dönme! Tekrar dön ve gardını al!"

Ama artık çok geçti. Jackson güçlü ön kolunu çocuğun boynuna geçirmiş, diğer eliyle de yumruk yaptığı elini çekmeye başlamıştı. Danny'nin yüzü, kırmızının koyulaşan tonlarına bürünmüştü; bayılması an meselesiydi.

Bu durumun aynısı belli ki daha önce de olmuştu ve Danny'nin ya bundan kurtulması ya da Jackson'ın tutuşunu bırakması ve ayağa kalkıp dövüşe en baştan başlayabilmesi için onun koluna hafifçe vurması gerekiyordu. Ama bu defa Danny onun koluna vurmuyordu ve bundan kurtulması da mümkün değildi; Jackson'ın kolu, onun kaçamayacağı kadar sıkıydı.

Jackson kafasını yana çevirip ağızlığını tükürdü. "Hadi ama ufaklık, vur da bugünü böylece bitirelim."

Ama Danny yanıt vermedi ve yüzü bir domatesten bile daha fazla kızardığında dahi koluna vurmadi. Jackson bir kaşını soru sorarcasına kaldırıp Frank'e baktı ve bunun karşılığında adam onu başıyla onayladı. Jackson derhal çocuğu bıraktı ve Danny boğulurcasına derin nefesler aldı.

Jax onun sırtına vurarak, "Pes etmemen epey cesur bir hareketti ufaklık. Etkilendim doğrusu. Bir dahakine umarım daha şanslı olursun," dedi.

Jax ayağa kalkıp Vanessa'ya döndü; soluk soluğaydı ve kafesin siyah tellerine doğru yaklaşırken üzerinden terler

damlıyordu. Parmaklarını deliklere geçirip gülümsedi. “Gitmeye hazır mısın, fıstık?”

Vanessa ayağa kalkıp sekizgen kafese doğru ilerlerken kafasını kaldırmak zorunda kalıncaya dek göz temasını bozmadı. “Haksız olduğumda bunu itiraf etmekten korkmam. Kendini fazlasıyla kanıtlamış oldun. Bu yüzden üstünü değiştir de Mau Loa’ya gidelim. Daha gün yeni başlıyor ve yapacak işlerimiz var.”

Teknik olarak bu “işler” kek tadımıyla cuma ve cumartesi günlerinin menülerini incelemektir ama Vanessa bakışlarıyla bundan daha edepsiz şeyleri ima etti.

Eğer Jackson’ın amber rengi irislerinin gözbebeklerini yutması bir belirti ise akıllı adamın bu imayı derhal anladığı görülmüyordu.

“İkiletmene gerek yok. Derhal geliyorum.”

Jackson daha arkasını dönmeden Vanessa, Danny’nin ringin ortasında ayağa kalktığını gördü. Çocuk kendi kendine bir şeyler homurdanıyordu ama birbirine çarpan ağırlıkların sesi ve birbirilerine bir şeyler söyleyip duran adamların konuşmaları yüzünden Vanessa onun ne dediğini duymadı. Ama çocuğun vahşi bakışları fazlasıyla şey söylüyordu.

Vanessa’nın gözleri kocaman açıldı, Jackson’a seslendi. Ama uyarı için çok geç kalmıştı.

Biri dünyanın duraklatma tuşuna basmış ve sahneyi kare kare oynatıyormuş gibi her şey yavaşladı. Danny kafasını geriye atıp ağzı açılan bir kobra gibi Jackson’a doğru atıldı.

Jackson zamanında arkasını dönerek ilk yumruğun havada ilerleyişini gördü. Sola doğru kaçmaya çalıştıysa da

Danny'nin sağ elinden kaçmaya yetecek kadar hızlı bir tepki değildi. Jackson'ın burnunu hedef almışa benzeyen yumruk onun yanağına indi. Çarpmanın etkisi onu tellere doğru savurdu ama Jackson hızlıca kendini toparlayıp rakibine doğru döndü.

Şimdi Jackson'ın sırtı kendisine dönük olan Vanessa birkaç adım atıp parmaklarını tellere geçirip adamın yüzüne dikkatlice bakmaya çalıştı. Sağ gözünün altında oluşan yarıktan kıpkırmızı kan akıyor, çenesine ve oradan da göğsüne damlıyordu.

Jackson kafesin tellerinden kendisini iterek doğruldu ve gözlerini kısarak kendisine beklenmedik bir yumruk atan ve yüzüzce kendisini sinirlendirmiş olan adama baktı. Vanessa dövüşün teknik şartlarını bilmiyordu ama birazcık mantığı olan biri bile bir adamın ötekine dalaşmasının eski moda bir kavgaya sözsüz bir davetiye olduğunu bilirdi. Bu tam da Vanessa'nın şahit olmaktan kaçındığı şeydi.

"Jackson, hadi gidelim."

Titreyen sesi zayıf ve korkmuş görünmesine sebep oldu. Evi terk ettiğinden beri kimseye göstermemek için mücadeleye ettiği şeylerdi bunlar. Ama bunu umursamadı. Umursayamazdı. Şu an önemli olan tek şey Jackson'ı o kafesten çıkarmaktı; yani işler... *Yani işler ne olmadan önce Nessie? Şiddete dönüşmeden mi? Adam bir dövüşçü. Muhtemelen şiddet onun doğasında vardır... tıpkı Carl gibi.*

Ah, Tanrım lütfen. Jackson öyle olmasın.

Vanessa'nın avuçları terden yapış yapış olmuş, teni buz kesmişti. Adama tekrar yalvarmak istediye de boğazındaki

ses telleri adeta düğümlenmişti. Jax kafasını yatırıp yüzündeki kanı omuzuyla sildi. Bu hareket, durumu düzelterek kanı kirli sakallı çenesine ve omzuna da yaymıştı; adeta bir anaokulu öğrencisi onu parmak boyayla boyamış gibi görünüyordu.

Jackson bakışlarını Danny'ye kilitleyerek kendinden emin bir şekilde konuştu: "Bu sana kendini erkek gibi hissettirdi mi bari, ufaklık?"

Danny'nin çenesi kasıldı ve Jackson'ın sözleri kötü bir kokuya sahipmiş gibi burun delikleri açılıp kapandı. "Yo," dedi. "Ama neyin öyle hissettireceğini söyleyeyim sana."

Vanessa, Danny'nin Jackson'ın kulağına bir şey demek için eğilmesini izlerken nefesini tuttu. Danny'nin dudakları çok hafif kıvıldandı ve Vanessa'nın anlayamayacağı kadar alçak sesle konuşmuştu. Her ne kadar hareketsiz dursa da, çocuk yüzünde tatmin olmuş bir sırıtsıyla geri çekilirken Jax'ın vücudundaki bütün kaslar aşırı derecede gerilmişti ve ellerini de sıkıca yumruk yapmıştı. Danny geri çekilirken, söylediği şeyin Jackson'ı sinir ettiğinden emin bir şekilde kahkaha atacak kadar ileri gitmişti.

Jackson'ın gözlerinde kıvılcımlar çakarak ölümcül bir bakış –Vanessa'nın her şeyden çok nefret ettiği ve anılarının tozunu kaldıran, midesine de sancılar saplayan bir bakış– canlandı. Jackson'ın normalde serin bir gecedeki iyi bir viski kadar ılık ve davetkâr olan gözleri şimdi Vanessa'nın korkudan sinerek büzüşmesine sebep olmuştu.

Spor için dövüşmek başka şey, öfkeyle dövüşmekse bambaşka bir şeydi ve Vanessa buna asla katlanamazdı. Bir şekilde, kendisini birkaç günde altüst eden bu adam hak-

kındaki düşüncelerini korumak için son bir çabayla tekrar sesine kavuştu: “Jackson hayır, sakın yapma! *Lütfen!*”

Jackson ya uğuldayan kulakları yüzünden onu duymamıştı ya da duymazdan gelmeyi tercih etmişti çünkü bir dakika sonra Danny’ye öyle sert bir yumruk atmıştı ki çocuğun gözleri adeta yuvalarından içeri kaçtı ve sanki kendisinin kemiksiz bir versiyonuymuşçasına matın üzerine yığıldı.

Boks maçı bittiğinde kafesten uzaklaşan koç şimdi tekrar gelmiş, hâlâ öfkeli olan Jackson’la baygın çocuğun arasına girmişti. Corey ve başka bir dövüşçü de Jax’i kollarından yakaladı ve onu hâlâ pençeleri arasında tutan öfkeden kurtarmak için sakinleştirmeye çalışarak kafesten dışarı çektiler.

Dünya normal hızına kavuştuğunda Vanessa hızla çıkışa doğru döndü ve otomatik kapılardan geçene dek hızla ilerledi.

Öğlenin sıcaklığı üzerine bir ağırlık gibi çökerek omuzlarına ve göğsüne yerleşti; sonunda dizleri titremeye başlayınca da çareyi çıkışın yanındaki çimenlere çökmekte buldu.

Kendini derin, meditatif nefesler alması ve bedeninin kontrolünü ele geçirmesi konusunda telkin etti. Çok geçmeden kendine gelmişti ama hâlâ salona girebilecek gibi hissetmiyordu. Adamlar muhtemelen birazcık kan görmeye dayanmadığını düşünmüşlerdi, ki bu düşünce daha yanlış olamazdı. Onun canını sıkın şey kan değil, sonrasında olanlardı.

Vanessa annesinin evinden taşındığında, işlerini yumruklarla halleden biriyle asla ilişki kurmamaya yemin etmişti. Jackson’la arasındakiler bir kaçamaktan ibaret olsa bile yine de onun bu şekilde tepki göstermesinden rahatsızlık duymuştu.

Ki bu onun daha da canını sıkıyordu. Böyle bir durumda nasıl tepki verdiğinin ne önemi vardı? Sonuçta onu potan-

siyel bir ilişki için değerlendiriyor değildi ki. Sadece birkaç gün onunla çılgınca eğlenmek, sonra da kendi tatlı yoluna gitmek istiyordu. Kafesin dışında kaç tane adamı devirdiğinin bir önemi yoktu. Öyle değil mi? Evet, öyle.

Arkasındaki kapıların açıldığını duyunca omzunun üzerinden baktı. Jackson az önceki gergin adamla hiçbir alakası olmayan o rahat yürüyüşüyle yanına ilerledi. Vanessa'nın yanına vardığında kalçaları üzerine çöküp dirseklerini dizlerine dayadı; böylece elleri de bacaklarının arasında sallandı.

"Hey," dedi. "İyi misin?"

Jackson'ın elinde hâlâ kumaş sarıllı olmasına rağmen eldivenlerini çıkarmıştı ve yüzüyle vücudundaki kanlar temizlenmişti. Sadece hafifçe şişmiş yanağı ve yarılmış tenini tutan iki tane yara bandı onun bir darbe almış olduğunun göstergesiydi.

Vanessa neredeyse uzanıp ona dokunacak ve onu rahatlatmaya çalışacaktı. Ama bir avuç çimen koparıp parçalarına ayırarak bu isteğini bastırdı:

Çenesini kaldırdı. "Elbette iyiyim. Neden olmayayım ki?"

Jackson başını yana eğip bir süre onu inceledi. "Bilmiyorum. Ben Akana'yı devirdikten hemen sonra dışarı çıktın."

"Sana ne dedi?"

Jax'in bakışları sertleşti ve çenesindeki kaslar seğirdi. "Tekrar etmeye degecek bir şey değil."

O halde hakaret etmişti. Ya ona, ya da Vanessa'ya; bunun pek bir önemi yoktu. Vanessa başıyla onaylayıp ikiye böldüğü çimenlere baktı.

"V, üzgünüm. Kafamı toparladığımda beni durdurmaya çalıştığımı hatırladım."

Vanessa başta bir şey demedi ama Jackson bir açıklama bekler gibi görününce, “Ee?” dedi.

“Ve çoğu kadının genelde şiddetten hoşlanmadığını biliyorum ama...” Elini ensesinde gezdirdikten sonra nefes verip kirpiklerinin ardından Vanessa’ya çekinerek baktı. “Yine de bir kuralı çiğnemiş olabileceğimi düşünüyorum.”

Bu Vanessa’yı çok şaşırttı. Adam ya söylediği ve yaptığı her şeyle onun kurallarını çiğnediğinden şüphe ediyordu ya da Vanessa’nın sıradan tepkileriyle önemli olanlar arasındaki farkı ayırt edebilecek kadar onu anlamaya başlamıştı.

Vanessa akıl sağlığı için bütün samimiyetiyle ilkinin geçerli olmasını diledi. *Ya da kalbimin sağlığı için.*

“Doğru mu V?” diye sordu adam daha yumuşak bir şekilde.

Vanessa iç geçirip bakışlarını o yoğun, altın rengi gözlerden kaçırdı ve otoparkı çevreleyen güvenli, canlı pembe-likteki amber çiçeklerine odaklandı. “Benim kafayı yediğimi, kurallarımın da çılgınca olduğunu düşündüğünü biliyorum ama onlara sahip olmamın bir sebebi var. Ve evet, bunlardan birini çiğnedin.”

“Kafayı yediğini düşünmüyorum.” Jackson duraksadıktan sonra ekledi: “Belki biraz fazla asabi olabilirsin.”

Vanessa misilleme yapmak için hızla kafasını çevirince Jackson’ın onu sadece kızdırmaya çalıştığını belli edercesine sırtıttığını gördü. Bu duruma tepesinin atması –ya da en azından sinirlenmesi– gerekirdi ama Jackson’ın dudaklarındaki o minik kıvrım adeta Vanessa MacGregor bombasını imha etme özelliğine sahipti.

“Peki kurallarını koymana sebep olan şeyler nedir?”

Ah, kesinlikle hayır. Pandora'nın kutusunu açmak gibi bir şeydi bu. Ama bu kutunun içinde sadece yılanlar vardı. Üstelik de oldukça zehirli türden yılanlar. "Alınma ama insanlara kurallarımından bile bahsetmem normalde. Bunların sebepleriye kesinlikle üzerinde konuştuğum bir şey değil."

Jackson bunu bir süre düşünüyormuş gibi göründü. Vanessa'nın eğer bir tahminde bulunması gerekse, onun bu konuyu tartışmak için seçeneklerini tarttığını söylerdi. Adam en azından bunu kabul etmişse benziyordu. "O halde hangi kuralı çiğnediğimi söyle."

"4. Kural: Asla kelimeler yerine yumrukları tercih eden bir adamla birlikte olma." Jackson soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı. "İnan bana, hayatını dövüşten kazandığını unutmuş değilim. Kural elbette ki kariyerin için geçerli değil ama içeride olan şey bu değildi."

Jackson başını eğdi. "Katılıyorum."

"Ama yine de," dedi Vanessa tekrar ona bakarak, "ne şimdi, ne de sonra bir ilişki yaşayacağımız konusunda anlaş-tığımız için sanırım teknik olarak herhangi bir kuralı çiğne-miş değilsin."

Vanessa ayağa kalkıp şortundaki çimenleri silkeledi. "Hadi duş al da Robért'le görüşmemize geç kalmayalım. Seni arabada bekliyorum."

Mahina Lounge, tertemiz örtüleri seren, el değmemiş porselenleri ve çatal-bıçak takımlarını yerleştiren ve yeni toplanmış amberçiçekleriyle dolu vazoları farklı boyutlardaki

yemek masalarının ortasına yerleştiren telaşlı restoran çalışanları dışında boştu. Arka tarafta, mutfağa yakın dört kişilik bir masaya oturan Jackson, Rob rt'in gelmesini bekliyordu.

Kız kardeşi için onun yerine d   n pastası seçme fikrinden hoşlanmasa da bu konuda yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Bütün bu kimlik değiştirme olayı iyice dallanıp budaklanmıştı ve bir yolunu bulmazlarsa çok geçmeden de kontrolü kaybedeceklerdi.

Jax salonun karşı tarafına doğru bakarak Lucie'yle telefonda konuşan Vanessa'yı inceledi. *Nasıl bir şey istediğini anlamaya çalışıyor*, diye bir tahmin yürüttü. V, sırtı ona dönük bir şekilde duruyordu. Spor salonundaki olaydan beri onunla iletişim kurmadı ının başka bir göstergesiydi. Mau Loa'ya dönüş yolunda sessiz ve gergin bir şekilde oturmuştu. Sırtı dimdikti ve ellerini de kucağında birleştirmiş, mahkeme salonundaki profesyonel bir avukat gibiydi. O sabah gelirlerken çıplak ayaklarını torpidoya dayamış, radyodaki şarkıya eşlik eden o neşeli kızıdan eser yoktu.

Lanet olasınca Akana. Jax, ufaklı ı yere yıktı ı için pişman değildi; Jackson'ın duyabileceği kadar alçak sesle söylediği şey yüzünden bunu hak etmişti. Ama Vanessa'nın tepkisini gördükten sonra bunu onun önünde yaptığı için pişman olmuştu. Arkasını dönüp de Vanessa'nın salondan çıktığını gördüğünde midesi d   mlenmişti. Peşinden koşmaya çalıştıysa da Corey onun kollarından tutarak sandalyeye oturtmuş, Frank de bu sırada yana ını bantlamıştı.  zerindeki kanlar temizlendikten sonra onu aramaya çıkmıştı ve kadının yüzündeki –hayal kırıklığına benzeyen– ifadeyi görünce neredeyse donup kalmıştı.

En son ne zaman kendisinden başka birini hayal kırıklığına uğrattığını hatırlayamıyordu. Birini üzmenin kalbini adeta asitle yaktığı unutmıştu.

Vanessa çözemediği bir bulmaca gibiydi. Eğer onu birazcık tanıdıysa, kadının hayal kırıklığına uğraması bir anlamda ona değer verdiğini gösteriyordu. En azından en yakın arkadaşının, çok az tanıdığı abisine verebileceğinden biraz daha fazlasıydı bu. Ama bu tavır, onu cinsel ilişkileri konusundaki resmi koşulları kabul etmeye zorlayan hesapçı kadınla örtüşmüyordu.

Tanıştıklarından bu yana belki de ellinci defa Vanessa'nın bu kuralları koymasına neyin sebep olduğunu merak etti. Onun birkaç eski sevgili tarafından aşağılanmış bir kadın olmadığına dair o hissi üzerinden atamıyordu.

Cebindeki telefonu titreşti. Telefonu çıkarıp arayan numaraya baktı ve cevap verdi: "Ne haber dostum? Lucie nasıl?"

"Vanessa o küçük tiyatrouzdan bahsedene kadar daha iyiydi." Kahretsin. Reid, onu bir kum torbası yerine kullanmak istiyormuş gibiydi. "Orada ne halt dönüyor Jax?"

"Bak, bu tam olarak planladığım bir şey değil tamam mı? Onu kızdırmak için yapmıştım. Ya da belki de öyle değildir, bilmiyorum. Ona gerçeği söylemek istedim ama sonra organizatör de işin içine girdi ve her şey boka sardı."

"Peki hafta sonu biz geldiğimizde ne olacak? Çünkü sen Vanessa'yla dünya evine girerken ben de senin yerine geçecek değilim."

"Hop, hop! Sakin ol, tamam mı? Bu hafta sonu dünya evine sadece sen ve kız kardeşim girecek." Jax, Vanessa'ya

doğru bir bakış atınca onun telefon konuşmasını bitirmek üzere olduğunu tahmin etti. Vanessa o kadar çok el, kol hareketi yapıyordu ki Lucie onu görebilse, muhtemelen her şeyin Vanessa'nın kontrolü altında olduğuna yürekten inanırdı. Şimdi de kendisi en yakın arkadaşını buna ikna etmek zorundaydı. Her ne kadar Jackson buna pek inanmasa da.

Bunu geri alıyordu. Jackson buna inanmak *zorundaydı*. Çünkü öyle ya da böyle, hiç kimse –pek de Fransız olmayan, tepesi atmış düğün organizatörü de dahil olmak üzere– küçük kız kardeşinin hayalindeki düğüne kavuşmasına engel olamayacaktı.

Odanın diğer tarafındaki V telefonu kapayıp kendisine doğru yürümeye başladığında Robért da tekerlekli bir yemek arabasıyla mutfağın kanatlı kapılarını itti. “Merak etme, her şey kontrolüm altında. Sen sadece kız kardeşimin iyileşmesini sağla ki artık uçağa binip buraya gelsin ve senin gibi bir serseriyle evlensin. Hadi, kapatıyorum.”

“Jacks...”

Jax, Vanessa sağındaki sandalyeye oturmadan hemen önce kapatma tuşuna basıp telefonunu kaldırdı. Vanessa, minik kekler ve küçük krema kâseleriyle dolu gümüş bir tepsiyi masaya koyan Robért'e yoğunlaşmıştı.

Kendisine bakmayı reddetmesinden, onu üzmüş olmaktan nefret ediyordu.

Hiç düşünmeden nazikçe kadının elini kaldırdı ve dudaklarını onun tenine bastırdı. Jackson bunu duymadıysa da, kadının gözleri kendisine çevrildiğinde nefesinin kesildiğini gördü. Bu gözlerin derinliklerinde, belirsizliklerle dolu hislerin altında arzunun en çıplak parıltılarını fark etti.

“Ah, ne tatlısınız!” diye haykırdı Robért. “Yemin ederim ki gördüğüm en tatlı çiftsiniz. Hâlâ yeni âşıklar gibisiniz. Ne kadar da harika!”

Vanessa elini geri çekip adama gergin bir şekilde gülümsedi. “Peki bizim için neler getirdin Robért? Pastaya karar vermek için sabırsızlanıyorum.”

“Tabii, tabii! Hadi şu zorlu kek tadımı işine koyulalım değil mi ama? Sonra da ikiniz odanıza dönüp o kalorileri yarsınız artık.”

Jax kıpkırmızı kesilen ve Robért ilk keki sunmakla meşgulken buzlu suyundan bir yudum alan Vanessa’ya gözücuyla baktı.

“Pekâlâ, işte başlıyoruz. İlk kekimiz vanilyalı. Zarif bir vanilya aromasına sahip, hafif bir kek. Kendisi elimizdeki en gözde kektir ve tabii ki de özel kremalarımızdan herhangi biriyle doldurulabilir. En popüler olanlar ananaslı kaymak, guava kreması ve beyaz çikolatalı krem peynirdir. Hadi başlayın.”

Her ikisi de çatallarının ucuyla bir parça aldılar. Kendisine işkence etmekten hoşlanan Jax, Vanessa’nın keki ağzına götürüşünü ve çatalı sıyrarak çıkarışını izledi. Zihnine, —şu anda kesinlikle ihtiyacının olmadığı— ihtiraslı görüntüler hücum etti. Penisi havaya dikilen Jax yediği kekin tadını almaya odaklandı. Tıpkı Robért’in tarif ettiği gibiydi.

“Ee?” dedi Robért.

Jax organizötere bakarak soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı.

“Ne düşünüyorsunuz? Kekin tadına bakınca bir şey söylemelisiniz ki beğenip beğenmediğinizi anlayayım...”

“Ha,” dedi Jax ve boğazını temizledikten sonra bir yudum su içti. “Çok beğendim ama sanki biraz sade gibi. Sen de öyle düşünmüyor musun, bebeğim?”

Vanessa yanıt verirken ona bakmadı. “Katlıyorum. Sevdim ama sanırım biraz da az bilindik bir şeyler isterler... şey yani isterim.”

Robért ellerini göğsünde birleştirip, “Kesinlikle katlıyorum. Sıradaki!” dedi.

Tepsiden bir örnek daha alıp önlerine koydu.

“Bu, çikolata kremalı bir kek. Bizim bol çikolatalı ve kahveli fındıklı pastalarımızda kullanılır.”

Jax kekten çatalıyla bir parça kopardığında Vanessa suyundan bir yudum daha almakla meşguldü. Jax bunu kendisi yemektense ona doğru dönüp istekli bir şekilde bekledi. Vanessa’nın gözleri keke kaydı. Sonra tekrar ona baktı. Ve tekrar keke.

Ya Robért’ın yanında bir çift gibi davranmaktan rahatsızdı ya da başka bir şey vardı; Jax hangisi olduğundan emin değildi. Ama geri adım atmadı. Kendisine bu kadar soğuk davranmasından nefret ediyordu. Kendisine baktığında kadının gözlerinde oluşan o ışıltıları görmeyi özlemişti. Bu yüzden de kendisini fark etmesi için onu zorlaması gerekiyorsa, o da bunu yapacaktı.

Vanessa sonunda öne eğilip bakışlarını ondan ayırmadan Jax’ın uzattığı kek için dudaklarını araladı. Kesinlikle büyüleyiciydi. Vanessa geri çekilirken Jax onun dudaklarının metal dişlerde sürüklenişini izledi; bu sırada oda sıcaklığının on derece birden yükseldiğine yemin edebilirdi. *Vay canına.*

“Mmm. Bu gerçekten çok güzel,” dedi Vanessa. “Bununla hangi kremler kullanılabilir?”

“Ah!” Rob rt, kek tabağının yanına iki küçük krema k sesi koydu. İlk k seyi işaret ederek şöyle dedi: “ ikolatalı fındıklı pastada çikolatalı ganaj, kahve kreması ve d v lm   fındık taneleri kullanılır. Oldukça sıra dışı. Bol  ikolatalı pastadaysa bizim klasik çiftimiz olan çikolatalı ganaj ve yoğun ahududu kreması vardır.”

Bu defa Vanessa, Jax’e fırsat vermemek için hızla kendi ka ığını ganaj kremasına daldırdı. Durumun hatırına, Jax de aynısını yaparak kremanın tadına baktı ama Rob rt’e bunun hindistancevizi gibi mi yoksa çamur gibi mi olduğunu söyleyebilecek durumda değildi. Çünkü tamamen Vanessa’ya odaklanmıştı.

Vanessa ka ığı ağzından çektiğinde alt dudağının kenarına krema bula tı. Jax uzanıp başparmağıyla bunu sildi. Yine, sadece bir an için Vanessa’nın nefesi kesilmiş gibiydi. Ama bu defa bakışları bulu tuğunda bastırılmış olan o arzu-lu ı ıltılar yeniden gün yüzüne  ıkmı lardı.

Jax, Rob rt’e lanet olasıca pastayı kendi başına seçmesini söyleyip Vanessa’yı odalarına s r klememek için kendini çok zor tuttu.

Birkaç kombinasyon daha denedikten sonra nihai olarak hindistancevizi krema dolgusu ve İtalyan kaymaklı üst kaplaması olan hafif bir hindistancevizli pastaya karar verdiler. Jax, Lucie’nin hindistancevizine d    n olduğunu bilmeseydi bile Vanessa’nın bu seçimi kendi zevkine göre değil Lucie’ninkine göre yaptığını bilirdi. Yaptığı gözlemlerden edindiği birkaç

ipucu sayesinde onun favorisinin bol çikolatalı pasta olduğunu emindi ama genel olarak çikolatalı meyve Vanessa'nın çok hoşlandığı bir şeydi. Jackson bunu zihninin bir köşesine yazdı.

"Çok teşekkürler Robért," dedi Vanessa ayağa kalkarken. "Lütfen şefe hepsinin de mükemmel olduğunu ilet. Gerçekten çok memnun kaldım."

"İnan bana, o zevk bize ait. Hadi şimdi gidip biraz eğlenin. Sonra görüşürüz!"

Jax de doğrulup onların kucaklaşmalarının ve havadan birbirilerine yolladıkları öpücüklerin son bulmasını beledikten sonra Robért'in elini sıktı ve V'yle birlikte restorandan çıkmak üzere yürümeye başladı.

"Ah Tanrım, neredeyse unutuyordum!" arkalarını dönünce Robért'in gergin bir şekilde kendilerine doğru yöneldiğini gördüler. "Korkarım ki kötü bir haberim var."

Vanessa, Jax'e endişeli bir şekilde baktı. "Ne oldu?"

"Bu sabah arkadaşım aradı, diğer düğüne benim yerime bakamayacakmış. Son dakikada bir nikâh tazeleme işi çıkmış. Çok üzgünüm, beni affedebilecek misiniz? Orada olmayı o kadar istiyordum ki."

Vanessa gözle görülür bir biçimde rahatlayarak omuzlarını gevşetti ve derin bir soluk verdi. Neyse ki Robért bunu bir hayal kırıklığı işareti olarak aldı. "Lütfen düşünme bile Robért. Seni kesinlikle anlıyoruz, öyle değil mi Reid?"

Korkunç bir oyunculuk için sıra ondaydı. "Ah, tabii ki," diye ekledi Jax. "Kesinlikle. İnsan yapması gerekeni yapmalı, öyle değil mi?" Bunun ne anlama geldiğini sakın sormayın. Bu kadar kısa sürede uydurabildiği tek şey buydu.

Sohbetteki diğer iki kişi birkaç saniye ona boş boş baktıktan sonra aynı anda Jackson'ı görmezden gelmeye karar verdi ve birbirlerine duygu dolu laflar etmeye devam ettiler. Sonunda konuyu toparlayıp tekrar vedalaştılar.

Dışarıya çıkar çıkmaz Vanessa'nın telefonu çaldı. Konuşmadan anlaşıldığı kadarıyla arayan bir müvekkiliydi ve Vanessa gece boyunca uzun bir çalışmaya koyulacaktı.

Ellerini ceplerine sokan Jax onun peşinden giderken kendi kendine gülümsedi. Vanessa'nın gece boyunca kendisini yok saymasına izin vermesinin imkânı yoktu. Bir plan yapmasının zamanı gelmişti.

Vanessa kucağındaki dosyaya bakarak kaleminin arkasını çiğnedi. Bu, büyürken edindiği kötü bir alışkanlıktı. Bütün kalemleri, fareler tarafından kemirilmiş gibi görünürdü. Avukat olduğunda bu alışkanlığından kurtulmayı başarmıştı. En son isteyeceği şey, karşı taraf avukatının onun yazı gereçlerini çiğnediğini görüp gergin ya da yetersiz olduğunu düşünmesiydi.

Ama işte burada oturmuştu ve çalışırken yine kalemi bir kunduzun saldırısına uğramış gibi görünüyordu. *Kahretsin.*

Banyonun kapısı açıldı. Vanessa kirpiklerinin ardından çaktırmadan şöyle bir baktı ve... hiç bakmamış olmayı diledi.

Jackson, üzerinde bir havludan başka bir şey olmaksızın –ki onunla da saçlarını kurutuyordu– önünden geçerek yatak odasına doğru ilerledi. Vanessa onun az evvel sergilediği parıldayan, görkemli vücudu karşısında ağzı bir karış

açılmasın diye çenesini sıkmak zorunda kaldı. Bir çekmece-
nin açıldığını, sonra da kapandığını duyunca adamın banyo-
da giyinmesi için dua etmeye başladı ve bu yüzden de ken-
disine sövdü.

Jackson, Pussycat Dolls'un "Don't Cha" şarkısının naka-
rat kısmını ıslıkla çalarak elinde pamuklu bir şort ve atletle
tekrar –teşekkürler yüce İsa– banyoya gitti.

Banyo kapısı kapanır kapanmaz Vanessa sinirle inledi.
O etraftayken konsantre olamıyordu. Adam gerçekten de
dikkatini dağıtıyordu ve tam bir baş belasıydı. Neredeyse
hiçbir zaman tişört giymeyen, gerçekten seksi bir baş be-
lası. Adam, Hawaiili bir tanrı gibi sürekli yarı çıplak etrafta
dolanırken Vanessa nasıl konsantre olabilirdi ki?

Jackson, Vanessa'nın baktığını anladıysa bile bunu çak-
tırmamıştı ama banyoya tekrar çıplak olarak dönmesinin
başka ne sebebi olabilirdi ki? Serseri herif muhtemelen Va-
nessa'nın bütün bu süre boyunca onu izlediğini biliyordu.

Spor salonundan çıktıklarından beri ona karşı soğuk
davranmak için elinden geleni yapmıştı. Onun Danny'ye
saldırmasına üzülmüş olması Vanessa'nın canını sıkıyordu.
Adamın bir durumla baş etme biçimini beğenmemesi baş-
ka bir şeydi, onun şiddete eğilimini gizliyor olma ihtimalinin
Vanessa'yı bu denli altüst etmesiye bambaşka bir şeydi.
Vanessa bundan o kadar etkileniyor olmamalıydı.

Ki bu da tek bir anlama geliyordu: Jackson Maris'e duy-
gusal olarak bağlanmaya başlamıştı.

Vanessa pasta tadımını düşündü. Jackson ona karşı
gerçekten de çok hassas davranmıştı. Adamın, eline de-

ğen dudaklarının yumuşaklığı, onun o altın ışıltılı gözlerine bakarken içinde bulundukları salonun kararmasına sebep olmuştu. Çatalıyla Vanessa'ya kek yedirmesi, normalde olması gerekenden çok daha mahrem, çok daha şehvetli bir harekete dönüşmüştü. Ardından adam onun dudağındaki kremayı sildiğinde Vanessa bunu bir öpücükle yapmış olmasını arzulamıştı.

Ama bütün bunları Robért'e gösteriş olsun diye yapmadığını nereden bilecekti? Daha da kötüsü, ya bu hassaslığı tamamen içtense ne olacaktı? İlkini düşününce içinden adamın kışına bir tekme atmak geçiyordu. İkinciye düşününce de nefes almayı unutana dek onunla öpüşmek istiyordu. Ki bu sefer de, konu o adama gelince bu kadar duygusal davranıldığı için kendi kışına bir tekme basmak istiyordu.

"Tam anlamıyla karman çorman bir ateş topuyum," diye mırıldandı kendi kendine. Ve Vanessa MacGregor'ın nefret ettiği bir şey varsa o da karman çorman bir ateş topu olmaktı. Ne içeriden, ne de dışarıdan. İşte bu yüzden kuralları bu kadar işe yarıyordu. Yaşamındaki her şeyi olması gerektiği düzende tutuyordu.

Peki bu konuda ne yapacaksın Nessie?

Kendi içindeki düğümü çözmek için aklına sadece tek bir şey geliyordu. Hafta sonuna kadar Jackson'la seks yapmaktan kaçınmalıydı. Tabii ki bunu ona bu şekilde söylemeyecekti. Ama kadınlar her gün seksten kurtulmanın bir yolunu buluyorlardı. Ya başları ağrıyordu, kramp giriyordu ya da çok yorgun oluyorlardı... Daha önce hiç böyle bahaneler kullanmamıştı ama bir adamı deyim yerindeyse o işe gönlünün olmadığına ikna etmek çok zor olmasa gerek.

İşte o sırada kapı çalındı.

"Ben bakarım." Jackson, Vanessa'nın hem rahatlayıp hem de hayal kırıklığına uğramasına sebep olarak odaya girdi ve kapıyı açtı. Birkaç dakika sonra da gelip kanepede yanına oturdu ve içinde bir şişe Patron, iki shot bardağı, bir tuzluk, bir kâse de limon dilimi bulunan bir tepsiyi sehpanın üzerine koydu.

"Bunlar da ne böyle?" diye sordu Vanessa şekli bozulmuş kalemikle işaret ederek.

"Demek bunların ne olduğunu anlayamayacak kadar uzun zamandır eğlenmiyorsun, öyle mi?"

"Ben her zaman eğlenirim, haberin olsun. Bana geldiğim yerde Eğlence Kraliçesi derler. İstersen kız kardeşine sorabilirsin."

"Hikâyenin tasdik ettirmek için zavallı, hasta kız kardeşimi aramam yerine neden bunu kendin kanıtlamıyorsun?"

"İşim var Jackson."

"Akşam yemeği de dahil olmak üzere kaç saattir çalışıyorsun. Kapanış vaktini çoktan geçtin V," dedi haylaz bir sırırtıyla şişenin kapağını açarken.

Vanessa her ne kadar kendini tutmaya çalışsa da yüzünden hafif bir gülümseme belirdi.

Jackson durup onu inceledi. "Ne oldu?" diye sordu.

"Bonus kuralı geçip geçemeyeceğini öğrenmek üzereyiz."

"Neymiş o?"

"Asla tekilayı senden daha fazla içemeyen bir adamla birlikte olma."

Jackson kocaman gülümseyerek öne eğildi. "Mahvolacaksin MacGregor."

Vanessa, az önce yasak bölge olduğuna karar verdiği bir adamla alkolün dahil olduğu bir sidik yarışına girmenin artı ve eksilerini çabucak değerlendirdi. Artılar hanesi: işe ara vermek, iyi bir tekila ve ondan daha çok içerek Bay Küstah'a ağzının payını vermek. Eksiler hanesi: yüksek ihtimalle sarhoş olmak, bu sebeple mantığı elden bırakmak ve Bay Küstah'la bir seks maratonuna girmek. Ki bu da gayet kötü olurdu.

Öte yandan bu bir *sarhoşluk seksi* olurdu ve sarhoşluk seksi asla duygular ya da hissi saçmalıklarla alakalı değildi. Böyle sevişmeler, beceriksiz, yarı çıplak tiplerin saçma sapan, tuhaf hareketler yaptığı ve sonunda üzerlerine düşen lambalar yüzünden her yanlarının morardığı türden olurlardı; üstelik kimse gece yaşananları doğru düzgün hatırlamazdı. Yani, en kötüsü gerçekleşse bile yine de mesafeli olmaya dair koyduğu kuralı çiğnemiş sayılmazdı. *Mükemmel*, diye düşündü kendi kendine gülümseyerek.

Vanessa dosyaları kenara iterek rakibiyle yüz yüze gelmek için kanepede yan oturdu. "Kimin mahvolacağını göreceğiz Maris. Doldur."

Jackson şişenin tıpasını açıp tekilayı shot bardaklarına doldurdu; ardından birini eline alıp Vanessa'nın da aynı şeyi yapmasını bekledi.

Vanessa hiç duraksamadan bardağı kaldırıp, "Şeref," dedi ve kafasına dikti.

"Tuz ya da limonla cila yapmayacak mısın?"

"Benim öyle şeylere ihtiyacı yok ama sen rahatına bak. Bazıları tekilayı kaldıramaz. Seni yargılamayacağıma söz veriyorum."

Jackson'ın dudakları şeytani bir tebessümle kıvrıldı. "Onları kendim için ısmarlamadım, prenses." Şeffaf sıvıyı boğazından aşağı yuvarladıktan sonra da ekledi: "En azından o iş için değil."

Bu gizemli açıklama havada asılı kalırken Jackson, Vanessa'nın bardağını alıp ikisine de biraz daha tekila doldurdu.

"İşleri biraz daha ilginçleştiremeye ne dersin?"

Vanessa, Jackson bir sonraki içkilerini doldururken bir kaşını kaldırdı. "İlginç derken ne kastettiğine bağlı."

"Zararsız bir 'daha yakından tanıma' oyununu kastediyorum."

"İçki oyunu mu yani?" Vanessa iki saniye kadar gerçekten de heyecanlanmış göründü. Ardından gözlerini kısınca o uzun, samur gibi kirpikleri neredeyse birbirine karıştı. "Kıyafetlerimizi çıkarmayı mı içeriyor peki?"

Jackson sağ elini havaya kaldırdı: "Kaybeden kişinin kıyafetlerinden hiçbirini çıkarmak zorunda kalmayacağına dair ant içerim," dedi örümcek sineğe.*

Omuzları gevşeyen Vanessa hafifçe öne eğildi. "Pekâlâ, nasıl bir oyun bu?"

"Kendimle ilgili bir şey söyleyeceğim. Bu doğru da olabilir, tamamen uydurma da. Sonra sen bunun hangisi olduğunu anlayıp "Doğru" ya da "Zırva" diyeceksin. Bildiysen benim shot yapmam için vücudunda bir yer seçeceksin. Bilemediysen yeri ben seçeceğim. Sonra da rolleri değiştireceğiz."

* İngiliz şair Mary Howitt'in "The Spider and The Fly" (Örümcek ve Sinek) şiirinden alıntıdır. (ç.n.)

Vanessa ağzını açtı ama bir şey diyemedi, ağzını kapadı. Tekrar denedi. Sonunda kafasını iki yana salladı. “Eskiden ben de bir sürü içki oyunu oynadım ama böyle bir şeyi hiç duymadım. Adının ne olduğunu sorma riskine girsem mi?”

Jax sırıttı. “Zırva Vücut Shot’ları. Reid’le birlikte lisedeyken kız arkadaşlarımızla birlikte uydurduk bunu.”

“Hiç şüphem yok,” dedi Vanessa alaycı bir şekilde.

“Hadi ama V. Sen bir avukatsın ve dediğine de bakılırsa işinde gayet iyisin. O yüzden yalan söyleyip söylemediğimi bir kilometre öteden anlamam gerekir. Tabii dediğin kadar iyi değilsen o başka.”

İşte, onu kıskırtıyordu. Yine. Bunu alışkanlık haline getirmiş gibi görünüyordu. Vanessa onun yemlerinin farkında olsa da bu meydan okumalara karşılık vermeden duramıyordu. Jackson’ın sevdiği bir özelliği idi bu.

Sonunda gözlerini devirerek, “Hadi başla,” dedi.

Oyun başlasın. Jackson yavaş başlayacaktı. “Lisemin son yılında güreş liginde en iyi oyuncuydum.”

“Doğru. Kız kardeşin yıllar önce anlatmıştı bunu.”

Jackson bunu tahmin etmişti ama onun kendini rahat hissetmesini istiyordu. Ve tabii şüphelenmemesini. “Shot’ı nerede yapıyorum?”

Vanessa bunu bir süre düşündükten sonra bileğinin iç kısmını çevirdi. Jackson onun güvenli bir yer seçeceğini tahmin ediyordu. Ya da en azından güvenli *zannettiği* bir yeri.

Jackson bir eliyle tuzluğu, diğeriyle de onun bileğini tutarak göz temasını bozmaksızın yüzünü yavaşça hedefine doğru yaklaştırdı. Kadının yumuşak tenini tembel tembel yalayarak

dilinin altında hızlanan güçlü nabzını hissetti. Buraya biraz tuz serpip az önceki gibi yalamaya başlayınca Vanessa'nın gözbebekleri büyüdü. Jackson içkisini yuvarlarken boğazından kayıp giden yanmanın keyfini çıkardı.

Vanessa elini çekmeye çalışırken –muhtemelen işinin burada bittiğini sanıyordu– Jackson onu sıkıca tuttu. “Yo, yo, yo. Buna hâlâ ihtiyacım var.”

“Niçin?”

Jackson buna sözleriyle karşılık vermedi ama limon dilimlerinden birini alıp –düşen birkaç damlanın bileğin kenarlarından akmasına yetecek kadar– hafifçe sıktı ve sonra da kalan suyu emmek için kocaman açtığı ağzıyla öperek süreci tamamladı. Sonra onu serbest bıraktı.

“Ama böyle...” Vanessa'nın sesi biraz çatladı ve bir daha denemek için boğazını temizledi. “Ama vücut shotları böyle yapılmaz.”

“Bu oyunda böyle yapılır. Sıra sende Engerek.”

Ona sert kız kimliğini hatırlatmak işe yaramıştı. Vanessa kendini toparlayıp ciddi yüz ifadesini takındı ve kendi açıklamasını yaptı. “New York, Queens'te gerçekten çok boktan bir mahallede büyüdüm.”

“Zırva. Queens şiven yok.”

“Yanlıı. O şiveden kurtulmamı sağlayan şey de işte bu varsayımdı. İnsanların nasıl konuştuğuma bakarak nerede büyüdüğümü ve beni yargılamaları fikrinden hoşlanmıyordum.”

Jackson onun, kendisinde kusur olarak gördüğü bir şeyi düzeltmek için aktif bir şekilde çalışmış olduğunu duyunca şaşırmadı. Vanessa kendisinin ve yaşamındaki her şeyin orta-

lamanın üzerinde olması konusunda azimli birine benziyordu. Jackson her zamankinden daha fazla, kadının geçmişindeki bir şeyin onu, geleceği konusunda bu kadar katı olmaya ittiğinden şüphelendi. Asıl soruysa bunun ne olduğuydu.

“Aferin sana V, bence bu harika. Ayrıca shot’ını nerede yapacağını da sen seçeceksin.”

Vanessa’nın onun herhangi bir yerini yalaması düşüncesi damarlarındaki kanı, bedeninin daha merkezi bir bölgesine çekiyordu. Vanessa boynunu işaret edip tereddütsüz ritüele başladı. Boğazının yanında alevler çıkaran her bir dil darbesi Jackson’ı her an biraz daha tüketiyordu. Kafasını çevirip onun dudaklarına saldırmamak için kendini sıkmaktan çenesinin neredeyse kırılacağına yemin edebilirdi.

Vanessa yalamayı bitirdiğinde Jackson ona yarı tebesüm ederek baktı ve bu gülümsemeyle şunu demiş olmayı diledi: *Bir araba sigortası satın aldığım andaki kadar tahrik oldum sayılır ama yine de teşekkürler.* Vanessa onun bu tepkisizliği karşısında inanamayarak hafifçe gözlerini açtı ama buna karşı ilgisiz göründü. İlgisizmiş. *Tabii, tabii.*

Jax onunla ilgili her bir minik detayı bile fark etmeye şartlanmış gibi hissediyordu kendini. Kadının gözlerinin şeklinden, sol dizinin arkasındaki çile kadar. O yeşil gözlerinin kızdığında kıvılcımlar saçıp rahatladığında durgun havuzlar gibi olmasına kadar.

Konu bu kadın olunca ilgisiz kalması mümkün değildi. Ve Jackson bunun sebebini hiç bilemiyordu.

“Bitti mi yoksa bir shot daha yapacak mısın?” diye sordu Vanessa.

Jax sırtıttı. “Dudaklarımı üzerinde hissetmek için sabırsızlanıyor musun?”

“Rüyada görürsün sörfçü çocuk.”

Jax şakacı tavrını bir kenara bırakıp doğrudan onun gözlerinin içine baktı. “Aslında, rüyalarımдан uzak durursan çok memnun olurum. Şu an sadece uyanık olduğum saatlerde seni arzulamayı kaldırabiliyorum.”

Vanessa, yanıt verecekmiş gibi ağzını açtı ama bir şey demedi. Bir süre ikisi de sessiz kalarak sadece birbirlerine baktılar; sonunda Vanessa bakışlarını kaçırıp saçını kulağının arkasına attı. Jackson oyuna geri dönerek sessizliği bozdu.

“Örümceklerden ölümüne korkarım. Doğru mu zırva mı?”

Vanessa onu dikkatle inceleyip sonra hükmü getirdi: “Zırva.”

“Yanlış.”

“Gerçekten mi?”

“Sadece Reid ve Lucie bu zayıflığımı biliyor, o yüzden bu bilgiyi mezarına götürmeni istiyorum, MacGregor.”

Vanessa abartılı bir şekilde bir elini kalbine götürüp diğerini de havaya kaldırdı. “Yemin ederim ki mini minnacık böceklerden korktuğunu kimseye söylemeyeceğim.”

Bu küçük cadı onun fobisinin eğlenceli olduğunu düşünüyordu. Jax ona neyin eğlenceli olduğunu gösterecekti.

“İçme sırası bende.” Kadının bluzunun kenarını tutup karnına doğru çekmeye başladı. Daha göbek deliğini geçmemişti ki Vanessa onu bileklerinden yakalayıp sıkıca tuttu. Jax kaşlarını soru sorar biçimde kaldırarak baktı.

“Kıyafet çıkarılmayacağını söylediğini sanıyordum.”

“Hayır, ben *kaybeden* kişinin kıyafetlerinden hiçbirini çıkarmak zorunda kalmayacağını söyledim. Ancak, *kazanan* kişi, seçtiği yere ulaşmasına engel olan her şeyi çıkarabilir.”

“Kahretsin,” dedi Vanessa kocaman gözlerle. “Beni punduna getirmişsin.”

Jax göz kırptı. “Kendine çok yüklenme. Küstahlığından faydalandım.”

“Küstahlığımdan mı?”

“Sakin ol prenses.” Jax kadının, kendisini tutan ellerinden kurtulmak için bileklerini çevirdi. “Küstahlığın, sende en çok sevdiğim şeylerden biri.”

Vanessa itiraz etmek için ağzını açınca Jax onun dudaklarına parmağını koydu. “Şişt. Kural kuraldır.”

Vanessa gözlerini kısma da kirpiklerinin ardında dans eden neşeli parıltıyı gizleyemiyordu. Jax onun daha fazla itiraz edemeyeceğinden emin bir şekilde kadının bluzunu çekip kafasından çıkardı ve arkasında bir yerlere attı. Deniz yeşili bir dantelle kaplı şık bir siyah sutyen göğüslerini çevreliyordu. Göğüs uçlarını bile güçlkle örten sutyenin üst kısımlarından göğüsleri taşıyordu. Bu, büyük olasılıkla Jax’ın gördüğü en muhteşem iç çamaşırıydı.

“Yüce İsa. Takım mı bu?” Dikkatini kadının şortuna çevirerek X-ışını görme kabiliyeti olması için dua etti.

“Bunu öğrenmek için bir tur daha kazanman gerekecek.” Vanessa ona tatmin olmuş bir şekilde gülümsedi. “Kural kuraldır.”

“Tuş,” dedi Jax gülümseyerek. Kadının yüzündeki pis sırıtışı silmek üzere olması ne kötüydü.

Jax ellerini kadının göğüs kafesinin iki yanına dolayarak onu, sırtı kanepenin koluna gelecek şekilde kaldırdı. Kadının gözlerindeki bakıştan anladığı kadarıyla Vanessa kendisini böyle güç kullanarak hareket ettirdiği için ona kızsı mı, yoksa kontrol ihtiyacını bir yana bırakıp bunun nereye gideceğini görse mi, karar veremiyordu.

Jax onun üzerinde hareket etti; kadının bacaklarından birini arkasında tutup diğerini de kucağına çekti ve kalçasını kendisine doğru bastırdı. Bir elini kadının göğüs kafesine koyarak onu hafifçe itti; sonunda Vanessa teslim olup omuzlarını ve kafasını kanepenin koluna dayayınca uzun saçları kenardan aşağıya döküldüler.

Vanessa'yı böyle savunmasız bir pozisyonda görmek kararlılığını neredeyse yok edecekti. Vanessa alışılmadık bir roldeydi ve Jax'ın kafasında planladığı şeyin ne olduğunu tam anlamıyla bilmeksizin kendini ona sunuyordu. Sığ nefesleri, göğüslerinin yükselip alçalmasına sebep oluyor, Jax'i oyunu bırakıp kadının sutyenini parçalamaya ve dudakları uyuşuncaya dek o yumuşak tümsekleri yutmaya teşvik ediyordu. Ve bu onun için planladığı şeylerin daha başlangıcıydı. *Her şeyin zamanı var.*

Vanessa'nın üzerine eğilerek göğsünün üzerindeki şişkinliği yaladı. Kadının yumuşak teninin, dilinin nazik baskısına böylesine geçit vermesi, testislerini gerdi; Vanessa kasıklarını hafifçe kaldırıp bedenini Jax'ın kalçalarına doğru sürtünce penisi derhal ayaklanarak ona katıldı.

Jax, shot'ı birkaç saniye içinde bitirmezse bütün kontrolünü yitireceğini biliyordu. Tuz, yalama, shot, limon ve tekrar

yalama. Temel ihtiyaçlarına teslim olmadan bunu tamamladığı için kendi zihnini tebrik ederek doğruldu ve tekrar oturma pozisyonuna geçti.

Vanessa'nın bakışları her zamanki gibi keskin değildi ve alaycı bir yorumla da buna karşılık vermedi. Hatta hiçbir şey demedi. Sadece ona bakıyordu; bu sırada da sanki ısırtıyormuş gibi alt dudağının ortası kırışmıştı.

"Sıra sende," dedi Jax, boğuk bir sesle.

Vanessa güçlükle gözlerini kırıştırdı; Jax onun neredeyse kendine gelmekte olduğunu görebiliyordu. O sersemlemiş bakış yerini sakin, güvenli havaya bırakmıştı. Vanessa boğazını temizleyerek saçlarını hafifçe savurdu ve Jax'in hâlâ bu kadar yakınında durması karşısında bir kaşını kaldırdı. Ama Jackson'ın, onun mesafeyi şu an olduğundan daha fazla açmasına izin vermeye niyeti yoktu.

"Bir sorun mu var prenses?"

"Tabii ki yok." Vanessa sinsi bir tebessümle ön bacağına büküp ayağını Jax'in bacaklarının arasına yerleştirdi. Jax, her ne kadar testislerinden ensesine dek bir yıldırım çarpmış gibi olsa da çenesini sıkıp tepki vermemek için kendisini tuttu. Hatta rahat bir tavırla kadının bacağına tutarak sanki hiç umursamıyormuş gibi göğsüne çekti ve onun yeni açıklamasını dinledi.

"Üniversitedeyken bir gece öğrenci danışmanımla çok sarhoş olduk ve klişe bir şekilde kız kızı bir şeyler deneyimledik. Ama sadece tek bir defa oldu."

"Her ne kadar kafamın içinde beliren görüntülere bayılısam da zırva diyeceğim."

Vanessa onun bu yanıtından memnun olmadığını belirten bir ses çıkardı. “Neden bunun yalan olduğunu düşünüyorsun?”

Jax omuz silkti. “Kız kardeşimle olduğunu söyleseydin muhtemelen sana inanırdım. En yakın arkadaş olduğunuz için daha mantıklı; yani en azından aranızda öyle bir güven var. Sarhoş olup rastgele bir şeyler yaşamak için fazla kontrolcüsün.”

Kaybetmenin sebep olduğu ilk anki kızgınlık, yerini tek kaşın kalkmasına sebep olan bir ilgiye bırakmış gibi görünüyordu. “Demek dikkat etmişsin. Etkilendim doğrusu. Peki nerede yapmak istersin?”

Jax’in zihni hızla onlarca ihtimali değerlendirdi: kanepede, mutfak masasında, duşta, banyoda... *Bir dakika.* “Neyi nerede yapmak isterim?”

Vanessa’nın yüzünde, onun fantezilerini altüst etmekten oldukça keyif aldığını belli eden sırnaşık bir gülümseme vardı. “Shot’ımı nerede yapmamı istersin?”

“Ha.” Jackson tişörtünü kafasından sıyrıp yana attı ve bakışlarını onunkilerden ayırmadan göğüs kasları arasındaki bölgeye hafifçe vurup kollarını kanepenin arkasına doğru uzattı.

Vanessa bir an durup ona baktı. Kanında dolanarak işleri bulanıklaştıran tekilaya rağmen beyindeki bütün silindirleri ateşlemeye gönüllü bir şekilde bir şeyler düşünüyordu. Jax, karar verdiğinde kadının gözlerinde beliren o kararlılığı gördü. Yapılması gereken tek şey hükmü beklemektir.

Vanessa uzanarak gerekli şeyleri aldı; shot bardağını

Jackson'ın sol eline, tuzluğu sağ eline, limon dilimini de dişle-
rinin arasına koydu. Sonra tek bir hareketle kanepede dizleri
üzerine doğrulup ata biner gibi bir bacağını Jax'in kalçaları
üzerinden geçirdi. Jackson kendisinin daha avantajlı olduğu-
nu düşünüyordu ama kadının ateşli yeşil gözlerine bakarken,
onun altında uzanmış, Vanessa'nın kendisine verdiği şeyleri
tutarken çok daha itaatkâr hissetti.

Ve o anda bu hiç umurunda değildi.

Vanessa bedenini ona bastırarak yavaşça yerleşirken
o incecik şortunun kasık kısmını Jackson'ın karın kaslarına
sürterek, kaskatı penisinin üzerine sağlam bir şekilde yerleş-
ti. İki kat kıyafet bile kadının cinsel organının sıcaklığının Ja-
ckson'nın penisini yakıp kavurmasına engel olamıyordu. Jax
inlemesini bastırıp kalçalarını olduğu yerde kalmaya zorladı.
Penisi ısıya güdümlü bir füzeyken ve kilometreler boyunca
en sıcak olan şey de kızıl bir güzelliğin derinlikleriyken bu hiç
de öyle kolay bir görev değildi.

Vanessa avuçlarını Jax'in göğüs kafesinin iki yanına ko-
yup eğildi ve göğüs kaslarının arasındaki bölgeyi ağır ağır ya-
layarak boğazının boşluğuna kadar çıktı. Dudakları arasından,
adeta kâsesindeki son süt damlalarının keyfini çıkararak bir ke-
dinin mırıltılarını andıran yumuşacık inlemeler duyuldu.

Vanessa kafasını kaldırdı, Jax'in elinden tuzluğu alırken
ona şeytani bir şekilde gülümsedi. Biraz tuz serptikten sonra
yine yalamaya başlayınca pütürlü tuz taneleri onun diline
yapışmadan önce tenini çiziyordu. Jackson yine inlemesini
güçlölkle bastırdı. Vanessa'nın kendisini ne kadar etkilediğini
bilmesini istemiyordu. *Daha değil.*

Jax'in yeni boşta kalan eli kanepenin arkasını bıraka-

rak kadının poposunun yumuşak kıvrımını kavradı. Vanessa tuzu tekrar onun eline tutuşturmaya zahmet etmedi ve uzanarak arkasındaki masanın üzerine bıraktı.

Bir an sonra da içkisini aldı. Jackson'ın öteki eli de boşalır boşalmaz yine ötekini yaptığı gibi bunu da doldurup on parmağını birden kadının poposuna batırdı ve onu sertleşmiş penisine doğru bastırdı. Vanessa başarılı bir şekilde kontrolünü yitirmeden kaldı; herhangi bir şey hissettiğine dair tek işaret nefesindeki hafif aksamaydı. Bu da yeterliydi.

Vanessa küçük bardağı dudaklarına götürdükten sonra yavaşça başını geriye attı; sıvı ağzına dolarken de o zarif boynu kademe kademe gözler önüne serilmişti. Vanessa bardağı arkasına bıraktıktan sonra limon dilimini Jax'in ağzından çekip göğüs kasları üzerine sıktı. Soğuk, yapışkan su, Jax'in göğüs ve karın kaslarının arasından akarak kısa bir süre göbek deliğinde birikip oradan da aşağı dökülerek şortunun bel lastiğini ıslattı.

Jax itiraz etme şansı bulamadan Vanessa onun kucağından kalktı ama Jackson, kadının bacakları arasında diz çöktüğünü görür görmez onu bağışladı. Vanessa limon suyunu yalamak için kafasını eğince Jackson nefesini tuttu, nabızı kulaklarında atıyordu. Vanessa dilini koyu renkli tüylerin üzerinde gezdirdi, Jax'in göbek deliğinin içini yaladı ve karın kaslarıyla göğüs kasları arasındaki bölgeye ilerledi.

Vanessa yukarı çıktıkça bedeni de onunkine daha çok bastırıyor, göğüsleri testislerini ve penisini okşuyordu. Daha fazla işkenceye katlanamayacak halde olan Jackson, onu üst kollarından yakaladı ve kadını tekrar kucağına oturtacak şekilde yukarı çekti.

Kendini kontrol etmek için uyguladığı baskı yüzünden boğazı gerilmişti ve sesi bir hırıltıdan farksızdı. “Hile yapıyorsun bebeğim. Ben göğsümü işaret etmiştim.”

Vanessa incecik omzunu silkti. “Yaratıcılığımı kullandım. İtirazın mı var?”

“Hiç yok.” Kalçalarını bir defa yukarı zıplatınca Vanessa’nın soluğu kesildi. “Tadım güzel miydi?”

“Uzun süren bir davayı kazandıktan sonra içilen bir margarita gibi.”

“Vay canına,” dedi Jackson; kadının kulağına doğru konuşurken çenesindeki kirli sakalı Vanessa’nın boynuna sürüyordu. “Kulağa çok hoş geliyor.”

“Gerçi kanıtların kesinliğinden emin olmak için bir kez daha denemem gerek. Ama bu defa, yeri ben seçeceğim.”

Jax ona dilediği yeri seçebileceğini söylemek istiyordu. Hatta nereden başlayacağına dair önerilerde bile bulunabilirdi. Ama bunu aceleye getirmek istemiyordu. Bu gece de öyle olmayacaktı. Vanessa onu öpmek üzere eğildiğinde Jax parmağıyla çenesinden tutarak durdurdu ve, “O halde bu hakkı kazanman gerek,” dedi.

Vanessa kaşlarını kaldırarak geri çekildi ve Jackson’nın bu saçma sapan ifadesini her an geri çekmesini beklercesine izlemeye koyuldu. Jax de bir yanılla –çivi çakacak kadar sert bir yanılla– bunu yapmak istiyordu.

Ama Jackson bunu görmezden geldi.

“Sıra bende.” Vanessa’nın onun ifadesini yalan sanması için aklına bir şey gelmesini düşünüyormuş gibi yaptı. “Buldum. Bekâretimi, kız arkadaşımın üniversiteden eve tatile gelen ablasıyla kaybettim.”

“Kız kardeşinin erkek arkadaşıyla düşüp kalkan bir üniversiteli kız öyle mi? Hiç sanmam. Zırva.”

Jackson yüzünde, adi bir sırtışın belirmesine engel olmadı. “Yanlış.”

“Ne? Sen ciddi misin?”

Jax, onun en çok neye şaşırdığını merak ediyordu: Jax’ın ifadesinin doğru olduğuna mı yoksa kendisinin yanlış bilmesine mi? Muhtemelen ikisine de biraz şaşırmıştı. Ya da çokça.

Jax sağ elini havaya kaldırdı. “Yemin ederim. Üniversite birinci sınıf. Aimee Anders’la yeni çıkmaya başlamıştım. O cumartesi takılmak için evine uğradığımda Aimee voleybol turnuvasından eve henüz dönmemişti. UNLV’de ikinci sınıfta okuyan ablası Jean tatil için evdeydi ve Aimee’yi onunla birlikte bekleyebileceğimi söyledi. Oturmuş televizyon izlerken bir anda Jean’i kucağıma oturmuş bana ileri seviye öğrenimin detaylarını anlatırken bulmuştum.”

“Gerçekdişi.” Vanessa kafasını iki yana sallayarak ekledi: “Bunun seni tam bir pislik yaptığının farkındasın, değil mi?”

“Teknik olarak öyle ama Aimee ve ben sadece onun eski erkek arkadaşını kıskandırmak için çıkıyorduk. Aslında sadece arkadaştık ve bu yüzden de yanlış hiçbir şey yapmamış oluyorum.”

“Maalesef jüri o konuda henüz bir karara varmadı Bay Maris.”

Jax hiçbir uyarıda bulunmaksızın onu kavrayıp sırtüstü fırlattı. Vanessa’nın vahşi saçları başının etrafında yayıldı; yüzünde beliren gülümseme de bulutsuz bir gecedeki dolunay kadar parlaktı. Jax onu ağırlığıyla yerine sabitlerken

sertleşmiş penisini kadının cinsel organına bastırdı. Vanessa inledi ve içgüdüsel bir şekilde bedenini ona doğru bükte. Jackson, mümkün olan her şekilde rahatlayabilmek için kalçalarını onun üzerinde hareket ettirme isteğine rağmen hareketsiz durmak için kendini zorladı.

“Tekrar sıra bende.”

“Peki bu defa nerede yapmayı planlıyorsun acaba?”

“Az laf çok iş Avukat Hanım. Ben eylem adamıyım.” Jax onun bileklerini kavrayıp başının üzerinden, koltuğun koluna bastırdı. “Uslu dur ve ellerini orada tut.”

“Ya tutmazsam?”

“İstiyorsan kıpırdat da öğren bakalım.” Jax kadının kulak memesini ısırdıktan sonra fısıldadı: “Bunu yapmanı umuyorum aslında.”

Kadının yanıtını beklemeksizin dizleri üzerinde doğrulup parmaklarını Vanessa’nın şortunun lastiğine geçirdi ve aşağı çekti. Şortu kalçalarından indirdiğinde Jax’in ağzı kurudu ve gözleri Vanessa’nın külotuna yapışıp kaldı. Şortu omzundan arkaya fırlatarak siyah saten üzerindeki deniz yeşili dantelden minik üçgeni öyle dikkatle inceledi ki gerektiğinde her bir detayını ezbere söyleyebilecek durumdaydı. Ancak bundan sonra kadının bedeninin tamamına baktı.

“Acayip muhteşem.”

Ellerini kadının kalçalarının iki yanına yerleştirip yavaşça alçaldı. Uyluklarının kasıkla buluştuğu yarığın üzerine eğilirken Vanessa da beklenti içinde hareketsiz kalmıştı. Gözleri Jax’in dudaklarına kenetlenmişti ve göğsünün iniş kalkışları gittikçe hızlanmıştı. Gözbebeklerinin siyahlığı, irislerinin ye-

şilini yutmuştu; ön dişleriyle alt dudakını yakalamıştı... ve yine de Jax öylece durdu. Vanessa da, Jax'ın dudaklarının bedeninde gezinmesini en az onun kadar istiyordu. Ama bunu belli edene kadar Jax bir milim bile kıınıldamayacaktı.

Daha sonra da onu yalvartacaktı.

Saniyeler geçerken gözleri dile getirilmeyen bir irade yarışıyla birbirine kilitlenmişti. Jax ondan yükselen sıcaklığı hissediyor, uyarılmasının kokusunu alıyordu. Sonunda Vanessa kendini bu arzuya teslim edip kalçalarını yukarı kaldırdı.

Uslu kız.

Jax, kalça kemiklerine kadar bütün sınırı memnuniyetle yaladı. Biraz tuz döküp yine yalarken dilini biraz daha bastırınca Vanessa, vücudu titreyerek inledi.

Jackson içkisini içip boğazının yanmasını bile umursamadan bir dilim limonu, kadının dantel külotunun kenarı boyunca sıktı. Tek bir zerresini bile ziyan etmek istemeyerek hızlıca daldı ve kadının bacaklarına doğru dökülen suları yaladı. Jax, yukarıda biriken suları öperek yalayınca Vanessa'nın boğazından bir inilti yükseldi.

“Yeter artık,” diye inleyen Jax onun bedeninin üzerine kapandı. “Oyun bitti. Artık istediğim şeyi alma zamanı. Yani her ikimizin de istediğini.”

Vanessa önceki düşüncelerinin tamamen yanlış olduğunu şimdiden görebiliyordu. Jackson Maris'le sarhoşken seks yapmak da ayıkken seks yapmaktan daha az yoğun olmayacaktı. Bunun sebebi muhtemelen ikisinin de sarhoş olmamasıydı. Çakırkeyif olabilirlerdi ama biraz bile sarhoş değillerdi.

Her ikisinin de pek çok insanı bayıltacak kadar çok içmiş olmalarının bir önemi yoktu. Jax gibi bir adamın kazanamayacağı bir işe girişmeyeceğini tahmin etmeliydi. Adam, gerçekten de içkiye dayanıklıydı; tekila da Vanessa'nın ne kadar içerse içsin kendini kaybetmediği tek içkiydi. Jax başka bir içki getirmiş olsaydı Vanessa en az yarım saat önce, kendini rezil ettikten sonra hiç de çekici görünmeyen bir şekilde sızmış olurdu.

Ama onun yerine bir ejderhayla oyun oynamayı tercih etmiş, sonunda da ateş saçmaya hazır haldeki iri vücudunun altında sıkışmıştı. Koyu renk kirpiklerle çerçevelenmiş altın rengi gözler onu tutsak etmişti. Büyülenmişçesine adamın yüzünü avuçlarının arasına alıp dudaklarını öperken, mantığını bir kenara bırakıp kendini o hipnotize edici alevlere attı.

Jackson onun kendisini öpmesine izin verdikten sonra Vanessa'yı tekrar mindere doğru itti ve üstünlüğü ele geçirdi. Jax diliyle, onun dudaklarını tatlı bir şekilde istila ederek keşfediyor, tadına bakıyordu; ara ara attığı ısırlıklarla Vanessa'nın kendini dünyadaki en leziz tatlı gibi hissetmesini sağlıyordu.

Bir kolunu Vanessa'nın başının altından kaydırarak sırtına indirdi. Parmaklarının darbesiyle sutyenini açıp üstünden yırtarcasına çıkardı. Her zaman hassas olan göğüsleri ağırlaşmış ve elektrikle yüklenmiş gibiydi. Jax çıplak göğsünü kendine bastırduğunda göğüs uçları sancılı bir şekilde gerilerek bir önceki gece ihmal edilmelerinden dolayı ilgi beklediler.

Jax adeta onun aklından geçenleri okumuş gibi öpmeyi bırakıp iri eliyle onun sağ göğsünü avuçladı. Teninde gezinen nasırları, öyle güzel titreşimler uyandırıyor ki

Vanessa bedenini iyice onun avucuna doğru bastırıldı. Bir adamın ellerinin böyle hisler uyandırabileceğini asla tahmin edemezdi. Her zaman beyaz yakalı adamlarla çıkmıştı. Onları tercih ettiğinden değildi ama etrafında hep böyle adamlar olurdu. Onların elleri de pürüzsüz ve sıradandı. Jackson'ınki-ler gibi değildi. Vanessa'nın müziğe bir yeteneği falan olsaydı adamın elleri için koca bir albüm bile yapardı.

Dünyadaki en erotik manzaralardan birini görmek üzere aşağıya baktı. Jackson'ın başı göğüs kafesinin üzerindeydi ve koyu renk saçları da hafifçe karışmıştı. Adamın bütün dikkati tutmakta olduğu göğüsteydi. Başparmağının sert yüzeyini Vanessa'nın şişmiş göğüs ucunda gezdirince bedenine yakıcı bir elektrik yayılarak merkezine ulaştı. Bu titreşim yeni yerine yerleşirken Vanessa'nın nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı.

Jackson kafasını kaldırıp ona baktı; gözlerinde şeytani bir parıltıyla başını yavaşça eğdi ve göğüs ucunu ağzının o muhteşem sıcaklığıyla sarmaladı. Vanessa çığlık atıp parmaklarını adamın kısa saçlarına geçirerek yumruğunu sıktı; adamın saçlarını o kadar sert çekmişti ki canının yandığına emindi ama Jackson aldırımışa benzemiyordu. Hatta gözbebekleri irileşerek göğsünü mümkün olduğunca alabilmek için ağzını iyice açtı. Dili içeride dönerek göğüs ucuna darbeler vuruyor, dişlerini bu sertleşmiş çıkıntıda gezdirirken Vanessa'nın bedenine zevk ürpertileri yayılıyordu.

Vanessa aynı alakayı diğer göğsüne de göstermesi için göğsünü bir eliyle tutarak ona sunarken diğer eliyle de Jackson'ın kafasını itirmeye çalışıyordu. Jackson üzerinde çalıştığı

göğsü kiraz kırmızısı ve parıltılı bir şekilde ıslanmış halde bıraktı ama Vanessa'nın umduğu şeyi de yapmadı. Bunun yerine bir an duraksadı, sonra da göğüslerine doğru alçalırken yön değiştirip vücudunu öperek aşağıya doğru inmeye başladı.

Vanessa, adamın kendi isteğini görmezden gelerek kafasına göre davranması karşısında hem kızıp hem de azarak inledi. Jax, Vanessa'nın bedenini artık yerine sabitleyemediği bir şekilde iyice aşağıya kayınca Vanessa oturma pozisyonuna geçti. Adamın yüzünde bir anlık gördüğü şaşkın ifade, Vanessa'nın çılgınlığını yatıştırmaya yetmişti.

Vanessa adamı oturur pozisyona doğru itip onun kucağına otururken, şortunun içindeki ereksiyonuna iyice bastırdı. Şimdi de kafasını kanepeden geriye atarak inleme sırası Jackson'daydı. Vanessa buna direnemeyerek adamın boğazını yaladı ve kulağının arkasındaki o noktayı emdi. Jackson parmaklarını külotunun içine daldırarak kadının poposuna batırdı. Vanessa'nın bu lütfunu karşılıksız bırakmayarak dudaklarını onun boynuna dayadı ve çenesine kadar ıslak öpücükler kondurdu. Ama Vanessa daha fazlasını istiyordu.

Vanessa vücudunu geriye yaslayarak kendi sol göğsünü avuçladı. "Burayı öp," dedi.

Jackson iki parmağını Vanessa'nın göğüs ucunun etrafında gezdirince bu dokunuşu takip eden bastırılmış karıncalanma göğüs ucunu daha da gerginleştirdi; her geçen saniyeyle Vanessa ona daha da muhtaç oluyordu. Jackson göğüs ucunun çevresinde dolanarak acımazsızca onunla dalga geçiyor gibiydi. Vanessa çenesini sıkıp hareketsiz kaldı; kendi kendine Jackson sonunda ona istediğini verince bu işkenceye degeceğini söylüyordu.

“Emin misin?”

“Evet.”

“Şimdi mi?”

“Evet, ah Tanrım, şimdi.”

Vanessa bir saniye daha dayanamayacağını düşünürken Jax durup onun gözlerinin içine baktı ve, “Güzelce iste,” dedi.

Plak çizilme sesi duymuştu sanki. “Ne?”

“Beni duydun.” Jackson parmaklarının sert uçlarını Vanessa’nın göğsünün altındaki şişkin kısımlarda gezdirerek meme ucundaki bütün sinirleri ateşliyordu. “Bu güzelim memeni emmemi güzelce iste.”

Adamın bu isteği onu çileden çıkardı. Hem de çok. “Sana yalvarmamı istiyorsun. Ben kimseye, hiçbir şey için yalvarmam.”

Jackson bir kaşını kaldırıncı, yara izi de suratına şüpheli bir ifade verdi. “Seks sırasında kontrolü bana verdiğini hatırlıyorum.”

Bir panik hissi Vanessa’nın ensesindeki tüyleri diken diken etti. “Bu, istediğim bir şey için yalvaracağım anlamına gelmez.”

“Öyle mi?”

Vanessa çenesini dikleştirerek bedeninin çığlıklarına kullaklarını tıkadı. Jackson’ın yanından kalkıp gidebilir ve mecbur kalırsa geceyi pilli bir yedek oyuncuyla da geçirebilirdi.

“Aynen öyle.”

“Meydan okumanı kabul ediyorum.”

“Ne...”

Vanessa neler olup bittiğini anlayamadan Jackson onu

kaldırdı, etrafında döndürdü ve kanepede az önce oturduğu yere bıraktı. Vanessa'nın bacakları arasında diz çökerek onun kalçalarını kanepenin kenarına doğru çekti. Vanessa başka bir şey yapamayacak kadar şok olduğundan Jax'in, Vanessa'nın dizlerini mümkün olduğunca yanlara iterek ellerini uyluklarının arasında gezdirişini izledi.

Adamın başparmakları külotunun kenarına değdiğinde ipek çamaşır üzerinde kayarak biri tepedeki hassas noktaya bastırmaya başladı, öteki de hâlihazırda arzuyla ıslanmış alt kısımda gezindi. Aşağı yukarı, aşağı yukarı kayan başparmağıyla her defasında biraz daha baskı uyguluyordu.

Vanessa'nın cinsel organı bastırılmaktan dolayı ağrıyarak, doldurulma ihtiyacı içinde nabız gibi atıyordu. Jackson sonunda onun külotunu çıkarınca Vanessa titreyerek nefes verdi ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Jackson onu pes ettirmeye çalışıyordu ama adamın penisine bakılırsa asıl o pek uzun süre dayanamayacak gibiydi. Vanessa'nın tek yapması gereken biraz sabırlı olmak ve erkeklere özgü tipik *sikerler* tepkisini beklemektir. Hem de gerçek anlamıyla.

"Yıldız balığı ha?"

Vanessa, yalnızca tamamen çıplak olduğunda görülebilen, bozuk para büyüklüğündeki, mercan rengi dövmeye baktı. Çoğu zaman orada olduğunu bile unuturdu. "Deniz-yıldızı."

"Her neyse."

"Her neyse falan..."

"Hey, Kızıl, sonra nutuk çekersin, tamam mı? Şu an sana bakmam lazım." Jackson ellerini onun göğüslerine ko-

yup buradan yavaş yavaş aşağıya indirdi ve pürüzsüz vajina tümseğine vardı.

“Aman Tanrım, muhteşemsin V.” Vajinasının şişmiş dudaklarını yana ayırarak büyülenmişçesine baktı. Vanessa’nın midesinde kelebekler kanat çırpı ve Jax’in gözleriyle delip geçtiği yerde yeni bir ıslaklık hissetti. “Pembe çok yakışıyor,” diye fısıldadı Jax, bu ılıkılığı dıştaki dudaklara parmağıyla yayarırken.

Sonunda aşağıdan yukarıya kadar genişçe bir yeri yaladı ve diliyle klitorisinin üzerine yaptığı darbeler Vanessa’nın kalçalarının minderde hızla zıplamasına sebep oldu. Jax kollarını Vanessa’nın uyluklarının altına doladı ve ellerini kalça kemiklerinin ayırımına koyarak onu sabit tuttu. Ardından bir insanın diliyle yapabileceği en yasadışı eylemleri gerçekleştirdi. Vanessa için bu bir varsayımdı ama gerçek olduğundan adı gibi de emindi.

Jax, hiçbir şeyi kasıtsız yapmayan bir adamdı ve oral seks de bir istisna değildi. Gelişigüzel darbeler ya da yeni keşfetmek için yapılan çocuksu fikirler yoktu. Her bir yalayış, her bir fiske, her bir dil darbesinin bir öncekinden daha şehvetli bir amacı vardı.

Vanessa’nın elleri, ağırlaşmış ve gerginleşmiş göğüslerine çekildi; Jax ağzıyla onunla sevişirken gelip giden zevk sancılarına destek olmak istercesine göğüs uçlarını sıktı. Kalçaları adeta adama doğru uçmak istiyordu ama Jax onu gücüyle rahatlıkla yerine sabitlemişti. Dudaklarından inilti döküldü, kulakları uğuldarken nabızı kontrol dışı bir şekilde atmaya başladı ve soluk alışverişleri hızlanarak yoğunlaştı.

Bunu daha fazla inkâr etmenin bir anlamı yoktu. Jackson Maris tam bir şeytandı.

Adeta onun bu savını desteklercesine Jax iki iri parmağını onun içine yerleştirip diliyle de klitorisinin üzerinde odaklanmış bir halde parmaklarını sokup çıkarmaya başladı. Göğüslerinin arasından terler sızıyordu. Bedeninin merkezindeki arzu fırtınası gittikçe daha hızlı dönmeye başladı ve adeta gümbürtülü bir şekilde patlamakla tehdit ediyordu.

Jax bunu aslında, Vanessa'nın değil, kendi zevki için yapıyormuş gibi görünüyordu. Parmaklarıyla vajinasını keşfedip kurcalarken gözlerini, Vanessa'nın cinsel organı hayatında gördüğü en güzel şeymiş gibi asla ondan ayırmıyordu. Ağzını kapatarak emmeye başladığındaysa gözkapakları, dünyanın en yoğun çikolatalı trüfü dilinin üzerinde eriyormuşçasına kapanıyordu. Vanessa'ya yaşattığı baş döndürücü titreşimlerin yanı sıra sırf adamı izlemek bile neredeyse gelmesine sebep olacaktı.

"Ah evet," diye inledi Vanessa. "Çok yakınım."

"Biliyorum bebeğim."

"Devam et."

Jax hareketlerini yavaşlatarak Vanessa'nın istediğinin tam *tersini* yaptı. Vanessa hayal kırıklığıyla sızlandı.

"Burada senin sözün geçmiyor prenses. Bunu güzelce istemen gerekecek."

Vanessa alt dudağını emerek dişleriyle sıkı. Bedeni hem Jax'in içinde kamçıladığı çılgın arzulardan hem de onun istediği şeye direnmekten titriyordu.

"Asla seviştiğim kadından önce orgazm olmayacağımı

bil Vanessa. Yine de,” diye devam etti delercesine bakışlarıyla, “seni saatlerce bu şekilde tutma azmine de sahibim. Testislerim ne kadar morarırsa morarsın, vajinanın penisimi sarmalamasını ne kadar çok istersem isteyeyim, sen bana istediğimi vermeden pes etmem.”

Hiç üşümediğinin kanıtı olan ter parıltılarına rağmen teninden bir ürperti dalgası geçerek tüylerini diken diken etti.

“Şimdi,” dedi hırıltılı bir sesle Jax, başparmağıyla klitorisinin etrafında daireler çizerek. “Benden rica etmeni istiyorum. Boşalmana izin vermemi iste V.”

Kendi suları adamın parmaklarını kaplarken onun sözleri de Vanessa’yı adeta ılık bir bal gibi sarmaladı. Seviştiği hiçbir erkek onunla bu şekilde konuşmamıştı. Jax’in bu şekilde konuşabilmesine inanmakta güçlük çekiyordu. Normalde etkileyici gülümsemesiyle hoş bir tipti.

Jackson’ın bu tarafı ötekinin tam zıddıydı. Ses tonundan hiçbir itiraza tahammülü olmadığı anlaşılıyordu ve görünüşe bakılırsa da hiç şaka yapar gibi bir hali yoktu. Tam tersine, Vanessa onun söylediği her kelimedede ciddi olduğunu biliyordu.

Ve bu onu tahrik etti. Hem de olması gerektiğinden çok daha fazla.

Jax başparmağıyla klitorisine bir fiske vurunca Vanessa bayılacak gibi oldu. İnsan orgazm yoksunluğundan ölebilir miydi? Bunun cevabının evet olduğuna emindi ama bunu öğrenmeye hiç niyeti yoktu.

“Lütfen Jackson,” dedi Vanessa; sadece sözleriyle değil vücudunu tavana doğru kaldırışı, parmaklarını göğüslerine bastırışıyla da yalvarıyordu. “Lütfen gelmeme izin ver.”

Jackson'ın burun delikleri hafifçe genişlerken çenesindeki kaslar da seğırdi. "Zevkle."

Bir an sonra Jax vajinasını üç parmağıyla doldurup üst kısımdaki o günahkâr noktaya dokunmak üzere içinde çevirdi. Vanessa'nın derinliklerinde arzular alevlendi. Jax onu o kadar uzun zamandır bu ana hazırlamıştı ki Vanessa'nın doruğa ulaşması otuz saniyeden az sürdü. Hızlı hızlı solumaya başladı ve bedeni adeta uçup gitmekle tehdit ediyormuşçasına kendisini kontrol etmek için ellerini adamın güçlü omuzlarına geçirdi.

Vanessa gözlerini sıkıca kapadıktan sonra kendi çıkardığı seslerden başka pek bir şey duymaz oldu ama bir an Jax'ın, "Acayip güzel," diye inlediğini işitir gibi oldu ve ardından adam ağzını klitorisine yapııştırıp emerek sonunda tatlı orgazmına kavuşmasını sağladı.

Jackson, Vanessa'nın vücudunu öperek yukarıya doğru çıktı. Adamın dudaklarının her hassas dokunuşuyla Vanessa biraz daha kendine geldi. Jackson boynuna vardığında Vanessa yeniden kendine gelmişti ve en az başladıkları kadar azgın durumdaydı.

Adamı kafasından tutarak dudaklarını kendine çekti ve ona saldırdı. Vanessa arzulu bir şekilde onun dudaklarını yalayıp dolgun kısmını ısırınca adam onun bu tutkusu karşısında inledi. Şehvetli bir şekilde öpüşürlerken dilleri birbirine dolanıyordu. Vanessa kendi sularının mayhoş tadını aldı ve bu özün oraya nasıl geldiğini hatırlayınca bacaklarının arasına yeni bir sıcaklık dalgası yayıldı.

Jackson ondan uzaklaşmaya çalıştıysa da Vanessa onun-

la birlikte hareket ederek adamın dudaklarından ayrılmak istemedi. Jackson, Vanessa'nın böylesine umutsuzca bir bütün olarak kalma isteğiyle bariz bir şekilde keyiflenerek, öpüşürken gülümsedi. Bu Vanessa'nın savunmaya geçmesine, kayıtsız bir ifadeye bürünmesine ve ona hiç etkilenmediğini göstermeyi istemesine sebep olmalıydı. Ama öyle olmadı. Adam onun içinde bir şeyleri tetiklemiş, hiç bilmediği türde bir açlığı ortaya çıkarmıştı. Şimdiyse Vanessa adamın, onu ne kadar arzuladığını bilip bilmemesini umursamıyordu bile.

Vanessa tamamen oturur pozisyona geçtiğinde Jackson ayağa kalkarken peşinden gelmesine engel olmak için onu omuzlarından tuttu. Vanessa, adamın bu baskın varlığından ve heykel gibi fiziğinden büyülenmiş bir halde ona bakıyordu. Bir dövüşçü olan Jackson, Vanessa'nın normalde çıktığı işadamlarında görmeye alışık olmadığı kaslara sahipti.

Jackson arka cebinden bir kondom çıkarıp umursamazca koltuğa, Vanessa'nın yanına fırlattı. "Şortumu çıkar V," diye emretti boğuk bir sesle.

Vanessa onun söylediğini yapıp şortu çıkaracaktı. Ama Jackson nasıl çıkarması gerektiğini belirtmemişti. Vanessa, zihninin içinde dolanan düşüncelerin sebep olduğu sırtı sıkı bastırmak için kendini zapt ettikten sonra ellerini adamın göğüs kaslarına yerleştirdi. Ellerini onun bedeninde gezdirerek aşağı indirirken parmaklarının, adamın karın kasları üzerinde ve adonislerin o nihai istikamete doğru inen derin V şekli üzerinde dalgalanmasının keyfini çıkardı.

Vanessa'nın elleri şortunun lastiğinden aşağıya doğru inin-

ce Jackson yara izi bulunan kaşını kaldırdı. Hiç şüphesiz, Vanessa'nın şort lastiğini tutup onun istediği şeyi yapmasını bekliyordu. Zaten Vanessa da bunu yapacaktı. Zamanı geldiğinde.

Vanessa'nın elleri adamın gergin penisinin her iki yanından aşağıya doğru inerken başparmakları aletin yanlarına hafifçe değiyordu. Jackson dişleri arasından keskin bir nefes alıp gözlerini kısarak Vanessa'ya baktı. Bu çok büyük bir tepki değildi ama yine de bu kadarcık bir kontrol bile Vanessa'nın başını döndürdü. Jackson onu henüz durdurmamıştı ama uyarının adamın dilinin ucuna geldiğini görebiliyordu.

Vanessa dişleriyle adamın şortunu her iki taraftan da birkaç santim indirdi, sonra da ortadan tutarak aşağıya doğru çekerken kumaş ereksiyonuna baskı yaptı ve Jackson'ın boğazından enfes bir inilti yükseldi. Şort yere düştüğünde Jackson bunu yana itti ve Vanessa da adamın erkekliğinin etkileyici görüntüsüyle karşı karşıya kaldı.

Dün geceki hızlı ama yoğun sevişmeleri sırasında hiçbir şey görmeksizin birbirlerini hissetmişlerdi. Ama şimdi Vanessa içini dolduracak olan şeye bakıyordu. Sırf hissederek bile Jax'in hiçbir anlamda ufak tefek bir adam olmadığını anlamıştı ama bu kadar büyük olması karşısında da şaşırılmıştı. Adamın aletine dokunurken parmaklarıyla gizlice boyutunu ölçüyordu. Başparmağıyla işaret parmağı arasındaki mesafe adamın aletin uzunluğuydu; Vanessa penisi kavradığındaysa parmakları birbirine güçlkle dokunmuştu.

Merhaba koca oğlan.

"Bir kez sığdım oraya V. Yine sığabilirim."

Vanessa kendi düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki

Jax'ın yorumu karşısında irkildi. Ona doğru bakarak bozulmuş bir şekilde, "Biliyorum," dedi.

Jackson ellerinden birini Vanessa'nın ensesindeki saçların arasına geçirdi ve ona çarpık ve fazlasıyla bilgiç bir şekilde gülümsedi. "Emin olmak istedim. Biraz endişeli gibi görünüyordun."

Bu adam onun içini çok fazla görüyordu. Neyse ki Vanessa onun dikkatini nasıl dağıtacağını biliyordu. Vanessa en alttan başlayarak diliyle yavaşça penisinin alt kısmından pürüzsüz başına kadar ıslak bir yol kat etti. Jax'ın parmakları kasılarak saçlarının etrafında yumruk oldu ve kalçaları hareketlendi.

Vanessa tatmin duygusunun yüzüne yansımaya izin vererek gülümsedi. "Senden daha ufak olabilirim ama bana vereceğin her şeyi içime alabilirim."

"Ben de buna güveniyorum."

Jax hayvani bir şekilde inleyip Vanessa'yı kaldırdı ve yine kanepede adamın kucağına oturacağı şekilde pozisyonlarını değiştirdi. Vanessa kollarını adamın boynuna doladı ve aralarındaki boşluğu doldurmak için vücudunu onunkine bastırdı. Buna ayak uyduran Jackson da kollarını onun beline dolayarak bütün bu olayları başlatan göğsüne yapıştı.

Jax'ın memesini ağzının içine iyice çekişini hissedince Vanessa'nın teni kıvılcım yağmuruna tutuldu, kanı kaynay-verdi. Bedeni adama doğru bükülürken başını öylesine geriye attı ki sonunda saçlarının uçları poposunu gıdıkladı. Jackson üzerine eğildi; dudakları, dili, dişleri Vanessa'nın göğüslerine tapınırken her ikisinin de vücutları adeta eriyerek birbirine karışıyordu.

Vanessa daha fazla kendini tutamayarak vajinasının kaygan kıvrımları arasına penisini yerleştirebilmek için pelvisini oynattı. Jackson da, Vanessa da inlediler. Ve her ikisi de aynı anda yanlarındaki kondoma uzandılar.

“Aklımı mı okuyorsun V?”

“Okuduğumun senin aklın olduğundan şüpheliyim Maris,” dedi Vanessa birkaç santim geri çekilerek.

“Muhtemelen haklısın.”

Jackson ambalajı yırttı ama Vanessa onun başka bir şey yapmasına fırsat bırakmadan lateksi elinden aldı. Vanessa, vücudunun arzularına rağmen yavaş hareket ederek iki eliyle birden adamın kalın aletini sarmaladı ve kondomu köküne kadar indirdi. Vanessa’nın başparmakları testislerinin üzerinden geçince Jackson derin bir nefes aldı.

Sonra da kafesteki canavarı serbest bıraktı.

Jackson onu kaldırıp penisinin başını şiş vajinasının girişine yerleştirirken güçlü parmakları poposuna batıyordu. Orgazm olmanın verdiği gerginlik ve adamın aletinin büyüklüğü karşısında Vanessa bir an için onun asla içine sığamayacağına düşünüp panik oldu.

“Sığacağım,” dedi Jax boğuk bir sesle. “Hayatta yapacağım son şey bile olsa bu tatlı vajinaya dalacağım.” Ah, yoksa Vanessa korkusunu *yüksek sesle* mi dile getirmişti? “Yavaş yavaş in bebeğim. Beni içine alabilirsin.”

Jax uzanıp klitorisini okşadı. Uylukları arasından daha fazla ıslaklık akarken Vanessa’nın soluğu kesildi. Vanessa’nın ona inanıp inanmamasının bir önemi yoktu artık. Adamın içine girmesini engelleyecek hiçbir şey olamazdı. Vanessa buna en az oksijen kadar gereksinim duyuyordu. Jackson, bir gece

önce hiçbir vibratörün kendi yerini alamayacağını söylerken haklıydı. Vanessa başka bir adamın bile onun yerini alabileceğinden şüpheliydi artık. Ama ruh sağlığı için bu düşünceye kendini bırakamazdı. Ne şimdi, ne de sonra.

Vanessa dizlerini her seferinde birazcık aralayarak kendini ağır ağır aletin üzerine bıraktı. Birkaç santim girmesine izin verdikten sonra yukarı çıkıyor, sonra birkaç santim daha içine alıyordu. Jackson'ın aleti onu genişlettikçe Vanessa'nın nefesleri sıklaşmaya başladı. Sonunda adamın omuzlarına tutunup aletini dibine kadar içine aldı.

Alnını onun göğüs kafesine dayayan Jackson inledi: "Of, hassiktir. Sabit dur bebeğim. Bir saniye."

Ama sabit durmak Vanessa'nın en son istediği şeydi. Hareket etmek istiyordu, buna *ihtiyacı* vardı. O yüzden de *gidip gelmeye başladı*.

Vanessa kalçalarını bir kez daha yuvarladıktan sonra yukarıya kalkarak neredeyse aletini tamamen içinden çıkardı. Jax midesine yumruk yemiş gibi bir ses çıkardı. Onu uyararak istercesine gözleri çat diye açıldı. Vanessa bu uyarıyı pek önemsemedi.

Aşağı yukarı, ileri geri hareket etmeye başladı; ya da aynı anda hepsini birden yapıyordu. Bunların doğru olduğundan bile emin değildi ama o kadar güzel geliyordu ki o yüzden Vanessa kendini içgüdülerine teslim etti.

Ansızın duyduğu gürültülü bir şap sesinin hemen ardından poposunun sol yanağında bir acı hissetti. Şaşkınlıkla haykırarak sert bir şekilde irkildi. Ama belli ki Jackson buna hazırlıklıydı ve kaçmasına engel olmak istercesine onu yeri-
ne sabitledi.

“Ne halt etmeye böyle bir şey yaptın?” dedi Vanessa adamın müsaade ettiği birkaç santimlik alanda geriye çekilerek; bir yandan da bu acının bacaklarının arasına ılık bir sıcaklık yaymış olmasını görmezden gelmeye çalışıyordu.

“Ne, bu mu?” Rahatlatmak istercesine acıyan yeri ovalarken Jackson’ın yüzünde şeytani bir parıltı belirdi. “Sana borçlu olduğum cezaların ilkiydi prenses.”

Vanessa adamın cezalardan bahsettiği diğer seferleri hatırlamaya çalıştı. Kahretsin, kaç tane vardı acaba? Bunu hatırlayamıyordu. Ama Jackson’ın, kendi iç çamaşırı koleksiyonunu bütün detaylarıyla ezbere hatırladığına emindi. Vanessa’nın tek hatırlayabildiği şey, dudaklarının ya da alaycı yorumlarının bunu tetiklediği idi. Tam da bu yüzden neden yanıtlarındaki o alaycı tonu biraz yumuşatmadığını merak ediyordu.

“Yani şimdi işkence aletleriyle kamçılar falan mı çıkarmak istiyorsun?”

Jackson’ın elleri onun sırtında, kalçalarında, göğüslerinde gezindi. Avuçlarının ve parmaklarının sertliği tenini ürpertti ve birkaç dakika önce nerede kaldıklarını ona hatırlattı. Sanki buna ihtiyacı varmış gibi.

“Hayır, öyle uç şeylere ilgim yoktur. Ayrıca,” dedi Jax, Vanessa’nın köprücük kemiğini hızlıca ısırarak. “Poponu kızartmak ve vajinayı ıslatmak için sadece ellerim ve sesim yeter.”

Bunun ardından Vanessa diğer tarafına da bir şaplak yedi ve az evvelkinin aynısı bir his yaşadı.

Bedeni titreşmeyi kesene dek içinden ona kadar saydı, sonra sesinin de kendisi gibi titrememesi için dua etti. “Hoşuma gitmedi.”

Yalan söylüyordu.

Jax onun kulağının kenarını yaladı. “Yalan söylüyorsun.”

Gerçekten de öyleydi.

“Hadi şimdi harekete geç V,” diye emretti Jax ellerini sıkarak. “Sür beni de sana cezaların nasıl güzel hissettirebileceğini göstereyim.”

Vanessa sırtındaki ürpertiyle gözlerini kapattı ve tekrar hareket etmeye başladı. Zihni donuklaştı, bilinçli düşünceleri, bedeninin daha güçlü, ilkel arzuları arasında yitip gidiyordu.

Vanessa daha önce seks sırasında hiç bu kadar zıt duygular içinde hissetmemişti. Jackson’layken aynı anda hem kayboluyor, hem de bulunmuş gibi hissediyordu. Adamın içinde tetiklediği o yoğun arzunun içinde kayboluyor, onun kollarından başka ait olabileceği hiçbir yer yokmuşçasına kendini bulunmuş hissediyordu. Her iki his de onun ödünü patlatıyordu.

Gerçekleri görmezden gelmek ve suçu alkole atmak çok kolay olurdu. Ama alkolün tetiklediği bir sevişmenin kanıtları etraflarını çevreliyor olsa da suçu buna atamazdı. Hayır, bu... *her neyse işte*, varoluşun mantık düzleminde hiçbir makul açıklaması yoktu. Pek hoşlanmadığı bir adam için böylesine güçlü ve tutkulu şeyler hissetmesi mümkün değildi. Bu adamı aynı anda hem gırtlaklamak, hem öpmek istiyordu.

Öpmek. Mükemmel bir fikir.

Adamın yüzünü yanlardan kavrayıp dudaklarına saldırı, dilini içeri sokup tuzun, limonun ve tekilanın tadına varmak için adamın ağzının içinde gezindi. İşte asıl vücut shot’ı buydu; Vanessa bundan kaynaklı olarak yaşayabileceği herhangi bir zihinsel içki sersemliğine memnuniyetle razıydı.

Jax onun tutkusuna yavaş yavaş karşılık verdi, sonra da adeta delicesine ona doğru akmaya başladı. Öpüşme, tüketici bir hal aldı. Birbirlerini okşuyor, tırmıklıyor, çeğiştiriyorlardı. Sevişmeleri, hızlı, sert ve tek kelimeyle muhteşimdi. Vanessa'nın merkezinde toplanan karıncalanmalar, sanki orgazmı soluklanmaya çalışıyormuşçasına hızla yukarı doğru yükseliyordu.

Fiziksel boyutta bir yerlerde, Jax'in on saniyede bir falan poposuna şaplak atmaya devam ettiğini biliyordu ama bu acıları, bedenine dolan diğer zevk hislerinden ayıramıyordu. Her bir tat, her bir dokunuş iç içe geçerek çok büyük, tek bir hisse dönüşmüştü.

"Kahretsin, aletimin içinde olması harika hissettiriyor bebeğim." Jax başını tekrar kanepeye yasladı. Boğazındaki tendonlar belirginleşti ve çenesinin üstündeki kaslar seğirdi. "Hassiktir. Çok. Harika"

Vanessa da ona içinde olmasının ne kadar harika hissettirdiğini söylemek istedi ama kelimeler onu yarı yolda bırakmıştı. Tek yapabildiği sadece saniyeler sonra gelecek olan orgazmına doğru giden o devasa dalganın içinde hareket etmekte.

"V."

Ne? Harika. Şimdi de sesi onu yarı yolda bırakmıştı.

"Vanessa," dedi Jax bu defa biraz daha sert bir şekilde. "Sana henüz boşalma izni vermiyorum."

Vanessa'nın gözleri kocaman açılırken bulanık görüntü netlik kazanmaya başladı. Jax ciddi olamazdı.

"Bana ne kadar güçlü olduğunu kanıtla," diye devam etti Jax parmaklarını onun saçına daldırıp yüzünü kendinin-

kine yaklaştırdı. “İsteddiğini elde ederek değil, en çok arzula-
dığın şeyi almayarak.”

Vanessa’nın hareketleri yavaşlayınca bedeninin büyük kısmı adeta bir boşluğa düşerek sancımaya başladı. Güçlük-
le yutkunarak içinde oluşan çölü ıslatmak ister gibiydi. “Jax
lütfen...”

“Bu defa yalvarmanı istemiyorum bebeğim.” Başpar-
mağını Vanessa’nın alt dudağında gezdirdi. “İstedığın şeyi
yapabilecek konumdasın, seni durdurmayacağım. Ama ken-
dine teslim olmanın, bunu *seçmenin* nasıl bir his olduğunu
anlamayı istiyorum.”

“Peki ya yapmazsam?”

Jax’in ela gözlerinden hayal kırıklığı parıltısı geçti vepa-
rıldı geldiği hızda kayboldu. Sert bir tonla yanıt verdi: “O za-
man dün geceki şartımı geri çekerim. Kaçamağımızı kontrol
kısıtlaması olmadan tamamlarız.”

Akıllı adam. Önceleri Vanessa kendi kendine sırf bu ka-
çamağı yapmak istediği için onun şartını kabul ettiğini söy-
lüyordu. Gerçi bunun, kendi merakını makul bir şekilde giz-
leyen bir bahane olduğunu biliyordu.

Şimdiyse Jax ona buradan nasıl devam edeceklerini
seçme şansı vererek, kendi isteğine teslim olması için arzu-
sunu kabullenmeye zorluyordu... ya da gururunda boğula-
cak ve Jax’le tanışana dek varlığından bile habersiz olduğu
bir yanını keşfetme fırsatını kaçıracaktı.

“Tamam,” diye fısıldadı Vanessa.

Jax onun kalçalarını sıkıca kavrayıp parmaklarını etine
sertçe batırarak onu yerine sabitledi. “Ne tamam Vanessa?
Bu ne demek oluyor?”

Derin bir nefes alan Vanessa ellerini arkasında kenetledi. Böyle bir durumda protokolün nasıl olduğundan emin değildi ama doğru hareketin sözlerini desteklemek olduğunu düşünüyordu. “Kendimi” –bakışlarını adamın göğsüne indirdi, bu itaat hem kendine ihanet, hem de bir uyanış gibiydi– “ve orgazmlarımı sana teslim etmek istiyorum.”

Jax’in göğsünden yükselen sessiz bir hırıltı Vanessa’nın göğüs uçlarını büzüştürdü. Bunu Jax de fark etmiş olmalıydı ki ellerini uzatıp kadının göğüslerini avuçladı ve başparmaklarını hassas göğüs uçlarında gezdirerek irkilmesine sebep oldu.

“Yalan söyleyemem V. Bunlar hayatımda duyduğum en seksi sözlerdi. Ve şu anki duruşun; ellerin arkanda, o güzelim göğüslerin bana bastırılmış, dudaklarının kıpkırmızı hali ve şişkinliği, bakışların yere eğik ve talimatlara hazır bekleyişin...” Jackson göğüs uçlarını hafifçe çimdikleyince Vanessa’nın zevkten bir yıldırım çakarak irkilmesine sebep oldu. “Hayatımda gördüğüm en seksi şey. Sen benim felaketim olabilirsin.”

Vanessa ona bunun ne anlama geldiğini sorma fırsatı bulamadan Jax tek bir hareketle kalçalarını yukarı kaldırıp aletini testislerine kadar içine gömdü ve Vanessa’ya başladığı işi bitirmesini emretti. Vanessa hiç vakit kaybetmedi ve kolaylıkla ritmini ve Jax’in, vajinasındaki o olağanüstü noktaya çarpmasını sağlayacak açıyı buldu. Vanessa ellerini Jax’in kollarına koyunca Jax onu bileklerinden kavrayarak yine kollarını arkaya götürdü; bu sırada Vanessa da orgazmının sınırına gelmişti.

“Jax?” diye inledi.

“Daha değil,” dedi Jackson hırıltılı bir sesle.

Terler şakaklarından aşağıya, göğüslerinin arasından akarken Vanessa dişlerini sıkı. Orgazminin dik uçurumunda kendini tutmaya çalışmak, asla tarif edemeyeceği tatlı bir ıstırap. Böylesine acı veren bir şey nasıl böylesine muhteşem hissettirebilirdi? Belki de bu Stockholm Sendromu'nun seks versiyonuydu ve Vanessa da kendini, sadece Jackson'ın verebileceği zevki ve acıyı arzularken, ona ihtiyaç duyarken bulacaktı.

Bir dakika daha geçse hiç şüphesiz ki zihninde ölecekti. Neyse ki Jax de aynı şekilde hissediyor olmalıydı, çünkü sonunda ona izin verdi: "Şimdi bebeğim," dedi boynuna doğru. "Benimle birlikte gel."

Ve yaptı, Jackson'ın yıkacağı duvarların milyonlarca parçaya ayrılmasına izin vermeyecek kadar sıkıca sarılacağını umarak.

Vanessa kolunun altında, hafifçe hamakta sallanırken, uzakta okyanus dalgalarının sakinleştirici sesleri ve tepesinde parlayan yıldızlarla Jackson son on yıldır hiç bu kadar huzurlu hissettiğini hatırlamıyordu.

Eh, hayatından memnundu. Hatta mutluydu bile. Ama bu mutluluğun altında her zaman kendisine dair bir huzursuzluk vardı. Gerçek ebeveynlerinin kim olduğuna –kendisinin kim olduğuna– ilişkin gizem, o evrakları bulduğu ve bir yalanı yaşadığını öğrendiği günden beri üzerine çökmüştü.

Ama Vanessa'daki bir şey, içindeki cevaplanmamış soruların kargaşasını dindirmişti. Vanessa'nın bacağına kendi-

ninkine sararak yanına kıvrılmış yatması şaşırtıcı biçimde rahatlatıcıydı. Bir kadınla birlikte olduktan sonra genellikle hissettiği gibi boğucu değildi. Gerçi Jackson hiçbir zaman seksten sonra hemen kaçıp giden erkeklerden olmamıştı ama yine de yatakta kendi alanını korumak isterdi ve seks sonrasında sarılmaktan pek hoşlanmazdı.

Yine de bu gece kadını kollarının arasına aldı, yataktan çarşafı kaptı ve sadece çıplaklıklarını gizleyecek kadar üzerlerini örterek hamağa yerleştiler.

Jax kadının başının tepesini öptükten sonra sahte nişanlısıyla ilgili yeni gerçekleri düşünürken parmaklarını onun kolunda gezdirdi.

Seks, en basit ifadeyle, insanın aklını başından alacak nitelikteydi. Dün gece kadının tadına bakmıştı ama bu geceye kadar Vanessa'nın dizginlenmemiş halinin nasıl olabileceğine dair hiçbir fikri yoktu. *Tutkulu* kelimesi onu tarif etmenin yakınından bile geçmiyordu. Adeta içeriden tutuşmuş, kendisini tüketmekte olan alevleri söndürmesi için bir şeyi –ya da birini– delicesine arzuluyor gibiydi.

Ve kadın kontrollü olmak için ne kadar savaşırsa savaşsın asıl istediği, asıl ihtiyaç duyduğu şey bu değildi.

Onunla tanıştıktan beş dakika sonra Jax onun tamamen bir kontrol manyağı olduğuna karar vermişti. Vanessa yaşamını ve bunun içindeki insanları, *feng shui* düşkünlerinin yaşam alanlarını düzenlediği gibi kurguluyordu. Jax'in annesi eskiden, "*Her şey için bir yer vardır ve her şey yerli yerinde güzeldir,*" demeyi çok severdi. Vanessa dışarıdan ne kadar rahat ve eğlenceli görünse de içeriden tıpkı bir asker kadar katıydı.

Liderlik etmeye ve emirler vermeye alışkın, acayip güçlü bir kadındı. Muhtemelen Lucie'yle bu kadar yakın arkadaş olmalarının sebeplerinden birisi de buydu. Lucie hiçbir şekilde akılsız bir koyunun teki değildi ama kendisi gölgeler arasında kalabilsin diye başkalarının liderlik etmesi onu her zaman rahatlatmıştı.

Tabii bu Reid ona kancayı takana kadar böyleydi. Lucie her ne kadar Reid kadar ilgi odağı olmaktan hoşlanmasa da kozasından çıktığı da bir gerçektir. Jackson onu birkaç ay önce gördüğünde Lucie sonunda kendiyle barışmış ve fena halde âşık bir şekilde harika bir ışıltı saçıyordu.

Ama Jax'in şu anda düşünmek istediği son insan kız kardeşiydi. Şu anda gerçekten istediği şey, kollarındaki bu gizemli kadını daha yakından tanımaktı. Katı kurallarla yaşayan bu kadını. Bir an şakalaşıp flört ederken, bir dakika sonra kendini tamamen çeken bu kadını. Hem kontrole, hem de bu kontrolün kendisinden alınmasına delice ihtiyaç duyan bu kadını.

Onları bu senaryonun içine sokan o zırvalıkları uydurmasına sebep olan bütün bu zıtlıklar onu daha da çok içine çekmeye devam ediyordu. Vanessa'nın yumuşak nefesleri göğsüne değerken söylediği yalanlardan dolayı pişmanlık duymadı. Sonuçta onları söylemese şu anda Vanessa kollarında olmazdı. Asıl üzüldüğü şey, ona bunu söyler söylemez muhtemelen kadının bir daha onunla asla konuşmayacak olmasıydı. Ve de kasıklarına sağlam bir tekme savuracaktı.

"Hey V?" diye seslendi hafifçe.

"Hı hı."

"Özel bir soru sorabilir miyim?"

“Sor.”

“Kendine kurallar koyma fikri aklına nereden geldi?”

Kollarında bir anda gerilen Vanessa’nın, Jax’in göğsünde tembelce daireler çizen parmağı hareketsizleşti. “Sana bu konuda konuşmadığımı söylemiştim.”

“Evet, söylemiştin.” Kadın tekrar rahatlayana dek kolunu okşamayı sürdürdü. “Yıldız balığının olayı nedir peki?”

“Denizyıldızı.”

“Her neyse,” dedi bir dejavu dalgasının geldiğini hissederek.

“Ama onlar balık değiller, o yüzden de o isim uygun olmaz.”

“Ama yıldız da değiller.” Jackson bunu söyler söylemez kendi kafasına bir tane patlatmak istedi. Onun için anlamlı bir şeyi hafife alıyordu. Vücuduna çiçek dövmesi yaptığı için kendisiyle dalga geçmesi Jackson’ın hoşuna gitmezdi.

Gerçi kendisini şaşırtan bir şekilde Vanessa hafifçe kırdadı ve, “Tuş,” diyerek bir kez daha bütün dikkatini onun üzerinde toplamasına sebep oldu. Jackson kadının ne tepki vereceğini her tahmin ettiğinde Vanessa onu haksız çıkarıyordu. Jax bundan çok hoşlanıyordu.

“Peki nedir hikâyesi?” diye sordu.

“Neden bir hikâyesi olmak zorunda ki?”

“Her dövmenin bir hikâyesi vardır. ‘Canım sıkıldı, bir dükkâna girdim ve gördüğüm ilk şeyi yaptırđım,’ bile olsa.”

Vanessa cevap vermeden önce hamak beş defa ileri geri sallandı. Jackson bunun sohbete açık olmayan bir başka konu olduğunu düşündü.

“Lisedeyken fen dersinde okyanus hayatına ilişkin bir ünite işlemiştik. Hoca çeşit çeşit deniz canlısından bahsetmişti. Pek çoğunun gerçekten muhteşem özellikleri vardı ama denizyıldızlarından bahsedince bu canlılar beni büyüledi.”

“Neden peki?”

“Yumuşak ve incinebilir alt kısımlarıyla ufak canlılar oldukları için üst kısımları kendilerini yırtıcılardan koruyan minik iğnelere sahip. Bu da kendilerini korumalarına yeterli olmazsa kaçmak için kollarından birini bırakabiliyorlar; yani gerçekten de bir parçalarını arkalarında bırakıyorlar. Uzun zaman alsa da sonunda kaybettiklerinin yerine yeni bir kol çıkıyor.”

Vanessa sadece birtakım bilgiler sıralamıştı. *National Geographic* dergisinde bir makale okumaktan farksızdı. Ama yine de Jackson’ın satır aralarını okuması çok zor olmadı. “Kendini onlarla özdeşleştiriyorsun.”

Jax kadının kısa bir an gerildiğini sonra da yavaşça gevşediğini hissetti; sanki bu sıklıkla yaptığı bir egzersiz gibiydi. “Evet,” diye yanıt verdi Vanessa. “Özdeşleştiriyorum.”

Jackson da öyle düşünmüştü. Kadının bu itirafı onun kararlılığındaki ufak bir çatlak gibiydi. Ama Jackson bu kadarıyla yetinemezdi. Vanessa’nın kendisine tamamen açılmasını, sırlarını paylaşacak kadar kendisine güvenmesini istiyordu; böylelikle belki bir kısmını onunla paylaşır ve biraz rahatlardı.

Sen kimi kandırıyorsun ki? Sen ondan daha betersin bu konuda.

Jax derin bir nefes alarak hayatı boyunca hiç kimseye söylemeyeceğine dair yemin ettiği bir şeyi açıkladı.

“Ben evlat edinildim. Buraya taşınma sebebim gerçek annemle babamı bulmaktı. Birkaç yılımı aldı ama sonunda biyolojik annemin birkaç aylığına adaya gelmiş bir işadamından hamile kaldığını öğrendim. Adam annemin hamileliğinin son evresinde gitmiş, bir daha da geri dönmemiş. Bu yüzden de annem beni evlatlık vermiş. Annemin, buraya gelmemden bir yıl önce, bir enfeksiyon geçirerek öldüğünü öğrendim.”

“Jackson çok üzüldüm. Lucie bundan hiç bahsetmedi.”

“Çünkü o da bilmiyor. Kimse bilmiyor.”

Vanessa ona bakmak için kafasını kaldırdı ama Jax göz göze gelmekten kaçındı. Bunu yapamazdı. Kulakları sağır eden bir sessizlik sardı etraflarını. Vanessa, Jax’in hayatının en önemli gerçeğini kız kardeşinin bile bilmediğini idrak ederken sanki dalgalar bile durmuş, tepelerindeki palmyeler sallanmayı bırakmıştı. Kalbi kulaklarında atıyor, Vanessa bir yanıt vermedikçe temposu iyice artıyordu.

“Anlayamıyorum. Annenle baban bunu ondan neden gizlemiş ki?”

“İkimizden de gizlemişler. Kazadan sonra evlatlık verme evraklarını bulana dek ben de bilmiyordum.” Keyifsiz bir şekilde güldü. “Tabii bu sonuca kendi başıma nasıl varamadığımı asla bilemeyeceğim. Fiziksel açıdan ne onlara, ne de Lucie’ye benziyorum.”

Vanessa’nın kaşları çatıldı. “Bunca yıldır neden Lucie’ye söylemedin?”

“Başlarda, zaten uğraşmak zorunda kaldığı sorunlara bir yenisini eklemek istemedim. Çok önemli bir yaşta hem annesini hem de babasını kaybetmişti ve daha yeni reşit ol-

muş abisi tarafından yetiştirilmesine karar verilmişti. ‘Ha, bu arada ben aslında senin abin değilim,’ demek de pek doğru gelmemişti. Yani ben bile neler olup bittiğini kavrayamıyordum, ondan bunu yapmasını nasıl bekleyebilirdim ki?”

“Ama annenle babanın ölümünün üzerinden on beş yıldan fazla zaman geçti. Hâlâ neden anlatmadın?”

Jax boştaki eliyle yüzünü ovaladıktan sonra elini kafasının altına koydu ve derin bir soluk verdi. “Bilmiyorum. Ona ne zaman söylemek istesem bunu... yapamadım.”

Jax’in boğazı düğümlendi ve yıldızlar bulanıklaşmaya başladı. Bu düğümü güçlkle yutkundu ve dünya tekrar netleşene dek gözlerini kırptırdı. Bundan bahsetmekten nefret ediyordu. Bu kadar zayıf görünmekten nefret ediyordu. Ama Knox Kalesi gibi kendisini kapatırsa Vanessa’nın da kendisini açmasını bekleyemezdi. Bu yüzden kendini topladı ve bugüne kadar sadece kafasının içinde olan şeyleri dile getirmeye devam etti.

“Sanırım annemle babamın oğlu olma statüsünü zaten kaybetmiş gibi hissediyordum. Lucie bu hayatta sahip olduğum tek şeydi. Benim için her şey demekti. Beni artık abisi gibi görmemesini kaldıramazdım.”

“Jackson bana bak.” Jackson kımıldamayınca Vanessa onun yüzünü tutup kendine doğru çevirdi. “Lucie hayatta seni her zamankinden farklı görmez. Sen onunla ilgilenen, onu koruyan ve bütün kalbiyle seven abisisin. DNA’nı ne derse desin, sen Lucie için bu anlama geliyorsun.”

Jax refleks olarak ona karşı çıkmak –ya da en azından onunla farklı düşündükleri konusunda uzlaşmak– istedi

ama Vanessa'nın söylediklerinin doğruluğu, kadının gözlerinin derinliklerinden kendisine doğru bakıyordu. Böylelikle Jax başını eğip teşekkür edercesine ve de konuya bir nokta koymak istercesine onu dudaklarından öptü. Jackson ona açılmaktan pişmanlık duymuyordu ama şimdi yarasının tekrar kabuk bağlaması için biraz zamana ihtiyacı vardı.

Vanessa tekrar onun yanına yerleşip kafasını Jackson'ın boynuyla omzu arasına soktu. Hamak bahçe çitine yakın olduğundan Jackson uzanıp hafifçe çiti itip hamağı salladıktan sonra gözlerini kapattı ve az önce, çok az tanıdığı bir kadına kendisiyle ilgili anlattığı şeyi düşünmemeye çalıştı.

Jackson ne kadardır böyle yattıklarını bilmiyordu ama Vanessa'nın uykuya dalabileceği kadar uzun zamandır uzandıklarını tahmin etti. Kadın hiç kımıldamıyordu ve solukları düzenliydi. Bu yüzden Vanessa beklenmedik bir şekilde konuştuğunda Jackson şaşırıp kazara yere düşmediği için şanslıydı.

"NCIS."

Jax bir an kalp atışlarının düzelmesi için bekledi, sonra da kendisine, neredeyse kalp krizi geçirttiği için Vanessa'nın poposuna bir şaplak atacağını hatırlattı. *"NCIS de ne?"*

"Televizyondaki suç dizilerinden biri. İşte, hani CSI gibi ama bu deniz kuvvetlerinde geçiyor."

"Ah, evet. Ne olmuş ona?"

"Kurallarım işte oradan aklıma geldi."

Jackson'ın gözleri bir anda açılmıştı ama tek bir kasını dahi oynamadı. İşte Vanessa onun dikkatini çekmeyi başarmıştı. Asıl soru Vanessa'nın ona ne kadar açılacığıydı.

Gerçekten de onu neyin harekete geçirdiğini bilmeyi çok istiyordu. Neden kurallarına bu kadar bağlıydı ve çoğu zaman onlarda hiçbir esneklik bile yapmıyordu? Jackson onu zorlamak istemediğinden sessiz kaldı ve Vanessa'nın anlatmaya devam etmesini bekledi.

"İşte, ana karakterin karısının böyle kuralları vardı. Adam bunların çok tatlı olduklarını düşünüyordu. Ama sonra karısı ve tek kızları öldürüldü, adam da acı çeken biri haline geldi ve karısının kurallarını kendisi devam ettirmeye ve yıllar içinde bunlara yenilerini eklemeye başladı. Dizi başladığında adamın kırktan fazla kuralı vardı ve bunları yardımcılarına hayat dersi olarak öğretiyordu."

"Yani diziyi görünce bu fikir çok hoşuna gitti ve sen de kendi kurallarını yarattın, öyle mi?" Jackson onu pek tanıımıyor olabilirdi ama onu azıcık tanıdığı kadarıyla bile Vanessa'nın böyle dürtüsel bir şekilde hareket ettiğine inanmak güçtü. "V alınma ama bu biraz olağandışı görünüyor."

"Annenle fazlaca boktan bir konuşma yaptıktan ve koca bir şişe tekilayı tek başına içtikten sonra pek çok olağandışı şey şaşırtıcı derecede normal görünüyor insana."

Jax konuşurlarken kadının gözlerinin içine bakabilmek için çok dikkatli bir şekilde hamakta yan tarafa döndü. Vanessa'nın başı Jax'in üst kol kasındayken bedenleri doğal bir biçimde hamağın ortasına doğru meyletmişti; kadının göğüsleriyle kalçalarını kapatan çarşafı dışında, mümkün olan en yakın konumdalardı.

Jackson, Vanessa'nın buklelerinden birini kulağının ar-

kasına takıp parmaklarının ucundan süzülmesine izin verdi. “Anladığım kadarıyla her kız hayatında annesiyle kafa kafaya geldiği bir dönem yaşıyor.”

Vanessa’nın acılı gülüşü Jackson’ın ensesindeki tüyle-ri diken diken etti ve ses tonu da bir bıçak kadar keskindi. Vanessa, Jackson’ın göğsüne bakıyordu ama Jackson onun bambaşka bir şey gördüğünü biliyordu. Geçmişinden bir şeyler. “Başıma gelenler yerine tipik anlaşmazlıklar ya da önemsiz kavgalar yaşamak için her şeyimi verirdim.”

İlk başta kadının neden böyle davrandığını anlamak istemesinin sebebi sadece basit bir meraklı. Sonrasında, Vanessa bundan bahsetmeyi reddedince bir tür mücadeleye dönüşmüştü ve onun gülünç kısıtlamalarını kabul etmesine bile sebep olmuştu. Daha sonra spor salonundaki olay ve Vanessa’nın, bunu hak etmiş birine vurması konusunda böylesine yoğun bir tepki göstermiş olması onun biraz kafasını karıştırmıştı. Ama şimdi içine, onu koruma isteğine benzer bir his doluyordu.

Kafasının içinde bir uyarı zili çaldı. Vanessa’yla yaptığı oyunbaz müsabakanın bittiğini ve kadının geçmişinin hayaletleriyle kafesin içine girmek üzere olduğunu anlatan zildi bu.

Jax o zile her zaman kulak verirdi.

İşler ciddiye bindiğinde, kazanma şansının olmadığı bir durumun içinden kurtulma şansı varken onu uyarırdı bu zil. Şimdiyse, biraz daha devam ettiği takdirde kan revan içinde posasının çıkma ihtimali olduğunu söylüyordu ona.

Jax o zile *her zaman* kulak verirdi.

Jackson parmağıyla kadının çenesini kaldırıp onunla yüz yüze geldi ve sonra da sabırla Vanessa’nın kendisine

bakmasını bekledi. Kadının o büyülü, yeşil derinliklerine bakarken zilin canının cehenneme olduğuna karar verdi.

“Anlat bana.”

Jackson’ın gözleri gölgeler içindeydi ama Vanessa yine de onların yoğunluğunun adamın buyruğuna uyduğunu biliyordu. En derinliklerine ulaşan ve geçmişinin etrafına ördüğü duvarları yumruklayan bir buyruktu bu. Vanessa gerçekten de ona içini açacak mıydı? Böylesine yabancı birine?

“Hey.” Jackson parmaklarıyla Vanessa’nın yanağını yumuşak bir şekilde okşadıktan sonra elini saçlarının arasına soktu, boşta kalan başparmağıyla da yüzünün yan kısmını okşamaya devam etti. “Merak etme. Anlattığın her şey bu hamakta kalacak. Yemin ederim.”

İnsanlar ona daha önce de benzer şeyler söylemişti ama ister bunu kastetmiş, ister kastetmemiş olsunlar, onların sözlerini hiç umursamamıştı bile. İnsanların söz vermelerinin onları tutacakları anlamına gelmediğini genç yaşta öğrenmişti.

Ancak Jackson’inki farklıydı. Bunu büyük bir güç ve samimiyetle söylemişti. İşte o zaman Vanessa onun bir yabancı olmadığını fark etti. Onu sadece üç gündür tanınmasına rağmen Vanessa onun kim olduğunu biliyordu. Onun alışkanlıkları ya da sevdiği şeyleri anlamında falan değil; nasıl bir insan olduğunu biliyordu. Hiç şüphesizce, onun sadık ve onurlu biri olduğunu anlamıştı. Yarın birbirlerinden nefret etseler bile Jackson bu gece ona anlattığı hiçbir şeyden kimseye bahsetmezdi.

“Biyolojik babam ben altı, Kat de ancak üç yaşındayken bizi terk etti. Onu hatırlamıyorum ve annem de bize bırak-

tığı borçtan yakınmak dışında ondan hiç bahsetmezdi. Başımızı sokacak bir evimiz, masamızda yiyeceğimiz olsun diye annem üç farklı garsonluk işinde çalışıyordu. Ama tabii ki bir robot olmadığından, birkaç ay sonra stres ve uykusuzluk canına tak etmeye başladı. İşte tam o sırada işyerindeki kızlardan biri onu kokainle tanıştırdı.”

“Kahretsin.”

“Aynen. Kokain onu uyanık tutuyordu ve bir sürü enerji veriyordu ama aynı zamanda bağımlı olmasına da sebep oldu. Kimi zaman bir poşet daha almak, o haftanın market alışverişinin önüne geçiyordu.

“Ben sekiz yaşıma geldiğimde annem iş hayatını bırakıp satıcısı için oldukça kazançlı olan evde fahişelik kariyerine başlamıştı. Böylece bakıcı derdiyle uğraşmak yerine bütün müşterileri günün her saatinde dairemize gelir oldular. Onlar çizgilerini burunlarına çekip yatak odasına geçerlerken Kat’le benim oturma odasında oyuncaklarımızla oynadığımızı hatırlıyorum.”

“Lanet olsun. Senin ve kız kardeşin için bir kâbus olmalı.”

“Hayır, pek sayılmaz. O zamanlar işlerin hâlâ iyi gittiği zamanlardı. Yani, annemin kafası her zamankinden daha iyi olsa da hâlâ çocukları konusunda son derece özenliydi. Çoğu zaman temel ihtiyaçları karşılamakta pek kötü sayılmazdı ve müşterilerinden hiçbirinin yanımıza yaklaşmasına asla izin vermezdi. Ama sonra Carl’la evlendi.”

“Carl kim?”

“Aslında annemin düzenli müşterilerindendi. Yıllarca annemi uyuşturucu satıcısı olan pezevengini bırakması için ikna etmeye uğraştı. Ama onun durumu da bizimkinden

daha iyi olmadığından annem kabul etmiyordu. Sonra adamın büyükannesi öldü ve ona bir ev ve bir dolu para bıraktı. Carl bir kez daha evlenme teklif ettiğinde annemin fikrini değiştirmiş olduğunu söylememe gerek yok herhalde.”

“Sen kaç yaşındaydın?”

“On iki.”

“Peki onun yanına taşındıktan sonra ne oldu?”

Geçmişini, Jackson’ın kendisine acımasına sebep olmaksızın nasıl sözlere dökeceğini bilemediğinden omuz silkti. “İyi tarafından bakacak olursak annem fahişeliği bırakmıştı. Ama Carl’la yaşadıkça adam çok daha kontrolcü bir hal aldı. Ve içki içtiğinde –ki bu çok sık oluyordu– birinin kendisine ters baktığını düşünürse yumruklarını konuşturmaya başlıyordu. Kat’i ondan uzak tutmak için elimden geleni yaptım. Pek sık olmasa da Carl ona gözünü diktiğinde asıl hedefi ben olayım diye onu kışkırtırdım. Okula düzenli olarak gidiyorduk, Kat’in iyi notlar alması için uğraşıyordum ve evden mümkün olduğunca uzak kalabilmek için her türlü aktiviteye kaydımızı yaptırıyordum.”

“Sen yanında olduğun için kız kardeşin aşırı derecede şanslıymış.”

“Ama yanında değildim. Yani her zaman.” Vanessa boğazının düğümlemesine engel olmaya çalışarak yutkundu. “Okuldaki son senemde Cari kokain bulundurmaktan tutuklandı. Önceki suçlarıyla birlikte onu altı yıl hapse mahkûm ettiler. Sonunda güvendeydik. O sekiz ay oldukça iyiydi. Hatta Kat bile kabuğundan daha sık çıkar olmuştu.”

Vanessa bunun hikâyesinin sonu olmasını çok isterdi. Kız kardeşi ve kendisi için bu fazlasıyla bir Mutlu Son sayılırdı.

Ama her şey burada bitmiyordu. Ve bu hikâyede mutlu hiçbir şey yoktu.

İncecik bir gözyaşı örtüsü gözlerini doldurdu, ardından bir damla şakağına doğru, bir damla yaş da burnunun üzerinden döküldü. Jackson onu biraz daha kendine doğru çekip başının üstünden öptü. Sırtını sağlam bir şekilde okşayınca Vanessa biraz yatışıp konuşmasına devam edebildi.

“İkinci dönem burs kazandığımı bildiren bir mektup aldım. Aslında üniversiteye gitmeyi planlamamıştım. Neden başvurduğumu bile bilmiyorum. Belki de hayatımın normal olduğuna kendimi inandırmak içindi, gerçekten bilmiyorum. Ama Carl gittiği için... Sonunda oradan kurtulma şansım olmuştu. Asla yanımda olmayan bir anneden, unutmak istediğim bir yaşamdan kaçmak. Sadece... kaçmak.”

“Seni kim suçlayabilir ki?”

Bu aslında bir soru değildi. İnsanların başka ne diyeceklerini bilmedikleri zamanlarda söyledikleri türden bir cümleydi. Maalesef ki bunun bir yanıtı vardı.

“Kat suçlayabilir,” dedi Vanessa kısık bir sesle. “Suçlamıyor ama suçlamalı.”

Vanessa rahatsız hissetmeye başladı; beyni vücuduna kaçması için emirler yağdırıyordu. Teni, bir başkasına temas etmemek için yanıp tutuşuyordu ve bacaklarındaki kaslar, kaçmak ve kendisiyle geçmişi arasına mesafe koymak ihtiyacıyla seğiriyordu.

“Sen neden bahsediyorsun? Bütün yaşamın boyunca kız kardeşine sahip çıktın ve ona iyi bir örnek sundun. Oradan uzaklaşıp kendine bir hayat kurduğun için Kat neden seni suçlasın?”

“Çünkü... ben...” Vanessa bacaklarını oynattı ve kafasını kaldırıp etrafına bakındı; gerçi ne bulmayı umduğundan emin değildi. Müdahale edecek birini mi? Kendisini paralel boyuta çekecek sihirli bir portal mı? Açık havada, gece göğünün altında olmalarına rağmen boğuluyormuş, kapana kısılmış gibi hissetti.

“Hey, hey, hey.” Geniş, nasırlı bir el yüzünü avuçladı ve tekrar dikkatini o ana çekti. “Benden uzaklaşmaya başladın Kızıl. Hadi ama, benimle kal.” Jackson yanağını okşayıp saçını yüzünden çekti. “İşte böyle hayatım. Derin nefesler al.”

Jackson bunu söyleyene kadar panik atağın eşiğine geldiğini fark etmemişti. Üniversite döneminde kız kardeşinin yaşadıklarını öğrendiği zamanlardan beri hiç panik atak geçirmemişti. *Ah, Tanrım... Kat.* Vanessa gözlerini kapayıp derin nefesler almasını söyleyen Jackson’ın sesine odaklandı. Adamın, şimdi bedenini sarmalayan güçlü kolları ona rahatlık ve güven hissi sunuyordu.

Jackson’ın dudakları, Vanessa’nın alnına bir doz Valium gibi rahatlatan, saf bir öpücük kondurdu. “Artık, daha iyisin. Kat’in neden seni suçlaması gerektiğini anlat bana.”

Vanessa, açıklamasına eşlik edeceğini bildiği duygu fırtınasına kendini hazırladı ve çenesini sıkarak konuşmaya başladı. “Çünkü kendi başının çaresine bakması için onu yalnız başına bıraktım. Oradan kurtulmayı o kadar çok istiyordum ki bensiz de idare edebileceğine kendimi ikna ettim.”

“Ama okulu bitirmesine sadece üç yılı kalmıştı, değil mi? Hem Carl da...”

“Annem onun yerine yeni birini buldu,” dedi Vanessa sertçe. “Tommy. Anladığım kadarıyla o da bir başka alkolikti.

Öfkeli bir tip değildi ama sanırım daha kötüsüydü. Bunu çeken kişi de Kat oldu.”

Vanessa adamın kaslarının gerildiğini hissetti. “Ne oldu?”

“O...” Karanlık anılar zihninin içinde ilerleyip ışığa doğru yol alırlarken Vanessa adamın kollarında titredi. Artık bunları durduramıyordu. Yüzeyle çok yakındı. Onların açığa çıkmasına izin vermek ve sonra tekrar ait oldukları yere tıkabileceğine güvenmekten başka yapacak bir şey yoktu. “Sanırım ona... cinsel tacizde bulundu.”

“*Tanrım.*” Adamın sesindeki hararet, Vanessa’nın ürpermesine yol açtı. Jackson bunu hissetmişçesine kollarını sıkıca ona doladı. “Özür dilerim hayatım, seni korkutmak istememiştim.”

“Sen korkutmadın.” Tommy korkutmuştu. Ve Vanessa bundan nefret ediyordu. Geçmişinin kilitlerini açtığında ortaya çıkan bu kadın —*bu küçük kız*— o değildi. En azından dışarıdan. Artık o değildi. Kurallarını yarattığından beri o kız değildi artık.

“Ne olduğundan emin değil misin yani?”

Vanessa kafasını hafifçe iki yana salladı. “Kat’ın arkadaşlarından biri beni arayıp annemin yeni erkek arkadaşının Kat’e yiyecekmiş gibi baktığını söyledi. Kat de her zamankinden daha içine kapanıkmış. Ben de Kat’i arayıp olanları bana anlatmasını istedim ama o iyi olduğunu ve benim okulumda odaklanmamı, oradan kurtulduğumu, okulda kalmam gerektiğini söyleyip durdu.

“Ben de annemi aradım. Ona Tommy’nin Kat’e cinsel tacizde bulunduğu söyledi ama o bana inanmayı reddetti. Ona bağırdım, yalvardım. Ama hiç-

bir işe yaramadı.” Vanessa derin bir nefes alıp verdi; göğüs kafesindeki sıkışma kaburgaları kasıldıkça keskinleşiyordu. “Tekrar Kat’i arayıp parayı toplar toplamaz uçak bileti alacağımı söyledim ama o bunu duyunca çıldırdı. Gelmeyeceğime dair bana söz verdirtti. Onun yüzünden eve dönersem kendisine za-zarar ve-vereceğini söyledi.”

“Ah bebeğim, çok üzgünüm. Kendini çaresiz hissetmiş olmalısın. Ama kardeşin bunu seni sevdiği ve iyi olmanı istediği için yapmış.”

Evet, Vanessa bunu biliyordu. Ama yine de bu, o boğucu suçluluk duygusunu yok etmiyordu. Şimdi gözyaşları aralıksız akıyordu ve her nefes alışta soluğu kesiliyordu. Jax onu sağlam bir duvar gibi olan göğsüne iyice yaklaştırdı ve kalbinin sakin ritmi onunkini de yatıştırdı; sonunda hikâyesini tamamlayabilecek kadar sakinleşmişti.

“Lucie’yle birlikte *NCIS* izleyip koca bir şişe tekilayı bitirdiğim gece oydu. İşte o gece, beni yetiştığım hayattan mümkün olduğunca uzak tutacak olan kurallarımı koymaya karar verdim.” Vanessa, Jax’le göz göze gelmek için kafasını geriye attı. “İşte kurallarım bu yüzden benim için bu kadar önemli. Nereden ilham aldığım biraz tuhaf, hatta aptalca olabilir ama... yine de onlara uyarsam asla onlar gibi olmayacağımı ve asla onlar gibi insanlarla ilişki kurmayacağımı biliyorum. Asla.”

“Ah, hayatım... Hâlâ kurallarına katıldığımı söyleyemeyeceğim ama şimdi neden onları koyduğunu anlıyorum.”

“Yalan söylemeyi affetmemin neden benim için çok zor olduğunu da anlıyor musun? Bütün kurallarım içinde en çok ona önem veriyorum. Çoğu insan geçmişte yaşadıklarını göz önünde bulundurunca yumruklarla ilgili kuralımın be-

nim için en önemlisi olduğunu sanıyor.” Çocukken yaşadığı sürekli hayal kırıklığını hatırlayınca, boğazındaki yumrudan kurtulmak için yutkundü. “Ama fiziksel acı geçiyor. Bunu sen de biliyorsun. Asıl hasarı veren duygusal acı.

“Annem bana ve kız kardeşime o kadar çok söz verdi ki. Her gün bir başka sözdü: bizi parka götüreceğine, okuldaki oyunumuzu izlemeye geleceğine, uyuşturucuyu bırakacağına... erkeklerle görüşmeyi keseceğine dair sözler.” Vanessa gözlerini kırptırarak bastırmaya çalışsa da yeniden yaşlar akmaya başladı. “Bunlar sırf tutulmamış sözler değillerdi. Boş sözlerdi. Hiçbiri de yalandan başka bir şey değildi.”

Jackson ona sıkıca sarılıp Vanessa’nın kafasını çenesinin altına sıkıştırdı. “Bebeğim, sana hayran kaldım. Sen tanıdığım en güçlü kadınsın.”

Vanessa kafasını iki yana salladıysa da Jax onu hemen durdurdu.

“Evet, öylesin.” Jackson yeni bir itirazı önlemek istercesine tatlı bir öpücükle onun dudaklarını kavradı. Geri çekildiğinde, sanki kafasının içinde bir düşünce varmış gibi kaşları çatılmıştı. Bir şey demek istercesine ağzını açtı ama sonra duraksadı ve kafasını iki yana salladı. “Yarın konuşmaya devam ederiz. Şimdi gözlerini kapatıp biraz uyumanı istiyorum.”

Jackson’ın sözleri adeta gözkapaklarını ağırlaştırdı ve artık onları açık tutamaz oldu. Vanessa derin bir iç çekerek kendisine söyleneni yaptı ve başını adamın çenesinin altına iyice sıkıştırdı. Jackson hamağı hafif hafif salladı ve birkaç dakika içinde Vanessa kendini sahildeki dalgaların sesine ve Jax’in kalbinin sakin ritmine bırakarak uyuyakaldı.

4. Gün: Çarşamba

Jax üzerine kıvrılmış kızıl saçlı bir meleğin yanında uyan-
dı; kadının yumuşak nefesleri göğsüne değiyordu. Dün gece
geç vakitte, Vanessa uykuya daldıktan sonra Jackson onu
odaya taşıyıp yatağa yerleştirmişti. Kadını sıkıca göğsüne bas-
tırdıktan sonra gözlerini kapatmıştı; birkaç dakika önce güneş
ışıkları yüzüne vuruncaya dek de her şeyi unutuvermişti.

Güneş ışıkları sonunda onu da uyandırıncaya dek par-
maklarıyla kadının bukleleriyle oynamıştı. Vanessa uykulu,
hâlâ ağır haldeki göz kapaklarıyla ve gözlerinde soru işaret-
leriyle kafasını kaldırıp ona baktı. Jax dün gece o kadar şey
paylaştıktan sonra kadının kendisini savunmasız hissedece-
ğinden şüphelenerek onu şefkatli bir öpücükle güvende his-
settirdi.

Geri çekildiğinde kadın onu canlı bir öpücükle ödül-
lendirdi. Daha en başından bu gülücük Jax'in kalkanını her
şeyden daha fazla indirmesini sağlamıştı. Ama özellikle bu
seferki bundan daha fazlasını sağladı. Adeta kalbine dokun-
muştu ve işin en tuhafı da... Bu Jax'i hiç endişelendirmedi.
Hatta oldukça iyi hissediyordu.

Vanessa ona çabucak bir öpücük daha verip sert bir bakış attı. “Duştan çıktığımda kahvem hazır ve nazır olmasını isterim. Yanında pastırma ve yumurta da olursa bir itirazım olmaz.”

Kadının, kontrolün kendi elinde olduğunu düşünmesi ne kadar da sevimliydi. Jax ona bir selam vererek, “Emredersiniz, hanımefendi,” dedikten sonra kadının çıplak bir şekilde salına salına banyoya gidişini izledi; bu sırada penisi de kendine özgü selamını vermişti. Jax duşun açıldığını duyar duymaz oda servisini arayıp kraliçelere layık bir kahvaltı sipariş etti ve kapının dışına bırakılmasını istedi; sonra da banyoya yollandı.

Duş, kapısı olmayan, dört kişinin sığabileceği büyüklükte, geniş ve açık bir bölmeydi. Üç duş başlığı –ikisi yanlarda, biri de tam tepede– suyun dışarı sıçramasını önlemek için fayans duvarlardan üçüncüsünün arkasına yerleştirilmişti. Kişi kendi seçimini yapabilsin diye her birinin ayrı bir açma kolu vardı. Şu anda Vanessa sadece yandakileri açmıştı. Saçları hâlâ kuruydu ve sabunlu bir lifle vücudunu yıkamakla meşguldü.

Vanessa’nın sırtı ona dönük olduğundan Jax’in içeri girdiğini görmemiş ya da duymamıştı. Ki bu harikaydı.

Vanessa duşun altına girdiğinde açık renkli, kıvrak bedeninden aşağıya sabunlu baloncuklar inmeye başladı. Jax, sabunlu sular kadının kalçasının kıvrımlarından ve yuvarlak poposundan aşağı akarken onu kendinden geçerek izledi. Duş, buharla buğulandı; portakal ve başka bir koku bütün duyularını ele geçirerek dikkatini dağıttı.

Vanessa tepe duşunu açıp parmaklarını uzun saçları

arasında gezdirdi. Kıpırmızı bukleler, suyun ağırlığıyla düleşerek, tenini yalayan alevler gibi sırtına döküldü. Tıpkı bir James Cameron filminden fırlamışçasına başka dünyalardan gelmiş gibi görünüyordu.

Daha fazla beklemeye dayanamayan Jax banyoya gelirken kapıldığı kondomu aletine geçirdi ve duş bölmesine adım attı. Hiçbir şey demeksizin kollarını kadının beline doladı. Onun irkilmesi karşısında bedenini daha da sıkı kavradı. Vanessa onun sesini duyar duymaz kaslarındaki gerginlik azaldı ve arkasını dönmeye çalıştı.

“Hayır. Böyle kal.”

“Jackson Maris, beni böyle korkuttuğun için seni öldüreceğim.”

Jax taş gibi sertleşmiş penisini kadının poposunun arasına bastırınca Vanessa’nın nefesi kesildi. Jax pis pis sırttı. “Hiç sanmıyorum.”

“Bunu sana kesinlikle ödeteceğim ama,” dedi Vanessa pek de ikna edici olmayan bir tonda. “Şimdi buradan çık da işimi bitirebileyim.”

Kadının kaygan göğüslerini kavrayıp hafifçe sıktı. “Maalesef cezalandırılmayı pek hoş karşılamıyorum. Ama hatırlıyorsan ceza vermeyi çok severim.” Dün geceki kaçamaklarından bahsedince Vanessa’nın dudaklarından minik bir inilti kaçtı. “Bunu tamamlamak gibi de bir niyetim var.”

Vanessa başka bir cılız itiraz düşünmeden Jax onu arka duvara yapıştırdı ve sağ eliyle klitorisine uzandı. Bu hiçbir anlamda yavaş bir baştan çıkarma olmayacaktı. Jax’ın amacı kadını heyecanlandırıp aletini mümkün olduğunca derinlere gömmekti.

“Ah, evet, tam orası.”

Jax neresi olduğunu gayet iyi biliyordu. Sadece iki defa sevişmelerine rağmen Jackson her bir inlemeyi, her bir iç çekişi, vücudunun her bir titreyişini kaydetmiş, kadının nelerden hoşlandığını ve ne istediğini öğrenmişti. Her kadın farklıydı. Ancak bir aptal her kadına ayrı ayrı dikkat etmesi gerekmediğini düşünebilirdi.

Ama Jackson aynı zamanda inleyişin ve iç çekişin değişmediğini düşünüyordu. Yanıtlar hep aynıydı; tek fark bu yanıtların ne zaman ve nerede geldiğiydi.

Ama Vanessa’nın tepkileri farklı bir dilde gibiydi. Jackson’ın daha önce hiç duymadığı ama yine de gizemli bir şekilde sanki ana diliymiş gibi anladığı bir dil... Kadının çıkar-
dığı sesler kanını kaynatıyor, nabzını hızlandırıyor, penisini çel-
likten daha sert bir hale getiriyordu.

Parmak ucuyla hassas çıkıntının etrafında daireler çizerek acımasızca onunla oynadı; kadın daha fazla sürtünmek için onun avucuna doğru atılmaya çalışınca onu durdurdu. Vanessa elini uzatıp tırnaklarını Jackson’ın poposuna geçirdi. Tenine batan keskin tırnaklar tıpkı daha hızlı gitmesi için bir ata vurulan mahmuzlar gibiydi. Başka bir kadınla olsa, harekete geçmek için bir saniye durmazdı ama bunun, Vanessa’nın kontrolü ele geçirme yöntemi olduğunu biliyordu. Eğer Jackson’dan istediği tepkiyi alırsa, kendi hanesine bir puan yazılacaktı.

Ama bu onun rodeosu değildi.

“Hiç sanmıyorum Kızıl.” Jackson kadının bileklerini kavrayıp tek eliyle kafasının üzerinde duvara bastırdı. “Kararları

ben veriyorum. Bunu ne kadar çabuk öğrenirsen senin için o kadar iyi.”

“Ben...”

Jackson boştaki eliyle kadının boynuna uzanıp çenesini kavradı. Dudaklarını onunkilere bastırarak kadının söylemeyi planladığı her şeyi susturuverdi. Dudaklarıyla onunkileri aralayıp dilini hızla içeri soktu ve aceleci bir şekilde kontrolü ele geçirdi.

Vanessa poposunu onun penisine sürttü. Jackson inleyince Vanessa açgözlü bir şekilde dudaklarıyla bu sesi yuttu; ardından Jax onun dudaklarından aniden uzaklaşıp boynuna doğru kaydı. O gergin sütunda aşağı doğru ilerlerken tekrar bir elini uzatarak herhangi bir girizgâh olmaksızın uzun orta parmağını kadının sıcak, kaygan vajinasına soktu. Vanessa’nın zevk çılgınlıkları fayans duvarlardan sekerek Jackson’ın kulaklarında yankılandı ve testislerini imkânsız derecede gerginleştirdi. Parmağını tekrar tekrar sokup çıkarıyordu. Acımasızdı, kadının inlemelerinden cesaret alıyordu.

“Ah evet, geliyorum. Jax *lütfe*n!”

Jackson içerideki parmağının hareketini durdurdu. “Lütfe ne?” diye hırıldadı kadının kulağına.

“*Jackson!*”

Jackson’ın minik vahşi kedisi kızışıyordu. Vanessa’nın, suratındaki sırtışı görmemesine memnundu. Kadın, orgazmına bir adım kala durdurulmaktan olmasa bile sırf bu yüzden dönüp ona bir tane vurabilirdi. Ama Jackson hayatının tüm diğer alanlarında ne kadar rahat biri olsa da hüküm sürmekte ısrarcı olduğu iki alan vardı: dövüş ve seks.

“Lütfen ne Vanessa? Söyleyene kadar tek bir hamle yapmıyorum.”

Vanessa inledi; cinsel organının iç duvarları sessiz bir yalvarışla parmağına doğru kasılıyor, kadının istemekten çekindiği şey için yalvarıyordu. Teslim olmak onun için hâlâ yeni bir kavramdı ama bu Vanessa’nın bunu istemediği anlamına gelmiyordu. Sadece bu istediği şeyi ona sağlayacak birine ihtiyacı vardı. Jackson gibi birine.

“Lütfen Jax...” Vanessa sonunda yumuşak bir sesle sihirli kelimeleri söyledi ve bu da Jax’inkiyle örtüşen bir arzuyla dolup taşıyordu. “Becer beni. Gelmemeye izin ver.”

“Aferin kızıma.” Jax dudaklarıyla yavaş yavaş omuzlarından boynuna, oradan da kulağının kenarına doğru çıktı ve “Yalvarmana bayılıyorum V. Bir yanımla seni böyle yalvartmaya devam etmek istiyorum,” dedi. Vanessa sızlandı. “Şişt, merak etme. Şu anda penisimi içine gömmeyi çok fazla istiyorum. Bacaklarını benim için aç bebeğim.”

Jackson, parmağını vajinasından çıkarıp şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirerek Vanessa’nın kendisiyle duvar arasında sıkışıp kasılmasını sağladı. Aletini kavrayıp kadının bacaklarını biraz daha açtırmak için ittirerek, “Daha geniş,” diye emretti. Kadının altına girebilmek için bacaklarını bükerek penisinin hassas başını Vanessa’nın açıklığına ileri geri sürttü. Jackson kadının, aletini içeri almak için yanıp tutuşurken bu işkenceye dayanmaya çalıştığını hissetti. Artık her ikisinin de daha fazla dayanamadığı noktada Jackson dikleşti ve Vanessa’nın vajinasını delip geçti; her ikisi de yoğun hislerle dolu bir girdabın içinde gibiydi.

Jax kadının ellerini duvardan alıp kendi kafasının arkasına yerleştirdi. “Sakin kımıldatma bunları.” Göğsünü kadının sırtına bastırdı, daha derinlere girmek için de parmaklarını kadının kalçalarına geçirdi. Vanessa’nın göğüsleri duvara bastırıyor, üst kısımları tombul ve yuvarlak bir şekle bürünüyordu. Bunları nasıl emdiğini, yaladığını ve ısırdığını hatırlayan Jax’in ağzı sulandı ve önceki geceyi tekrardan yaşayabilmek adına kadını kendine doğru çevirmek için bir arzu duydu. Ama bunun yerine her ikisini de o meşhur uçurumdan aşağı sürüklemek için çabalarını ikiye katladı.

Elini Vanessa’nın sol bacağının altına geçirerek yukarı kaldırdı; böylece vajinasını daha çok açarak aletini daha derine kaydırabiliyordu. Vanessa tırnaklarını kafasına batırınca, Jax’in sırtından aşağıya inen acı ve zevk titreşimleri testislerini kavradı.

Duştan fışkıran suların bir kısmı hâlâ onlara geliyor, vücutlarının kayganlaşmasını sağlıyordu. Banyo, homurtular, inlemeler, hırıltılar ve çığlıklardan bir kakofoniyle yankılanıyor, bu seslerin kimden kaynaklandığı anlaşılamıyordu.

“Çok dar,” diye hırıldadı Jackson başını kadının boynuna gömerken. “Hassiktir çok güzel hissettiriyor.”

Jackson onun kalçasını bırakıp tekrardan klitorisine uzanarak ateşli bir dansa başladı; bir yandan da hiç tanımadığı bir cennetin içine girip çıkmaya devam ediyordu.

“Ah! Geliyor... geliyorum...”

Vanessa titreyip onun adını haykırarak tırnaklarıyla sırtını çizdi. Tırnaklarının yarattığı acı, penisinin bu ateşli ve tutkulu kadının vajinası tarafından tekrar tekrar kavranma-

sının verdiği zevkle karışıyor, son kontrol kısıntılarını da yok ediyordu. Kuvvetli bir itişle aletini testislerine kadar kadının içine gömdü ve onun sıcaklığıyla içine boşaldı.

Sular üzerlerine yağmaya devam ederken soluk soluğa bir halde orada ne kadar öylece dikildiklerinden emin değildi ama sonunda Jackson onun vajinasından çıkıp kondomu atacak gücü bulabildi. Sonra da Vanessa'yı kendine çevirip onu kollarına aldı. Kadının kaygan vücudu pelte gibiydi ama Jackson onu tek koluyla bile tutmakta hiç güçlük çekmiyordu; boştaki elini de Vanessa'nın ensesindeki saçlarının arasına geçirip kadını yavaşça, tutkulu bir şekilde öptü.

Öpüşmeleri sona erdiğinde Vanessa bakışlarını kaldırdı; berrak gözleri güven ve nihai huzurla doluydu... Jax de o anda içinden bir parçayı bu bakışlarda kaybetti. Hangi parçasının kaybolduğundan tam olarak emin değildi.

Yalan. Söylediği yalan, özellikle de böyle zamanlarda içini yiyip bitiriyordu. Ona söylemesi gerektiğini, daha çok bekledikçe işleri daha da kötüleştirdiğini biliyordu. Ama söyleyebileceğini her düşündüğünde onunla bir saat geçirmeyi bile kaybetme korkusu içini sarıyor, sonra da bundan vazgeçiyordu. O aptal kurallarına lanet olsundu. *Neden? Ahlaklı ve düzgün bir adamla birlikte olmak istediği için mi?* Hayır, ta en başından ona gerçeği söyleyemeyecek kadar ödleğ olduğu için asıl kendisine lanet olsundu.

Bir erkek gibi cesur olup ona her şeyi anlatacaktı.

Daha sonra.

Birlikte kahvaltı keyfi yapmalarının ardından Vanessa sonraki dört saat boyunca düğün işlerini halletmek için Robért'le

buluşunca Jackson da fırsattan istifade antrenman yapmaya gitti. Sonrasında kendisini sıradaki dövüş için hazırlaması konusunda bir süre Koç'la konuştu. Jackson spor salonunda duşa en son giren kişiydi; bu yüzden bütün adamlar ya üzerlerini değiştiriyorlardı ya da çoktan gitmişlerdi.

Suyu açmak için uzandığında irkildi. Acının sağladığı zihinsel oyalanmaya ihtiyacı olduğundan dövüş antrenmanları sırasında Corey'ye hiç çekinmeden vurmasını söylemişti. Adam da bu isteğini fazlasıyla yerine getirmişti. Jax'in her yanı ağrıyordu ve Corey'nin, yerini bulan *Muay Thai* tekmeleleri sayesinde on dakika içinde moraracak olan yerlerinin epeyce farkındaydı.

Çabucak duş aldı ve dolabına doğru ilerlerken kafasını havluyla hızlıca kuruluyordu. Kısa bir süre içinde Vanessa'yla buluşması gerekiyordu ve eğer geç kalırsa kadını susturabilene aşk olsundu.

"Son tutuşumda dizini göğsüne çekişin acayip iyiydi bence."

Jackson hızla kafasını çevirince Corey'nin suratında pis bir sırıtışla bankta ata biner gibi oturduğunu gördü. "Hadi oradan," diye homurdandı dolabını açıp yanındaki banka kıyafetlerini yığarken. "Çok komiksin pislik. Niye hâlâ buradasın sen?"

"Seni o şekilde patakladıktan sonra eve gidebileceğinden emin olmak istedim."

Jax buna karşılık olarak homurdandı. Normalde, o da herife laf sokmaya bayılırdı ama o anda şakalaşma modunda değildi.

"Cidden dostum, ne oluyor? Bugün kendinde değilsin. Kafesteyken adeta birkaç kaburganı kırmamı istiyor gibiydin."

Jax mavi kamuflej şortunu çektikten sonra kendi bankına ata biner gibi oturup Hawaii'ye taşındığından bu yana en yakın dostu gibi olan adama baktı. Bir elini yüzünde gezdirince Vanessa'yla yaptığı duş kaçamağından sonra tıraş etme enerjisini bulamadığı kirli sakalını fark etti.

"Hiç yıllarca inandığın bir düşüncenin birdenbire yanlış olabileceğini düşündüğün oldu mu? Yani belki de yanlış değildir ama bir şeylere farklı bir açıdan bakmak gerekiyordur."

"Tabii ki oldu. Bence herkes bunu hayatının bir döneminde yaşar." Corey'nin gözleri kısıldı. "Dövüşmeyi mi bırakıyorsun? Yoksa yaralanmaya mı çalışıyordun kafeste? Çünkü bu çok aptalca olur dostum."

"Tabii ki hayır. Öyle bir şey değil." Jax iç geçirdi, ayağa kalktı ve spor çantasıyla eşyalarını dolabından almaya koyuldu. Arkadaşına, suçluluk duygusunun içinde yarattıklarını dışarıda da yaşamaya ihtiyacı olduğunu nasıl anlatabilirdi ki? Aklını kaçırmış gibi görünürdü. Eh, belki de öyleydi. "Boş ver gitsin. Önemli değil."

Corey onun tarafına geçip kollarını göğsünde kavuştu-rarak sırtını dolaplara dayadı. "Pazartesi günü buraya getirdiğin şu kızla mı ilgili yoksa? Neydi adı, Vanessa mıydı?"

Jax dolap kapağını üstten kavrayarak Corey'nin gözle-rinde kadına karşı bir ilgi olup olmadığını anlamaya çalıştı. Metali çok sıkı kavradığından işaret parmağını alt kısmını kes-tiğini fark edince bu çılgın –ve hiç de ona uygun olmayan– kısı-kançlık krizinden çıktı. Zihninin içinde kendini şöyle bir sarsıp parmağındaki kanı emdi ve tişörtünü üzerine geçirdi. "Evet Vanessa. Ona ayrıca Kızıl, Engerek, Prenses ve arkasından da 'beni acayip deli eden kadın' da diyorum."

Corey kahkahalara boğuldu ama Jax bunun sebebinin kendi komedi becerileri olmadığını biliyordu. “Nedir bu kadar komik olan?”

Adam yanıt verecek kadar kendine gelse de suratında ki o koca sırıtış kaldı. “Şimdi anlaşıldı. Demek sonunda biz ölümlüler gibi, senin de kalbini çalan biri çıktı.”

“Kadın tam bir muamma. Yani bir şeyimi çaldıysa bile bu ancak aklımdır. Çünkü onu anlamak hiç mümkün değil.”

Yalancı!

Jax bilinçaltına yüksek bir uçurumdan atlayivermesini söyledi. Bu tam olarak yalan sayılmazdı. Vanessa gerçekten de bir muammaydı. Jax daha önce onun gibi biriyle tanışmamıştı. Her ne kadar onu çoğu kadın kadar hızlı çözememiş olsa da Jax onu anladığına emindi. Hatta belki de Vanessa’nın kendisini anladığından daha fazla...

“Hadi ama Maris, beni bunlarla kandıramazsın. Seni Andrews kadar iyi tanımıyor olabilirim ama yeterince uzun zamandır tanıyorum. Ayrıca seni bir sürü kadınla birlikte de gördüm ve hiçbiri –hatta adına ilişki dediklerin de dahil olmak üzere– seni iyi bir biftekten daha fazla etkileyememişti. Kabul et hadi. Bu kızdaki gerçekten hoşlanıyorsun.”

Jax dolabın kapağını kapatıp sırtını yaslayarak arkadaşının yanında durdu. Bunu inkâr edemezdi, zaten öyle biri de değildi. İnsanlara karşı her zaman dürüst olurdu. Kadınlarla olan ilişkilerinde de bu yüzden hep terk edilmişti. İlişkileri, seks bonusu da olan arkadaşlıklar gibi gördüğünü asla gizlememişti. Kadınlar onun zaman içinde bir şeyler hissedeceğini ummuş, bu olmayınca da ona bir veda mektubu bırakmışlardı.

“O çok farklı biri dostum. İnatçı, beklentileri yüksek, kendi bildiğini okuyan biri...” Jax nefesini verip kafasını arkaya dayadı; çarpan metal sesi boş odada yankılandı. “Ayrıca son birkaç gündür birlikte yaşamamıza rağmen onun yanında değilken ondan başka bir şey düşünemiyorum.”

“Seninle mi yaşıyor?”

“Hayır, Mau Loa’da kalıyoruz. Uzun hikâye, zaten önemi de yok. Asıl mesele onunla sadece bugünümün ve yarınımın kalmış olması. Onunla arkadaş olmaya dönme düşüncesi bile beni çıldırtıyor.”

“Cuma günü mü dönüyor?”

“Hayır, önümüzdeki hafta da burada ama kaçamağımızın üç günden fazla sürmeyeceği konusunda bana söz vermişti.” Corey bir şey demek için ağzını açtı ama Jax elini kaldırdı. “Sakın sorma. Şu kadarını söyleyeyim ki bunda çok kararlı ve daha fazlasını da aramıyor. Aslında, daha fazlasını isteyebilir ama geçmişinde yaşadığı bazı kötü olaylar onu korkutuyor.”

“Bak, ben bu konularda uzman falan değilim ama burada yatak muhabbetinden fazlasının olduğunu düşünüyorsan –ki bence öyle– o zaman buna bir şans vermek zorundasın.”

“Ama o öyle düşünmeyecek.”

“O zaman onun fikrini değiştireceksin.”

“Anlamıyorsun.” Jax kollarını göğsünde kavuşturarak arkadaşına doğru döndü ve omzunu dolaba yasladı. “Hep uyduğu bazı kuralları var. Önemsiz şeyler değil. Kurallardan bahsediyorum.”

“O zaman onları çiğnemesini sağla.” Corey onun omzuna vurdu ve kendi dolabından çantasını alıp kapıya doğru

yöneldi. Arkasını dönerek, “Ne olursa olsun kafese hiç girmemektense dövüşüp kaybetmeyi tercih ederim dostum,” dedi.

Kapı arkadaşının ardından kapanırken Jax ellerini yüzünde gezdirdi; Corey’nin söyledikleri hâlâ kulaklarında çınılıyordu. Herif dövüşmeyi bildiği gibi tavsiye vermekte de hiç fena sayılmazdı; zira söylediklerinde haklıydı...

Kazansın ya da kaybetsin, Jax kafese girecekti.

Duke’un yerinin atmosferi, Vanessa’nın yaşadığı şehirdeki çok sevdiği Fritz’in barına benziyordu. Hayatlarının tamamında olmasa bile çoğunda o bölgede yaşayan çalışkan tipler, yakın arkadaşları ve mükemmel bira eşliğinde rahatlıyorlardı.

Tek gerçek fark, yerel halkın ve dekorun arasına karışan turistlerdi. Fritz’in barı ahşap panel duvarları, siyah vinilden bankları ve tabureleri, loş ışıklandırmasıyla karanlık bir yerdi; Duke’s Waikiki ise ceviz renkli ahşap mobilyaları ve aksesuarları, Tiki tarzında saçaklı tenteleri, masa şemsiyeleri ve açık duvarlarıyla Waikiki sahiline ve engin Pasifik’e bakıyordu.

Jax bardan bira almaya gittiğinde Vanessa da ironik bir biçimde mekândaki tek dart tahtasının yanındaki küçük masaya oturmuştu. Tahtanın yanına yapıştırılmış kâğıt parçasında tahtanın elektronik kısmının artık çalışmadığı yazılıydı. Ama oklar hâlâ üstündeydi, bu yüzden de tahta kullanılabiliyordu. Sadece kendi hesaplamayı kendin tutmanı gerektiren bir durum vardı.

Vanessa barın açık duvarlarından dışarıya baktı. Waiki-

ki sahili kesinlikle büyüleyiciydi. O öğleni bir Jet Ski'nin arkasında, kollarını Jackson'a dolamış bir şekilde farklı koyları gezerek geçirmişti; rüzgâr saçlarını savurup dudaklarından taşan kahkahasını çalarken çok eğlenmişti.

Bir ara bir yunus ailesi onların yanında yüzerek birkaç saniyede bir sudan yukarı sıçramışlardı. Vanessa daha önce SeaWorld'e gitmişti ama onları böyle gerçek doğada izlemek muhteşemin de ötesindeydi. Yunuslar, hızları ve zarafetleriyle gerçek anlamda hayranlık uyandırıcıydı ve sonunda onlarla yolları ayrıldığında Vanessa hayal kırıklığına uğramıştı.

Gerçi Jax, gaz kolunu tutan elini biraz dinlendirmek istediğini iddia ettiğinde Vanessa'nın keyfi epeyce yerine gelmişti ve üç tarafı kayalıkla çevrili, dar bir girişi olan oldukça ıssız bir koya doğru girdiklerini fark etmişti. Bir şekilde öne geçmeyi becermiş, böylece Jackson'ın yüzüne bakacak şekilde onun kucağına oturmuştu.

"Mmm," demişti Jackson güçlü kollarını onun beline dolayıp dudaklarından öperken. "Bu oturma düzenine bayılısam da sen kucağımdayken bunu sürmenin pek güvenli olduğunu sanmıyorum bebeğim."

"Ah, böyle kalmak gibi bir niyetim yok. Sadece elinden başka yerlerini de rahatlatmada yardımcı olabilirim diye düşünmüştüm." Vanessa adamın şortunun üzerinden aletini kavradığında penisi neredeyse sertleşmişti bile.

Jax derin bir nefes aldı. "Sandığım şeyi düşünüyorsan rahatlamak yapacağım son şey olacaktır."

"Ah," dedi Vanessa ve dişleriyle adamın alt dudağını kavrayıp çektikten sonra bıraktı. "Listedeki son şey olabilir ama diğerlerini halledersek sıra ona da gelecektir. Haksız mıyım?"

Jax'in elleri aşağıya inip Vanessa'nın poposunu kavrayarak sıkı. "Çok haklısın," dedi Jax kısık ve boğuk bir sesle.

Bu anıyla gülümseyen Vanessa Jax'in içkilerle yanına gelmesini bekliyordu. Muhtemelen şapşal gibi görünüyordu ama gülmemek elinde değildi. O Jet Ski'de oldukça yaratıcı bazı şeyler yapmışlardı. Vanessa'nın niyeti sadece biraz oynamak, daha sonra olacak şeylerin ufaktan tadına baktırmak, adamı biraz rahatlatmaktı. Ama dudaklarını adama değdirdikten sadece bir dakika sonra Jax onu yukarı çekerek bikini üstünü çıkarıvermişti.

Vanessa'nın meme uçlarından önce birini sonra diğelerini soluksuz bir şekilde emmiş, sonra da ona hap kullanıp kullanmadığını sormuştu. Vanessa elbette bir geri zekâlı değildi ve Jax'in boğuk bir sesle, "V, seni hemen şu anda becermek istiyorum ama hazırlıklı değilim. O yüzden de hayır diyebilirsin ve buna kesinlikle saygı duyarım. Ama düzenli olarak geniş çaplı muayeneye gittiğimi ve hiçbir hastalığının olmadığını bilmeni istiyorum. Seni riske atacak hiçbir şeyi asla yapmam," demesi karşısında ona olumlu yanıt verebilecek durumdaydı. Jax'in elleri saçlarının arasına girmiş, başparmakları yanaklarını çevrelemişti. Alnı Vanessa'nın dokunuyor, hızlı solukları birbirine karışıyorken Jax, "Lütfen olur de," diye fısıldamıştı.

Vanessa da anın mükemmelliğini bozmaktan korkarcasına aynı yumuşaklıkta yanıt vermişti. "Hem de nasıl."

Bir anda Jackson adeta aç kalmış bir kaplan gibi avının üzerine saldırarak bu küçük Hawaii koyunda, bir Jet Ski'nin içinde Vanessa'yı tamamen –ve dikkatli bir şekilde– yiyip bitirmişti.

“Ne düşünüyorsun?”

Vanessa, Jackson’ın kulağının dibindeki boğuk sesiyle irkildi. Adam gülerek karşısına otururken Vanessa ona ters ters baktı. “Beni bir yıl yaşlandırdığın için teşekkürler.”

“Pardon Kızıl. Engel olamadım. Sana bir yerlere dalmış bir şekilde rastlamak pek –hatta hiç– mümkün olmuyor da.” Jackson, Vanessa’nın Heineken birasını ona doğru itti ve gözleri birkaç ton koyulaşmış bir şekilde ona doğru yaklaştı. “Seni o malum deniz aracının gidonuna yaslayıp arkadan sahip oluşumu mu düşünüyordun?”

Ses tonu seks sırasında kullandığına dönüşmüştü. Yani her zamanki normal, oyunbaz ses tonunun tersine bu cinsel açıdan yüklü ve otoriter bir tondtu. Sadece birkaç defa birlikte olmalarına rağmen Vanessa bu sese Pavlov’un köpeklerinden biri gibi tepki veriyordu. Bu sesi duyar duymaz, tek hedefi adamın peşinden gitmek olan bir kadına dönüşüveriyordu. Bununla savaşmaya, her zamanki kontrolünü ele geçirmeye çalışmış ama asla başarılı olamamıştı. Jackson Maris’te, kontrolünü yok eden bir şey vardı. Hayır, diye düşündü, mesele o değildi. Jackson, onun kontrole duyduğu ihtiyacı yok ediyordu.

Aman Tanrım. Gerçekten de böyle değil mi? Kafasını kaldırıncı orada bir ampul görebileceğini düşündü bir an için. Kontrol ihtiyacı –kuralları– kimsenin kendisine düzgün davranacağına inanmadığı için varlardı. Eğer etrafındaki her şeyi ve herkesi kontrol ederse bunun için endişelenmesi gerekemeyeceğini düşünüyordu.

Ama neredeyse daha ilk andan itibaren Jackson’la daha

farklı hissetmişti. Adam yatağın dışında oldukça rahat, tasasız biriydi. Vanessa'nın dizginleri elinde tutmasına zevkle izin veriyordu. Ama konu cinselliğe geldiğinde dizginleri elinden hızla çekip alıyor ve işi bitene kadar da geri vermeyi reddediyordu. Vanessa da sırf alışkanlıktan bir süre bununla savaşırsa da bilinçaltında onunlayken güvende olduğunu biliyordu. Böylece de kendini bırakabiliyordu. Sonunda.

Bunun kendisi için ne kadar özgürleştirici olduğunu o zamana dek fark etmemişti. Kontrolü bir başkasının ele almasına izin vermek, istediği şeyleri lanet olasıca bir menüden sipariş edermişçesine elde etmek çok rahatlatıcıydı. *Evet, başlangıç olarak Boyuna Isırıklar alacağım; ara sıcak için orta pişmiş, Bana Arkadan Sahip Ol ve yanında da Saçlarımı Çek ve Beni Yalvart olsun lütfen. Ha, tatlı olarak da Hiç De Tuhaf Olmayan Sarılmalar'dan istiyorum. Pek çok teşekkürler.*

Jackson'ın yoğun bakışıyla karşılaştı ve ona dürüstçe yanıt verdi. "Evet, onu düşünüyordum."

"Güzel. Çünkü ben de aklımdan çıkaramıyorum."

"Ya, öyle mi?" Halka açık bir yerdelerdi. Ona azıcık da olsa meydan okuyabilirdi, öyle değil mi? "Özellikle hangi kısmı?"

Kapkara gözbebeği büyüyerek gözlerinin kalan rengini de yutuverdi ve o derin bakışlar karşısında Vanessa kendini bugün o koyda olduğu gibi çıtırçıplak hissetti. "Dikkatli ol bebeğim. İnsanların önünde sevişmeye düşkün biri değilimdir ama mesele sen olunca, seni en yakın duvara yapıştı- rıp istediğim şeyi almak için hemencecik tahrik olabilirim." Başparmağının sert alt kısmını, kendi alt dudağında gezdirdi.

“Özellikle de artık çırılçıplakken nasıl olduğunu biliyorken. Ah, nasıl da harikası.”

Katksız bir arzu ürpertisi Vanessa’nın bedenini titretti. Dili damağı kurudu ve belli ki buradaki sular bacaklarının arasına gitmişti. Jackson onu hafifçe öptükten sonra sanki az evvel sadece sözleriyle Vanessa’yı derinden sarsmamışçasına rahat bir şekilde sandalyesine yaslandı.

Vanessa hızla şişesini kaldırıp yarısına kadar içtikten sonra masaya koydu. Jackson da kendi birasını dudaklarına götürürken pis pis sırttı ve o da aynısını yaptı. Neyse ki tam o sıra da garson yiyeceklerini getirmişti çünkü Vanessa neredeyse uzanıp adamın o seksi âdemelmasını yalayacaktı. *Ne? Âdemelması ne zamandan beri seksi olmuştu? Zihninin içinde kafasını masaya çarptı. Bu kaçamağa planladığından çooooook daha fazla kaptırmıştı kendini. Böyle giderse herifin şeytan-tırnaklarını bile beğenecekti. Hadi ama Nessie, hani taşaklı kızdın?*

Bir saat boyunca keyifle yemeklerini yiyip gülüşerek sohbet ettiler, hatta politika bile tartıştılar. Jackson’ın son derece zeki ve gündemdeki olaylardan haberdar olduğu ortaya çıkmıştı. O güzelim kafasının içinde gereksiz bilgilerden oldukça geniş bir veri tabanı mevcuttu. Kimo’nun –son derece fena olsa da o ekstra egzersizlere geçecek olan– Original Hula Tartı’nı bitirdikleri sırada Vanessa, sırf adamın mesleği dövüşçülük hobisi de sörf diye onun cahil olduğunu varsaydığı için kendinden utanıyordu.

Jackson son lokmasını da alıp çatalını bırakırken Vanessa’nın kendisine baktığını fark etti. “Yüzümde krema falan mı var yoksa?”

Vanessa, adamın yüzünde ya da herhangi bir yerinde krema olsa neler yapacağını düşünerek gülümsedi. “Hayır, bir şey yok. Dart oynayalım mı?”

Jackson dart tahtasına şüpheli bir bakış attı. “Bununla mı? Çalışmıyor ki.”

Vanessa omuz silkti. “Skoru kafamızda tutarız ya da bir kağıt kalem isteriz.”

“Kendi okların olmadan oynamak istemene şaşırdım. Lucie de sen de bu oyunu fazla ciddiye alıyorsunuz, değil mi? Ama bak, bardaki okları kullanmak zorunda kalacaksın, dengen şaşabilir.”

“İşte böylece beni yenmek için bir şansın olur. Kendi oklarım yanımda olsaydı tozunu öylesine attırırdım ki ta Waikiki sahilinin başından bile görülürdü. Gerçi kendi oklarım olmadan da seni yenebilirim.”

Adamın bakışlarında rekabetçi bir pırıltı belirdi. “Ah, havandasın bebeğim. Hadi bakalım.”

Güneş gökyüzünü pembe, turuncu ve mor tonlarına boyayana dek oynadılar. Garson onlara sürekli bira getirdi ve skor tutsunlar diye sipariş kâğıtlarından verdi. Aralarındaki rakibi sinir etmeye yönelik konuşmalar alıp başını gitmişti; taraf tutan ve güzel atışları alkışlayan ufak bir izleyici kitlesi bile edinmişlerdi.

Kollarının o gece için yeterince yorulduğuna sonunda karar verdiklerinde güneş çoktan batmış, gökyüzünde, dolunayı çevreleyen parlak yıldızlar belirmişti. Müdavimler artmış, Duke’un önündeki sahile taşmıştı; sahildeki gece hayatının başladığını işaret edercesine bir grup canlı müziğe

başlamıştı. Ağaçlara ve direklere asılı renkli fenerler ayın haricindeki tek ışık kaynaklarıydı. İnsanlar bir ellerinde içkileri, diğerinde coşkulu partnerleriyle haykırarak ve gülüşerek kumda dans etmek üzere topluştılar. Adeta bir seyahat firmasının reklamı gibi görünüyordu her şey. Mükemmeldi.

Jax onu elinden yakalayıp çekti. "Hadi gel."

Vanessa memnuniyetle onun peşinden dans edenlerin ortasına kadar gitti. Bir partinin ortasında olmayı her zaman sevmişti ve dans pistini işgal etmediği tek bir anı bile hatırlayamıyordu. Müzik bedenine işliyor, onun ritmiyle sağa sola sallanıyordu. Kalabalığın arasına karışmaya, içgüdüsel bir şekilde hareket eden terli vücutların birbirine değmesine bayılıyordu.

Kendilerine bir yer bulur bulmaz Vanessa dans etmeye başladı, Jackson da ona eşlik etti. Çoğu erkekte ritim duygusu olmazdı, ancak Jax onlardan biri değildi. Güçlü bacaklarından birini Vanessa'nın bacakları arasına soktu, onu kendine doğru iyice yakınlaştırdı ve pelvisini onunla uyum içinde hareket ettirirken kalçaları da müziğin ritmiyle sallanıyordu.

Vanessa parmaklarını Jax'in ensesinde kavuşturdu ve onunla göz göze gelmek için başını geriye attı. "Şunun Patrick Swayze hallerine de bakın."

"Dans etmek seks gibidir. Bütün mesele partnerinle birlikte hareket etmektir. Birlikte bir ritim bulmakta. Yani ayakta seks yapmak gibi." Jackson başını eğip Vanessa'nın kulağına fısıldadı. "Bugün bu alandaki becerimi kanıtladığımı eminim ama hafızanı tazelemem gerekiyorsa bunu memnuniyetle yaparım."

Jax geri çekilmeden önce kulak memesini hafifçe ısırdı. Vanessa onu Jeep'ine doğru çekeştirip Duke's'tan Mau Loa'ya kadar bütün hız limitlerini aşma iznini vermemek için kendini zor tuttu. Ama özellikle de Jackson gibi bu işi beceren biriyle dans etme fırsatı bulamayalı çok uzun zaman olmuştu ve zaten delicesine sevişmek için bütün gece onların olacaktı.

"Şu anda dans pistindeki becerilerini göstermeni istiyorum. Ama sonra dilediğin kadar hafızamı tazeleyebilirsin."

Jax'in yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi. "Bundan emin olabilirsin prenses."

Sonraki birkaç şarkı boyunca dans ettiler; bazen yüz yüze oluyorlardı, bazen de Vanessa arkasını dönüp sırtını adamın göğsüne bastırıyordu. Arkasını her döndüğünde Jax onun kalçalarını kavrayıp poposunu, kalın kotunun ardındaki sertleşmiş aletine bastırıyordu. Vanessa başını onun göğsüne yaslıyordu, Jax de ona odalarına gider gitmez o elbiseyi nasıl üzerinden çıkarmayı planladığını anlatıyordu.

Sürekli dans etme ve cinsel gerilim sebebiyle delicesine terlediler ve aşırı susadılar. Beşinci şarkının sonunda Jax onun boynunu öptükten sonra içki almaya gidip geleceğini söyledi. Vanessa ona el sallayıp bir sonraki şarkıyla dans etmeye başladı; ellerini başının üzerine kaldırmıştı ve gözleri kapalı bir şekilde şarkının ritminin tüm bedeninde dolanışını hissediyordu.

Jackson göz açıp kapayıncaya kadar geri dönerek arkadan ona sarılmış, bir elini karnının üzerine koyarak onu kendine çekmişti. Kulağına doğru eğilerek fısıldadı.

“O pislikten kurtulduktan sonra yola geleceğini biliyordum bebeğim.”

Vanessa’nın kalbi tekledi; üstelik heyecanla değil, korkuyla. Kafasını hızla çevirince o ana kadar mükemmel olan gününü berbat edebilecek tek kişiyle göz göze geldi. “Ne halt ettiğini sanıyorsun Danny? Bir kadına taciz etmek yerine dans etmek isteyip istemediğini sormayı öğretmedi mi annen sana?”

Dans pisti hâlâ çok kalabalık olduğundan çocuktan pek fazla uzaklaşması mümkün değildi. İnsanlar, arkasında müzikle birlikte okyanus dalgaları gibi kabarıp alçalıyorlar, Vanessa’yı hafifçe çocuğa doğru itiyorlardı. Danny’nin nefesinden ve üzerindeki lekelere bakılırsa tişörtünden de alkol kokusu yayılıyordu. Normalde yakışıklı olan yüzü küstah bir dudak büküşle ve gözlerindeki hain bakışla çarpılmıştı.

“Benimle oyun oynama. Maris’le yattığını biliyorum. Herifin normalde rahat bir tip olduğu belli ama suratına bakınca bile neler karıştırdığınız anlaşılıyor.” Danny, Vanessa’nın yüzüne dokunmak için elini uzattı. “Anlıyorsun, değil mi?”

Vanessa, Danny daha kendisine dokunamadan eline vurdu. Oğlanın, vücudunu izinsiz bir şekilde kendi vücuduna bastırıldığını düşünmek Vanessa’nın tüylerini diken diken ediyordu. Rızasının olmadığı bir şekilde kendisine dokunulmuş olması fikri bile hem kendinden geçene dek kusmak hem de Danny kendinden geçene dek onu fena halde patlaklamak istemesine yetiyordu. “Elbette anlıyorum. Bir bebek bile anlar ne demek istediğini, seni tek heceli embesil. Spor salonundaki günün tekrarını istemiyorsan saçmalıklarla birlikte çekip gitmeni öneririm.”

Danny'nin yüzündeki küstah ifade katıksız bir öfkeye dönüştü. "Benimle konuşurken ses tonuna dikkat et kaltak."

"Ben öyle düşünmüyorum Akana." Jax iri gövdesiyle Vanessa'yla başına bela olan çocuğun arasına girdi. Neden-se Vanessa'nın nabızı yavaşladı. Tampon bölge olarak Jax'in gelmiş olmasına memnundu ama kimsenin arkasına saklanacak biri de olmadığından Jax'in önüne geçmek için bir adım attı. Bir mağara adamı olan Jax de kalçasına elini koyarak onu yanına çekti. Vanessa bunun kabullenebileceği bir anlaşma olduğuna karar kıldı. "Kimseyle konuşmasına dikkat etmesine gerek olmadığını düşünüyorum. Ama sen onu rahat bırakmazsan arkanı kollaman gerekecek. Anlaşıldı mı?"

Ah, kahretsin. "Jackson, sakın," dedi Vanessa ona sessizce. "Benim yüzümden ya da benim için falan onunla kavga etmeni istemiyorum."

Jax gözlerini çocuktan ayırmadan yanıt verdi: "Öyle bir niyetim yoktu. Ona sadece burada hoş karşılanmadığını ve pişman olacağı bir şey söylemeden önce gitmesi gerektiğini söylüyordum." Jax'in gözleri kısıldı ve çenesindeki kaslar sinirle seğirdi. "Bir kez daha."

Danny'nin suratında sadece iki ifade belirebiliyor olsa gerekti çünkü küstah ifade geri gelmişti. "O lafa çok uyuz oldun, değil mi Maris? Doğru söylediğim için olabilir mi?"

Vanessa, Jackson'ın kaslarının gerildiğini, kalçasını tutan elinin de refleks olarak sanki yumruk yaparmışçasına kasıldığını hissetti. Bu hiç iyi değildi. Takım arkadaşı tek bir kelime daha ederse Jackson bu kalabalığın ortasında onu ağağının altına alacaktı.

“Ne istiyorsan ona inan Akana. Bak ne diyeceğim. Sen kal ve eğlenmene bak. Biz bu gecelik yeterince dans ettik. Spor salonunda görüşürüz.” Bunu söyledikten sonra da Vanessa’nın elini tutup ilerlemeye koyuldu.

“Onunla işin bittiğinde bana haber vermeyi unutma Maris. O kaltağı öyle fena becereceğim ki durmam için bana yalvaracak.”

Vanessa donup kaldı. Küçük kız kardeşini, bir kızın hayatını mahvetmeyi umursamayan bir canavardan, bir hayvandan koruyamadığı için geceleri kendi kendine ağlayarak uyuduğu zamanların anıları bir anda su yüzüne çıktı. Vanessa’nın gün ışığı görmesinler diye bu anıların etrafına dikkatle ördüğü duvarlar, tek bir cümleyle yıkılıvermişti.

Jax’in elini bırakarak yumruk yaptı, hızla arkasına döndü ve ona, Carl’a ve onun gibi olan bütün erkeklere duyduğu nefretin her bir zerresiyle adamın burnuna bir tane patlattı.

Akana’nın suratından kıpkırmızı kan boşaldı. Şaşkınlık içinde gözleri iri iri açıldı; parmakları arasından kan fışkırmaya devam ederken ellerini kırık burnuna götürdü. Ama bir saniye sonra ilk anki şok yerini düşmanca bir hırıltıya ve kulakları sağır edici bir intikam kükremesine bıraktı.

Jax, Akana daha yumruğunu yapmadan bu hareketin geleceğini öngördü. Bu pisliği yere sermek istemesine rağmen az evvel sakinliğini korumuştur ama kimsenin Vanessa’ya el sürmesine izin vermektense ölürdü daha iyi.

Çocuğun sallanan kolunu tek eliyle yakalayıp diğer eliy-

le de ensesini sıkıştıran Jackson, Akana'nın ileri hareketini ona karşı kullandı ve onu sert bir şekilde kavradı. Jax dizini oğlanın göğsüne geçirince onu soluksuz bıraktı ve muhtemelen de birkaç rahatsız edici çatlağa sebep oldu.

Akana soluksuz bir şekilde yere devrilince Jax hiç kımıldamamış olan Vanessa'ya döndü. Vanessa elbisesine ve eline sıçramış olan kana, etraflarında toplanmış olan kalabalığa ilgisiz, taş gibi hareketsiz bir şekilde, öylece dikiliyordu. Omuzları aldığı sığ nefeslerle inip kalkıyordu ve eğer bakışlarla adam öldürülebiliyor olsaydı Akana'dan geriye dumanı üzerinde bir kül yığınınından başka bir şey kalmazdı.

Jax, Vanessa o pislige yumruğu yapıştırdığı için biraz şaşkın ve açıkçası fazlasıyla gururluydu.

Neyse ki güvenlik olaya müdahale etti ve birkaç müdahim olanları kısaca anlattıktan sonra da aşağılık herifi taşımaya koyuldu.

Jax, Vanessa'nın omuzlarını nazikçe kavrayarak onu kurbanına bakmaktan alıkoymak için arkasına döndürdü. "Tatlım, bana bak." Vanessa'nın bedeni dönmüş olmasına rağmen kafası olduğu yerde kalmıştı; bakışları kan revan içinde bıraktığı adama bile odaklanmış değildi. Muhtemelen geçmişindeki bazı sahneleri görüyordu o sırada.

Jax kadının çenesine bir parmağını koyarak onu kendine doğru çevirdi. Göz göze geldiklerinde Vanessa koca bir nefes aldı, birkaç saniye tuttu ve titrek bir şekilde nefesini verdi. Bu adeta, yere yıkıldığında yaşadığı kısa süreli bir şaşkınlık ve sersemlikten sonra kendine gelen bir dövüşçüyü izlemek gibiydi. Şaşkınlığın ardından gerçekler idrak edilir,

dövüşçü de kendinde olmadığı o birkaç saniyede neler yaşadığını fark ederdi.

“Aman Tanrım,” diye fısıldadı Vanessa. “Ne yaptım ben?”

“O fırlamaya hak ettiği şekilde yumruğu yapıştırdın.”

Vanessa eklem yerleri kızarmış ve şişmeye başlamış olan eline baktıktan sonra titredi. “Ama ben... ben...”

Jax kadının yüzünü ellerinin arasına alarak onu gözlerine bakmaya zorladı. “Bebeğim beni dinle. Sen yanlış bir şey yapmadın. O çocuk kadınlara saygı duymayan ve benim en kötü düşmanıma bile söylemeyeceğim laflar eden, aşağılık herifin teki.” Kadının yüzündeki saçları geriye itip onu alnından öptü. “Ayrıca o bir dövüşçü; yumruk yemeye alışkın. Asıl sabahleyin suratını yamultan kişinin bir kadın olduğu öğrenilince egosu epeyce acıyacak.”

Jax ona şeytani bir şekilde sırıttı. “Sırf sen kapıdan girince onun nasıl süklüm püklüm olacağını izlemek için bile sabah antrenmana gelebilirsin.”

Vanessa’nın dudaklarından bir kahkaha kaçtı. Cılız bir gülüştü bu ama Jax için yeterliydi. Yeter ki o güzelim gözlerinde korku ve utanç olmasın. Kadını yanına çekerek kalabalığın arasından uzaklaştı ve Jeep’ini park ettiği yere yöneldi.

Vanessa yolda, sanki evrendeki yıldızları düşünüyor-muş gibi gece göğünü izleyerek sessiz bir şekilde oturuyordu. Ama Jax artık onu iyi tanıyordu. Vanessa’nın olanları hazmetmeye çalıştığının farkındaydı. Hareketlerini bir mantığa oturtmaya, kurallarıyla örtüştürmeye çalışıyor ya da belki de bu olay sonucunda yeni kurallar oluşturuyordu. Ne olursa olsun Jax onu kendi haline bıraktı. Yol boyunca yaralı

elini tutmasına izin verdiği için Jax'ten tamamen uzaklaşmamıştı, bu yüzden de Jax şimdilik bununla yetinebiliyordu.

Bungalova gider gitmez Jax onu kanepeye oturtuktan sonra lavabonun altındaki ilk yardım çantasını almak üzere mutfığa gitti. Buz torbasını alıp spor çantasına doğru giderken torbayı salladı ve çantasından da mavi el sargılarından birini aldı. "Bundan sonra hem mahkeme salonunda hem de dışarıda sana Kızıl Engerek diyecekler. O yumruk ışık hızındaydı yani. Hatırlat da seni kızdırmayayım."

Jax onun yanına oturup yaralı elini kaldırdı ve yavaşça parmaklarını düzleştirmesine yardımcı oldu. Vanessa can acısıyla tıslayarak nefes aldı ve hemen kirpiklerinin altından ona bir bakış attı; bu sırada beyaz yanakları da hafifçe kızarmıştı. Vanessa'nın onun yanında zayıflığını gösteremeyeceğini düşünmesinden nefret ediyordu. Ona ihtiyacı olmadığını sürekli kanıtlamaya çalışan bir kadınla ilgilenmek bir erkek için çok zordu. Vanessa acıyla dişlerini sıkarken Jax dikkatli bir şekilde parmakların hareket kabiliyetini ve gücünü kontrol etti. İncelemesi bitince buz torbasını temkinli bir şekilde incinmiş eklem yerlerine yerleştirdi ve sonra sargı beziyle bağlamaya başladı.

"Şanslısın," dedi Jax güven verircesine gülümseyerek. "Kırık olduğunu sanmıyorum ama bir süre canın çok yatacak. İşin iyi tarafı, bir hafta boyunca her gün başka bir renk olacak, böylece aksesuarlarını ya da çantalarını ona göre seçebileceksin. Ya da işte siz kızların kullandığı diğer şeylerde bir sürü renk seçeneğin olacak."

Vanessa gülmeye başladı ama sonra acıyla irkilince sanki gözlerini kırıştırmış taklidi yaptı.

“Canının acıdığını göstermekte bir sorun yok, biliyorsun değil mi?” dedi Jax. “Her zaman güçlü olmak zorunda değilsin.”

Vanessa derin bir soluk verip omuzlarını gevşetti ama bakışlarını elinden çekmedi; Jackson’ın elini sarışına odaklanmıştı. “Sadece... ben hiç...” Vanessa kafasını iki yana salladı. Ya düşüncelerini sözcüklere dökemiyordu ya da bunları yüksek sesle söyleyebilecek durumda değildi.

“Biliyorum.” Jax, sargının cırt cırtını yapıştırdıktan sonra dirseğini kanepenin arkasına dayadı ve kadının saçını kulağının arkasına taktı. “Anlıyorum seni. Çocukken sana dokunan şiddetin yetişkinliğinde hayatının bir parçası olmasını asla istemiyordun. Ama V, sırf aşağılık herifin tekini yumruklamak seni saldırgan biri yapmaz.”

Vanessa buna kesinlikle katılmadığını belirten bir ses çıkardı. “Sadece, şiddete eğilimli biri kılar, değil mi?”

Jax ayağa kalkıp elini uzattı. “Hadi yürüyüşe çıkalım.”

“Yürüyecek durumda değilim.”

“Parmaklarının arasına giren kumlar ve tenine değen okyanus esintisi iyi gelecek. Sonrasında kendini daha iyi hissedeceksin, söz veriyorum.” Kadının bakışları yatak odasına doğru kaydı; belli ki kendini ve dertlerini uykunun içine gömmek istiyordu. Ama geçmişini kurallarının altına gömmeye devam edemezdi. Bununla başa çıkması gerekiyordu. En azından biraz olsun. “Hadi ama Kızıl, beni geri çevirme.”

Vanessa teslim olmuş bir şekilde iç geçirdi ve kalkması na yardımcı olması için ona sol elini uzattı. Jax ona gülümseyince, kadın da hafif bir şekilde karşılık verdi; ardından Jax onu bungalovdan çıkarıp deniz kenarına doğru götürdü.

Sessizlik içinde yürürlerken parmakları birbirine kenetlenmişti; ılık, tuzlu sular aceleyle ayaklarının üzerinden geçerek kumda uzanıyor, sonra da mecburen geri çekilerek buna en baştan başlıyorlardı. Küçülmekte olan ay tepelerindeki karanlık boşlukta asılı bir şekilde, yollarını aydınlatıyordu.

“Çok ironik değil mi?” diye sordu Vanessa.

“Nedir o?”

“Bu gece sen kendini tutmayı başardın ama ben kontrolümü kaybettim.”

“Bence tamamen kendindeydin. Herkes o kadar sağlam bir yumruk atamaz.”

“Onu demek istemedim ve sen de bunu biliyorsun,” diye mırıldandı Vanessa.

Jax, geniş, dik bir kayalık grubunu görünce Vanessa’yı kıyıya vuran dalgalardan uzaklaştırarak oraya yöneldi. Oraya vardıklarında Jax okyanusa bakacak şekilde sırtını kayalara verdi ve kadını da bacaklarının arasına aldı. Okyanusa doğru bakan Vanessa derin bir nefes alıp verdi ve bedeninin Jax’in kine doğru rahatlamasına müsaade etti. Birkaç dakika boyunca konuşmadılar. Kapkara dalgaların yuvarlanarak kıyıya koşturmasını, ardından geri çekilip tekrar kabarışlarını dinlediler.

Jackson ellerini kadının beline kaydırды ve Vanessa’nın kollarını onunkilerin üzerine koymasının, başını omzuna yaslamasının tadını çıkardı. Kafasını eğen Jax, çenesiyle kadının saçlarını kenara itip pürüzsüz boynuna doğru sokuldu. Her ne kadar kadını hâlâ sarmalamakta olan mutsuzluğu hissetse de bu sevgi gösterilerini kabul etmesine ve bir miktar da karşılık vermesine memnundu. Vanessa’nın kendini,

geçmişinde olan ve kontrol edemeyeceği şeyler yüzünden cezalandırması fikri Jax'in içini asit gibi yakıyordu.

Vanessa'nın aklını, beraber geçirdikleri bu gündeki tek karanlık noktadan uzaklaştırabilmek için bir şey, *herhangi* bir şey söylemek istiyordu. Ama mevzu kadınlar olduğunda becerikli olduğu iki dikkat dağıtıcı şey de –şakalaşmak ve tutkulu bir seks– şu an hiç uygun kaçmazdı. O yüzden de şimdilik sadece ona sarılmanın ve onun bir sohbeta başlamasını beklemenin en doğrusu olacağına karar verdi.

Birkaç dakika daha geçti ama Vanessa sonunda sessizliği bozdu. “Kız kardeşim buraya bayılır. Ben şehir yaşamından her zaman gayet memnundum ama Kat nefret ederdi. *Yeşilin Kızı Anne* ya da *Narnia Günlükleri* gibi kitaplar okumaya bayılırdı. Romanların gerçeğe ya da fanteziye dayanıyor olması onun için fark etmezdi. Kendini bir çiftlikte ya da uzak diyarlarda hayal edebildiği sürece mutlu olurdu.”

“Şimdi nerede?”

“Tam olarak bilmiyorum. Onunla son konuştuğumda Tennessee, Memphis'teydi. Hâlâ orada olabilir ama büyük ihtimalle Lenny şimdiye dek bütün köprüleri yakmıştır. O yüzden de bir başka şehre taşınmak zorunda kalmış olabilirler. Yine.”

“Lenny erkek arkadaşı mı?” Vanessa başıyla onayladı. “Ona pek bayılmıyor gibisin.”

“Kız kardeşimi bırak, önemsedığım herhangi birinin çıkmasını isteyebileceğim biri değil ama Kat'i normalden bir yıl önce annemin evinden kurtardı. Her ne kadar on yedi yaşındayken evden ayrılması yasadışı olsa da yine de Ezik Lenny'yle çok daha iyi yaşayacaktı.”

Jackson, herifin teki Lucie'yi on yedi gibi hassas bir yaşta çekip alsa nasıl hissedeceğini düşündü. Sırf bunun düşüncesi bile içini öfkeyle doldurdu. Buna razı gelmesinin hiçbir yolu olamazdı. Bütün yaşamları boyunca kardeş gibi olsalar da Lucie'nin Reid'le birlikte olduğu haberini bile hazmetmekte zorlanmıştı.

"Pekâlâ Kat on yedi yaşında Lenny'yle birlikte evden ayrılıyor. Sonra ne oluyor? Nereye gidiyorlar?"

"Oraya buraya. Lenny'nin işi gücü arkadaşlarından ya da onların arkadaşlarından faydalanmak. Kat genellikle onları idare ettirecek bir iş bulur, Lenny de çabucak zengin olmak için dolandırıcılık peşinde koşar. Ama her seferinde de yanlış insanlara bulaşır ve sonra toparlanıp başka bir şehre yerleşmek, her şeye en baştan başlamak zorunda kalırlar."

"Kat onunla mutlu mu?"

Vanessa'nın alaycı gülümsemesi adeta havanın buz kesmesine sebep olmuştu. "Hayır. En azından son birkaç yıldır değil. Ama bunu bana asla söylemez. Bana olumlu ya da gerekli olmayan hiçbir şeyi anlatmayacak kadar gururlu. Benimle birlikte yaşaması için onu defalarca ikna etmeye çalıştım ama gelmiyor. Onu fena halde çuvallamış olarak göreceğimi düşünüyor. Olanlar onun suçu bile değilken onu hiçbir konuda yargılamayacağıma inandırmaya çalıştıysam da kâr etmedi. Annem kadar inatçı."

Jax onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bana tanıdığım birini hatırlattı."

Vanessa kollarında kalarak ona bakacak şekilde döndü, ellerini Jax'in kalçalarına koydu ve ona yaramaz bir şekilde

gölümsedi. “Beni bu kadar iyi tanıdıysan,” dedi şehvetli bir sesle, “şu an ne düşündüğümü söylemene.”

Vanessa, azmış olmamasına rağmen konuyu başka sebeplerle sekse getirmeye çalışıyordu. Jax bunun bir savunma mekanizması olduğunu görebiliyordu. Diğer kadınların da daha önce bunu yaptığını görmüştü ve buna ayak uydurmaktan da gayet memnun olmuştu. O kimdi ki konuşmak istemedikleri bir konuda onları zorlayacaktı?

Ama Vanessa farklıydı. O alelade bir kız değildi. Jax onunla birlikte geçirdiği her saatle, kadının kendisi için ne kadar anlam ifade ettiğini fark ediyordu. Onun acısını görmezden gelmektense testislerinin morarmasını tercih ederdi.

Vanessa onu öpmek için parmak uçlarında yükselince Jax ellerini omuzlarına koyarak onu durdurdu. Vanessa kaçırlarını çattı.

“Kız kardeşine ne olduysa...” diye söze başladı yumuşak bir tonda. “Sen ne düşünürsen düşün, bu senin suçun değil.”

“Hımmm, peki,” diye yanıt verdi alaycı bir şekilde. “Kaçırdın mı bilmiyorum ama sana kur yapıyordum.”

Ne bir tebessüm, ne bir göz kırpış. Kadının oyuncu girişimlerine tepki veremezdi. Hislerini gömmesine izin veremezdi. “Tatlım, beni dinle. Bu. Senin. Suçun. Değil.”

“Bu konuda konuşmak istemiyorum.”

“Biliyorum.”

“O zaman neden hiçbir fikrinin olmadığı bir konuyu kurcalayıp duruyorsun?”

Vanessa bir adım gerileyerek kendini onun kollarından kurtarmaya çalıştı ama Jax buna izin vermeyecekti. Bir kolu-

nu onun beline doladı, diğerini de başının arkasındaki karmın çormân buklelerin arasına soktu.

“Bu dünyada bilmediğim pek çok pislik var ama bunu,” dedi Jackson vurgulu bir şekilde, “bunu gayet iyi biliyorum.”

Vanessa’nın gözlerine yaşlar doldu ve tek bir damla kenardan süzüldü. Ay ışığında, yanağından süzülen bu damla sıvı bir kristal gibi parıldadı. Hâlâ Jackson’ın iddiasını inkâr etmeye çalışarak kafasını hafifçe iki yana salladı. “Jackson lütfen... yapma...”

“Ne kadar inanılmaz biri olduğunun farkında mısın sen? Daha kendin bir çocukken kız kardeşini resmen yetiştirdin. Hiçbir çocuğun asla yaşamaması gereken bir ortamda büyürken elinden geldiğince onu korudun, kolladın.”

“Biliyorum,” dedi Vanessa sesi titreyerek. “Ama ben...”

“Onu güçlü, gururlu, kendine yetebilen bir kadına dönüştürdün. Şu an onun için hayal ettiğin hayatı yaşamıyor olabilir ama bu hiç öyle olmayacağı anlamına gelmez.”

Titrek bir nefes veren Vanessa onun kollarına sokularak alnını göğsüne dayadı. Jax onun sırtını yavaşça sıvazlayarak kadının kaçınılmaz biçimde su yüzüne çıkan duygularıyla başa çıkmasına zaman tanıdı. Vanessa tekrar konuştuğunda sesi çok kısık, hatta Jax’in tişörtü yüzünden boğuk gibiydi ama yine de Jax onun söylediklerini ve sözcüklerin ardındaki ıstırabı duyabilmişti.

“Onun için sürekli çok endişeleniyorum ve...” Burnunu çekerek gözyaşlarını dindirmeye çalıştı, iç geçirdi ve tekrar bakışlarını Jax’e çevirdi. “Onu deli gibi özlüyorum.”

“Biliyorum bebeğim.” Jax onun yüzünü nazıkçe elleri-

nin arasına alarak kadının ay ışığıyla parlayan gözlerinden dökülen yeni yaşları öperek uzaklaştırdı, sonra da ona tekrar sarıldı. “Biliyorum.”

Birkaç dakika boyunca Vanessa ağlarken Jax ona öylece sarıldı. Yanağını kadının ipeksi saçlarının tepesine dayadı ve elinden geldiğince yatıştırmak için elini sırtında gezdirdi. Sonunda Vanessa içini iyice boşalttıktan sonra Jax geri çekilerek, “Hadi odamıza gidip seninle biraz ilgilenelim,” dedi.

Vanessa, onun tahmin ettiği gibi bu ilgisine karşı çıkmadı. Yüzünde bitkinliğin izleri görülüyordu ve Jackson onun eliyle ilgilenip uykudan önceki işlerini halletmesini söyleyerek kendisini yönlendirmesinden fazlasıyla memnundu. Vanessa işlerini hallettikten sonra eli hâlâ çok acıdığı için Jackson ona pijamalarını giymesine yardım etti; bu sırada Jax başka tarafa bakmasına izin verdiğini söyleyerek onunla şakaştı.

Vanessa uyumaya hazır olduğunda Jax kanepeye oturdu ve Vanessa da kafasını onun kucağına koyarak uzandı; birlikte, yerel kablolu kanaldaki *Bir Şey Söyle* adlı seksenler filmini izlediler. Lloyd Dobler, hayallerindeki kız olan Diane Court’u umutsuzca etkilemeye çalışırken Jackson hafifçe Vanessa’nın saçlarıyla oynuyordu. Lloyd düşünceli bir şekilde etrafından dolaşması için kırık camı Diane’e gösterdiği sırada Vanessa bir eli yanağının altında, diğeri Jax’ın üst bacağında uyuyakalmıştı bile.

Jackson, hafif bir battaniyeyle üstünü örttükten sonra bir yandan Vanessa’yla geçireceği son günü için planlar yapıp bir yandan da filmi izlemeye devam etti. Her şey planladığı gibi giderse yarın sadece bir başlangıç olacaktı.

5. Gün: Perşembe

“Bir ipucu bile mi yok?”

Jeep’teki yolcu koltuğunda oturan Vanessa, Jackson’a doğru baktı. Tavanı ve hatta kapıları olmayan bir araçta seyahat etmeleri yüzünden bukleleri, o kaçınılmaz laf sokma savaşlarına engel olmasın diye saçlarını tutuyordu.

Jackson, ancak modellere özgü mükemmel gülüş diye tanımlanabilecek bir tebessümle hızlıca ona bir bakış attı. Muhteşem, beyaz dişler, koyu renk kirli sakalının ardına gizlenen gülüş çizgileri... Ve Vanessa, o koyu renk, yüzü kavrayan güneş gözlüklerinin ardında da gülen topaz rengi gözler olduğuna bahse girerdi.

“Hayır.”

Bu kadardı. Vanessa ne kadar tahmin yürütürse yürüt-sün başka hiçbir şey demeyecekti. Vanessa’nın sürprizlere pek düşkün olmadığı düşünülüğünde –sonuçta insan bilmediği bir şey için hazırlanamazdı– bu son derece sinir bozucuydu. Ve de gerçekten çok tatlıydı. Bu adama lanet olsun.

Sonunda pes edip kendi güneş gözlüklerini taktı ve kafasını arkaya yasladı. İkinci güneşi yüzünü ve üst bedenini

yakıyordu ve Vanessa kaç tane yeni çille evine döneceğini merak etti. Kat'te olduğu gibi yüzünde değil, sadece kollarında ve omuzlarında birkaç açık renk çili vardı. Odadan çıkmadan önce güneş kremi sürerek çok doğru bir iş yapmıştı. Dışarıda olacaklarsa daha sonra tekrar uygulamayı unutmamalıydı.

Birileri bu sorulara yanıt vermediği için maalesef bunu tam olarak bilemiyordu.

Vanessa iç geçirdi ve son birkaç günde olan bitenleri düşündü. Milyon yıl da düşünse kendisini bunların beklediğini tahmin edemezdi. Dün gece onun için daha da büyük bir sürpriz olmuştu. Öfkeyle birini gerçekten yumruklamakla kalmamış, aynı zamanda bitkin düşene dek Jackson'ın omzunda ağlamış, sonra da adamın kucağında uyuyakalana dek onun kendisiyle ilgilenmesine izin vermişti.

En son kimin kendisiyle ilgilendiğini düşündü... ve aklına hiçbir şey gelmedi. Çocukken bile hem kendi başının çaresine bakmış, hem de Kat'le ilgilenmişti. Hatta en basit işleri bile yapamayacak denli kendinden geçmiş durumdayken annesiyle bile ilgilenmişti.

Ama dün gece tamamen farklıydı. Başka kimseye yapmadığı kadar açmıştı içini Jackson'a. Lucie'yle birlikteyken, en savunmasız zamanlarında bile ona az miktarda kontrol sağlayan ince de olsa bir duvarı olurdu. Dünyanın en tatlı insanlarından biri olan Lucie de asla Vanessa'yı anlatmak istemediği şeyler konusunda zorlamazdı.

Ama Jackson, Vanessa'nın o ince duvarını almış ve bunu göçertene kadar ufak ufak parçalar koparmıştı. Daha sonra buna devam etmiş, çukur, çatlağa, çatlaksa bir gedige

dönüşmüştü; bu da istediği gibi o katıksız duyguların ortaya çıkması için yeterli olmuştu. Bu deneyim hem çok korkutucu, hem de rahatlatıcı olmuştu.

Gerçi Vanessa, sabahleyin uzunca bir süre Jackson'ın neden onun bariyerlerini yıkmaya bu kadar kararlı olduğunu düşünmüştü. Bundan ne çıkarı olacaktı ki? Onu hassas bir hale getirip yatağa atmak için oynadığı adi bir oyun olmadığı kesindi. Teknik olarak adamın üç gün boyunca sahne arkasında olma izni vardı. Vanessa'yla daha derin, anlamlı bir ilişki kurmak istediği için de asla olamazdı çünkü her ikisi de bunun tek seferlik bir kaçamak olduğunda karar kılmışlardı.

Evet. Altı üstü güneşin altında biraz eğlence, sonra herkes kendi yoluna gitmece, falan filan. Asıl fark edemediği şeyse, beraber geçirdikleri son günün pişmanlığı ve üzüntüsünü yok saymaya çalışırken, "Ne dilediğine dikkat et," sözünün aklından çıkmayacağıydı. Kadınların sezgisi de amma güçlüymüş hani.

Belki de Jackson, gerçekten de nazik olan şu nadir adamlardan biriydi. Belki Vanessa onun kız kardeşinin en yakın arkadaşı olduğundan ona karşı daha da kibar davranmak istemişti. Her ne kadar ilişkilerine biraz tatsız başlamış olsalar da Vanessa son birkaç gündür adamın arkadaşlığından gerçekten memnun kalmıştı. Onunlayken çok eğlenmiş, adam onu çok güldürmüştü; Jackson oyunbaz, etkileyici ve... yatakta da aşırı becerikliydi. Ve kanepede. Ve duşta. Ve Jet Ski'de.

"Neye gülüyorsun bakayım?"

Vanessa dudaklarını birbirine bastırdı. Arsız düşüncelerinin, dudaklarında bir tebessüm oluşturmaları için beynine

sinyaller yollamış olduğunun farkında değildi. Ama mademki öyleydi, o halde hiçbir fırsatı boşa harcamamak gerekirdi.

Vanessa aralarındaki kısa mesafe kadar uzanarak bir elini adamın üst bacağının yukarısına yerleştirdi ve tırnağının ucunu Jax'in şortunun kenarında gezdirmeye başladı. Vanessa avcunun altında adamın kaslarının gerildiğini hissetti; parmağını adamın kasiğine biraz daha yaklaştırıp sonra da eğlenceli olabilecek hiçbir şeye dokunmaksızın geri çekince Jax inledi. Vanessa kahkahasını zor bastırdı.

"Nereye gideceğimizi söylersen ben de sana ne düşündüğümü söylerim." İşleri biraz daha ileri götürüp adama doğru eğildi, kulağının tam altına ıslak bir öpücük kondurdu ve şöyle fısıldadı: "Hatta araba içi bir eğlenceyle bile ödüllendirebilirim."

"Kusura bakma bebeğim. İmkânı yok." Jackson onun dolanmakta olan elini aldı, öptü, sonra da parmaklarını onunkilere kenetleyip kucağına yerleştirdi. Müthiş başarılı bir şekilde hiç etkilenmemiş gibi davranıyordu ama boyunda atan nabızı gerçekleri gözler önüne seriyordu; ancak adam araba kullanırken Vanessa'nın kendi vites koluyla oynamasına engel olmak istemişti.

Koltuğuna yaslanıp yenilgiyle oflayarak o sabah Lucie haricinde tavsiye aldığı tek kişiyle yaptığı telefon konuşmasını düşündü. Vanessa ve Lucie'nin, üniversitedeki ilk yıllarından beri sık sık gittikleri yerel barın kırsal sahibi Fritz, Vanessa için baba figürüne en yakın kişiydi. Adam, sevgisini, dalga geçmeler ve şakacı tartışmalar yoluyla gösteren türde biriydi. Adamın ciddi olduğu bir ana rastlamak zordu ama

ona ve Lucie'ye duyduğu babacan sevgi onlara söylediği her bir şaka yollu iğnelemeden bariz anlaşılıyordu.

Vanessa o sabah Jackson'ın kollarında, huzurlu ve sersem bir şekilde uyandı. Orada uzanıp adamın düzenli nefeslerini ve sakın kalp atışlarını dinlerken kendi içine dönüp duygularını inceledi. Bunu çok nadiren yapardı. Karşılaştığı şeyse onu hayrete düşürdü. Güvende ve değerli hissetmesinin yanı sıra fazlasıyla... aşka benzer bir his duyduğuna da yemin edebilirdi.

Bir anda paniğe kapılmadığı için kendine on puan vermişti. Paniğini bastırıp kahvesini içerek ve kahvaltısını ederek sabah rutinlerini tamamlamıştı. Jax işlerini halletmek üzere çıktığında da delirmiş bir şekilde barın numarasını çevirmişti; zaman farkından dolayı Fritz'in dükkânı açmaya hazırlandığını tahmin ediyordu.

"Dörtte açıyoruz."

Bu somurtuk ve sert ses, kör edici bir sisin içinde beliren uzaktaki fenerin ışığı gibiydi. "Fritz! Ben Nessie. Müsait misin?"

"Eh, en sevdiğim kızıl için her zaman müsait olduğumu biliyorsun ama senin Hawaii'de olman gerekmiyor mu?"

"Hawaii'deyim zaten ama biriyle konuşmam gerekiyor ve bu konuyu Lucie'ye anlatamam." Vanessa bir an duraksayıp söylediğini düzeltti: "Yani henüz." Vanessa, Jax'le olan kaçamağından Lucie'ye, balayından döndükten sonra bahsetmeye karar vermişti. Arkadaşının buna kızacağını sanmıyordu ama yine de canının sıkılması gibi en ufak bir ihtimal riskine karşılık hayatının en mutlu haftasında onu üzemezdi.

“Bu hiç senin yapacağın bir şeye benzemiyor Kızıl. Neler oluyor bakalım? Yoksa biri başına bela mı oldu kızım? Bana kim olduğunu söyle de yarın oraya geldiğimde onu hiza getireyim.”

“Yo, yo, öyle bir şey değil. Şey...” Vanessa derin bir nefes aldı, gözlerini kapadı ve döküldü. “Lucie’nin abisi Jackson’la yatıyorum.”

Cep telefonunu hoparlöründen hafif bir ısıklık sesi duyuldu. “İşi aile içinde tutuyorsun demek. Ee, sorun nedir peki? Kukunu yeterince sarsamıyor mu yoksa?”

Vanessa’yı şok etmek öyle kolay değildi; özellikle de emekli Deniz Kuvvetleri cankurtaranının ağzından çıkan edepsizce komik laflar söz konusuysen. Ama bu kesinlikle edepsizliğin yeni bir boyutuydu. Gerçi Fritz’le ilişkisindeki en eğlenceli şey birbirilerine yaptıkları ukalaca –bir de genellikle aptalca ve uygunsuz– yorumlardı. Bu yorumlar sebebiyle yıllar içinde birkaç bar müdaviminin kendilerine tuhaf tuhaf baktığı olmuştu.

Vanessa, bu tanıdık şakalaşmalarının yüzünde yarattığı sırıtışı memnuniyetle karşıladı. “Sırf senin seviştiğin hanımefendiler ismini haykırmıyor diye herkesin bu konuda sorunu olduğunu düşünemezsin ihtiyar.”

“Hah! Ben bir kadınla öyle iyi sevişirim ki sonunda *komsularım* bile sigara yakar. O yüzden sakın hanımefendileri tatmin edememekle suçlamaya kalkma beni.”

Vanessa kahkahaya boğuldu ve gerginliğinin biraz olsun azaldığını hissetti. “Pekâlâ, demek ki hem sen hem de Jackson yatakta sorun yaşamıyorsunuz. Tanrım, ne kadar ra-

hatladığımı anlatamam. Kafamda canlandığıın sahne için de çok teşekkür ederim.”

“En azından artık korkmuş bir tavşan gibi gelmiyor sesin,” dedi Fritz şefkatli bir tonda. Adamın telefonda bile onun endişeli olduğunu anlaması ve onu, bildiği tek yolla rahatlatmaya çalışması Vanessa’yı gerçekten çok duygulandırdı. Fritz kocaman kalbi olan bir oyuncak ayıcıktı. “Şimdi canını neyin sıktığını anlat bakalım.”

Vanessa parmaklarını saçlarına geçirip kavradı ve keskin bir acıyla canı yanana dek saçını çektikten sonra da bıraktı. *Söyle şunu, söyle şunu, söyle şunu!* “Tanrım bu çok çılgınca,” diye homurdandı. “Bunu söyleyeceğime bile inanmıyorum...”

“Hadi dökül hayatım. Artık eskisi kadar iyi duyamıyorum.”

“Sanırım... yani galiba...” Vanessa bir yanıyla, oldukça saçma davrandığının farkındaydı. Dilinin ucundaki kelimeler, sanki fiziksel bir acı veriyormuş gibi irkiliyordu. “...Jackson’a azıcık da olsa, abayı yakmış olabilirim, ya da işte öyle bir şeyler.”

Vanessa söylediklerine bir yanıt, bir kahkaha, herhangi bir şey beklerken nefes alış verişleri durarak ciğerlerinde hapsoldü. Ama çıkan tek ses, Fritz’in çenesinde hep var olan gri kirli sakalında gezinen parmaklarının çıkardığı hışırtıydı. Vanessa, adamın dirseğinin bara dayalı olduğuna, bir eliyle eski çevirmeli telefonun ahizesini tuttuğuna, diğeriyle de geçen her bir nano-saniyeyle birlikte daha da artan o zımpara sesini çıkardığına bahse girebilirdi.

“Fritz bir şey söyle,” diye yalvardı. “Delirdiğimi, onu daha birkaç gündür tanıdığımı söyle. En yakın arkadaşımın

abisiyle ilişkiye girmemin başıma bela açacağını söyle. Neredeyse bütün kurallarımı çiğnediği için ikiyüzlünün teki olduğunu söyle.”

“E yani sen bunları zaten düşünüyorken neden sana söyleyeyim ki Kızıl?”

“Değil mi? Biliyordum.” Vanessa kanepeye çöküp kafasını bir eline aldı. “Ah, bu çok kötü. Kötü, kötü, kötü.”

“Hey, bekle bir dakika. Senin bunları düşündüğünü belirtmiş olmam onlara katıldığım anlamına gelmiyor.”

Vanessa bir yerlerde vinil bir plak üzerinde çizilen iğnenin sesini duyduğuna yemin edebilirdi. “Öyle mi?”

“Evet, kesinlikle hem de. Şimdi beni iyi dinle. Seni kendi çocuğum gibi sevdiğimi bilirsin ama Tanrı şahidimdir ki hayatımda tanıdığım en aptal, zeki kadınsın sen.”

“Anlamadım?”

“Bu barda sayamayacağım kadar çok adamı reddedişini izledim. Yanlış anlama, bunların çoğu senin zamanına değmezdi bile ama sırf o lanet kuralların yüzünden bir sürü hoş beyefendiye de geri çevirdin.”

“Kurallarım sabittir. Benim için iyi olmayan kişilerden uzak durmamı sağlıyorlar,” diye karşı çıktı Vanessa ve beyaz kumların ötesinde uzanan parlak mavi sulara bakmak için odanın diğer tarafına yürüdü.

“Ah, saçmalığın daniskası. Kuralların, birinin sana zarar verebilecek kadar yakınlaşmasını engelliyor ancak.” Tam buna itiraz etmek üzereydi ki Fritz ona çenesini kapattıran bir şey daha söyledi. “Böyle devam edersen Nessie, her zaman yalnız kalacaksın. Ve bunu istemediğini de biliyorum.”

Hayır, diye düşündü Vanessa üzüntüyle. Bunu istemiyorum.

“Kimse mükemmel değildir evlat. Kabullenmek çok zor olsa da sen bile değilsin.”

Adamın şaka yollu laf sokuşu karşısında hafifçe gülümsemiş ama onun söyledikleri üzerinde düşünmenin yarattığı korku neşesine engel oluyordu. Kurallarına uymayan her adamdan uzak durursa gerçekten de yalnız mı kalacaktı?

Fritz, Vanessa’nın kendi üzerine bir çığ gibi yıkmak üzere olduğu sorulara gem vuran son bir şey daha ekledi. “Hiç Jackson’la tanışmadım ama yıllar içinde Lucie’nin anlattığı onca şeye bakılacak olursa gayet düzgün birine benziyor. Sonuçta Lucie gibi birini yetiştirdiğine göre o kadar da kötü olamaz. Belki de adamın iyi biri olduğunu varsayıp kendine de mutluluk şansı vermen ve neler olacağına bakman en hayırlısıdır. Belki de olanlar karşısında şaşırırsın.”

“Sen ne zaman bu kadar zeki oldun?”

Fritz’in hırıltılı gülüşü Vanessa’nın kalbini ısıttı ve hatta biraz da olsa evini özlemesine sebep oldu. Son on yıldır Fritz’in barı ve de kendisi, günlük yaşamının kocaman bir parçası olmuştu. “Her zaman öyleydim ama gizli tutmaya çalışıyordum. Çünkü tatlı bir kızın, benim gibi bir eski toprak tarafından alt edildiği için ağlamasına gönlüm el vermiyor.”

Vanessa güldü ve sonra konuyu değiştirerek biraz düğünden bahsettiler; Vanessa telefonu kapadıktan sonra bütün sabah Fritz’le yaptığı konuşma yerine elindeki dava dosyasına odaklanmaya çalışarak geçirdi.

“Nerelere gittin V?”

“Hıh?” Vanessa gözlerini kırpıştırarak Jackson’a baktığında durmuş olduklarını fark etti.

“Kilometrelerce uzakta gibiydin.” Jackson gözlüklerini başının üzerine kaydırırken bir kolunu Vanessa’nın koltuğunun arkasına atıp ona doğru eğildi. Adamın gözlerinin altın tonu, sabaha ait düşüncelerindeki pusu delip geçti. “Nereleydiniz?”

Vanessa ona güvenli bir şekilde gülümsedi. Ya da en azından güvenli olduğunu umduğu bir şekilde... “İnan bana, gitmek isteyeceğin bir yer değil.”

“O kadar emin olmazdım tatlım.” Jax ona uzanarak dudaklarını onunkilere bastırdı ve nazik bir şekilde öptü. Geri çekildiğinde, “Sen neredeysen ben de kesinlikle orada olmak istiyorum,” diye ekledi.

Vanessa hiç kımıldamadan oturdu; hiç tanımadığı türden bir sıcaklık kalbine yayılırken beyni de bunu aşırı hızlı bir şekilde analiz ediyordu. Jax de kendisine karşı bir şeyler hissediyor olabilir miydi? Normalde anlaştıklarından daha fazlasını mı istiyordu?

Hayır, bu hiç mantıklı değildi. Şu andan ve buradan bahsediyor olmalıydı. Bugün birlikte son kaçamak günleriydi ve Jax de tıpkı Vanessa gibi bundan fazlasıyla faydalanmak istiyordu.

“Hadi prenses, acele et bakalım. Önümüzde epeyce bir yol var.”

Sonraki yarım saat boyunca, Vanessa’nın hayatında gördüğü en güzel yerlerden birinde yürüdüler, televizyonda gördükleri dahil. İki boyutlu bir görüntüyle, vahşi ormanı

böylesine yakından görmek arasındaki fark, Jax'i resimlerdeki görmekle (*ah, tatlıymış*) onunla sevişmenin nasıl bir şey olduğunu (*aman Tanrım cennet bu olmalı*) bilmek arasındaki fark gibiydi. Yani, mukayese kabul etmezdi.

Jackson önden giderek arkasından gelen Vanessa'ya çarpmasın diye çalıları yana itiyor ya da kaygan bir zemine geldiklerinde düşmesin diye elinden tutuyordu. Yavaş yavaş çağlayan suyun sesi artmaya başladı. Vanessa en sonunda yeşilliklerden tünelin sonunda bir ışık görebilmişti. Neyle karşılaşacağına dair bir heyecan belirdi içinde. Belki de sürprizler o kadar da kötü değildi.

"İşte geldik," diye bildirdi Jax ve onun elinden tutup açıklığa doğru çekti. "Maris Şelalesi'ne hoş geldin."

"Ah Jackson!"

Üç tarafı, gür yeşilliklerle kaplı yüksek kayalıklarla çevrili berrak bir göl vardı; bunun tam ortasında da muhteşem bir şelale kayalıkların kenarından dökülüyor, beyaz köpüklerden ve güneşin yansımalarından oluşan büyüleyici bir gökkuşağı gösterisiyle son buluyordu.

Vanessa, Jax'e döndü. "Adadaki en sevdiğin yer burası."

"Evet. Buraya düşünmek, rahatlamak, varoluşu sorgulamak için falan gelirim. İşte, sıradan şeyler."

Vanessa gülerek karşısındaki manzaraya baktı. "Hayatımda bu kadar nefes kesici güzellikte bir şey görmedim."

"Ben gördüm."

Jax'in boğuk sesini duyup dönünce adamın kendisine baktığını gördü; sözlerindeki anlam, ateşli bakışlarıyla oldukça barizdi. Normalde Vanessa, "Yağcılığın işe yarayacak,"

gibi imalı bir şeyler söylerdi ama bir anda boğazı kurumuş, keskin zekâsı da bir başka dağa yürüyüşe çıkmış gibiydi.

“Şey, peki...” Vanessa boğazını temizleyip saçını kulağının arkasına götürdü. “Şimdi ne yapıyoruz?”

“Şimdi,” dedi Jax ağır sırt çantasını omzundan indirip taşıdığı ufak soğutucuyu yere bırakarak, “buraya yerleşip yüzmeye koyuluyoruz.”

“Bugün duyduğum en güzel haber bu. Çantayı bana ver,” dedi Vanessa ellerini uzatarak. “Ben kamp kurmada mükemmelimdir.”

“Demek öylesin?”

“Aynen. Üniversitedeyken yardımcı branşımdı. İki dakikada yerleşip yüzmeye gideriz.”

“Benim daha iyi bir fikrim var.” Jax çantayı arkasına bırakıp ona doğru bir adım attı ve kalçalarını kavradı. Vanessa’nın elleri adeta mıknatıs gibi adamın göğüs kaslarına doğru çekildi; bu kaslar tam avcunun kıvrımlarına uyum sağlarken adamın dolgun dudakları da Vanessa’nın dikkatini dağıtmıştı. “En iyisi sen suya atlayıp serinle. Ben de eşyaları yerleştirip iki dakika içinde yanına geleyim.”

Vanessa dudağının kenarını ısırp kendisini çağıran serin, berrak suya baktı ve sonra tekrar Jackson’a döndü. “Emin misin?”

O muhteşem dudaklar koca bir gülümsemeyle ayrıldık-tan sonra Jax eğilip yakıcı bir öpücük kondurdu. “Eminim.”

Vanessa daha fazla tartışamayacaktı. Yürüyüşleri sırasında, ormandaki nem yüzünden fazlasıyla etkilenmişti. Teni ter ve tozla kaplı olduğundan Vanessa kendini iğrenç

hissediyordu. Bu kadar pis hissederken Jax'in kendisine yaklaşmasına izin vermek konfor alanının epey dışındaydı ama nedense konu Jax olunca Vanessa kendinden beklenmedik şeyler yapıveriyordu.

Hiç vakit kaybetmeden şortunu, tişörtünü, spor ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarınca üzerinde sadece gök mavisi, ipli bikinisi kaldı. Bu onun en sevdiği bikinisiydi ve birkaç tane üçgenden oluşuyordu: göğüs uçlarını ancak kapatan, göğüslerinin arasını ve yandaki şişkinlikleri açıkta bırakan iki üçgen üst kısmı oluşturunuyordu; alt kısımda ise kalçalarında iplerle birbirine tutturulmuş, poposunun büyük kısmını gözler önüne seren minicik iki ters üçgen vardı. İnsanın hayal gücüne pek fazla bir şey kalmıyordu yani.

"Tanrı aşkına bu da ne böyle?"

"Ne, ne?" Adamın tehlikeli bir orman hayvanı falan gördüğünü sanan Vanessa'nın kalbi ağzına geldi ve ne olduğuna bakmak için hızla arkasını döndü. Ama Jackson kendisine bakıyordu. Vanessa'nın ciğerlerindeki hava tıslayarak boşaldı ve sakinleşmek için birkaç nefes aldı. "Bunu bir daha yapma! Ödümü patlattın."

"Bu bikini falan değil."

"Saçmalama. Bikini işte."

"Hayır," dedi Jackson; bakışları Vanessa'nın omuzlarıyla üst bacakları arasında mahsur kalmıştı. "Bu bir işkence cihazı. Sen bunu halka açık yerlerde de giyiyor musun?"

Aslında giymiyordu. Bu bikini, arkadaşlarıyla olduğu havuzlu partilerine ya da balkonunda güneşlendiği zamanlara özeldi. "Neden sordun Jackson?" Yavaş yavaş onun ya-

nına gidip bir parmağını adamın göğsünde gezdirdi ve kir-piklerinin arasından ona baktı. “Başka erkeklerin beni böyle görmesini kıskanır mıydın?”

“Tehlikeli boyutta hem de,” dedi Jax sıkıdığı dişlerinin arasından. “Neredeyse cırlıçplaksın.”

Vanessa ona şeytani bir şekilde sırıtıp bu bilgiyi gelecekte kullanmak üzere rafa kaldırdı. “Eh, beni bu minicik bikininin içinde görmek sana işkence ediyorsa...” Vanessa ellerini kalçalarındaki iplere götürdü ve fiyonkları çözmeye hazırlandı. “Çıkarsam daha iyi olacak.”

Jackson onu bileklerinden yakalayarak tuttu. “Sakın aklından bile geçirme V. Buralarda nadiren birilerini görürüm ama yine de olmayacak diye bir şey yok. Bu yüzden kimse-nin benim olana bakmasını istemiyorum.”

Kahretsin. Kendini amma da açık ediyorsun Maris. Bu son kısmı yüksek sesle söylemek istememişti. Vanessa’nın üzerinde herhangi bir hak talebi kadını ürkütürdü. Kendi elleriyle onu kendinden uzaklaştırmış gibiydi. Güya bugünü ona nasıl hissettiğini, anlaştıkları üç günden daha fazlasını istediğini göstermek için planlamıştı. Ama içindeki mağara adamını kilit altında tutmazsa pek de şansı olmayacaktı.

Vanessa başını hafifçe yana yatırıp onu inceledi. Kadının kafasının içindeki çarkların döndüğünü adeta görebiliyordu ama bunun nereye varacağını kestiremiyordu. Vanessa sonunda gülümseyerek, “Mademki öyle diyorsun...” dedi.

Parmak uçlarında yükselip dudaklarını Jax’inkilere bas-

tırdı. Tam Jax bunu bir sonraki aşamaya taşıyıp eşya yerleştirmeyi falan boş verecekken Vanessa geri çekildi, ona muhteşem bir şekilde gülümsedi ve kalçalarını biraz fazladan sallayarak yürümeye koyuldu. Suyun kenarına geldiğinde omzunun üzerinden dönüp ona bir bakış attı, sonra da serin, berrak sulara daldı.

Neden Vanessa onu terslememiş ya da sadece birkaç saat daha hak iddia edebileceğini hatırlatmamıştı? Tatilde hoşça vakit geçirmek dışında kendisine karşı bir şeyler hissediyor olması mümkün müydü? Vanessa birkaç metre ötede su yüzüne çıkıp gülerek ilerledi.

“Burası tam bir cennet,” dedi etrafına bakınarak ve sonra tekrar daldı.

“Oldukça yakın sayılır,” dedi Jax kendi kendine. Ancak Vanessa da onunla bir ilişki yaşamak isterse tam anlamıyla cennete kavuşacaktı. Jax, ona karşı hissettiklerinin binde birini bile kimseye karşı hissetmemişti. Her ikisi de birbirlerini mükemmel dengeliyorlardı.

Vanessa’nın gündelik yaşamında kontrolde olmaya ihtiyacı vardı. Ne istediğini bilen ve onu elde edene kadar da durmayan bir kadındı. Kendisine ne yapılacağının söylenmesinden planları bizzat yapmayı tercih eden bir kadınlıkla birlikte olmak çok rahatlatıcıydı. Vanessa aynı zamanda ilgi odağıyken de gayet başarılıydı; Jax de arkasına yaslanıp onun insanlara emirler yağdırmasını izlemekten gayet memnun olurdu.

Jackson adaya taşındığında bir şeylerden sorumlu olma eğiliminden kurtulmaya çalışmıştı. Beş yıl boyunca kız kar-

deşine ebeveynlik yaptıktan sonra artık başkalarının yönlen-
dirdiğı bir hayata özlem duyuyordu. Ancak bir ilişki yaşamayı
denediğı her seferinde kadınlar, yataktaki pozisyonlardan öğ-
len ne yeneceğıne kadar onun karar vermesini beklemişti. Jax
bunlardan ilkinı memnuniyetle yerine getiriyordu ama ikinci-
si onu deli ediyordu.

Jilli bir defasında ona, tersini istemesine rağmen bilin-
çaltında özellikle uysal kadınları tercih ettiğini söylemişti.
Böylelikle derinlerde uyumlu olmadıklarını bildiğinden uzun
sürelı bir bağıllık yüzünden endişelenmesi gerekmiyordu. O
sıralar bu kadını ilişki analizini “zırvalık” olarak değerlendiri-
mişti. Ama şimdi onun ne kadar haklı olduğunu anlıyordu.

İşin doğrusu Jax, ciddi bir ilişki yaşayabileceğı birini bul-
maktan korkmuştu. Kendinden başka kimseden sorumlu ol-
mama halinden epeyce hoşlanmıştı. Ve her iki insan da ne
kadar güçlü olurlarsa olsunlar iş ilişkiye geldiğinde herkese
sorumluluk düşüyordu. Jax kız kardeşini ne kadar severse
sevsin onunla ilgilendiğı yıllar boyunca kapana kısılmış gibi
hissetmişti. Elbette bunu ona asla hissettirmemişti. Ama
anne ve babalarının ani ölümüyle evlat edinildiğini öğren-
miş, sonra da Lucie’yi yetiştirmek için hayatına beş yıl kadar
ara vermişti. Eh, biraz bunalmış hissetmesi gayet normaldi.

Yani Oahu’ya yerleştikten sonra istediğı son şey ne
sebeple olursa olsun kendini başka birine zincirlemek ol-
muştu. Ara sıra birlikte olduğı kız arkadaşlarıyla ilişkilerini
ortalama üç ayla sınırlamaktan son derece memnundu ve
sadece cinsel birlikteliğe dayalı ilişkilerin de gittikleri yere
kadar sürmelerinden keyif alıyordu.

İşte bu yüzden Vanessa'yla aralarında böylesi bir yakınlık olması hiç beklenmedik bir şeydi. Normal şartlar altında Jax'in dominant karakteri Vanessa'yı uzaklaştırmasa bile, kendi kuralları yüzünden kadının arkasına bakmadan kaçması gerekirdi.

Ama işte böyle olmuştu. Bir elmanın iki yarısı gibiydiler; birbirlerinin boşluklarını dolduruyor, ilk defa bütün hissetmelerini sağlıyorlardı. Jax kendi ruhunu böyle mükemmel biçimde tamamlayacak başka bir kadının daha olamayacağını biliyordu.

Şimdi onu bulduğuna göre, kaybetmek gibi büyük bir risk de vardı. Üstelik bunun için kendinden başka kimseyi suçlayamazdı.

İyi anlaşmış olmalarının, şu ana kadar birlikte beş muhteşem gün geçirmiş olmalarının ve şüpheleri doğruysa Vanessa'nın da onunla birlikte daha çok zaman geçirmek istemesinin hiçbir önemi olmayacaktı. Vanessa, kimsenin kendisini, ebeveynlerinin onu üzdüğü gibi üzmemesi için kurallarını yaratmıştı ve buna yalanlar da dahildi. Vanessa, sadece Jax'in en başında söylediği yalanı görmeyecekti. Birlikte oldukları her anı, Jax'in ona söylediği, onun için yaptığı, ona hissettirdiği her şeyi de bir aldatmaca olarak görecekti.

Jax bunu düzeltmek için tek bir şansı olduğunu biliyordu. Vanessa'nın kendisi için ne anlam ifade ettiğini –ve onun da Vanessa için ne anlam ifade ettiğini– ona göstermeli ve bunun yeterli olması için delicesine dua etmeliydi.

Örtüyü serip yanlarında getirdikleri atıştırmaların dökülüp saçılmadığını, hâlâ kutularında durduğunu kontrol et-

mek sadece birkaç dakikasını almıştı. Jax daha sonra burada ona akşam yemeği hazırlamayı planlıyordu ama o zamana kadar enerjilerini korumak için ufak tefek atıştırma kısıtlamaları getirmişti. Çünkü bir şey kesindi: Enerjilerinin büyük bir kısmını yakmak gibi bir niyeti vardı.

Jax mayosu hariç bütün kıyafetlerini rekor sayılabilecek denli kısa bir zamanda çıkardı. En gözde yüzme mekânında Vanessa'yla oynanacağı için can attığını söylemek bile oldukça yetersiz bir ifadeydi. Arkasını dönünce Vanessa'nın, doğal gölün diğer tarafındaki genişçe ve düz bir kayanın üzerinde uzandığını gördü. Dirsekleri üzerine yaslanmış, bir dizini bükmüş, kafasını arkaya atmıştı; koyu kırmızı saçları da biraz ötesinde bulunan şelale gibi dökülmüştü kayanın üzerine. Güneşlenerek en iradeli erkekleri bile büyüdü altına alıp baştan çıkaran bir su perisi gibiydi. Jax de bir istisna değildi.

Ama Jax tam suya girmek üzereydi ki Vanessa'nın söylediği şey onun tek ayağı dalgalanan suyun üzerindeyken hareketsiz kalmasına yol açtı.

Vanessa gözleri açmadan ve moda dergisi pozunu bozmadan şelalenin gürültüsünü bastırmak için ona seslendi. "Bir türlü bitiremedin işini. Örtüyü sermeden önce dokuman gerektiğini bilmiyordum."

Ya, demek öyle? Vanessa'nın laf sokması Jax'ın yüzüne koca bir sırırtış yerleştirerek oyuncu tarafını ortaya çıkardı.

"Hemen geliyorum!"

Jackson gözleri bağlı olarak bile gidebilecek kadar iyi bildiği yola doğru gölün kenarında koşturup şelalenin tepesindeki kayalara tırmandı. Hızla akan suların tepesinden çı-

kan geniş kayanın üzerinde sağlam bir şekilde durduğunda ellerini ağzının kenarına koyup yaklaşık on metre aşağıdaki güneşlenen güzelliğe seslendi.

Vanessa onu gördüğünde sendeleyerek ayağa fırlamıştı ve bağırarak onun zekâsına oldukça kötü bir yorumda bulunuyor gibi görünüyordu.

Jax'in, aynı noktadan yüzlerce defa atlamamış gibi yapması muhtemelen biraz zalimceydi ama içindeki ergen, muziplik yapmadan duramamıştı. "Merak etme, bir şey olmayacağına eminim! O kadar kötü görünmüyor!"

Jax başka bir şey demeden kayanın kenarından oldukça uzağa sıçradı ve çağlayan suların yanından aşağı düşme hissinin keyfini çıkardı. Önce ayakları girecek şekilde serin suların derinliklerine daldı ve dibe çökerken kendini anında yenilenmiş hissederek yüzeye doğru çıktı.

"Sen aklını mı kaçırdın? Ayağın kaysa kafanı yarabilirdin."

Jax kafasını kaldırıncı diz çökerek oturduğu kayanın kenarına tutunan ve kendisine ters ters bakan, çok öfkeli bir su perisi gördü.

"Sorun nedir Kızıl?" diye sordu ona doğru yüzerken. "Minik bir kayalıktan düşerim de beni kaybedersin diye mi korktun?"

"Tabii ki de hayır. Sen aptal gibi kan kaybından ölürken dağda yolumu tek başıma bulmak zorunda kalacağım diye endişelendim."

Ah, bu kadının zekice iğnelemelerine bayılıyordu. Gülererek onu suya doğru çekti. Vanessa şaşkınlıkla çığlık atıp onun kavrayışından kurtulmaya çalıştı ama Jax onu bırak-

madı. Kısa bir süre sonra Vanessa da onunla birlikte kaha kaha atıyordu; yaklaşık yarım saat sular sıçratarak kedi-fare oyunu oynarcasına birbirlerini suya batırdılar.

Bu oyunlar sebebiyle nefes nefese bir halde bir süre önce Vanessa'nın güneşlendiği kayaya çıktılar. Elleri üzerine yaslanırlarken bacakları suya doğru sarkıyordu. Vanessa derin bir soluk verip karşılarındaki manzaraya baktı. "Burası büyülmüş bir yer Jackson." Vanessa ona bakmak için döndü. "Beni buraya getirdiğin, hayatının bu kısmını benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

Vanessa'nın sözleri Jax'ın içini cız ettirip kalbini doldurdu. Vanessa izin verirse onunla çok daha fazlasını paylaşmak istiyordu. Bunu ona söylemeye de niyetliydi. Ama şimdi değil. Şimdi, sadece kendini onun kokusunda, tadında, bedeninde yani kısacası onda kaybetmek istiyordu.

Eğilerek Vanessa'yı yavaş ve nazik bir biçimde öptü ve onun verdiği istekli karşılığın keyfini çıkardı. Bu kadın onu nasıl da kolaylıkla dize getiriyordu; kadının bunun farkında olup olmadığını merak etti.

Jax geri çekildi. "Hiç şelalenin altında durdun mu?" Vanessa kafasını iki yana salladı. "Hadî gel."

Jax onu ana şelalenin sağ tarafına doğru götürdü; burada su hâlâ kaya duvarından aşağı dökülüyordu ancak merkezde olduğu kadar güçlü bir akışa sahip değildi. Ayrıca üzerinde durmak için kıyıya yakın, düzgün bir kaya çıkıntısı da vardı. Jax kadının güvenli bir şekilde durması için elini tutarak ona yardım etti.

Vanessa arkasında dökülen incecik su perdesini kesinti-

ye uğratmak için kollarını havaya kaldırırken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Jax onun kafasını arkaya yatırmasını ve Tabiat Ana'nın mucizelerinden birini deneyimlerken taşıdığı katksız neşeyi izlerken büyülenmiş gibiydi.

Karalarla çevrili bir eyalette büyüyen Jax, adaya taşınana dek suya böylesine bir düşkünlüğü olduğunu bilmezdi. Pasifik'i ilk gördüğü anda okyanus onu, dolunayın yalnız bir kurdu çağırdığı gibi kendine çekmişti. O zamandan beri de su, hayatının dövuş kadar büyük bir parçası olmuştu. İşte suyun dahil olduğu seks –duşta, jakuzide, yağmurda ya da şalelede– bu yüzden onu bu kadar tahrik ediyordu.

İşte bu yüzden de şu an penisi sertleşmiş, sörf şortunu zorluyordu.

Jax kadının yanına doğru bir adım atıp yüzlerce yıldır akan suyun düzleştirdiği kayalara doğru ittirdi. Jax sıkıca kadının boynunu kavrayınca Vanessa'nın gülüşü yüzünde dondu. Nefesleri sıg bir hal aldı, nabızı Jax'in dokunuşuyla adeta havaya fırladı ve gözbebekleri neredeyse gözlerinin yeşilini yutmaktaydı.

Jax başparmağını kadının alt dudağında gezdirdi; dolgun dudağın dokunuşuna böylesine tepki verip canlanması acayip erotikti. “Bana ne yaptığına dair hiçbir fikrin var mı?” Sesi, sanki önceki gün kısılmış ve daha yeni düzeliyormuş gibi hırıltılı çıkmıştı. “Sana her baktığımda aklımı kaçırıyorum.”

“Güzel.” Vanessa tırnaklarını karın kaslarında gezdirip, geride ateşli arzusundan izler bıraktı. Sonra da Jax'in başparmağını ısırdı. “Demek ki ikimiz de aynı şeyleri hissediyoruz.”

Kadının öpücüğüne hava kadar ihtiyaç duyan Jax eği-

lip onun dudaklarına sahip çıktı. Dudaklarını kadınıninkilerin üzerinde gezdirirken bedenini de kayaya doğru ittirdi; sular Vanessa'nın üzerine akmaya başlamış, o ıslanan yumuşak kıvrımları, Jax'in hayvani duygularını harekete geçirmişti. Vanessa kollarını Jax'inkilerin altına doladı, elleriyle de onu omuzlarının arkasından kavradı ve aralarından hava bile geçemeyecek şekilde onu kendisine doğru çekti.

Jax alt bedenini ayarlayarak bir bacağına Vanessa'nın bacakları arasına yerleştirdi, her iki eliyle onu poposundan kavradı ve üst bacağına doğru çekti. Başka bir hamleye gerek kalmaksızın Vanessa cinsel organını Jax'in sert kaslarına yavaşça sürtmek için kalçalarını yuvarladı. Her ikisinin de dilleri, etraflarındaki çağılayan şelalenin müziğiyle dans ediyordu. Vanessa'da nane ve kahve tadı vardı... İşte bu onun tadıydı.

Kimsenin tadı onunkine benzemiyordu. Kimse onun gibi hissettirmiyordu. Kimse Jax'e onun gibi –ne fiziksel ne de duygusal anlamda– dokunmamıştı.

“Seviş benimle Jackson.”

Evet, Tanrım. Bir dakika... Bütün irade kırıntılarını toplayıp, “Burada olmaz,” dedi.

“Burada olur,” diyerek misilleme yapan Vanessa, Jax'in alt dudağını ısırıdıktan sonra dili ağzının içine dalıp bütün kararlılığını dört bir yana saçıverdi.

Bu kadın tehlikeliydi. Ona kontrolünü kaybettirme gücüne sahipti ve Jax böyle bir şeyi daha önce hiç kimseye hissetmemişti. Kendini hemencecik o zümrüt gözlerde, teninin kokusunda ya da öpücüklerinin gücünde kaybedebiliyordu. Üstelik geri dönüş yolunu bulmak da pek umurunda değil gibiydi.

Jax biraz kımıldanınca ayağının kayanın üzerinde hafiften kaydığını hissetti ve neden burada sevişemeyeceklerini bir kez daha hatırladı. Sertçe dudaklarını geri çekti fakat önceki ifadesini tekrarlamaya ve güvenlik konusundan bahsetmeye fırsat bulamadan Vanessa eliyle sertleşmiş penisinin üzerinde boydan boya gezindi ve testislerini hafifçe sıktı.

Jax sıkıdığı dişlerinin arasından keskin bir nefes aldı ve aletini kadının avcuna doğru iterken inleyerek nefesini verdi. Vanessa ona haşarı bir tebessümle baktı; onda böylesine bir etkiye sebep olmaktan gurur duyduğu her halinden belliydi.

“Kendimi kaybetmem hoşuna gidiyor, değil mi?” diye sordu Jax. Vanessa, ıslak, ok gibi kirpiklerinin ardındaki gözlerinde haylazlık ışıltılarıyla başını salladı. Jax’ın öpücükleriyle şişmiş ve kızarmış dudakları, hafif bir sırıtsın izlerini taşıyordu; gerçi bununla fazlaca eğlenmesinin başını şu an olduğundan daha fazla derde sokacağını da gayet iyi biliyordu. Akıllı bir kadındı.

Ve de inatçı.

“Roller tersine dönünce de bakalım hoşuna gidecek mi prenses.”

Jax onu kaldırıp götürmek için kucağına aldığı anda Vanessa bir an hafifledi. Kollarını adamın boynuna dolayıp kafasını kaldırıncaya Jax’ın kendisine baktığını gördü.

Neredeyse adamın zihninin içindeki düşünce sağanağını görebilecek gibiydi; Jackson çok gergin görünüyordu. Ama Vanessa ne kadar uğraşırsa uğraşsın kafasından geçen

düşüncelerin ne olduğunu kestiremedi. Acaba az önce olanlarla mı ilgililerdi? Yoksa Vanessa'yla alakalı bir şey miydi? Olumlu mu yoksa olumsuz muydu bu düşünceler? Kahretsin, Vanessa ne zaman bu kadar kuruntulu hale gelmişti?

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Vanessa.

Jax gözlerini kırptırdıktan sonra içini eriten bir şekilde gülümsedi. "Her şey mükemmel. Acıktın mı?"

"Kurt gibi."

"Güzel. Beğeneceğini düşündüğüm şeyler getirdim."

Jax onu, adeta kayalar düz ve kuruymuş, kucağında da bir tüy varmış gibi rahatlıkla taşıyordu. Böylesine iri bir adamın böyle zarafetle hareket etmesi hem fizik kurallarına aykırıydı, hem de Vanessa'nın şehvetinin artmasını sağlıyordu.

Örtülerine vardıklarında Jax onu yere bıraktı ve küçük soğutucuyu karıştırmaya başladı. Güneş ışıkları, adamın bronz teninde ve dövmesinin koyu renkli desenlerinde titreyordu. Dalgalar, kol kaslarının en ufak hareketiyle bile kıpırdanıyor gibi görünüyorlardı. Vanessa adamın kollarına bayılıyordu. Kendini hiçbir zaman Jackson kollarını ona doladığında olduğu kadar güvende ve korunaklı hissetmemişti.

Örtüde onun yanına oturup "Birdenbire yemekten başka bir şeye açlık duymaya başladım," dedi.

Jax ona bakmak için döndüğünde, dudakları bir tebesümle yukarı kalkmıştı. "Bahsettiğin şey tatlı menüsü bebeğim. O da normalde ana yemekten sonra gelir."

Vanessa bir an için dudağını ısırды ve sonra iş arkadaşlarından birinin ara sıra özel günlerde çocuklarıyla birlikte akşam yemeğinde tatlı yiyip televizyon izlediklerini anlattı-

ğını hatırladı. “Ama bu özel bir gün, öyle değil mi? Yani özel günlerde önce tatlı yiyebilmeliyiz.”

“Bilemiyorum,” dedi Jackson. “Kuralları fazlasıyla çiğ-nemek olur bence bu.”

Vanessa’nın ağzı açık kaldı; bir an sonra da Jax gülmeye başladı. Vanessa onun koluna vurarak karşılık verdi ve Jax telafi öpücüğü vermek için ona yanaştığında adamı itti. İki saniye sonra da kıkırdamaya başladı ve kendini Jax’in dudaklarının sihrine bırakıverdi.

Bir dakika sonra Jax her ikisini de doğrulttu ve gerçekten de tatlıya geçebileceklerini söyledi. Bu yüzden Jax, o muhteşem öpüşmelerini ileri götürmek yerine soğutucuya döndüğünde Vanessa’nın kafası karıştı.

Jax bir şişe ve iki plastik flüt kadehi havaya kaldırdı. “Susadın mı?”

“Aah, şampanya. Kesinlikle.”

Jax şişeyi çimenlerin üzerine koyup mantarını çıkardı ve ilk anki köpüklerin akmasını bekledi. Her ikisine de yarım kadeh doldurup birini Vanessa’ya uzattı, sonra da şişeyi soğutucunun kapağına koydu ve elinde küçük, beyaz bir kutuyla ona doğru döndü. Bakışları kenetlendiğinde bütün neşe yerini yoğun bir ciddiyete bırakmıştı. Bu, Jackson’da pek sık karşılaştığı bir şey değildi.

Jackson genellikle büyüleyici ve flört etmeyi seven biriydi. Vanessa, pek az kişinin onun ciddi tarafını nadiren gördüğünü düşünüyordu. Adam bu yanını, şakalarla ve pek iyi becerdiği oyuncu kişiliğiyle gizliyordu. Ama Jackson, geçmişleriyle ilgili konuşmalarında bu şakaların altında ne oldu-

ğunu Vanessa'ya göstermişti. Ve şimdi yine gösteriyordu... peki ama bu seferki sebep neydi?

"Şampanya ve hediye öyle mi?" diye sordu Vanessa bir kaşını kaldırarak. "Bakıyorum birileri oyunu üst kademeye taşıyor."

"Seninleyken oyun oynamıyorum Vanessa. Bunu bilmen benim için çok önemli."

Vanessa uzunca bir süre onu inceleyerek bunların altındaki anlamı onun karamel rengi gözlerinde ya da sert görünümü, kirli sakallı çenesinde bulabilmeyi umdu. Hiçbir şey anlayamasa da gördüğü şey adamın içtenliği idi. Bu ifadedeki dürüst ve saf bir şeyler Vanessa'ya Jax'in bir sonraki zaferi, puan tablosundaki bir başka çentik olmadığını anlatıyordu.

"Sana inanıyorum," diye yanıt verdi Vanessa yumuşak bir sesle.

Jackson gözle görülür biçimde rahatladı. "Açsana."

Vanessa kutunun kapağını kaldırıp çok güzel, gümüş bir kolye çıkardı. Zincirde iki parçalı bir kolye ucu vardı. Üstte, kare şeklinde, deniz yeşili cam bir boncuk sarkıyordu, onun altında da kurşun ve kalay karışımı bir...

"Yıldız balığı."

Vanessa sulu gözlerle ona gülümsedi. "Denizyıldızı."

Jax, gamzelerini ortaya çıkaran o parıltılı gülümsemesiyle ona baktı. "Neyse işte. Dur da takmana yardım edeyim."

Birkaç saniye içinde kolye boynundaydı ve denizyıldızının serin metali, göğsünün üzerinde ısınmaya başlamıştı. "Bayıldım Jackson. Çok teşekkür ederim."

“Rica ederim. İşte şimdi tatlıya geçebiliriz.” Jackson kadehini şişenin yanındaki soğutucunun üzerine bırakıp Vanessa’yı uzun uzun öptü. “Bikini çıkar, sonra da dirseklerine doğru yaslan. Bacakların düz ya da bükülü olabilir ama onları iyice açmanı istiyorum.”

“Hani biri görür diye endişeleniyordun?”

“Çok düşük bir ihtimal. Ayrıca şu an bir salon dolusu izleyici bile umurumda olmaz. Benim olanı alacağım. Hem de şimdi.”

Jax’in seks sırasında kullandığı buyurgan ton, Vanessa’yı hem şaşırtıyor, hem de bacaklarının arasına bir sıcaklık yayıyordu.

Birkaç gün öncesine kadar asıl fark etmediği şeyse kontrol ihtiyacının onu ne kadar yorduğu ve gerdiği idi. Yıllar boyu kendini bırakamamış olmaktan dolayı beyninin umutsuz bir şekilde ara vermeye, kendini bırakma şansına, başka birinin yönetimi devralabilmesine ve zayıflıklarından faydalanmaksızın kendisine gerekli olanı verebileceğine güvenmeye ihtiyacı vardı.

Jackson bunu ona sağlamıştı.

Jax, onunla ve bedeniyle öylesine uyum içindeydi ki. Daha Vanessa bile farkında değilken onun içten içe kontrolü bırakmak için yanıp tutuştuğunu anlamıştı. Onu nereye kadar zorlayabileceğini ve nerede durması gerektiğini biliyordu. Ve birlikte geçirdikleri birkaç günde, daha dominant rolüne büründüğünde kendini derhal bırakması için adeta bilinçaltını eğitmişti.

Vanessa kirkiklerinin ardından adama bakarak kendisine söyleneni yaptı.

Jax, Vanessa'nın kıvrak vücudundaki bikinisini bir arada tutan dört fiyongu çözüşünü ve asılı kalan parçaları kenara koyuşunu izledi. Vanessa, açık tenini yanmaktan korumak için bütün hafta boyunca bir ton güneş kremi kullanmış olmasına rağmen yine de böylesine açık bir ten için fazlasıyla güneşe maruz kalmış ve birkaç tane yeni çile kavuşmuştu. Jax bronzluk izlerinin seksi olabileceğini daha önce hiç düşünmemişti ama teni hafiften yanmış olmasına rağmen göğüslerinin ve cinsel organının üzerindeki üçgenin hâlâ süt beyazı olmasına bayıldı.

Vanessa, Jax'in söylediği gibi geriye eğilerek ön kollara yaslandı. Bacakları dizlerden bükülüydü ama yalnızca birkaç santim aralıktı. Jax ona gözlerini kısarak baktı. "Daha çok aç *wahine*. Seni ne kadar ıslattığımı görmek istiyorum."

Vanessa yavaşça bacaklarını yana açarken Jackson yutkunmamak için zor tuttu kendini. *Nefes al Jackson*.

Bunu unutulmaz kılmak istiyordu. Zaman içinde birlikte yaşadıkları diğer şeyler geçip gitse bile onunla sonsuza dek kalacak bir anı yaratmak istiyordu. Jax bunun egosundan kaynaklandığını söyleyebilirdi ama öyle olmadığını biliyordu. Bu, katıksız, basit bir korkuydu sadece. Onun da kendisi gibi hissetmemesinden duyduğu korku. Çekip gitmesinden ve Jax'in sadece bir anı olmasından duyduğu korku. Ama anılar zamanla solardı; onun yaşamında minicik bir yerinin bile olmaması düşüncesi Jackson'ı derinden sarstı.

Jackson bakışlarını ona kilitleyerek kadının bükülü bacaklarının arasında, örtüye uzandı. Kadının uyarılmasından yükselen sarhoş edici koku Jax'in ağzını sulandırdı.

Elleriyle onun poposunu kavradı. Vanessa dudağını ısırıldı.

Jax yüzünü bacak arasına yaklaştırıp öylece kaldı. Vanessa nefesini tuttu.

Jax'in dudakları kadının uyluğunun iç kısmındaki yumuşak tenle buluştu, ardından dişleriyle onu hafifçe ısırıldı.

Vanessa soluksuz kalarak kesik kesik nefesler almaya başladı; bu sırada yumruk yaptığı elleriyle de örtüyü sıkıyordu.

Jax normalde onu bekletir, yalvartırdı. Kadının cinsel organına hiç dokunmadan bile onu sıırıslıkam edip kıvrandırabilirdi. Kulağa her ne kadar zalimce gelse de bu aslında onun orgazmlarının çok daha şiddetli olmasını sağlıyordu.

Ama bu sefer bunu yapamayacaktı. Onu inletecek kadar gücü yoktu. Onun tadına bakması, onu içmesi gerekiyordu ve bunu hemen, şimdi yapmalıydı.

Jax kendini zayıf ve bencil hissederek istediği şeyi aldı.

Ağzı ıslak vajinasıyla buluştuğunda Vanessa haykırdı. Jax kendine bir ziyafet çekerken onun başını arkaya atışını, bedenini yay gibi büküşünü, açık renkli göğüslerini güneşe bir adakmışçasına gökyüzüne doğru uzatışını izledi.

Dünyadaki hiçbir şey bununla asla karşılaştırılmazdı. Bu kadının her şeyi eşsizdi ve bu durum da bir istisna değildi.

Dudaklarının keşfettiği nemli kıvrımlar adeta ipek gibi hissettiriyordu; Jax onu diliyle becerirken cinsel organının sıcaklığından ve dilini kenetleyişinden dolayı yanacağını düşündü.

"Ah Tanrım, Jax," dedi Vanessa sert bir şekilde soluğunu vererek. "Beni öldürüyorsun."

Hayır, henüz değil.

Jax hafifçe yukarıya kayıp klitorisini buldu. Dilinin ucuy-

la buna hafif darbeler attıktan sonra sertçe emdi, sonra da bu iki adımı, kadının kalçaları, gün ortasında yıldızları görmesini sağlayacak olan o nihai dokunuşu bekleyerek içgüdüsel bir şekilde sallanana dek tekrarladı.

Jax de ona bunu vermekten fazlasıyla memnun olacaktı.

Üç parmağını deliğe yavaşça soktu; Vanessa'nın bunları alabileceğini biliyordu ama yine de kadının başta ne kadar dar olduğunu da farkındaydı. Yavaşça ama emin bir şekilde ileri bastırınca organının duvarlarının bu istilayı buyur edencesine gerildiğini hissetti. Vanessa, parmaklarının tamamını içeri aldıktan sonra Jax onun kalçalarının ritmine uyum sağladı ve diliyle klitorisi üzerinde çalışmaya geri döndü.

Vanessa bacaklarının arasına uzanıp Jax'in saçlarını kavradı; kendisi orgazma doğru dörtlüye koşarken sanki bir eyerin boynuzunu kavramış gibi görünüyordu. Jax'in penisi, parmaklarının keyfini sürdüğü o sürtünmeyi arzulararak zonkladı.

Vanessa'nın solukları inlemelere ve şiddetli haykırırlara dönüştü ve sonunda bütün bedeni kasları gerilerek kıvrılırken havayı parçalayan bir çığlık attı; sonra da kendini serbest bırakırken tüm bedeni sarsıldı.

Vanessa kendine gelme fırsatını bulamadan Jax şortunu çıkarıp attı ve kadını nazikçe yere dümdüz yatırdı, kendisi de onun deliğine doğru konumlandı. Kadının bedeni Jax'in penisinin hassas başını öpünce Jax inleyerek aletini sonuna kadar soktu. Kadının bedeni yine yay gibi büküldü ama bu defa göğüsleri Jax'in göğsüne bastırıyordu; ardından Vanessa altında rahatladı.

"Vanessa bebeğim," dedi Jax sesi bir hırıltıdan farksız bir şekilde. "Gözlerini aç."

Uzun, kestane rengi kirpikler kırpışarak açılınca ıslak yosun rengi, şehvetle buğulanmış gözleri açığa çıkardı. Saçlarının bir kısmı güneşin altında kurduğundan parlak kırmızıdan, yoğun akajuya dek pek çok tona bürünmüştü. Vanes-
sa çok güzeldi, inanılmazdı ve...

“Sen benimsin. Burada ve bu anda. Sadece benim.”

Vanessa uzanıp parmaklarının ucuyla kaşlarına, bur-
nuna, elmacık kemiklerine, dudaklarına dokundu. Sonunda
avuçlarını Jax’ın yüzünün iki yanına yerleştirip kalbini gözle-
rinde taşıyan bakışlarla ona baktı ve şöyle fısıldadı: “Sadece
seninim.”

İki kelime. Altı hece. On üç harf.

Böylesine minik bir şeyin onun üzerinde böyle büyük bir
gücü olmamalıydı. İçine, dizlerinin üzerine çökme ya da Va-
nessa istese onun için dağlara tırmanma isteğini doldurma-
malıydı.

Ama öyleydi işte. Üstelik de böyle hissetmesi... doğru
geliyordu.

Jax onun önce dudaklarına, sonra da bedenine sahip
oldu. Onu mümkün olan en çok şekilde istiyordu. Onu işa-
retlemek, mühürlemek, ona sahip olmak istiyordu.

Sadece birkaç kez değil de sanki binlerce defadır se-
vişiyorlarmış gibi tek bir beden olarak hareket ediyorlardı.
Üstelik bu defa sadece fiziksel birleşmenin ötesinde bir bağ
kurmuşlardı. Onunla bu şekilde birlikte olmak daha farklı,
daha derin geliyordu. Ve daha pek çok şey...

Jax ön kolunun üzerinde doğrularak diğer elini kadının
bedeninde, göğüslerinde, yanlarında, kalçalarında gezdirdi.

Hızlıca poposunu sıkıp, uyluğunun dış kısmından dizine doğru indi ve dizinin altından tutup kaldırıncaya biraz daha içine girebildi.

Her ikisi de nefes almak istediklerinde öpüşmeyi bıraktılar. Vanessa'nın elleri Jax'ın sırtında, tırnakları tenindeydi. Jax dişlerini kadının boynunda gezdirdiğinde onun altında dalgalandığını hissetti.

Jax onun içine girip çıkmaya devam ederken her ikisi de elleri, dudakları, dilleri ve dişleriyle mümkün olan en fazla yeri keşfetmeye çalışıyorlardı. Bu sırada bir an Jax aklını kaçıracak, kendini toparlamak için mantıklı tek bir düşünce üretemeyecek durumdaydı. Hareketleri daha ateşli hale gelmiş, bedenlerinin birlikte hareketi daha şiddetli olmuştu. Onlar daha ne olduğunu bile anlamadan havaya uçmalarına sebep olacak, tamamlanmamış bir köprüye doğru hızla yol alan, kontrolden çıkmış bir trende gibiydiler.

Ama Jax bunu istemiyordu. Geçen her bir saniyenin farkında olmak, onun soluğunun her bir kesilişini duymak, yüzündeki her bir ifadeyi görmek istiyordu.

Kasıtlı olarak ritmini yavaşlattı ve Vanessa'ya bakmak için kafasını kaldırdı.

"Hayır," diye sızlandı Vanessa. "Daha hızlı. Gelmek üzereyim!"

"Biliyorum bebeğim. Birazdan geleceksin." Vanessa karşı çıkmak ya da belki de yalvarmak için ağzını açmıştı ki Jax onun lafını kesti. "Vanessa güven bana. Seninle sevişme izin ver."

Vanessa dudağının ortasını dişleriyle bir an çekiştirdi, sonra da başıyla onayladı.

Her ne kadar hızları yavaşlasa da yoğunluk azalmamıştı. Jax hâlâ hızlı bir şekilde aletini en dibe kadar sokuyordu. Vanessa'nın sıcaklığı ve her geri çekilişinde vajinasının aletini kavrayışı onu tekrar tekrar öldürüyordu. Bu Jax'in asla kurtulmak istemediği, en tatlı ölüm biçimiydi.

"Acayip mükemmel bir şeysin, bunu biliyorsun değil mi?"

Vanessa'nın gözlerine dolan yaşlar şakaklarından aşağı süzüldü. Jax'in ensesini kavradı, parmakları saçlarının arasına yayılıyordu. "Jackson, ben sanırım... Ah Tanrım, sanırım ben..."

"Şişşt. Artık konuşmak yok bebeğim." Vanessa'nın ne demeye çalıştığını gayet iyi biliyordu ve bunları işitmeye en az bir sonraki nefesi kadar ihtiyaç duysa da Vanessa'nın daha sonra, bunu o anın ateşiyle söylediğini itiraf etmesine dayanamazdı. O sözler ilk olarak seks sırasında asla söylenmemeliydi. Asla. "Tenimi teninde hisset. Beni içinde hisset. Bana nasıl mükemmel uyduğunu hisset. Sadece hisset, olur mu?"

Vanessa tekrar başıyla onayladığında birkaç damla daha yaş döküldü. Jax tekrar pozisyonunu ayarlayarak onu ağırlığıyla ezmek için biraz doğruldu. Aletini bir sonraki sokuşunda Vanessa'nın soluğu kesilince doğru noktayı bulduğunu fark etti. Yavaş ve sabit temposunu koruyarak tekrar soktu. Ve tekrar. Ve tekrar. Her seferinde onu o şelalenin kıyısına yaklaştırıyor, Jax'i de peşinden gitmeye yönlendiriyordu.

Bu gerginlik onu tüketirken Vanessa'nın gözleri kapanmaya başladı. "Gözlerini açık tut Vanessa. Beni izle. Seni orgazma ulaştırdığımda gözlerinin içine bakmak istiyorum. Sana kimin böyle hissettirdiğini fark etmeni izlemek istiyorum."

Vanessa ne karşı çıktı, ne itiraz etti. Sadece dediğini yaptı. Ve kadının, konfor alanından ne kadar uzaklaşmasına sebep olsa da bunu yapması, Jax'ın her ikisi için yarattığı mükemmel fırtınaya son damlayı eklemiş oldu.

Bu defa Vanessa'nın çığlığı boğazında takılı kaldı. Bedeni gerildi, gözleri iri iri açıldı, dudakları aralandı ama hiçbir ses çıkmadı. Kadın tam anlamıyla yaşayan, sessiz bir sanat eseri idi. Vajinasının aletini böyle sağlaması, onu çileden çıkarttı ve son bir itişle, penisini gidebileceği en derin yere kadar soktu; kadının içine boşalırken onu mühürlemiş oluyordu. Tıpkı onun da kalbini mühürlediği gibi.

Örtünün üzerinde bacakları birbirine dolanmış, Vanessa'nın sırtı onun göğsüne yaslanmış bir şekilde uzanırlarken Vanessa derin bir soluk verdi ve ona biraz daha sokuldu.

“Biliyor musun,” dedi gözleri hâlâ kapalı bir halde ve yüzünde tembel bir sırıtsıyla, “son birkaç gün harikaydı ama bugün...” Parlak yeşil gözleri onunkileri araştırarak kafasını çevirdi. “Bugün tam anlamıyla mükemmeldi. Bunun için çok teşekkür ederim.”

Jax başını eğerek kadının şişmiş dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu. “İnan bana, benim için bir zevkti.”

Jax ona sarılı kollarını daha da sıktı; az sonra bombayı patlattığında Vanessa'nın aralarına koyacağı mesafeyi yok etmek ister gibiydi.

Jax'ın yaşamında gergin olmasını gerektirecek pek çok durum gelişmişti. On sekiz yaşında, Lucie'nin yasal vasiliği-

ni almak için savaşmak üzere mahkemeye çıktığında bunu başarmaya hazırdı. Yirmi üç yaşında eşyalarını toplayıp tek başına dünyanın öteki ucuna giderken her şeye yeniden başlamaya kararlıydı. Kariyerindeki her profesyonel maçtan önce dövüşmeye aç olmuştu. Ama bu durumların hiçbirinde gergin hissetmeye izin vermemişti. İnsanın iradesiyle her güçlüğü aşabileceğine ve kişinin kendi kaderini kontrol edebileceğine inanırdı.

Vanessa'ya daha fazlasını istediğini –onunla gerçek bir şeyler yaşama şansını istediğini– söylemek de bunlardan hiç farklı değildi. Jax onu seviyordu. Kadını, ona olan hislerine ve kuralları yerine kalbinin sesini dinlemeye ikna etmek başarabileceğine emin olduğu bir zorluktu.

Önünde sadece tek bir engel vardı. Bu “başarı”yı alıp darmaduman etme potansiyeline sahip bir şey.

Söylediği yalan.

İşte gerginliği de bu yüzdendi. Yetişkin olduğu süre içinde bir ilişkiye girmektense bu ilişkiyi “Sonsuza dek” kaybetme korkusunu ilk defa yaşıyordu.

Son beş gündür ona gerçeği en az on defa itiraf etmiş olmalıydı. Başta, hem onu hem de kız kardeşini kızdırmaktan korkmuştu. Ama o ilk gece Vanessa'yı öptükten sonra onu kendinden uzaklaştırmaktan, o sıralar tarif bile edemediği bir şeyi kaybetmekten korkmuştu. Tek bildiği bu riski almak istemediği idi; hem şansı yaver giderse kadının kalbini kazanır, ona duyduğu hisler bu yalanı gölgelerdi.

Ve işte şimdi bunun zamanı gelmişti; Jax aslanın inine açılan kapıyı açarken bu umuda iki eliyle sıkı sıkı tutunmuş durumdaydı.

“Vanessa,” dedi sonunda boğazındaki yumruyu bastırarak. “Sana bir şeyden bahsetmek istiyorum ama bir şey demeden önce sözümü bitirmemi beklemeni istiyorum.”

“Demek araya girmek yok öyle mi? Benden çok fazla şey istiyorsun koca adam.”

Jax onun omzunu öptü. “Sana güvenim tam.”

Vanessa tamamen sırtüstü yatana dek kımıldandı ama yüzüne doğrudan vuran güneş yüzünden gözlerini kıstı ve bir elini gözlerine siper etti. Jax kadının üzerine gölge yapmak için dirseğinin üzerine doğruldu. Üstelik ona yukarıdan bakmak da bu işin artısıydı.

Kolunu indiren Vanessa dramatik bir tavırla iç geçirdi. “Kahramanım benim.”

Jax onun gülümsemesine karşılık verdi. Vanessa’nın tebessümü, olması gerektiği gibi rahat ve kaygısızdı. Jax kadını şu an olduğundan daha güzel görmemişti hiç. Vanessa’nın bedeninde, sakalının tahriş ettiği yerler pembe pembe parlıyordu, koyu pembe göğüs uçları Jax’in dudaklarının izlerini taşıyordu ve yarı kapalı gözlerinden ve tembel sırtışından tam bir hoşnutluk okunuyordu.

Ama en seksisi de kadının kalçasının önündeki ısırık iziydi. Jax kırmızı izin üzerinde parmağını gezdirince kadının bedeninden bir ürperti geçtiğini hissetti.

Benim.

“Teninde izlerimi görmeye bayılıyorum biliyor musun?”

Vanessa dudağının kenarını ısırıp başını hafifçe salladı. Jax onun çenesini yakalayıp dudağını serbest bıraktıktan sonra başparmağıyla bir iki kez okşadı. “Birkaç gün içinde

düğün olmasaydı herkesin görebileceği şekilde izler bırakırdım. Böylece insanlar bana ait olduğunu bilirlerdi.”

Jax, Vanessa gibi bir kadınla konuşurken böyle baskın ifadeler kullanmanın büyük bir risk olduğunu biliyordu. Kadının günlük yaşamında bağımsızlığıyla, yaşamının kontrolünü elinde tutmakla, kimseye, özellikle de bir erkeğe boyun eğmemekle gurur duyan biriydi. Ve Jax de onun bu özelliğine bayılıyordu. Onun bu yüreğine, dürtüsüne, inatçılığına... Bütün bunları inanılmaz derecede çekici buluyordu.

Ama onun, her zaman böyle davranmak zorunda olmadığı anlamasını da istiyordu. Bu tam anlamıyla onun karakteri değil, aynı zamanda kendini korumak için inşa ettiği bir şeydi. Vanessa, onunla birlikteyken gardını indirebilir, Jax'in kontrolü ele almasına izin verebilir, kendisiyle ilgilemeyeceğine, onun ihtiyaçlarını ve isteklerini bileceğine ve kendisine her zaman sadık olacağına güvenebilirdi.

“Ben asla kimseye ait olmadım,” dedi yumuşak bir tonda. “Hatta gerçek anlamda anneme bile.”

“Çünkü sana sahip çıkmaya degecek biriyle tanışmamışsın.”

“Peki ya sen?” Vanessa uzanıp elini onun yanağına koydu. “Sen buna değer misin?”

“Kesinlikle hayır,” dedi Jax ve onun parmaklarını yakalayıp avcunun içine ılık bir öpücük kondurdu. “Ama sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğime söz veriyorum. Ve kararları kim verirse versin sen her zaman önce geliyor olacaksın.”

Vanessa'nın yüzünde haylaz bir sırıtiş belirdi ve gözleri ışıldadı. “Son kısım çok hoşuma gitti.”

Jax, onun ne dediğini anlayarak sırtıttı. “Ben onu demek istemedim, ki sen de bunu gayet iyi biliyorsun ama, evet o konuda da geçerli. Aksi takdirde erkek olduğumu söyleyemem.”

“Benim erkeğim olamayacağın kesin,” dedi Vanessa gülererek.

Vanessa bunu söylememiştir –yani tam olarak– ama o kadar yaklaşmıştı ki Jax’ın kalbi yerinden oynadı. Kendine geldiğinde derin derin onun gözlerine baktı. Onun bunu söylediğini duymaya ihtiyacı vardı. En azından her şey mahvolmadan önce, bir kereliğine. “Ben senin miyim V?”

Jax, o derin, yeşil suların ardında dolanan düşünceleri görebiliyordu. Gözyaşları birikti ama Vanessa gözlerini kırptırdığında kenarlardan hiçbir şey dökülmedi ve dudaklarından yoğun bir iç geçiriş kaçırıldı. Jax’ın içi düğüm düğüm oldu ve bütün bedeni gerildi.

Jax korkarak en kötüsünü beklerken Vanessa, “Daha çok istediğim bir şey düşünemiyorum,” diye fısıldadı.

Asla böylesine tatlı sözler duyabileceğini ummamıştı. Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki göğüs kafesindeki titreşimlerini hissedebiliyordu. Tam bir şapşal gibi gülümseyerek onu nefesi kesilene dek öpmeye hazırlandı.

Vanessa elini kaldırarak onu durdurdu. “Ama...”

“Hayır,” dedi Jax emin bir şekilde. “Ama falan yok. Detayları, hesap kitabı falan sonra halledebiliriz. Önemli olan nasıl hissettiğimiz ve birlikte olmak istememiz.”

Ve seni seviyor olmam. Ama bunu ta iliklerine dek hissetmesine rağmen henüz yüksek sesle söyleyemezdi. Her şey çok hızlı gelişmişti. Az önce söyledikleri, her ikisi için de

çok büyük adımlardı. Sonunda aşklarını itiraf etme noktasına geldiklerinde bu muazzam olacaktı ve Jax o anın mükemmel olmasını istiyordu.

“Peki,” dedi Vanessa. “Ama falan yok... şimdilik.”

“Anlaştık.” Ve bunun ardından Jax onu nefesi kesilene dek öptü. Kolları ve bacakları birbirine dolandı, elleri birbirini okşuyor, dilleri dans ediyordu. Bu zaferden kaynaklı adrenalin damarlarında adeta tesirli bir ilaç gibi geziniyordu.

Jax bu hissi kaybetme ihtimalinden nefret ediyordu ama yine de konuşmanın son kısmının zamanı gelmişti. Az önce kazandığı her şeyi geri dönülemez biçimde parçalayacak olan o kısımın.

Geri çekilerek alnını onunkine dayadı. Vanessa’nın yüzünün bir kısmı, Jax’in üst kolunun içine dayalıydı; diğer kısmını da Jax boştaki eliyle kavramıştı. Kaslarının her bir lifi düğüm düğüm olarak gerildi; öyle ki adeta spor salonunda kum torbasıyla çalışmaktan dolayı yanıyor gibiydiler.

“Hey,” diye fısıldadı Vanessa. “Sorun nedir? Her yerin kaskatı kesildi. Üstelik de iyi anlamda değil.”

“Sana söylemem gereken bir şey daha var.”

“Denkleme Jilli’yi de dahil etmeyeceksin değil mi? Çünkü ne kadar seksi olursa olsun, söz konusu sen olduğunda gayet bencil olduğumu ve paylaşmayı reddettiğimi söylemeliyim.”

Jax, her ne kadar gerginlikten felç geçirme riski taşısa da sırtmayı becerdi. “Asla. Sen benim için fazlasıyla yeterlisin *pupule wahine*.”

“Bunun ne anlama geldiğini birilerine sormayı unutup duruyorum. sen söylemeyi düşünüyor musun acaba?”

“Belki bir gün. Harfiyen çevirisinde kelimelerin güzelliği mahvoluyor. Neden, sevmiyor musun?”

Vanessa omzunu silkti. “Kulağa güzel geliyor. Sırf bana söylemen de hoşuma gidiyor.” Kara kirpikler, yeşil gözlerin üzerinde kısıldılar. “Öyle değil mi?”

“Sadece sana söylüyorum.”

“O zaman bekleyebilirim. Ya da belki de yerli birilerine sormayı unutmam,” diye tamamladı sözünü şeytani bir sırıtışla. “Ee, bana söyleyeceğin şey nedir?”

Jax derin bir nefes alıp bırakırken gerginliğinden de kurtulmaya çalıştı ancak başarılı olamadı. “Havaalanındaki karşılaşmamızı hatırlıyor musun?”

“Nasıl unutabilirim?” dedi Vanessa alaycı bir şekilde.

“Oraya geldiğimde... Yani tam olarak ne bekliyordum bilmiyorum ama benden etkilenmeyen ve saçmalıklarımı yüzüme vuran ateşli bir İskoç’la karşılaşmayı beklemediğime eminim.”

“Beni hafife aldın. Bu senin ilk hatandı,” dedi Vanessa oldukça gerçekçi bir şekilde; bu sırada mağrur bir tavırla tek kaşını kaldırmıştı. Jax başında kadının kibrini seksi bulmuştu ve şimdi de aynı şeyi düşünüyordu.

“Haklısın. Ama bunun ardından çok daha büyük bir hata yaptım. Çünkü hiç senin gibi biriyle tanışmamıştım. Beni delicesine meraklandırmıştın ve çantanı geri alıp gitmeye kalkışınca kendimi kaybettim. İçimde, varlığından bile haberimin olmadığı bir şalter atmıştı sanki. Ve seninle zaman geçirmek istedim, hayır aslında buna *ihtiyacım* vardı.”

Jax gözlerini kısa bir süreliğine kapadı; tek istediği kadının içinde tekrar tekrar saklanarak her şeyi unutmakken kendisini

devam etmeye zorladı. Çünkü yalana dayalı bir şey, ister bir ay, ister on yıl sonra olsun, parçalanarak yok olmaya mecburdu.

“Beni başından attın V. Benimle vedalaştın ve düğünde görüşürüz dedin. Bu yüzden ben de...”

Vanessa’nın sırt çantasından kısa, tiz bir melodi yükseldi. Jax bunun, bir mesaj sesi olduğunu anladı. Vanessa telefonunu çantasının yan cebinden almak üzere uzandı ama Jax onun kolunu tuttu. “Boş ver. Sonra bakarsın.”

“Jax, ya Robért düğünle ilgili acil bir şey yazmışsa? Lucie ve Reid yarın burada olacak. Her şey halledilmiş olmazsa Lucie’nin panik atak geçireceğine emin olabilirsiniz. Hemen bakıyorum.”

Vanessa Jax’in dudaklarına sıkı bir öpücük kondurduktan sonra telefonunu almak üzere döndü. Jax derin bir soluk vererek elini saçlarında gezdirdi. Sanki iki dakikadır değil de iki saattir doğruyu söylemeye çalışıyor gibiydi. İtirafı boktan şeylerdi.

Vanessa soluğu kesilerek haykırdı: “Aman Tanrım!”

Sesi dehşetle doluydu; gözleri yaşlı bir şekilde telefon ekranına bakarken eliyle ağzını kapatmıştı. İnsanda böylesine bir tepki uyandıran hiçbir düğün problemi olamazdı.

“Ne oldu?”

“Kız kardeşim. Hastanede.” V’yi daha önce hiç böyle bir halde görmemişti. Sanki kendini kaybetmiş gibiydi. “Ciddi şekilde da-dayak yemiş.”

Beş dakikada eşyalarını toplayıp yarım saatte de dağdan aşağıya, sonunda Vanessa’nın telefonunun çektiği bir

yere ulaştılar. Yukarıda, şelalenin orada arama yapmak için yeterli sinyal yoktu ama neyse ki kız kardeşinden gelen mesajın sesini duyabilmişti.

Jackson, Mau Loa'ya dönmekle vakit kaybetmek yerine kız kardeşiyle konuşabilsin ve neler olduğunu öğrenebilsin diye kendi evinde beklemelerini önerdi.

Buraya ilk geldiklerinde Jackson arabayı cumbalı pencereleri olan küçük, beyaz bir kulübenin yanına park etmişti. Burası, ahşap dış cephele, yıpranmış kepenkleri olan eski bir kulübeydi ama tuhaf bir çekiciliği olduğu da kesindi. Vanessa buranın kime ait olduğunu sormamış, Jackson da bir şey söylememişti. Ama şimdi Jackson ön kapıyı açarken Vanessa buranın kime ait olduğunu gayet iyi anlamıştı. Adam ışıkları yakıp kapıyı onun arkasından kapadı.

Gök mavisi bir boyayla, lambri olduğu anlaşılan duvarlar boyanmıştı ve sahildeki kumlarla aynı renkte, yıpranmış bir Berberi halısı yeri kaplıyordu. Sol taraftaki mutfak ufaktı ama bir bekâr için işlevsel görünüyordu. Oturma odasında taba rengi koltuk takımı vardı, televizyonun önünde de rahat bir koltuk duruyordu. Kısa koridorun ilerisinde büyük ihtimalle yatak odası ve banyo gibi görünen iki oda daha vardı. Evde pek fazla dekor yoktu. Ne perdeler, ne de duvarda tablolar. Gerçi ailesinin fotoğrafları ve ödülleriyle dolu küçük bir raf ünitesi vardı.

Vanessa, Jackson'ın evinin nasıl olacağını umduğundan emin değildi ama böyle bir şey hayal etmemişti. Bir kafes dövüşçüsünün ne kadar kazandığına dair hiçbir fikri yoktu ama belli ki dövüşçüler para için değil, bu sporu sevdikle-

rinden dövüşüyorlardı. Zaten bir önemi de yoktu. Jackson Jeep’inde yaşasa bile Vanessa’nın umurunda olmazdı. Ama Jackson bir *şampiyonken* böyle yaşıyorsa, dövüşü bıraktığında ne olacaktı?

Kural 3: Asla geleceği istikrarsız bir adamı hayatına alma.

Kapayın çenenizi kurallar!

“Şey, pek gösterişli bir yer olmadığının farkındayım ama fazla bir şeye ihtiyaç duymuyorum.” Birkaç kıyafet parçasını toplamaya başladı ve Vanessa’nın yatak odası olduğunu düşündüğü odaya fırlattı. “Geleceğini bilseydim hizmetçiye izin vermezdim.”

Vanessa şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. “Hizmetçin mi var?”

Jackson’ın amber rengi gözleri yumuşadı. “Hayır, şaka yapmıştım bebeğim,” dedi onu kollarına alarak. “Üzgünüm, bunun zamanı değil. Sadece gerginliğini azaltmaya çalışıyordum.”

Vanessa ona sıkıca sarıldı, yüzünü adamın güçlü göğsüne bastırmıştı ve sanki bir can simidiymişçesine onun kendine has kokusunu içine çekiyordu.

“Bir daha arasana.”

Vanessa kafasını salladı ve elindeki sessiz telefona bakmak için geri çekildi. “Zaten bir sesli mesaj bıraktım ve birkaç tane de mesaj attım. Herhalde henüz arayacak durumda değil. Beklemek zorundayım.”

Vanessa kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti. Minik kız kardeşinin bir yerlerde bir hastanede tek başına, yaralı ve dayak yemiş bir halde olduğunu bilmek... içini parçalıyordu.

“Bayılacaksın, gel oturalım şöyle.”

Jackson kanepeye oturdu, sonra da Vanessa’yı yanına çekti ve bacaklarını kucağına koydu. Bir eliyle sırtını sıvazlarken, diğeriyle de nazik, güven verici bir şekilde bacağına dışını okşuyordu.

“Tek bir şey dilek hakkım olsa zamanda geriye dönüp Kat okulunu bitirene dek asla evden ayrılmamayı dilerdim. Sonra onu da yanımda götürürdüm.” Gözyaşları yanaklarını yaktı. “Tanrım, neden o zaman bunu düşünemedim ki?”

“Çünkü senin de o evden kurtulmaya ihtiyacın vardı. Geleceğin için bir şansı hak ediyordun Vanessa. Sen Kat’ın annesi değilsin. Onun için kendi hayatını askıya almak senin sorumluluğun değildi.”

Vanessa onunla göz göze gelmek için geri çekildi. “Neden değilmiş? Sen yaptın ama.”

Jackson kaşlarını çatı. “Ben ne yaptım?”

“Küçük kız kardeşin için hayatını askıya aldın. Sen doğru şeyi yaptın.”

“Bebğim bu aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun.”

Vanessa hızla kucağından çekilip ayağa kalktı. Damarlarından binlerce vatlık elektrik geçiyor, hücrelerini yakıp kül ediyor gibi hissediyordu.

“Saçmalık. Tabii ki de aynı şey. Hem de bak ne oldu,” dedi Vanessa sanki en yakın dostu orada dikiliyormuş gibi kapıyı işaret ederek. “Sen onu onunla hiç de ilgilenmeyecek insanlara terk etmediğin için Lucie gayet akli başında ve başarılı bir yetişkin oldu.”

“Vanessa,” diyerek parladı Jackson ve karşısına dikil-

di. “Kat’ın hayatı yüzünden kendini suçlamayı bırakmalısın. Lucie benim sayemde böyle biri olmadı. Onun başarılarından kendime pay çıkaramayacağım gibi hayatının hatasını yapıp Vegas’ta o pislikle evlenmesi yüzünden de kendimi suçlayamam.”

Vanessa kapıdan çıkıp gitmeyi denediyse de Jackson onu kolundan yakalayıp sıkıca tuttu. “Bırak beni Jackson. Anlamıyorsun ve sen işleri böyle batırmadığın için de asla anlamayacaksın.”

“Hayır, bırakmıyorum. Sırf sen rahatsız oluyorsun diye bu konudan böyle kaçmana izin vermeyeceğim. Hoşuna git-sin ya da gitmesin ama ben senin yanındayım.” Vanessa’nın kolunu bırakmaksızın diğer elini kaldırarak yüzünü tuttu. “Hayatında bir sürü insanın seni yüzüstü bıraktığını anlıyorum ama ben o insanlardan biri değilim.”

Boğucu bir duygu seli içini altüst etti. Korku, çaresizlik, öfke, pişmanlık... Bu duygular döne döne genişleyerek bütün gözeneklerinden dışarı taşıp etrafındaki herkesi etkisi altına almakla tehdit ediyordu. Ama Jackson’ın açık renk gözlerinin ruhunun derinliklerine işlemesine izin verdiğinde birbirilerine karşı duydukları sadakat, inanç ve güven hisleri diğerlerini bastırarak, zihninin gerisinde bir mırıltıya dönüşmelerini sağladı.

Tebessüm etmek istediye de gözyaşları dökülmeye devam ettiğinden bunu beceremedi. “Onun için gerçekten korkuyorum.”

“Biliyorum bebeğim. Gel buraya.”

Vanessa, Jax’in kendisini bir kez daha güven veren bir bi-

çimde kucaklamasına izin verdi. Adamın düzenli kalp atışlarını dinlemek kendisinininkileri de düzene soktu; sanki kendi kalbi onunkiyle uyumsuz olmaya dayanamıyor gibiydi. Kat için hâlâ delicesine endişeleniyor olsa da Vanessa o anda Jackson'ın kollarından başka bir yerde olmayı istemediğini biliyordu.

“Acıktın mı?”

Vanessa kafasını iki yana salladı. “İstesem bile yiyemem.”

“O zaman Kat'in aramasını kanepede bekleyelim. Ben de omuzlarındaki gerginliğin birazını atmaya çalışayım.”

Jax, başının tepesini öperek onu tekrar kanepeye doğru çekti; bu defa onu bacaklarının arasına sırtı kendisine bakacak şekilde oturttu. Yan oturan Vanessa dizlerini göğsüne çekerek başını öne eğdi ve Jax bluzunun altından sırtındaki kulunçlara masaj yaparken rahatlamaya çalıştı.

Bu şekilde saatlerce kalmış gibiydiler ama sadece on dakika sonra telefonu çaldı ve ekranda kız kardeşinin numarası vardı. Vanessa kanepeden fırlayarak yeşil butona bastı ve cep telefonunu kulağına dayadı.

“Kat! Neredesin? Ne oldu?”

“Nessie, sakın ol yoksa kalp krizi geçireceksin. O zaman *ikimiz* de hastanelik oluruz.”

Vanessa'nın minik kız kardeşinin cılız ve hırıltılı sesi neredeyse tanınmaz haldeydi. Vanessa'nın ürpertiyle diken diken olan tüyleri hemen ardından hissettiği öfkenin ateşiyle yok oldu.

“Bana neler olduğunu anlatıp yakında ölecek olan bundan sorumlu pisliği nerede bulacağımı söyledığın zaman sakinleşirim ancak,” dedi çenesini sıkarak.

Kat telefonun öteki ucunda iç geçirdi; şüphesiz ki Vanessa'nın sakinleşmek gibi bir niyeti olmadığını kabullenmişti. "Ben iyiyim Nessie. Sadece biraz dayak yedim." Yoğun bir sessizlik oldu ve ardından Kat, "Bu defa," diye mırıldandı.

"'Bu defa' da ne demek? Tanrı aşkına Kat, neler olduğunu hemen dökülmezsen seni bulana dek ülkedeki bütün detektifleri tutarım, sonra da seni kaçırıp kendi iyiliğin için hapis tutarım."

"Senin korumana ihtiyacım yok Ness," diye terslendi Kat.

"Gerçekten mi? Peki o zaman *hastanede* ne halt ediyorsun?"

Bir iç geçiriş daha. "Bu özel bir durum. Lenny yanlış tiplere borçlandı. Parayı ödeyemeyince de..." Vanessa adeta kız kardeşinin titrediğini duyabiliyordu. "Onun içine biraz Tanrı korkusu yerleştirmek istediklerini söylediler. Eve geldiğinde beni öyle bulsun diye de biraz hırpaladılar."

"Aman Tanrım." Vanessa tekrar kanepeye çöktü. Jackson'ın sırtını sıvazladığını tam olarak idrak edemese de vücudundaki gerginliğin bir kısmı azalmıştı ve kalbi de artık delicesine çarp-mıyordu. "Lenny'nin onlara ne kadar borcu var?"

Sessizlik.

"Kat! Ne kadar?"

"Yirmi bin dolar."

"Aman..."

"Üzgünüm Nessie, çok fazla olduğunun farkındayım ve bunu senden istemek beni gerçekten öldürüyor. Bunu biliyorsun. Ama başka ne yapacağımı bilmiyorum. Parayı bulmazsa Lenny'yi öldüreceklerini, ödeme olarak da beni alacaklarını söylediler."

Kat'in sözleri her geçen saniyeyle birlikte gittikçe daha az anlaşılır olmaya başladı; sonunda da sadece hıçkırıkları duyulabilir hale geldi. Vanessa'nın kalbi iki parçaya ayrılmıştı. O da kız kardeşiyle birlikte hıçkırarak ağlamak istiyordu ama derin bir nefes alıp abla sesini takındı.

"Pekâlâ Kitty Kat, sakın ol. Şimdi beni dinle." Sesi, küçüklüklerinde Vanessa'nın Kat'in kendisini dinlemesini istediği zamanlardaki gibi yumuşak ama kendinden emindi. "Derin nefesler almanı istiyorum. İşte böyle, sakın ol. Her şey yoluna girecek. Ben halledeceğim, söz veriyorum."

Kat'in titrek nefeslerini burun çekişler izledi, sonra da sessizlik oldu.

"Güzel. Parayı ne zaman almaya gelecekler?"

"İki gün sonra."

"İki gün sonra mı? Şu gangster takımını hiçbir zaman anlayamadım. Şu an paran yoksa iki lanet olasıca günde nasıl sihirli bir şekilde elinde olacağını düşünüyorlar ki?" Elini başına koydu ve dalgın dalgın şakağını ovdu. "Tamam, bir düşüneyim. Birikim hesabımda biraz param var ama geri kalanını bireysel emeklilik hesabımdan çekmem gerekecek. Bunu işleme koymak bile birkaç gün alır. Kaparo versek iyi niyetli olduğumuza inanırlar mı acaba? Ne diyorum ben ya? Adamlar suçlu; iyi niyetin anlamını bile bilmezler ki."

"Yarın parayı alacağını söyle."

Vanessa kanepede hızla dönüp Jackson'a baktı. "Ne dedin sen?"

"Beni duydun. Söyle hadi."

"Jax," dedi Vanessa, "iki bin dolar olarak duymuş olablirsin ama..."

“Cep telefonuyla konuşuyorsun V. Odadaymışsınız kadar net duyuluyor her şey. Yirmi bin papele ihtiyacı olduğunu biliyorum.”

Vanessa elinden geldiğince dikkat çekmemeye çalışarak odada göz gezdirirken sevdiği adamın aslında görüldüğü kadar sefil olmadığına dair işaretler aradı.

“Öyle görünmediğini biliyorum,” dedi Jax sırtarak “ama gayet iyi kazanıyorum. Güven bana, o parayı verebilirim.”

“Borç olarak,” diye karşı çıktı Vanessa. “Parayı faiziyle birlikte ödemek üzere borç olarak kabul ederim ancak.”

“Bu konuda daha sonra tartışırız. Şimdi ona yakınlar da para transferi kabul eden bir yer bulmasını söyle. Ya da hayır, hayır. Bak aklıma ne geldi?” Jax, sanki kendisine meydan okunmuş da bir dövüşe hazırlanıyormuş gibi gözlerini kıstı ve çenesini sıktı. “Nerede olduğunu öğren. Erkek arkadaşının işleri yine batırmadığından emin olmak için biz oraya gideceğiz. Böylece borcun hiçbir problem çıkmadan ödemesini sağlamış oluruz.”

Vanessa’nın kalbi, adeta normal boyutundan on kat daha genişledi. Kalbinin her an göğüs kafesini iterek dışarı çıkmasını bekliyordu çünkü karşısındaki adama karşı büyük bir aşkla doluydu. Vanessa onu sertçe öptü ve sessizce, sadece dudaklarını oynatarak *teşekkürler* dedikten sonra kız kardeşiyle konuşmaya devam ederek Jax’in planını uygulamak için bütün bilgileri aldı.

Yanlış anlaşılmalara ortadan kaldırmak için detayların üzerinden birkaç defa geçildi ve Kat’e onu sevdiğini ve yakında görüşeceklerini söyledikten sonra Vanessa telefonu kapayıp tekrardan Jackson’ın göğsüne gömüldü.

Jackson kollarını ona dolayıp yanağını kafasına dayadı. “Cep numarası sende varsa neden onunla konuşamıyorsun ki?”

“İçinde sadece benim numaramın kayıtlı olduğu bir cep telefonu o. Lenny’nin ondan haberi yok. Kat sürekli benim yardımımı reddettiğinden acil bir durum olduğunda ona ulaşabilmem ya da yeni bir şehre taşındığında bana haber vermek için bir tek bundan ödün verdi. İstedğim kadar sık kullanmıyor ama hiç yoktan iyidir. Kullanmadığında Lenny öğrenmesin diye kapalı duruyor.”

Dudaklarında belirmeye çalışan tebessüm başarıya ulaşamadı. “Bazen arayıp sesli mesaj bırakıyorum. Ya ona günümün nasıl geçtiğini anlatıyorum ya da onu düşündüğümü ve özlediğimi söylüyorum.”

“Eminim çok hoşuna gidiyordur.”

“Bilmiyorum,” dedi dalgın dalgın. “Hiç cevap vermedi.”

“Gayet inatçı ve de gururlu birine benziyor. Tanıdığım birini hatırlatıyor bana.”

Jackson’ın bu söylediği ve boynuna kondurduğu öpücük, yüzünde içten bir gülümseme belirmesini sağladı. Böylesine karanlık anlarda bile Jackson’ın bunu başarması, Vanessa üzerindeki etkisine büyük bir kanıttı. Üstelik bu durum Vanessa’nın paniklemesine bile sebep olmuyordu. Görünüşe göre gerçekten de mucizeler mümkündü.

Jackson kanepeden kalkıp telefonunu aldı ve Vanessa’ya Mau Loa’daki seyahat acentesini arayıp uçak biletlerini ayırtacağını söyledi. O bunu yaparken Vanessa da buzdolabından bir şişe su alıp kanepeye yerleşti ve kafasını arkaya atarak soğuk suyu içti.

“Evet, Honolulu’dan Nashville’e... Bir sonraki uçuş... Biri benim adıma, diğeri de Bayan MacGregor adına.”

Vanessa hızla kafasını çevirdi. *Bayan MacGregor mı?*

“Hayır, yarın geliyorlar. Onları asıl bungalova yerleştirin, diğeri de Bayan MacGregor için tutmaya devam edin... Harika. Eşyalarımızı almak için birazdan orada oluruz. *Mahalo.*”

Jackson telefonu kapayıp ona baktı. “Hazır mısın? Bir sonraki uçak birkaç saate kalkıyor.”

İçinden bir ses Vanessa’ya, hiçbir şey sormamasını, boş vermesini söyledi. Olanlar düşünöldüğünde bu çok ufak bir ayrıntıydı. Ama mesleği gereğince böyle alakasız görünen detayların bazen suçlu ve suçsuz arasındaki farkı belirlediğini biliyordu.

“Jackson, Mau Loa’daki kadın neden benim gerçek ismini biliyor?”

Jackson başını göğsüne düşürerek birkaç kez eliyle kafasını kaşıdıktan sonra tekrar onunla göz göze geldi. “Kat’in mesajından önce sana bunu söylemeye çalışıyordum.”

“Mau Loa’ya gerçek kimliğimi mi söyledin?”

“Öyle sayılmaz.” Jackson kalçalarını kısa mutfak tezgâhına dayayıp sanki onu ayakta tutan tek şey buymuş gibi kenarlarını sıkıca kavradı. “Aslında Mau Loa başından beri senin kim olduğunu biliyordu.”

“Anlamadım.”

“İlk tanıştığımızda aklımı başımdan aldığını anlatmaya çalışıyordum sana. Merak ve şehvet daha önce hiç dene-

yimlemediğim, son derece etkili bir kombinasyonmuş. Sen tanıdığım kimseye benzemiyorsun ve düğüne kadar beni görmeye hiç niyetin olmadığını söylediğinde... Benimle fazlaca vakit geçirmen için o an aklıma gelen ilk şeyi söyledim.”

Vanessa titremeye başladı; zihninin algıladığı şeye bedeninin verdiği tepkiydi bu. Yine de buna inanmak istemiyordu. “Lucie olarak giriş yapmam gerekmiyordu yani, öyle değil mi...” Bunu bir soru cümlesi tonuyla sormamıştı. Cevabını zaten bildiğin şey bir soru sayılmazdı.

“Hayır,” dedi Jackson. “Gerekmiyordu.”

“Bu durumda senin de Reid olarak falan giriş yapman gerekmiyordu.”

“Hayır. O hafta senin Lucie’nin yerine geçeceğini biliyorlardı.”

“Bu yalan ne kadar derinlere iniyor Jackson? Bana Mau Loa’nın yüksek güvenlikli, seçkin bir tatil yeri olduğuna ve çok katı politikaları bulunduğu dair bir sürü palavra attın. Ama eminim daha fazlası da vardır,” dedi kollarını göğsünde kavuşturarak. “Her zaman olur çünkü.”

“Konukların birden çok kimlik göstermeleri konusunda söylediklerim doğrudu ve senden önce de kimse bir başkasının rezervasyonunu kullanmamıştı.”

Vanessa bunu duyunca burnundan soluyarak güldü. “Yalan söylemeni anladık ama lütfen zekâma hareket etme artık Maris. Reid MMA dünyasında önemli bir tip olabilir ama bir Donald Trump ya da Brad Pitt falan değil. Seçkin bir tatil yeri –ki Mau Loa’nın böyle olduğunda inat ediyorsun– onun gibi biri için en katı politikalarından birini çığnemez.”

“Haklısın,” dedi Jackson ona anlamlı bir şekilde bakarak. “Tabii mekânın sahiplerinden birinin arkadaşı değilse.”

“Kimmiş...” Gerçek bir anda kafasına dank ederken Vanessa’nın sesi azalarak kesildi. Adamın gerçekte kim olduğunu ilk defa görmesini sağlayan X-ışını gözlüklerle ona bakıyormuşçasına gözlerini kıstı.

Jackson, seçiren çenesi dışında başka bir yanıt vermedi, ki bu da oldukça yeterliydi.

Jackson Mau Loa’nın sahibi miydi? Bu hiç mantıklı gelmiyordu. Köhne bir kulübede, bir Jeep ve bir sörf tahtasıyla yaşıyordu. Vanessa, adamın bahsettiği kadar kazancının olması bir yana, herhangi değerli bir şeyi olduğuna dair bile hiçbir kanıta rastlamamıştı.

“Ben sessiz ortaklardan biriyim V. Mekânın yarısına bile sahip değilim. Ama sakatlandığım ve daha fazla dövüşmeyeceğim takdirde rahat bir emeklilik yaşamamı sağlamaya yetecek kadar kazancım var. Ayrıca gerektiği takdirde kız kardeşim ve onun dostu için kuralları çiğnememe de izin veren bir ortaklık.”

“Vay canına.” Vanessa karşısındaki tahta kaplamanın çentiklerine bakarak ihanetin o tanıdık hissinin içine bir virüs gibi yayılmasını izledi. “Bütün hafta boyunca senin ve Tanrı bilir kaç otel çalışanının arkamdan nasıl güldüğünüzü tahmin bile edemiyorum.”

“Vanessa, hiç düşündüğün gibi değil. Oraya ortak olduğumu kimse bilmiyor. Ve dürüst olmam gerekirse...”

“Şimdi de dürüst olmak istiyorsun öyle mi?” diye homurdandı Vanessa.

“Seni içki içmek için bara götürdüğümde gerçeği anlatmayı planlıyordum ama yapamadım bir türlü. Bana kızmandan ve bir daha bana yüz vermemenden korktum.”

“Muhtemelen de haklı çıkardın.”

“Gördün mü bak? O yüzden de...”

“Fark etmez ki. Bana *yalan* söyledin Jackson. Üstelik bir defa değil, her gün, her saniye. Daha da kötüsü, bu konuda nasıl hissettiğimi öğrendikten sonra bana da *yalan* söyledin,” diye bağırdı. “Erkeklerin bir kızı yatağa atmak için çılgınca şeyler yaptıklarını duymuştum ama sen bunların en kötüsünü yaptın.”

“Hiç öyle bir niyetim...”

“Bana masal anlatma! Bahanenin ne kadar zavallıca olduğuna bir baksana. Benimle zaman geçirmemeye dayanamadığın için kendin olmak ve gözüme girmeye çalışmak yerine durumu kendi lehine manipüle ettin.”

Kız kardeşinin mesajını aldığı anda başına saplanan hafif ağrı şimdi bir bıçak gibi canını acıtıyordu, bunu geçirmek için parmaklarını şakaklarına bastırdı. Burnundan derin nefesler alarak başında delicesine dönen binlerce düşünceyi düzene sokmaya çalıştı... ve şok edici bir farkındalık yaşadı.

“Aman Tanrım,” dedi kısık bir sesle ve ellerini indirip Jackson’a baktı. “Senin için bütün kurallarımı çiğnedim.” *Yalan söyleme, kontrolü elden bırakma, sinirlendiğinde yumruklarını kullanan bir adamla birlikte olma, istikrarlı bir mali geliri olmadığını düşündüğüm bir adamla birlikte olma, onunla üç günden daha fazla görüşmeyi kabul etme. Üstelik birden fazla kez işle ilgili sorumluluklarımı da ihmal ettim.*

Ve bir de tabii ki en büyüğü var öyle değil mi? “Bütün. Hep-sini. Buradan çıkmam gerek.” Kanepeden hızla fırladı ama kapıya giderken Jackson onu durdurdu.

“V...”

Jackson iri cüssesinin hakkını verircesine Vanessa’nın kolunu yakalayıp konuşmanın bittiğine karar verene dek onun gitmesine engel olmak istedi. Ama Vanessa bu defa buna izin vermeyecekti.

“Kolumu bırak Jackson yoksa Tanrı şahidimdir ki o lanet gözlerini oyarım.”

Jax, içgüdüleri onun bu emriyle savaşıırken çenesini sıkı ve burun delikleri genişledi. Ama bir an sonra kolunu bıraktı.

“Taksi çağırıp gelmesini dışarıda bekleyeceğim. Eğer bu kapıdan dışarı adımını dahi atarsan öyle bir çığlık atarım ki Oahu’nun yarısı buraya toplanır, anladın mı?”

“Ne yapacaksın?”

“Eşyalarımı toplayıp Nashville’e yalnız ve senin paran olmadan gideceğim. Şu noktada verdiğim hizmetlerin bir karşılığıymış gibi gelir,” dedi boğuk bir sesle ve gözyaşlarının bir süre daha dökülmemesi için adeta içinden onlara yalvardı. “Ayrıca asla aile işine bulaşmamak gerektiğini de öğrenmiş oldum.”

Jackson irkilerek geri çekildi; yüzünde, beklenmedik bir anda bel altına tekme yemiş gibi bir şaşkınlık ve acı ifadesi vardı. Ama Vanessa bundan etkilenmeyi reddederek gitmek üzere döndü. Bu kadardı; işi bitmişti. Söylenecek başka bir şey kalmamıştı.

Ama yine de...

Vanessa camın yansımada onun gözleriyle buluştu. Sesi titriyordu. “1. Kuralımı çiğnememe sebep olan tek ki-şiydin.”

“Bana o kuralı hiç söylemedin sanırım,” dedi Jackson güç duyulan, hırıltılı bir sesle.

Arkasını dönüp bakınca, lanet olsun ki hareketin etki-siyle sıcak gözyaşları yanaklarına döküldü. Boğazındaki acı veren yumruyu bastırarak ruhsuzca gülümsedi ve “Haklısın, söylemedim,” dedi.

Sinekliğin metal çerçevesine çarpışının çıkardığı ses, gece göğünde yankılandı; bu adeta, mükemmel geçen gün-lerinin ve ilişkilerinin geleceğine dair Vanessa’nın ufacık umudunun ölüm çanı gibiydi.

“Ne demek çıkışını yaptı?” dedi Vanessa ısrarla; havaa-lanındaki güvenlik sırasında beklerken en iyi savcı ses tonu-nu kullanıyordu. “Bir beyin sarsıntısı geçirmişti. Gözlem için onu orada tutmanız gerekmiyor muydu?”

“Üzgünüm hanımefendi ama size başka bir şey söy-leyemeyeceğim,” dedi gece vardiyasındaki sinirli hemşire. “Daha fazla tedaviyi kabul etmedi ve yarım saat önce hasta-neden ayrıldı.”

Önündeki sıra yirmi beş santim kadar ilerlemişti. Va-nessa el valizinin omzundaki sapını düzelterip öne doğru bir adım attı ve bavulunu da yanına çekti. “Peki tek başına mı gitti yoksa yanında biri var mıydı? Diğer hemşirelere sorar mısınız? Belki bana bir mesaj bırakmıştır.”

Arka planda genç bir delikanlının kendisine bir şeyler söylediğini fark etti ama ona dikkat verecek durumda değildi. Bu ahmak hemşireye inanacaksa eğer Kat, lanet olasıca bir iz bile bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

“Hanımefendi tekrar söylüyorum, size yardımcı olmak isterdim...”

“Anlamıyorsunuz,” diye ısrar etti Vanessa. “Onu görmek için bir uçağa binip oraya gelmek üzereyim. Onun için hastaneye geleceğimi biliyor. Yani ne demeye hastaneden ayrılırsın ki? Bu hiç mantıklı değil!”

Delikanlı yine bir şey dedi. Vanessa da yine onu duymazdan geldi. “Konuşabileceğim başka biri var mı? Beyin sarsıntısı geçirmiş ve dayak yemiş bir kadının *lanet olasıca* hastaneden ayrılmasına izin veren hemşireyle görüşebilir miyim mesela?”

“Hey, hanımefendi!”

Vanessa gözlerinde delici bakışlarla kafasını çevirip sörfçü çocuğa baktı. “Ne var!”

Oğlan irkilerek geri çekildi ama sonra Vanessa’nın, önündeki adamla arasında açılan üç metrelik mesafeyi işaret etti. “Lütfen ilerler misiniz?”

Vanessa tam valizini alıp hemşireyi haşlamaya devam etmek üzereydi ki telefondaki, karşı taraf hiç konuşmadığında bile duyulan o boşluk sesinin artık gelmediğini fark etti. Telefonu kulağından çekip ekrana baktığında aramanın sonlanmış olduğunu gördü. Havaalanından telefon gayet iyi çektiğinden, hemşireyle de sabit hattan konuştuğundan, hemşire telefonu suratına kapamak için bu fırsatı değerlendirmiş olmalıydı.

Arkasındaki insanlara bir özür mırıldanarak iple çevrili dönerek ilerleyen sıradan geri yürüdü ve trans halinde havaalanından çıkarak sonunda taş bir banka oturdu.

Korku ve endişe, Vanessa'nın göğsünü bir mengene gibi sıkınca güçlkle nefes almaya başladı. Kat neden hasta-neden ayrılındı ki? Acaba o gangsterler gelip biraz daha mı tehdit etmişlerdi? Vanessa bunun mümkün olduğunu düşündü ama yine de nahoş birtakım tipler para bulmanız için size belli bir süre tanıdıklarında birkaç saat sonra gelip bunu tekrar etmezlerdi.

Yani Kat, Vanessa'nın para getirmek üzere yolda olduğunu bilmesine rağmen ya kendi başına oradan gitmişti... ya da Lenny gelip onu yine kaçmaları gerektiği konusunda ikna etmişti.

Lanet olasıca Lenny. Ellerini öyle sıkı bir yumruk yapmıştı ki muhtemelen daha sonra avuçlarında hilal biçiminde morluklar olacaktı. Vanessa o ezikle karşı karşıya gelecek olursa kasıklarına öyle bir tekme atacaktı ki herif kendi si-kiyle boğulacaktı.

"Taksi ister misiniz *nani wahine*?"

Vanessa kafasını kaldırıncı görevli üniformasıyla yaşlı bir adamın, nazik, kahverengi gözleriyle kendisine gülümse-diğini gördü. "Pardon neydi o söylediginiz?"

"*Nani wahine*. Güzel kadın demektir."

"Kadın," dedi Vanessa. "Peki o zaman *pupule wahine* ne demek oluyor?"

Adam gülünce, bu minik hareketle bile koca göbeğini aşağı yukarı oynadı. "*Pupule wahine* deli kadın demektir."

Deli kadın. Jax'in ona taktığı bu kulağa hoş gelen lakap bir... *hakaret* miydi yani? Ne kadar da cuk oturuyordu öyle değil mi? Gözlerinden yeniden yaşlar akmaya başladı ve kısa, histerik bir kahkaha attıktan sonra eliyle ağzını kapadı.

Adam onun yanına oturup sanki ürkütmek istemiyor-muşçasına yumuşak bir sesle konuştu. "Bana pek deli görünmüyorsun *ku'uipo*. Sadece yorgun görünüyorsun. Seni almaya gelen biri var mı?"

Vanessa dalgın bir biçimde boynundaki denizyıldızına dokundu. Hayır, hiçbir zaman onun için gelen biri olmamıştı. Kafasını iki yana salladı.

"O zaman seni taksiye bindireyim. Böylece gideceğin yere varıp biraz dinlenirsin, olur mu?"

Dinlenmek mi? Değmeyen bir adam için kalbi kanarken ve kız kardeşi yaralı bir şekilde Tanrı bilir nereye kaçmaktayken mi dinlenecekti? Şu noktada dinlenmek boş bir hayaldi ama yine de başıyla onayladı. Bütün gece Honolulu havaalanının dışında oturamazdı.

Sürücüyü Mau Loa'dan en uzaktaki otele gitmesini söyledikten on beş dakika sonra bir otele kayıt yaptırdı ve resepsiyondaki adama, kimse izini bulamasın diye bilgisayarda ismini değiştirmesi için elli dolar tutuşturdu. Ne olur, ne olmazdı.

Vanessa odasını bulup içeri girdikten sonra ağır kapı çarparak kapanınca ve bu ses tablosuz duvarlarda yankılanınca yüreği ağzına geldi. Klimanın uğultusu sessizliğin içinde adeta sağır edici yoğunluktaydı; klimadan çıkan hava, pejmürde perdeleri dalgalandırıyor. Bu perdelerin üstünde ne olsa beğenirdiniz? "Denizyıldızları."

Vanessa boğazındaki yumruyu bastırıp çantalarını bıraktı ve perdelerle uyumlu, kaşındıran yatak örtüsüyle kaplı yatağın üzerine oturdu.

“Mau Loa’dan amma da uzaklaşmışım,” diye homurdandı.

Vanessa ayak parmaklarıyla ittirerek ayakkabılarını çıkardı, bir yastığa sarıldı ve yan tarafına doğru kıvrılarak yattı. Midesi bütün gece düğümlenmiş bir halde olmaktan dolayı ağrıyordu; göz kapakları zımpara gibiydi ve kalbinin attığı yerde fiziksel bir ağrı vardı. Göğüs kafesindeki yavaş ve düzenli vuruş, kalbinin gerçek anlamda kırılmış olması savını çürütüyordu.

Mantığı ona kalbinin, Oahu’ya geldiği ilk günkü kadar sağlıklı olduğunu söylese de yanağının altındaki, soluk deniz-yıldızlarını ıslatan gözyaşları bambaşka bir şey söylemekteydi.

6. Gün: Cuma

Jackson Mau Loa'nın lobisinden lüks havuz alanına doğru hızla ilerledi. Her zamanki gibi güzel bir Hawaii gününde, öğlen saati yeni geçmişti. Toz mavi gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu; güneş, bembeyaz kumsalları ısıtıyor, turkuaz rengi dalgalar mükemmel bir ritimle yükselip alçalıyorlardı. Ama Jax bunların hiçbirini fark etmedi.

Bütün bir gece boyunca kulübesini arşınlamış, bir içeri bir dışarı dolanıp durmuştu. Uyumak üzere yatağa uzanmış ama durmaksızın bir sağa bir sola dönmüş, sanki rahatsızlığının sebebi delicesine suçluluk duyması değilmiş de onlarmış gibi yastıkları yumruklamış ve çarşafı düzeltip durmuştu.

Vanessa'nın gitmesine asla izin vermemeliydi. En azından yalnız başınayken. Ve de o haldeyken. Kadının gözlerindeki kırgınlık ve yanaklarındaki yaşlar Jax'in kalbine adeta bir bıçak gibi saplanmıştı. Birkaç dakika boyunca hareket etmek bir yana, nefes dahi alamamıştı. Sonunda bu durumdan çıkıp toparlandığında kendiyse epeyce cebelleşmişti; bir yandan içgüdüsel bir şekilde onun peşinden gitmek istemişti, öte yandan da Vanessa'nın yalnız kalma ihtiyacına saygı göstermesi gerektiğini biliyordu.

Kapı kolunu en az beş altı defa tutup bıraktıktan sonra bir taksinin yanaşarak onu alıp götürüşünü izledi bir kez daha. Ama bu sefer onu kendisine bir şans daha vermesi için kandıramayacaktı. Bu dersi zor yoldan öğrenmişti. Daha en başından bildiği ama fazla korkakça davrandığı bir dersti bu ve sonunda da bu noktaya gelmiş, annesi ve kız kardeşinden sonra sevdiği tek kadını üzmüştü.

Sandaletleri ılık kumlara gömülüyordu. Gözlerini kırıştırdı ve tek bir adımını bile hatırlamıyor olmasına rağmen konukların arasından başarılı bir şekilde ilerlemeyi başardığını gördü. İdam mahkûmlarının cezalarını çekmeye giderken böyle hissedip hissetmediklerini düşündü. Çünkü varış noktasına ulaştığında ve Lucie'ye gideceğini söylediğinde muhtemelen kız kardeşi onu öldürecekti. O öldürmese bile Reid öldürecekti. Jax içinden, buna razı gelmiş bir şekilde omuz silkti; ölmesini istemelerinin bir önemi yoktu ve söyleyecekleri hiçbir şey kararını değiştiremeyecekti. Bu yüzden de yürümeye devam etti.

Sadece bir şansa daha ihtiyacım var. Ama gerçekten de acaba bunu hak ediyor muydu? Zorla gittiği spor salonunda bütün sabah boyunca kafasını kurcalayan soru işte buydu. Kum torbalarını yumruklamak ve bayılana dek koşu bandında koşmak onu epey rahatlatmıştı.

Sonunda başından beri yapacağını bildiği kararı vermişti. Vanessa'yı bulup kız kardeşine yardım ederken yanında olmak için Nashville'e gidecek ve o gangsterlere para teslimatı işini halledecekti. Sadece bunun için çok geç kalmamış olmayı umuyordu.

“Maris!”

Jax, sahildeki Moana Bar’dan gelen tanıdık sese doğru döndü. Yönünü değiştirerek en yakın dostunu erkeklere özgü, üç saniyeden daha uzun sürmeyecek şekilde, sırtına pat pat vurarak kucakladı.

“Göbek kısmında biraz yumuşaklık görüyorum Andrews. Emeklilik mi yaradı yoksa kız kardeşim mi seni pamuk şekere döndürdü böyle?”

“Zırvalayıp durma,” dedi Reid kollarını göğsünde çapraz yaparak. “Hâlâ mükemmel bir fiziğim var. Ayrıca her ikimiz de gayet iyi biliyoruz ki sana bir sağ kroşe attım mı kışının üstüne düşüverirsin.”

Jax alay edercesine güldü. “Onu bir kez denemiştin ve yanlış hatırlamıyorsam ben de seni uçan kol kilidine almıştım.” Jax arkadaşına şeytani bir şekilde sırıtarak eski bir yara tuz bastı. “Küçük bir kız gibi pes etmiştin.”

Reid gözlerini kıstı ve parmağını Jax’e doğrulttu. “O sadece *bir defa* oldu ve de şansın yaver gitmişti.”

Jax elini şöyle bir savurdu ve her ikisi de gülerek bara döndüler. “Neden Lucie’nin yanında değil de buradasın?”

“Sorumluluk sahibi bir müstakbel koca olarak Lucie’nin her yerde gördüğü o mavi içeceklerden almak için geldim. Söylediğine bakılırsa bu içki tatilini resmi olarak başlatacakmış.”

Jax, Reid’in arkasındaki gök mavisi sulara dalarak Vanessa’nın da aynı şeyi istediği günü hatırlayıp iç geçirdi.

“Ne bu halin dostum? Bok gibi görünüyorsun.”

Bakışlarını tekrar arkadaşına çeviren Jax, “Neden seni görmek istedim ki acaba ben?” dedi.

“Dalga geçmeyi bırak Jax. Vanessa’yla aranızda ne geçti?”

Jax o anda neredeyse Reid’in üzerine atladı. “Onunla konuştun mu? Ne dedi?”

“Hey, hey!” Reid, Jax’in göğsüne bir elini koyup kendinden uzaklaştıran dek itti. “Hiçbir şey bilmiyorum dostum. Ben buraya gelmeden önce Lu’yu aradı. Ama Vanessa şu an Mau Loa’da olması gerekirken burada değil ve sen de acayip gerginsin. Dolayısıyla belli ki aranızda bir şeyler geçmiş.”

Jax bara yaslanıp kendine bira ısmarladı ve gıcırdayan dişleriyle ezmek için kavanozdan bir tane kokteyl pipeti aldı. Ne kız kardeşine ne de en yakın arkadaşına V ile işleri fena halde batırdığını itiraf etmek istiyordu. Bunu kendine bile itiraf etmek yeterince zordu.

“Lanet olsun.” Reid derin bir soluk verip bara yaslandı. “Becerdin onu değil mi?”

Jax, ince, kırmızı pipeti Reid’in suratına doğrulttu. “Kapa çeneni Andrews; neden bahsettiğini bilmiyorsun.”

“Bok bilmiyorum.” Reid’in sesi alçaldıysa da kışkırtıcı bir ton kazandı. “Senden dostum olarak –Lucie’nin abisi olarak– bu hafta her şeyin düzgün gitmesini sağlamanı rica ettim ama sen baş nedimeyi kaçırmamak için aletine bile sahip çıkamadın.”

Yaslandığı bardan doğrulan Jax dönüp doğrudan arkadaşının karşısına dikildi. İki arkadaş, etraflarındaki diğer herkese tepeden baksalar dahi birbirleriyle göz göze gelebiliyorlardı ve her ikisinin de gözlerinden ateş çıkıyordu.

“Seni uyarıyorum Andrews. Durumu bilmiyorsun...”

“Kız etrafta çıplak bile dolaşıysa umurumda değil. Kendine becereceğin başka birini bulman gerekirdi.”

Jax hırlayarak Reid'in pahalı, polo yaka tişörtüne yapıştı ve onu hızla ters çevirip yakındaki palmiye ağacının gövdesine çarptı. Reid, Jax'in bileklerini kavradıysa da ondan kurtulmaya çalışmadı. "Onun hakkında bir daha bu şekilde konuşacak olursan düğünden önce ağzında bir tane bile sağlam dişin kalmayacak."

"Jackson Thomas Maris! Ne yapıyorsun sen?"

Jax, Reid'e kısık gözlerle ters ters bakmaya devam etti ve onlara doğru gelen kadına dönmedi. "Sadece nişanlına selam veriyordum Lucie." Sonunda Reid'i bırakarak minik kız kardeşine döndü. "Hoş geldin ufaklık. Zayıflamışsın. Bu soytarı seni aç mı bırakıyor?"

Lucie ellerini kalçalarına koydu. "Bütün hafta yemek yemedim çok bilmiş. Ayrıca sakın bana 'hoş geldin ufaklık' falan deme. Neler..." Lucie bir anda kaşlarını çatı. "Tanrım, berbat görünüyorsun."

Gömleğindeki kırıksıklıkları düzelten Reid, Lucie'nin yanına geçip kolunu kızın omuzlarına attı. "Ben de öyle söyledim sevgilim."

Jax sert sert baktı. "Siktir git Andrews."

"Yeter artık," diye emretti Lucie. Sesi sert çıksa da o koca, gri renkli gözleri yumuşamıştı. Jax bir anda bütün savunmasının çöktüğünü hissetti. Bu, yalnızca kız kardeşinin becerebildiği bir şeydi. Lucie iç geçirerek, "Buraya gel seni pislik," dedi.

Küçük kız kardeşine kocaman sarıldığında göğsündeki sıkışıklığın bir kısmı azaldı. Kardeşinin beline dolanan kolları onu sakinleştirerek her an paramparça etmekle tehdit eden

o sürekli endişe halinde uzaklaştırarak bir süreliğine huzura kavuşturdu.

“Seni görmek çok güzel,” dedi kardeşini başının tepesinden öperek. “Ayrıca her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun.”

Lucie onun gözlerinin içine bakmak için geriye eğilerek şöyle dedi: “Tabii tabii. Beni böyle tatlı sözlerle kandıramazsın. Neler olduğunu bilmek istiyorum.”

“Ben tahmin edebiliyorum,” diye araya girdi Reid. “Sevgili Jax’imiz en yakın arkadaşına âşık olmuş ve bunu mahvedecek bir şey yapmış.”

Jax adama bir tepki göstermek, hatta o pis sırtışı silmek için suratına bir yumruk indirmek istedi. Ama bu ona ancak bir anlık bir tatmin sağladı ve kız kardeşi de, damat düğün fotoğraflarında mor gözle yer alacağından ona son derece sinirlenirdi.

Lucie onay beklercesine ona baktı. “Jackson?”

Kızı bırakan Jackson bir adım geriledi ve yüzünü kaşındı. O sabah duştan sonra tıraş olmaya zahmet etmemişti, bu yüzden de her zamanki kirli sakalı artık iyice uzamaya başlamıştı. Birkaç gün daha tıraş olmazsa oduncu kıyafetleri modeli olarak iş bulabilecekti.

Jax boğazını temizleyip Reid’in küstah suratına şöyle bir baktıktan sonra kız kardeşinin meraklı bakışlarıyla buluştu. “Evet, böyle de özetlenebilir aslında.” Lucie’nin yüzüne yavaş yavaş bir gülümseme yayıldı. *Ah, kahretsin.* “Ufaklık lütfen civıtma, tamam mı?”

“Ne oldu ki?” diye sordu Lucie masum bir şekilde. “İnsan abisinin sonunda âşık olmasına sevinemez mi yani? Üstelik de *en yakın* arkadaşına.”

“Yani senin yerinde olsam fazla heyecanlanmazdım. Vanessa benimle birlikte olmayı bırak, beni görmek bile istemiyor. Ama ister kabul etsin, ister etmesin bugün Nashville’ye gidiyorum. O yüzden de benimle karşılaşmak zorunda kalacak.” Sonra Reid’in, Lucie’nin V ile telefonda konuştuğunu söylediğini hatırladı. “Benim telefonlarımı açmıyor. Onu arayıp ben oraya gidene kadar hiçbir şey yapmamasını söyle. Onun o haydutlarla konuşmasını istemiyorum ve Kat’in erkek arkadaşına da kesinlikle güvenmiyorum...”

“Jackson!”

Lucie’nin kendisine bağırıldığını duyunca kızın birkaç kez araya girmeye çalıştığını anladı. “Ne oldu?”

“Vanessa, Nashville’de değil. Hâlâ adada.”

Vanessa gitmediği için hissettiği rahatlama ve neden gitmediğiyle ilgili duyduğu endişe bedeninin zıt istikametlerinden içine hücum etti ve göğsünün ortasında bir yerlerde çarpıştılar. “Bana nerede olduğunu söyle.”

Kız kardeşinin bakışları hüzünlendi. “Söyleyemem.”

Jackson ona doğru bir adım atıp sesini bir hırıltı gibi duyulacak kadar alçalttı. Reid, nişanlısının önüne doğru geçme ihtiyacı duyduğuna göre Jackson oldukça tehditkâr görünüyor olmalıydı. Sanki Jax kardeşine elini kaldırmış gibi. Herif iyice Tarzanlık taslar olmuştu. Vanessa yüzünden kendini kaybedecek durumda olmasaydı Reid’in bu koruma içgüdüüne saygı duyabilirdi. “Lucie, ben oyun oynamıyorum. Onun nerede olduğunu bilmek istiyorum.”

Lucie, Reid’in önüne geçerken ona “*Geri bas Cujo*” başkısını attı; eskiden Jax aşırı korumacı davrandığında ona da

böyle bakardı. Ve Jax'ın yıllarca önce yaptığı gibi Reid de buna boyun eğdi. Birazcık. "Sana söyleyemem çünkü ben de bilmiyorum. Ona neden otel değiştirdiğini sorunca da bana Kat'ten bahsetti ve beni, kendi dramından uzak tutmak istediğini söyledi."

Bu tam da onun söyleyeceği türden bir şeydi. İşte bu onun V'siydi. Her zaman bir şekilde sevdiklerini korumaya çalışıyordu. "Kız kardeşine yardım etmek için Nashville'e gitmesi gerekiyordu."

"Evet, biliyorum." Lucie, uzun, kahverengi saç tutamını kulağının arkasına savurdu ve ona ne kadar anlatması gerektiğini düşünürcesine baktı. "Dün gece uçağa binmeden önce Kat'ın hastaneden çıktığını öğrenmiş. Bu sabah da Kat'ten, Nessie'yi kendi problemlerine bulaştırmak istemediğini söyleyen bir mesaj almış."

Jax tiksintiyle homurdandı. "Yani erkek arkadaşı Lenny, kendi ölüm marşını duymaktan korktuğu için yaptığının bedelini ödemektense yine kaçmaları gerektiğine ikna etmiş onu."

Lucie başıyla onayladı. "Aynen öyle. Geçmişe bakarak tahminde bulunmak gerekirse de Kat yine aylarca ulaşılmaz olacak. Nessie'nin alışkın olmadığı bir şey değil bu. Düzelecek; sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var."

"Hiç de değil," diye gürledi Jackson. Buna hiç de ihtiyacı yoktu. Kendi başına kalırsa her zaman yaptığı şeyi yapacak, hissetmeyecek duruma gelinceye dek acısını ve suçluluk duygusunu gömecekti. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, bir şekilde yeterli olmadığını hissedecekti. Ve bu da saçmalığın daniskasıydı. Vanessa fazlasıyla yeterli biriydi. Jackson için her şey demekti ve bunu ona da söylemesi, göstermesi gerekiyordu.

Ama bunu yapabilmesi için saklanmayı bırakması gerekiyordu.

Vanessa bu hayatta kim olduğunu saklamayan bir adamı hak ediyordu. Bunun getireceği ün ve sorumluluklarla uğraşmamak için seçkin bir tatil köyünün ortağı değilmiş gibi davranan bir dövüşçüyü değil. Kız kardeşini kaybedeceği korkusuyla gerçek kimliğini gizleyen bir abiyi ise hiç değil.

“Lucie,” dedi kulak tırmalayan bir sesle. “Seninle konuşmam gerek.” En yakın dostuna bir bakış atınca Reid de ona anlayışlı bir şekilde başını salladı. “Yalnız.”

Lucie yüzünde hafif bir tebessümle elini uzattı. “Hadi abi,” dedi. “Gidip biraz yürüyelim.”

Lucie’nin özel bungalovu tatil köyünün Pasifik’in kristal maviliğindeki sularına bakan sınırında yer alıyordu. Jackson verandaya açılan ahşap basamaklarda oturmuştu; ön kolları dizlerindeydi ve bir eliyle öteki bileğini tutmuştu. Gözleri kapalı bir şekilde tuzlu deniz suyuyla dolu havayı ciğerlerine çekti ve ardından nefeslerini, kıyıya vuran dalgalara göre ayarladı.

Lucie konuşmaları için onu buraya oturttuğunda Jackson mümkün olan en kötü tepkiye hazırlamıştı kendini. Kız kardeşinin onu terk edeceğine gerçekten inandığından değil ama Lucie’nin verebileceğinden fazlasını umut edip hayal kırıklığına uğramamak için.

Şimdiyse onun şefkat, anlayış ve sevgi dışında herhangi bir şekilde tepki vereceğini düşündüğü için kendinden utanıyordu. Lucie gerçekten de bir taneydi. Ebeveynlerinin

ölümünden sonra evlatlık edinme belgelerini bulduğunu ona anlattığında Lucie'nin bu bilgiyi her zamanki gibi sessizce idrak etmeye çalışacağını sanmıştı. Kardeşinin bir an bile düşünmemesi onu şaşırtmış, üstüne üstlük ağzından ilk çıkanlar da onu tamamen sarsmıştı.

“Sana bu konuda yalan söyleyemeyeceğim. Bu, bana söylemeni beklediğim en son şeydi. Ama Jackson,” dedi Lucie açık gri gözleriyle ona bakarak, “kimden doğduğunun benim için hiçbir önemi yok. Bu seni benden daha az Maris kılmıyor. Ayrıca da benim abim olduğun gerçeğini de kesinlikle değiştirmiyor.”

On beş yıldan uzun süredir bu sırrı sakladığı gerçeği üzerine hücum etti ve Jackson yüzeye akın eden gözyaşlarını durdurmak için hiçbir şey yapamadı. Lucie kollarını onun boynuna doladı ve ufak tefek cüssesinin elverdiği ölçüde onu iyice sıktı. Jackson, o şekilde ne kadar kaldıklarını bilmiyordu ama sonunda ayrıldıklarında tekrar kendini kontrol altına almış durumdaydı.

Sonraki bir saat boyunca Jackson'ın Hawaii'ye asıl taşınma sebebinden, anne ve babasının ona gerçeği söylememe sebeplerini nasıl kabullendiğine kadar her şeyi konuştular. Bu konuda biraz fikir yürüttülerse de sonunda her ikisi de şuna karar verdiler: Bu, muhtemelen ebeveynlerinin sonsuza dek saklamak istedikleri bir bilgi değildi. Çocuklarından bu kadar erken ayrılacaklarını tahmin edememişlerdi. Bunu Jackson'a daha erken söylememiş olmaları pek de akıllıca değildi ama muhtemelen kendilerine göre sebepleri vardı.

Her şekilde Lucie haklıydı. Jackson'ın DNA'sının farklılığı onun yine de bir Maris olmadığı anlamına gelmiyordu.

Jackson'ın arkasındaki kapı açıldı ve çarparak kapandıktan hemen sonra Lucie ona soğuk bir bira uzattı. "Al bakalım."

"Teşekkürler ufaklık." Jackson birasından birkaç yudum alarak, serin sıvının hâlâ boğazını sıkı gerginliği yumuşatmasına izin verdi.

"Şimdi," dedi Lucie birkaç basamak inip karşısına geçerek. "Sahilde yürüyüş yaparak bacaklarımızı esnetmeye, bu sırada da Ness'le aranızda neler geçtiğini bana anlatmaya ne dersin?"

Jax kızın göğsünde kavuşturduğu kollarını ve kaküllerinin ayırımına doğru kaldırdığı tek kaşını inceledi. "Tartışmaya açık olmayan bir teklif mi bu?"

"Aynen."

Jackson iç geçirerek basamaklardan kalktı ve kardeşinin peşinden sahile doğru ilerledi. "Ne kadarını bilmek istiyorsun?"

"En baştan başlayabilirsin. Sıkılınca sana söylerim."

Jackson'ın bira şişesine değen dudaklarında bir gülümseme belirdi ve bütün hikâyeyi anlatmaya başlamadan önce güç verici, koca bir yudum aldı. Suyun kenarında yürürlerken Lucie onu dikkatle dinledi; ılık sular zaman zaman çıplak ayaklarına değiyordu. Jackson ona Mau Loa'nın ortaklarından olduğunu söylediğinde Lucie duraksamadı bile ve bir sakatlık yüzünden kariyerinin son bulması riskine karşı geleceğini güvence altına aldığı için onunla gurur duyduğunu söyledi. Bir sakatlık riskinin Lucie'nin aklının bir köşesinde olduğunu düşündü; ne de olsa Lucie bir fizyoterapistti. Hastalarının çoğu, Reid de dahil olmak üzere yaralanmış sporculardı. Ya da daha doğrusu Reid de eskiden onun hastalarından biriydi. Reid ar-

tık dövüşü bıraktığına göre muhtemelen fizik tedaviye ihtiyacı yoktu; tabii eğer seks sırasında rol yaparak...

İğrenç! İşte en yakın dostunun kız kardeşiyle takılması-
nın en kötü yanlarından biri de buydu. Reid'in bütün fante-
zilerinin, masum, minik kız kardeşiyle gerçekleştiği düşün-
cesi işin tadını epeyce kaçırıyordu.

Jackson'ın ona yan yan baktığını görünce, "Ne oldu?"
diye sordu Lucie.

Tabii, tabii. Bunu hayatta ona söyleyemezdi. "Hiç."

Lucie omzunu silkip boş verdi. "Peki ona gerçeği söyle-
diğinde Vanessa ne dedi?"

"Ne demesi gerekiyorsa onu. Benim dünyanın en ya-
lancı insanı olduğumu ve sırf... ona yaklaşmak için bu duru-
mu kullandığımı falan. Ve haklı da."

"Evet ama sonuçta ilk adımı atan sen değilsin, öyle de-
ğil mi?" Lucie onun birasını alıp bir yudum içti ve geri verdi.
"Yani, teknik olarak kaçamak teklifinde bulunan o olmuş."

"Fark etmez Lucie. Onun bu teklifini tetikleyen durumu
ben yarattım. İsteddiği herhangi biriyle kaçamak yaşamakta
özgür olabilirdi. Ama bütün hafta benimle nişanlı rolü yap-
maya mecbur kaldığından beni seçti."

Lucie adım atarken ayaklarına baktı; elleri cebindeydi
ve alt dudağını dişliyordu. Jax onun, bütün bunları kafasında
evirip çevirdiğini biliyordu. Kızın, söylemeye degecek, par-
lak bir fikir bulmadan bir şey demeveceğini biliyordu.

"Bir numaralı kuralını çiğnemesine sebep olan tek kişi
olduğumu söyledikten sonra çekip gitti." Jax, kendinden
nefret edercesine kafasını iki yana salladı. "Onun peşinden
gitmeliydim."

Lucie bir anda durup Jackson'ın kolunu yakaladı. Jax meraklı bakışlarla ona döndü.

“Neden peşinden gitmedin?”

“Gözlerimin oyulmasını istememem dışında mı yani?”

Lucie kaşlarını çatarak hiç komik olmadığını söyledi.

“Çünkü bu durumdan faydalanma niyetinde olmam bir şey değiştirmiyor. İşin gerçeği aslında faydalandım. Tatil köyüyle bağlantım hakkında dürüst olmalıydım ama yapmadım. Vanessa kendini kullanılmış hissetti ve bunun için onu suçlamam. Benden nefret etmek için her türlü hakka sahip.”

“Bence *nefret* biraz fazla iddialı bir ifade Jax. Özellikle de sana âşık olduğunu söyledikten sonra.”

“Neden bahsediyorsun sen? Böyle bir şey söylemedi ki.”

“Evet, söylemiş,” diye karşı çıktı Lucie. “Bir numaralı kuralını çiğnemiş olması işte.”

Jackson'ın kalbi bir anda duruverdi. Ciğerleri her türlü havayı reddetti.

Lucie'nin yüzüne bir anlayış çöktü. “Ah, Jackson. Sana birinci kuralın ne olduğunu söylemedi, değil mi?” Jackson kafasını bir kez sağa sola salladı. Lucie bir adım atıp elini onun göğsüne koydu. Jackson, kontrolünü yitirmemek için bütün gücünü kullanıyordu. “Birinci kuralı ‘Asla âşık olma’ ve bu güne kadar da onun hiç âşık olmadığını biliyorum. Seni seviyor Jackson. Ne yapacaksın şimdi?”

Bu bilgi Jackson'ın içini korku ve umutla doldurdu. Ve de kararlılıkla. “Onu bulana dek bu adanın her bir köşesini arayacağım. Sonra da onun karşısına dikilip özrümü kabul etmesini ve bize bir şans vermesini sağlayacağım.”

“Karşısına dikilme kısmından pek emin değilim ama karışmak bana düşmez. Reid bana bir sürü çikolata alana kadar onunla konuşmamıştım.”

“Umarım ben de o kadar ucuz kurtulurum.” Jackson kız kardeşini alnından öptü. “Ben kaçtım. Teşekkürler ufaklık. Daha sonra düğün yemeğinde görüşürüz. Umarım kolumda muhteşem bir kızıl da olur.”

Jeep’ine doğru koşturan Jackson, Vanessa’yı bulup işleri düzeltmek için plan yapmaya başlamıştı.

7. Gün: Cumartesi

Vanessa taksiden inip Mau Loa'nın ana kapısından içeri girerken kendisini en kötü dostlar tarihindeki en kötünün de kötüsü gibi hissediyordu. Dün gece Lucie'yi arayıp düğün yemeğine gelemeyeceğini söylemişti çünkü Jackson'ı görmeye dayanamazdı. Jackson'ın kendisiyle konuşmaya çalışacağını biliyordu ve bir olay çıkarmadan ondan kaçmanın bir yolunu bulamayacağından emindi.

Hatta dün öğleden sonra, otelde ondan kıl payı kurtulmuştu. Resepsiyonda, üçüncü vardiyada çalışan çocuk, kendisinden önce çalışan kızın bir adamın arayarak Vanessa MacGregor adından bir kadını sorduğundan bahsetmişti ona; arayan kişi, bunun yanı sıra bir sürü başka takma ismi de sormuştu. Vanessa, tamamen alakasız bir isim kullandığı için çok şanslıydı, yoksa Jackson onu bulmuş olacaktı.

Yani planı, mümkün olan en son dakikada gelmek, düğünü atlatmak ve tören sırasında Fritz, Eric ve Kyle'la deli gibi içerek sarhoş olmaktı. Buna Jax'ten Kaçma Operasyonu (Hem de Ne Olursa Olsun; Çünkü Bütün Kararlılığımı Yok Etme Gücüne Sahip, Kalbimi Paramparça Etmesinden Bahsetmiyorum Bile) adını vermişti.

Pekâlâ, başlık biraz uzun olabilirdi ama gayet tutarlıydı.

Resepsiyondan geçerken Jillian'ın orada olmadığını gördü. Mutlu, sürekli gülümseyen, egzotik bir güzelliğe sahip Jillian. Vanessa, onun, ilişkilerinde nevrotik biri olmadığına bahse girebilirdi. Muhtemelen erkekleri o müşterileri memnun eden tebessümüyle büyülüyor, hiçbir şeyi mesele etmeden, kualsızca yaşıyordu.

Vanessa koridorda sağa dönüp balo salonu ve gelin odasının olduğu kanada doğru ilerledi. Avuçları nemlendi ve kalbi, göğüs kafesinde kesik kesik ve kuvvetli bir ritimle atmaya başladı. Bir sonraki koridorda Jax'le çarpışmamak için dua ediyordu. Son yirmi adım, on adım, beş adım... derin bir nefes alıp tuttu ve köşeyi döndü...

İç i sızladı. Jax yoktu.

Bir dakika, bir dakika; içinin sızlamaması gerekiyordu. Neşelenmeli, hatta zevkten dört köşe olmalıydı. *Aptal kalp, çabuk kendine gel.* Sol taraftaki damat odasının kapısını çalıp Jackson'ı çağırmak gibi gerçekten aptalca bir şey yapmadan önce gelin süitinin kapısını açıp içeri girdi ve sanki cehennem zebanileri peşindeymiş gibi kapıya yaslandı.

"Nessie!"

Vanessa odanın arka tarafındaki tuvalet masasının aynasından, yüzüne nemlendirici süren Lucie'yle göz göze geldi. Arkadaşının yüzündeki şaşkınlık yerini neşeye bırakırken koyu renk saçlı dostu, minderli bankta hızla dönüp ona doğru atıldı. Vanessa da ona doğru ilerledi ve uzunca bir süre birbirlerine sarıldılar.

"Lucie çok özür dilerim."

Lucie geri çekilip Vanessa'nın omuzlarını tuttu. "Sus lütfen. Öbür dilemene gerek yok. Önemli olan şu an burada olman."

"Hoş geldin *Vanessa*."

Vanessa, Lucie'nin arkasında oldukça sert bir şekilde kendisine bakan Robért'i gördü; adam bembeyaz giyinmişti, bir kolunda dosyasını tutuyor, diğer elinin iki parmağı arasında da kalem çeviriyordu. Vanessa ancak o an oyunlarının ortaya çıktığını fark etti. Kendi sorunlarıyla öylesine meşguldü ki Robért'e oynadıkları oyunu tamamen unutmuştu.

"Ah, burada ne arıyorsun? Gelemeyeceğini sanıyordum." *Aynen öyle. Asıl meseleyle yüzleşmekten kaçın. Sen bu konuda çok iyisin.*

"Ha o mu?" Robért ilgisizce elini salladı. "Görünüşe göre müşterilerim nikâh tazelemekten vazgeçip boşanmaya karar vermişler. Böylece arkadaşım da benim yerime o işle ilgilenebildi. Dügün yemeğine gelip de tamamen bambaşka bir gelin ve damatla karşılaştığımda yaşadığım şaşkınlığı bir düşün."

Vanessa bir elini alnına koydu. Ya hissettiği sıcaklığın ateşten kaynaklandığını kontrol etmek ya da geleceğinden emin olduğu baş ağrısına kendisini hazırlamak için yapmıştı bunu. "Ah Tanrım, Robért çok pardon. Seni kandırmayı hiç istememiştim ve..."

Robért'in yüzünde koca bir tebessüm belirdi. "Tatlım, lütfen, Cybil'in kişilikleri kadar çok kişinin yerine bile geçmiş olmanız umurumda değil. Yine de müşterilerimin yüzde doksanı yerine sizin gibi tiplerle çalışmayı tercih ederim. Jackson benimle çoktan konuştu ve bütün sorumluluğu üzerine aldı. Şimdi gel bakayım buraya."

Vanessa rahatlamış bir şekilde geleneksel kucaklaşmaları için onun kollarına adım attı. Sonra “hadi hazırlanalım”-lar havada uçtu ve herkes kendi tuvalet masasına doğru koştu. Günbatımındaki seremoniye kadar sadece bir saatleri vardı.

Kapı çalınca Vanessa’nın yüreği ağzına geldi ama sonra, “İçeri geliyorum!” diye bir kadın sesi duyulunca rahatladı.

Jilli, arkasında tekerlekli bir valizi çekerek içeri girdi; kadının üzerinde sade, beyaz bir askılı elbise ve yüzünde de her daim mevcut olan o Ayın Elemanı tebessümü vardı. “*Hui* herkese!”

Lucie ve Robért onu sırasıyla, “Selam Jilli,” ve “*Hui* tatlım,” diyerek karşıladı; Vanessa ise, “Burada ne arıyorsun?” deyiverdi.

Gerçekten çok hoş MacGregor. Biraz daha cadaloz olman mümkün mü acaba? Vanessa’nın yanakları kıpkırmızı kesildi ve mırıldanarak o günkü üçüncü özrünü diledi.

“Sorun değil,” dedi Jilli, tebessüm etmeye devam ederek. “Saç ve makyaja yardım etmek için geldim. Robért ve ben genellikle ufak çaplı düğün davetlerinde yer alırız. Ben aslında otel yönetimine geçmeden önce makyaj ve saç okuluna gitmiştim.”

“Tamam harika, o zaman sen Lucie’yle ilgilenirsin, Ro...”

“Yo, yo,” dedi kadın, eşyalarını Vanessa’nın tuvalet masasının yanına yerleştirirken. “Ben de iyiyimdir ama Robért bu işin üstadıdır, o yüzden gelini o alır. Ama merak etme, seni de göz kamaştırıcı bir hale getirmek uzun sürmeyecek.”

Mükemmel. Gerginlik ense köküne doğru yerleşmekteydi. Göz çukurlarına ve şakaklarına doğru yayılması an

meselesiydi. Çantasından dört tane ağır kesici alırken Jilli'nin bukle yapmak için maşayı ve saç kurutma makinesini prize takıp Tammy Faye Baker'a* elli yıl boyunca yetecek kadar mak-yaj malzemesini düzenlemesini izledi.

Vanessa şöyle bir düşününce Jilli'nin yanında neden böylesine gerildiğini bile bilmediğini fark etti. Kadın her zaman gayet hoş davranmış ve yardımcı olmuştu ama yine de Vanessa'yı rahatsız eden bir şeyler vardı...

Jillian, geniş aynanın karşısındaki Vanessa'nın arkasından dikilerek, onun saçlarını tarama ve tokalarla bölümlere ayırma işine koyuldu. Onların arkasında Robért ve Lucie sohbet edip gülüşmekle ve düğün detaylarının üzerinden geçmekle meşgullerdi. Tatil köyünün bir başka tarafındaysa Jackson... Vanessa iç geçirdi. Bu cümlelerin nasıl tamamlandığını bilebilmeyi isterdi.

"Jackie çok üzgün."

Jillian'ın konuştuğunu ve kimden bahsettiğini anlaması Vanessa'nın birkaç saniyesini aldı. *Jackie*. Bir lakap. Vay canına.

"Siz çıkmıştınız." Bu bir soru değildi. Gayet yerinde bir tahmindir; ayrıca bu tatlı kadının neden kendisini rahatsız ettiğini de gayet iyi açıklıyordu. Çünkü o bir rakipti.

"Birkaç yıl önce." Jillian aynadan ona bir göz atıp sonra tekrar saçının alt kısımlarını kıvrıma işine odaklandı. "Ciddi falan değildik. Daha ziyade karşılıklı çıkara dayalı bir arkadaşlık gibiydi. Aslında onu tanıdığım bu kadar yıl boyunca Jax'in kimseyle ciddi bir ilişki yaşadığını görmedim."

* Amerikalı kadın şarkıcı, yazar, televizyon programcısı. Yoğun makyajlarıyla bilinmektedir. (ç.n.)

Ah. Üstüne biraz *seni uyarmıştı* şekeri serpilmiş gerçeklik pastası.

“Sana kadar.”

Vanessa hızla bakışlarını aynaya çevirdi. “Pardon?” Lanet olsun, şimdi de soru formunda özür diliyordu. Adeta kırık plak gibiydi.

“Dün seni bulmaya çalıştı ve sen düşün yemeğine gitmeyince de bana uğradı.” Jilli’nin bu defaki gülümsemesi daha anlayışlı bir ifadeye bürünmüştü. “Gözlerinden ateş çıkarmana gerek yok tatlım. Benimle ve kocamla konuşmak için uğradı.” Jilli sol elini kaldırıp yüzüklü parmağını oynattı.

“Ah, çok pardon... Kahretsin! İşte yine özür diledim.” Vanessa gergin bir şekilde pufladı ve ağrımaya başlamış şakaklarını ovaladı. “Bir daha şu kelimeyi kullanmasam hiç de eksikliğini hissetmem.”

Jillian kıkırdayarak düzeltmek için bir tutam saç daha aldı. “Merak etme. Neden onu böyle sahiplendiğini anlayabiliyorum.” Oyuncu pırıltıların azalmış olduğu, çikolata kahvesi gözler Vanessa’ninkilerle buluştu. “O gerçekten de harika bir adam. Ona kızgın olduğunu biliyorum ve doğrusu çok da haklısın. Ama o normalde dürüst biridir ve bence en azından hatasını düzeltmesi için ona bir şans vermen gerekir.”

“İlgilendiğin için teşekkür ederim Jillian ama ortada düzeltilecek bir şey yok. Yalan söylememiş bile olsaydı biz zaten sadece üç gün birlikte olma konusunda karar kılmıştık. Yani eğlenceli geçti ama artık bitti. Ve ben de artık bu konuda konuşmamayı tercih ederim.”

Kadın, *anlıyorum* dercesine hafifçe omzunu sıktı, sonra

da Vanessa'nın saçını ve makyajını sessizlik içinde tamamladı ve onu Jillian'ın izinden gitmeye niyetinin olmadığı düşünceleriyle baş başa bıraktı.

Jackson Maris zihninde kalıcı bir takıntı halini almıştı. Fritz her zaman ne derdi? *Ön lobumu aldırırmaktansa önümde bir şişe olmasını yeğlerim.* Şu noktada, geçen haftanın anılarından kurtulmasına yardımcı olacaksa Vanessa her ikisine de razıydı.

Sonunda Robért ve Jillian saç ve makyajları bitirip eşyalarını topladılar.

"Ta-mamdır," dedi Robért kapıda, "ben etrafı kontrol edeceğim ama bir şeye ihtiyacınız olursa diye Jillian hemen dışarıda olacak. Bir dahaki gelişimde sizi seremoniye götürüyor olacağım. O yüzden hadi giyinin, biraz şampanya için ve rahatlayın bakalım."

Lucie organizatörü kucakladı. "Çok teşekkürler Robért."

Kapı kapandığında Vanessa dönüp gelinliği içindeki Lucie'yi inceledi. "Sindirella gibisin Lucie."

Straplez, Yunan tarzındaki elbise, adeta şifondan bir şelale gibi yerlere dökülüyordu. Girift, pullu kenar kısmı, kalp şeklindeki göğüs dekoltesini çevreliyor, kuyruk kısmıysa prenseslere özgü bir hava katıyordu. Yumuşak bukleler şeklinde omuzlarına dökülen koyu kahverengi saçları, turkuaz rengi amber çiçeğinden bir saç tarağıyla tek taraftan geriye tutturulmuştu. Robért kızın makyajında mükemmel bir iş çıkarmış, Lucie'nin doğal güzelliğini vurgulamak için hafif tonlar kullanmış, açık gri gözlerini öne çıkarmıştı.

"Gerçekten mi?" diye sordu Lucie.

Vanessa arkadaşına güven verici bir şekilde gülümserken görüntüsünü bulanıklaştıran gözyaşlarını bastırmak için gözlerini kırptırdı. “Daha güzel bir gelin hiç var olmadı. Muhteşemsin tatlım. Gerçekten.”

Lucie’nin gözleri parladı ama sonra neşesi bir anda kaçtı. Bir elini midesine bastırarak, “Ah Tanrım, sanırım kusacağım. Bunu yapabileceğimden emin değilim,” dedi.

Kahretsin. Lucie ve Reid birlikte mükemmellerdi. Eğer Lucie bile aşka inanmıyorsa, geride kalanlar için –*örneğin ben*– umut var mıydı ki?

“Gel şuraya otur,” dedi Vanessa, rengi solan gelini süslü kanepeye götürürken. Lucie’nin bayılmayacağından emin olduktan sonra bir buz kovanın içinde soğuyan açık şampanyanın olduğu dresuara gidip her ikisine de birer kadeh doldurdu. “Her gelin nikâhtan önce şüpheye düşer tatlım ama her şey yolunda gidecek, söz veriyorum.”

Lucie bardağı alıp kafasına dikti. “Ne? Ben Reid’le evleneceğim için gergin değilim ki. Onu dünyadaki her şeyden çok seviyorum.”

“Muhtemelen bir bardak daha içmene izin vermemeliyim ama ben ne zaman bu konuda mantıklı davrandım ki?” Vanessa, Lucie’ye kendi şampanyasını da verip kıyafetini bulmaya gitti. “Peki neden yapamayacağını düşünüyorsun?”

“Herkes bana bakarken bu muhteşem elbise içinde o koridor boyunca yürüyeceğim için! Ne kadar sakar olduğumu ve ilgi odağı olmaktan ne kadar nefret ettiğimi unuttun mu yoksa? Yüzüstü yere çakılmadan bu işi becermemin imkânı yok. Hem de hiç.”

“Lanet olsun Lucie, beni böyle korkutma,” dedi Vanessa elbisesini askıdan çıkarıp Jillî’nin yoğun uğraşlarını bozmaya çalışarak dikkatli bir şekilde üzerine giydi. “Yürürken elbisenin ön kısmını bir elinle tutup kaldır, böylece üzerine basmazsın. Ayrıca Fritz de seni sıkıca tutar.”

“Madem öyle diyorsun.” İkinci bardak da kafaya dikildi.

Vanessa, Lucie’den elbisesinin fermuarını çekmesini istedi, sonra da kendini aynada kontrol etti. Yoğun turkuaz renkteki şifon elbise, asimetrik kenarıyla dizlerine kadar iniyordu ve straplez, büzgülü göğüs kısmı da dikkatleri, vücudunun en iyi kısımlarından birine çekiyordu. Saçları Lucie’ninki gibi yapılmıştı ama Jillian, daha iri ve yumuşak bukleler yapabilmek için önce saçlarını düzleştirmek durumunda kalmıştı.

“Pekâlâ,” dedi Vanessa Lucie’ye dönerek. “Sanırım hazırız.”

Lucie, Vanessa’nın köprücük kemiğinin altındaki bir noktaya imalı bir şekilde baktı. Sonra onunla göz göze geldi. Tekrar aşağıya. Ve tekrar yukarıya.

“Luce, bana neden öyle bakıyorsun?”

“Jackson sana bir kolye verdiğini söylemişti, o yüzden...”

“Ah, şey, evet...” Vanessa iki gün önce kolyeyi çıkardı.ğından beri kendini çıplak gibi hissediyordu ve kolyenin yerine dokunmamak için elbisesinin önünü düzeltmekle meşgul olmaya çalıştı. “Kıyafete uygun olmadığını düşündüm, o yüzden de... herhalde gitsek iyi olacak, değil mi?”

Ki bu da kısa bir süre sonra Jackson’ı göreceği anlamına geliyordu ve Vanessa kollarını ona dolamak için can atacağına adı gibi emindi; ona sarılıp bu şekilde kalmak isteyecekti,

ta ki... ne zamana kadar? Yarın sabaha mı? Amerika'ya dönünceye kadar mı? Jackson, hoşuna gitmeyen bir şey söyledi diye adamın tekini benzetmeye kalkana kadar mı?

Ne olursa olsun ayrılmaları kaçınılmaz olacaktı. Bunu ertelemek ve ona daha da âşık olmak dünyadaki en kötü fikirlerden biriydi. Yine de onu görüp de kollarına atılmama düşüncesi Vanessa'yı resmen hasta ediyordu.

"Onu seviyorsun değil mi?"

Vanessa elini alnına koyup başıyla onayladı. "Ah Tanrım, Lucie gerçekten de niyetim bu değildi, yemin ederim. Düşünmüştüm ki... Ah, ne düşündüğümü ben de bilmiyorum."

"Dün her yerde seni aradı. Bitmiş durumda Ness. Onu daha önce hiç böyle görmedim. Sizin konuşmanız gerek."

"Benim içki içmem gerek," dedi Vanessa hızla odanın öteki ucuna giderek; iki kadeh de Lucie'de olduğundan şişeyi ağzına götürdü ve kabarcıklar gözlerini sulandırana dek içti. "Lucie kendimi pek iyi hissetmiyorum. Seremoniden sonra ayrılısam benden çok mu nefret edersin?"

Vanessa sırf bunu sorduğu için bile kendini rezil hissetti. Bu en yakın dostunun düğünüydü ve bunun Lucie'nin hayatındaki en mükemmel ve unutulmaz gün olmasına yardım etmek istiyordu. Jackson'ın yakınında durmak zor olacaktı ama imkânsız değildi. Ama Jackson'la dans etme, ona bu kadar yakın olma düşüncesi...

Dans etmek seks gibidir. Bütün mesele partnerinle birlikte hareket etmektedir. Birlikte bir ritim bulmakta.

Vanessa buna asla dayanamazdı.

Lucie de dresuarın yanına geldi ve iki kadehi ona uzattı.

Vanessa bunları tekrar doldurdu ve gönülsüz bir şekilde şeyeyi buz kovanının içine bırakıp Lucie'nin uzattığı flüt kadehi aldı.

"Bunun zor olacağını biliyorum ama gidemezsin Nessie. En azından yemeğin sonuna kadar kal, tamam mı? Ondan sonra hâlâ dansa kalmak istemezsen seni anlarım. Anlaştık mı?"

Vanessa elinden geldiğince canlı bir gülümsemeyle, "Tamamdır, hadi bakalım seni nikâh masasına uğurlayalım," dedi. Sonra da kadehini kaldırıp "*Salut* dostum," dedi.

Lucie, gelenekselleşmiş içki ritüellerine uygun bir şekilde kadehini kaldırıp Vanessa'ninkine vurdu. "*Salut* Nessie."

Son şampanya kadehlerini tokuştururlarken Vanessa, Lucie'nin tebessümünde tuhaf bir biçimde gizemli bir şeylerin pırıltısını görür gibi oldu.

"Jax, düğünde normalde damat gergin olur. Eğer odayı arşınlamayı bırakmazsan adanın merkezine ulaşacaksın."

Jackson, Reid'e doğru ters bir bakış attı ama giyindikleri odada ileri geri turlamayı bırakmadı. Kanepeye kurulmuş arkadaşının sakin tavırları zaten onu yeterince sinir ediyordu, bir de küstah yorumlarını hiç çekemeyecekti.

Yan odadaki Vanessa'yla arasında sadece incecik bir duvar olması düşüncesi onu deli ediyordu. Onu görmeyi, son otuz altı saattir kafasının içinde yankılanan düşünceleri ona söylemeyi beklemekten nefret ediyordu. Ama Reid ve Lucie'ye, düğünün sonuna kadar kendisini tutacağına dair söz vermişti. Böylelikle işler ters giderse bile seremoniyi etkilemeyecekti.

İsteddiği son şey minik kız kardeşinin bu önemli gününü mahvetmek olurdu. Ama en son isteyeceği diğer şey de Vanessa'nın, aralarındaki bu şeyden kaçmasına izin vermektir. Çünkü Vanessa tam da bunu yapıyordu. O taksiye binip adanın içinde ortadan kaybolduğundan beri her şeyi düşünecek çokça zamanı olmuştu.

Yalanının onu üzdüğünden şüphesi yoktu ama Jackson'dan kaçmasının asıl sebebinin bu olduğundan şüpheliydi. Kız kardeşi onu aradığında geçmişte kalan her şey –acı, korku, suçluluk– Vanessa'nın onları gömdüğü karanlık yerden geri gelmişti. Geçmiş hatırlayınca da neden kurallarını oluşturduğunu ve neden onlara uyması gerektiğini hatırlamıştı.

Jax, Vanessa'nın kendisini sevdiğine emindi. Vanessa, birinci kuralını çiğnemesine sebep olduğunu söyleyerek bunu itiraf etmişti. Ama bu olmasa bile Jackson, Vanessa'nın onu sevdiğine emin olurdu. Birbirlerine uyum sağlıyorlar, anlamlı bir birliktelik oluşturuyorlardı. Kulağa ne kadar klişe gelse de, birbirlerini tamamlıyorlardı.

Bu yüzden, Vanessa'nın kalbine dokunacak şekilde, onu ne kadar sevdiğini kanıtlamak Jackson'a düşüyordu.

Reid ayağa kalkıp Jackson'ın yolunu kesti. Beyaz, keten pantolon ve gömlektir oluşan damatlık kıyafeti, sakın duruşuyla uyum sağlıyordu. Adamın yüzünde en ufak bir gerginlik ifadesi bile yoktu. Bu, kendi aşkına ve gelininin aşkına inanan bir adamın ifadesiydi. Jax, her ikisini de çok sevse de içi kıskançlıkla burkuldu. Jax de böyle güven dolu olmak isterdi ama şu an işler biraz karışık.

Reid bir eliyle Jax'in omzuna vurup "Yüzükleri aldın mı dostum?" diye sordu.

Jax elini pantolonunun cebine sokunca her iki yüzüğün de soğuk metalini hissetti. Başıyla onayladı.

“Güzel,” dedi Reid. “Peki sağdıç konuşman?”

Elini diğer cebine sokan Jackson cebinin boş olduğunu fark edince neredeyse altına yapacaktı. Sonra kâğıdın yerini değiştirdiğini hatırladı. Turkuaz rengi gömleğinin göğüs cebine dokununca katlı kâğıdı hissetti ve kendi kendine sakinleşmesi gerektiğini söyledi. “Evet,” dedi gergin bir sesle. “İşte burada.”

“O halde rahatla. Her şey yoluna girecek. Ben yanımdayım tamam mı?”

Jax başıyla onayladı.

Kapı çalındı ve Jilli içeri girmeden önce kendisinin geldiğini bildirdi. Her zamanki gibi kocaman gülümsemesiyle, “Amma da şıksınız çocuklar. Çok yakışıklı görünüyorsun Jackie,” dedi.

“Jackie mi?” dedi Reid bir kaşını kaldırarak.

Jax ona ölümcül bir bakış fırlattı. “Sakin aklından bile geçirme. Hâlâ mor bir gözle evlenme riskin var.”

“Buna kesinlikle değerdin ama fotoğrafları mahvedersem Luce beni öldürür, o yüzden güvendesin. Şimdilik,” diye ekledi pis pis sırıtarak.

“Göt herif.”

Jilli kapıyı ardına kadar açtı. “Hadi bakalım çocuklar. Yerlerinizi alma zamanı.”

Reid, Jax’e döndü ve pek çok kadının üç saatte söyleyebileceklerini üç saniyede, sadece bir bakışla anlattı.

Her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim.

Ne demek, sen de hep benim yanımda oldun.

Kız kardeşini çok seviyorum dostum ve onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağım.

Bundan hiç şüphem yok. Ayrıca yapmazsan da o lanet bacaklarını kırarım.

Anlaştık.

O zaman hadi bakalım.

Aynen öyle.

Reid önden çıktı. Jax onun peşinden giderken Jilli'nin yanında durdu. Kadının Vanessa'yı gördüğünü biliyordu. Vanessa'nın nasıl olduğunu, ne yaptığını, onun hakkında bir şey de-yip demediğini sormak için can atıyordu. Ama bir kez buna başlarsa kendini durduramayacağını biliyordu.

Jilli onun düşüncelerini okuyormuş gibi görünüyordu. Parmak uçlarında yükselip ona sıkıca sarıldı; bu, bir şekilde Jax'in sinirlerini yatıştırdı. Sonra Jilli onun yanağına bir öpücük koyup geri çekildi ve "Bol şans Jackie," dedi.

"Teşekkürler tatlım. Umarım ihtiyacım olmaz."

Jax koridorda ilerlerken kalbi onu, tıpkı bir mıknaş gibi diğer yarısının olduğu gelin süitine doğru çekiştiriyordu. Yumruklarını sıkarak kendisini devam etmeye zorladı. Dikkatini dağıtmak için adımlarını saymaya başladı. Çıkışa kadar kırk üç adım. Dışarıdaki dinlenme alanına yirmi iki adım. Küçük bir konuk grubunun toplandığı sahildeki zarif seremoni ve düşün alanına kadar da yüz yetmiş bir adım.

Beyaz tülle birbirilerine tutturulmuş Tiki tarzı meşalelerle çevrili, düzleştirilmiş kumdaki geçiş yolu altılı sandalye gruplarını ikiye ayırıyordu. Mavi ve turkuaz rengindeki cam

taşlar, okyanus esintisiyle uçuşup gidecek olan geleneksel gül yapraklarının yerine kenarlara saçılmıştı. Reid önde durmuş, dört ahşap direğin üstüne serilmiş turkuaz ve beyaz tüllerden bir kemerin altında papazla konuşuyordu. Onların ilerisinde batmakta olan güneş, göğü açık lavanta ve mercan tonlarına boyamaya henüz başlamıştı ve deniz de tembel tembel kıyıyı yalamaktaydı.

İşte kız kardeşinin hak ettiği şey buydu: cennette bir düğün.

Vanessa da kurallarına uymaktansa, bir ilişkide çok daha fazlasını hak ediyordu; o kuralların yarısı pisliğin tekiyle birlikte olmasını engellerken, diğer yarısı da birlikte olsa bile kendisini korumasını sağlıyordu.

Jackson, kadının bu kuralları neden oluşturduğunu anlıyordu ve onların bir dereceye kadar mantıklı olduğunu da düşünüyordu, üstelik bugüne kadar da Vanessa'ya iyi hizmet etmişlerdi. Ancak Vanessa artık bu kurallar için yeterince olgunlaşmıştı ve onlarsız da idare edebileceğini fark etmesinin zamanı gelmişti.

Jax tanıdığı birkaç konukla selamlaştı ve tanımadığı bir kaçına da kendini tanıttı; sonunda da Robért onu Reid'in yanındaki yerine kıskışladı.

Keman seremoninin başladığını işaret etti.

Reid ve papaz dikkatle beklemeye başladı.

Sandalyelerinde dönen konuklara bir sessizlik çökmüştü.

Jax sırtını dikleştirdi... ve nefesi kesildi.

Vanessa. Kadın, adeta ağır çekimde kendisine doğru süzülürken Jackson'ın zihni, onun adını bir dua gibi fısıldıyordu.

Muhtemelen onun güzelliğini tanımlayacak kelimeler mevcuttu ama Jackson'ın sözlüğünde değil. Göz kamaştırıcı, kusursuz, zamansız... bunlardan hiçbiri onu tarif etmenin yakınında bile değildi.

Vanessa arkadaşları Eric ve Kyle'a –yıllar içinde kızkardeşinin fazlasıyla bahsettiği, düzgün tipler– gülümsedi adamlar ona öpücük yolladıklarındaysa gözlerini devirdi. Vanessa sonunda yanına, dokunma mesafesine geldi. Ona dokunmak, sarılmak isteğiyle Jackson'ın bedeni adeta titredi ama kendine hâkim olarak sadece kadının kendisine doğru bakması için dua etti. Ama Vanessa bakmadı. Reid'e kısaca sarılıp yanağından öperek onu kutladı... sonra da Jackson'a bir an bile bakmadan dönüp kemerin diğer ucundaki yerini aldı.

Jackson, kadının kendisine yüz vermeyeceğini zaten tahmin ediyordu ama yine de canı yanmıştı.

Lucie, kır saçlı baba figürü Fritz'in kolunda ortaya çıktığında duyulan boğuk hayret nidaları Jackson'ın kendine gelmesini sağladı. Aslında Lucie, Jax'in kolunda yürümek istediğini söylemişti ama Jax, adam yıllar içinde iyice yaşlanmış olduğundan bunu Fritz'den istemesini önermişti; adam Lucie'yle Vanessa'yı kendi kızları gibi gördüğünden bu muhtemelen onun için çok büyük anlam ifade ederdi.

Aslında Jax, kız kardeşini kendi elleriyle verirse kendini toparlayamayacağını biliyordu. Lucie bunu ondan istediğinde dünyadaki her babanın hissedeceği gibi hissetmişti. Evleneceği adamı ne kadar onaylasanız ve sevseniz de içinizdeki her bir hücre, onu omzunuza atıp odasına kapamanızı ve hayatı boyunca orada tutmanızı size haykırıyordu. Bu yüzden

kardeşinin iyiliği için sağdıçlık görevine odaklanmaya çalışıyordu; çünkü sağdıcin ana görevi yüzükleri kaybetmemek ve düğünde sarhoş olmaktı. Yani ötekinden çok daha kolaydı.

Jackson her ne kadar kendini o çocuksu havada tutmaya çalışsa da minik kız kardeşi geleceğine doğru yürürken kalbi gurur ve sevgiyle dolup taştı. Onu hiç bu kadar güzel ve kendinden emin görmemişti. Bakışlarının Reid'le buluştuğu an neredeyse elle tutulabilecek yoğunluktaydı. Geri kalan herkes bir toz bulutu halinde ortadan kaybolsa bile her ikisi de bunu fark etmezdi.

Kemere vardıklarında Reid gelini almak için elini uzattı ama ihtiyar o kadar kolay bırakmak niyetinde değildi.

Reid bir kaşını kaldırdı. "Fritz?"

İhtiyar gözlerini kısarak sadece öndekilerin duyabileceği bir sesle konuştu: "Bu kızın kalbini kırarsan seni tek gözlü buldoguma kahvaltı niyetine yediririm Andrews."

Reid hafifçe ona doğru eğildi. "Eğer bunu yaparsam Willy'ye ben kendim giderim."

Fritz tatmin olmuş bir şekilde homurdanarak başıyla onayladı ve sonra Lucie'ye döndü. Kırışıklarla dolu teni gururlu bir gülümsemeyle aydınlandı. Lucie de onun gülümsemesine karşılık verip adamı yanağından öptü; Fritz de kızın elini Reid'inkine koyup onaylarcasına hafifçe vurdu.

Jax, mutlulukla ve kendisinin manevi kardeşi olan adama duyduğu aşkla dolup taşan Lucie'yi keyifle izledi. Ebeveynleri öldükten sonra Jax bugünü, kardeşini hayal kırıklığına uğratmaktan artık korkmadığı bu anı göreceğinden oldukça şüpheliydi. Jackson'ın, bir genç kızı yetiştirmek hakkında hiç-

bir fikri olmamasına rağmen Lucie gayet akli başında, harika bir kadın olmayı başarmıştı. Onu kendisi gibi sevecek ve koruyacak biri varsa da bu ancak Reid'di. Lucie emin ellerdeydi.

Bunu bilmek, Jax'i kendi geleceği hakkında düşünmeye itti. Papaz, arka planda geleneksel nikâh konuşmasını yaparken Jax baş nedimeyi inceledi.

Vanessa'nın gözleri papazın üzerindeydi. Yüzünde tatlı bir sırıtsıyla, dikkatli bir şekilde dinliyormuş gibi görünüyordu. Ama Jax işin öyle olmadığını biliyordu. Kadının bakışları bir yere odaklanmamıştı. Bedeni gergindi ve elindeki çiçek buketini adeta bir zırh gibi sıkıca kavramıştı. Tebessümüyse gergin ve zorlamaydı.

Birileri yüzüklerden bahsedince Jackson onları cebinden çıkarıp görevine uygun bir şekilde Reid'in eline bıraktıktan sonra dikkati yine Vanessa'ya çevrildi.

Kadının kafasının içinde bir düşünce fırtınası yaşandığını, bunun onda daha çok acıya ve şüpheye sebep olduğunu görebiliyordu. Bunda bir etkisinin olduğunu bilmek adeta kalbini dağlıyordu. O gülümsemedeki gerginliği öperek yumuşatmayı dünyadaki her şeyden çok istiyordu. Bugün, yarın ve hayatı boyunca onu mutlu etmek için ne gerekirse yapacaktı.

Jax, Lucie'nin evlilik yemininin başladığını duyunca hayallerinden uyandı.

"Reid," dedi Lucie ve yüzüğü Reid'in parmağına doğru iterken kızın gözleri şimdiden henüz dökülmemiş yaşlarla parılıyordu. "Her ne kadar gözlerinin aşkla kör olduğunu düşünsem de kendimi senin gözlerinle görmeye devam edeceğime söz veriyorum."

“Konu sen olduğunda yüzde yüz gördüğüme emin olabilirsin sevgilim.”

“Reid, yemini bölemezsin!”

“Üzgünüm Lu. Devam et.” Reid göz kırptı ve aslında üzgün olmadığını belli eden şekilde gülümsedi.

Konuklar kıkırdadı ve Lucie de Reid’e, gayet başarısız bir şekilde sert bir bakış attı. Hemen ardından da vazgeçip gülümsedi ve yeminine devam etti.

“Yeni bir resim ya da heykel üzerinde saatlerce çalıştığında ağrılarını gidermek için ellerini ovalayacağıma söz veriyorum. İster evimiz için ister bir gün açacağın galerinde satmak için bir şeyler üretiyor ol, ne kadar yetenekli olduğunu ve seni her zaman destekleyeceğimi unutmana asla izin vermeyeceğim. Ama her şeyden önemlisi... Bugünden son nefesime kadar, bütün benliğimle seni mutlu edeceğime, onurlandıracağıma ve seveceğime söz veriyorum.”

“Luce,” diye söze başladı Reid ve yüzüğü yavaşça Lucie’nin parmağına taktı. “Sen kramp girmiş ellerimi rahatlatmaya uğraşırken başka yerlerimi de ovalamanla ilgili şakalar yapmayacağıma söz veriyorum.” Lucie kıpkırmızı olmuştu ve bu sefer bütün konuklar kahkahayla gülüyorlardı. “Yaşadığım müddetçe başka hiçbir garsonla flört etmene izin vermeyeceğime söz veriyorum.”

“Bunu sen yaptırmıştın...”

Reid onu susturup bir parmağını kızın dudaklarının üzerine koydu. “Kesmek yoktu, unuttun mu?” Lucie usanmış bir şekilde iç geçirdi. Jax bu olan bitenleri delicesine komik buluyordu. Onların kendilerine has, oyunbaz ilişkilerine bugüne dek sadece birkaç defa şahit olmuştu. Lucie, Reid’in bu şa-

kalaşmalarından düğün için vazgeçeceğini düşündüyse fena halde yanılmıştı. Gerçi kızın gözlerindeki ışıltılara bakılacak olursa o da bundan farklı bir şey ummamışa benziyordu.

Ama sonra Reid toparlanıp Lucie'nin sağ elini aldı, kalbini üzerine koydu. İzleyenler sessizleşti; hatta Lucie'nin bu kelerini darmadağın eden deniz meltemi bile daha ciddileşti.

"Günün birinde bütün güvensizliklerinden kurtulacağına ve sonunda kendini sadece benim değil bütün dünyanın gözleriyle göreceğine söz veriyorum. Senin sevgini bir hakmış gibi görmeyeceğime ve hayatımda olduğun için ne kadar minnettar olduğumu sana her gün göstereceğime söz veriyorum. Ama her şeyden önemlisi... Bugünden son nefesime kadar, bütün benliğimle seni mutlu edeceğime, onurlandıracağıma ve seveceğime söz veriyorum."

Yaşlar kontrolsüz bir şekilde Lucie'nin yanaklarından döküldü ve karı koca ilan edildikleri anda Reid karısını kaldırıp adeta nefes kaynağıymışçasına öptü; adam muhtemelen de böyle hissediyor olmalıydı.

Jax onu anlayabiliyordu.

Jackson, Vanessa'yı ne kadar çok sevdiğini şimdi her zamankinden daha fazla hissediyordu. Reid'le Lucie'nin sahip olduğu şeyi onunla yaşamak istiyordu. Birlikte bir yaşam. Sonsuza dek.

Ona bunların hiçbirini şimdi söyleyemiyordu. Ama yakında söyleyecekti. Çok yakında.

Vanessa her şeyin nefes kesici görüldüğünü, yemeklerin muhteşem, pastanın cennetten bir parça olduğunu

biliyordu. Ne de olsa Rob rt'la pek çok toplantı sırasında bunları kendisi seçmişti. Ama işte bilmesinin tek sebebi buydu. Hiçbir Şeye odaklanamıyor, beş çeşit yemeğin tatlarının nasıl olduğunu hatırlayamıyordu.

Jackson'ı gördüğü andan itibaren sualtında gibiydi. Dünya adeta dalgalı, konuşmalar bo uk ve belirsizdi; ayrıca ne kadar u raŐırsa u raŐsın kaçmak için yeterince hızlı hareket edemiyordu.

Seremoniden sonra tuvalete gitmek üzere izin isterken, Jackson'ın karşısına oturup onun o lanet olası lazer gibi delici bakıŐlarına maruz kalacağı yemekten ka abilece ini düşünmüştü. Ama Jackson'la yan yana dikilmek zorunda kaldığı –fotoğrafçı sa  olsun; ki kendisi Şu an Vanessa'nın  ld r lecekler listesindeydi– milyon tane fotoğrafa poz vermek üzere  ekiŐtirilmiŐ, Jackson'ın, beline doladı ı ellerine, havadaki kokusuna dayanmak zorunda kalmıştı.

Jackson'ın kendisini bir kenara çekerek ya da oldukları yerde konuşmaya, düşüncelerini anlatmaya çalışması-na kendini hazırlamıştı ama adam böyle bir Şey yapmadı. Adam hatta vücutlarının birbirine de ecee i kadar bile ona yaklaŐmadı. Vanessa, adamdan sadece birkaç santim uzaktayken böylesine aşk acısı çekmesini üzüntü verici Şekilde ironik buldu; sonuçta ondan elli kilometre  tedeyken bile durumu bu kadar kötü değildi.

Jackson'ın ona, tam olarak istediği Şeyi verdiğini hatırlattı kendine. Rahatlama hissiyle omuzlarından büyük bir yük kalkmıŐ olmalı, günler sonra ilk defa rahat bir nefes alabilmeliydi. Ama Vanessa'nın yapmak istediği tek Şey yastı-

ğina gömülüp göz pınarları kuruyana ve kendinden geçene dek ağlamaktı.

Fotoğraf işi biter bitmez Vanessa tekrar izin isteyerek oradan kurtulmaya çalıştı ama Robért herkesi büyük bir dalga şeklinde uzun masadaki yerlerine yöneltti. Gelin ve damat masanın en başındaydı; Vanessa, Lu’nun sağında, Jackson da Reid’in solundaydı. Geri kalan konuklar da on iki sandalyeye yerleştiler.

Lucie ondan en azından yemek bitimine kadar kalmasını istemişti ve Vanessa, bütün kaçma girişimlerine rağmen işte buradaydı. *Şimdiyse* ilk dans başlamadan ve düğündeki partneriyle dans etmek zorunda kalmadan önce buradan tüymeye çalışacaktı.

Garsonlar masadaki tabakları toplamaya başladığında en yakın iki erkek arkadaşı ve dart ligi partnerleri Eric ve Kyle da dahil olmak üzere birkaç kişi ufak tiki tarzı bara doğru yöneldi. *Mükemmel*. Vanessa kalkmak üzere sandalyesini geri itti. Ama daha tam olarak ayağa kalkmamışken Lucie’nin eli, bileğini bir kobra gibi kavradı.

“Nereye gidiyorsun Nessie?”

Vanessa gülümseyerek başıyla barı işaret etti. “Çocuklarla konuşmaya ve baş harfi alkol olan bir sürü şey ismarlamaya.”

“Ha, tamam. Bana da bir bira getirir misin? Biraz daha şampanya içersem bir şey hatırlamak için albüme bakmam gerekecek.”

“Tabii ki.” Ya da en azından çocuklardan biriyle yollardı. Yazlık sandaletlerinin elverdiği en hızlı şekilde uzaklaşarak

bara doğru seğırtti. Arkadaşlarına sarıldıktan sonra buzlu bir tekila söyledi ve ancak ilkinin kafaya dikip ikinciyi ismarladığından sonra rahatladı.

Vanessa'nın yapılı vücutlu, sarışın ve "malumun ilanını yapmadan edemeyen" arkadaşı Kyle, onu bu konuda hayal kırıklığına uğratmadı. "Lucie'nin şu seksi abisinin seni yiyecekmiş gibi bakmasına ne demeli? Gerçi adamın hayalarına bir tekme savurup kaçırvermişsin gibi görünüyor."

Vanessa neredeyse buz küpüyle boğuluyordu. "Bu hayatında söylediğin en aptalca şey."

Sağlam yapılı, siyah saçları ve fazlasıyla gözlemci, çikolata rengi gözleriyle bir İspanyol olan Eric ise şöyle dedi: "Hayır, bugüne dek söylediği en aptalca şey bazı şeylerin rutinleştiği idi. Bu laftan sonra bir hafta boyunca canı yanmadan oturamamıştı."

"Tam da bu yüzden o söylediğim en akıllıca şeydi be-beğim."

Kyle ve Eric'in o tanıdık didişmelerini dinlemek Vanessa'nın gerginliğinin bir kısmını azalttı. Arkadaşları, üniversite yıllarından beri birliktelerdi ve Vanessa'nın tanıdığı bütün evli, heteroseksüel çiftler kadar sıkı bir bağları vardı. Onları tanımayan biri, gey olduklarını asla tahmin edemezdi. Her iki adam da aşırı derecede atletik ve maçoymuş; üstelik de insanların arasında sevgi gösterilerinde bulunmaktan hoşlanmazlardı. Fakat her yakın arkadaş grubunda olduğu gibi onlar da Vanessa ve Lucie'yle takırlırlarken akıllarına geleni söyleyebiliyorlardı. En azından Vanessa'yı, Kyle'ın saçma yorumuna cevap vermekten kurtarmıştı.

Arkadaşları kimin neyi neden yaptığı konusunda didişmeye devam ederlerken Vanessa, hiç şüphesiz onu tekrar masaya gönderecek olan Robért'e bakındı.

"Herkes iyi akşamlar."

O tarafa bakmasa bile bu sesin kime ait olduğunu anlamamasının imkânı yoktu. Bu ses kulaklarına girip beynine uğradıktan sonra güneye doğru yollanıp doğruca bacaklarının arasına yerleşince bedeni Vanessa'ya ihanet etti. Üst bacaklarını birbirine sıkıca bastıran Vanessa, Jax ayağa kalkıp göğüs cebinden katlı bir kâğıt çıkarırken o tarafa döndü. *Sağdıç konuşması*. Vanessa'nın kaçması için mükemmel bir zaman. Bütün gözler Jackson'ın üzerinde, Jax'inkiler de mutlu çiftte olacaktı. Vanessa herkesin yerleşmesi için bir süre bekleyecek, sonra da harekete geçecekti.

Bir el dirseğini kavrarken, diğeri de beline yerleşti ve onu yemek masasına doğru yönlendirdi. Düğün Nazisi onu bulmuştu. "Robért ben yerimden memnundum," diye fısıldadı.

"Saçmalama, kadeh kaldırma zamanı. Baş nedimenin, sağdıcin yanında olması gerekir."

Olay çıkarmak istemiyorsa Vanessa'nın adamın dediğini yapmaktan başka çaresi yoktu. Robért onu Lucie'nin yanına bıraktıktan sonra bir sonraki görevine yönelmek için uzaklaştı. Belli etmeden, gergin bir şekilde iç geçiren Lucie, Jackson'a döndü ve mutlu bir ilgiyle onu dinliyormuş taklidi yaptı. Aptal herif de ona göz kırıp gruba döndü.

"Onlar yeni bir hayata başlarken yanlarında olarak bugünlerini daha da özel kıldığınız için Reid ve Lucie'nin adına size teşekkür etmek istiyorum. Bir dövüşçü olarak, rakiple-

riniz için ancak pek çok planlama ve hazırlık yapabileceğinizi biliyorum. Adımlarını, stratejilerini inceler, nasıl kendinizi savunup karşılık vereceğinizi öğrenirsiniz. Ama işin gerçeği, o kafesin içine adım attığınızda o adamın size ne sunacağını asla bilemezsiniz. Kabul edip uyum sağlamalı ve buna göre manevra yapmalısınız.

“Aşk da bundan farklı değil,” dedi Jackson; adamın boğuk sesi, tuzlu esintiyle Vanessa’nın üzerinden aktı. “Büyürken, günün birinde âşık olacağımız insanı hayal ederiz ve zaman içinde bu kişiyi bulmak –ya da bizim gibi bağıllık fobisi olanlar da bu kişiden kaçmak– (bu yorumun ardından alçak sesli, kibar kahkahalar duyuldu) adına planlarımızı uygulamak için elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışırız.

“Ama tıpkı bir dövüşçünün, planını uygulamak için çalışırken rakibinin ne yapacağını tahmin edemeyeceği gibi biz de o mükemmel kişiyi ararken aşkın karşımıza ne getireceğini tahmin edemeyiz.” Batmakta olan güneşle ıslık ıslık aydınlanmış gözler, Vanessa’ninkilerle buluşunca içindeki bütün kararlılığı eritiverdi. “Ve çoğunlukla da ihtiyacımız olduğunu *düşündüğümüz* kişi *gerçekten* ihtiyaç duyduğumuz kişi değildir.”

Jackson çifte doğru dönerek konuşmaya devam etti. “Buna örnek olarak da Reid ve Lucie’mizi görebiliriz. Aşkın karşılıklarına çıkardığı şeyi kabul edip bakış açılarını buna göre uyarlamamış olsalardı Reid hâlâ sanata olan tutkusunu inkâr eden, zavallı bir bekâr, Lucie de burnunun ucuna gelse dahi gerçek güzelliğin farkına varamayan narsist bir cerrahla evli biri olurdu.”

Konukların arasından kahkahalar ve onaylayan mırıltı-

lar yükseldi. Lucie'nin yanakları yaşlarla ıslanmıştı ama bütün gün yüzünde olan gülümseme hâlâ oradaydı ve Reid onu biraz daha kendine çekse Lucie'nin onun kucağına oturması gerekecekti.

Jackson, en yakın dostunun omzuna vurarak devam etti. "En yakın dostum ve kız kardeşim, buna uyum sağlayarak birbirlerine duydukları aşkı kabul edecek kadar akıllıca davrandıkları için son derece minnettarım." Jackson elini indirip tekrar Vanessa'ya baktı. "Peki ama ya gelecek ne olacak? İlişkilerin de diğer her şey gibi iniş çıkışları vardır. Bir an kazanırken ve dünyanın zirvesindeyken..."

Güçlkle yutkunup sanki ne diyeceğini unutmuş ya da bunu demek çok zormuş gibi duraksadı. Jackson kendine gelirken Vanessa'nın göğsü hafiften sıkıştı; adamın cümlesinin sonuysa bu baskıyı daha da kötüleştirdi. "...bir sonraki an nakavt olmuş bir şekilde karanlığa karşı savaşıırken bulursunuz kendinizi ve işlerin nerede yanlış gittiğini anlamaya çalışırsınız."

Tam Vanessa artık daha fazlasını kaldıramayacağını –Jackson susmazsa, kanayan kalbiyle oracığa yığılacağını– düşünürken konuşma bambaşka bir yöne kaydı.

"Ben de bu yüzden onlara gelecekte yardımcı olabilecek bazı tavsiyeler vermek istedim ve yedi maddeden oluşan bir liste hazırladım. Sanırım onlara kural da diyebiliriz..."

"Ah, hayır." Vanessa bir eliyle ağzını kapadıysa da geç kalmıştı. Bunu sesli bir şekilde söylemişti ve şimdi herkes ona bakıyordu. Vanessa bir anda buz kesti; Jackson onunla dalga geçecekti. Hem de o anda, oracıkta, bütün arkadaşlarının önünde. Vanessa zaten kendini yeterince aptal du-

rumuna düşürdüğünü bildiğinden, mutlu çiftin etrafından dolanarak Jackson'ın yanına geçti.

Konukların, neler olduğunu merak eden fısıldaşmalarını duymamaya çalıştı. *Sağdıç düğünü sabote ediyor, olan şey işte bu.* Lanet olsun, bu düğün onlarla, ne yaptıkları ya da ne istedikleriyle falan ilgili değildi...

Tanrım, ne kadar da ikiyüzlüsün Nessie.

Sırf Jackson'ın yanında rahatsız hissettiği için düğünden kaçmaya çalışarak o da bütün gün boyunca aynısını yapmıştı. Nasıl böylesine bencil olabiliyordu? Lucie'nin Vanessa'ya saatler önce—hatta dün bile—cehennemin dibine gitmesini söylemesi gerekirdi ama arkadaşı bunun için fazlasıyla kibardı.

Bu yüzden de, evet, bütün bunlar yüzünden kendini biraz rezil biri gibi hissediyordu ama en azından Vanessa sadece partiden kaçıp gitmek istemişti. *The Jerry Springer Show*'dan bir bölüm gibi, düğünü ilişki problemlerini tartıştığı halka açık bir foruma dönüştürmeyi aklından bile geçirmezdi. Bütün bu olup biten o kadar gülünçtü ki ne diyeceğini dahi bilmiyordu.

Ah, kimi kandırıyordu ki? Tabii ki de biliyordu.

Sesini kısık tutmak için Jackson'a biraz yaklaştı ve kalabalığa hafiften arkasını dönerek şöyle dedi: "Jackson, Lucie ve Reid'e bunu yapman kesinlikle kabul edilemez bir..."

"Sorun yok Nessie." Vanessa, kendi elini kavrayan Lucie'nin eline baktı, ardından arkadaşının gözlerinde bir kırgınlık ifadesini aradı ama böyle bir şeye rastlamadı. "Ona bu fikri Reid'le ben verdik."

"Ne yaptınız?" diye fısıldadı Vanessa.

“Daha sonra kızarsın Ness. Şimdi abimi dinlemen gerekiyor.”

“Aynen, sen de kısa kes olur mu? Karımla dans etmek istiyorum.” Reid, Lucie’yi daha da kendine doğru çekti. “Ben kalça ameliyatına gerek duymadan önce bitirirsen iyi olur,” dedi alaycı bir tavırla. Bu da onun kaburgalarına, gizliden bir dirsek yemesine sebep oldu.

Vanessa’nın nutku tutulmuştu. Nutkunun fena halde tutulmasına sebep olmuşlardı. Bu da Jackson’a, o ahmakça planını uygulamak için mükemmel bir fırsat doğurmuştu. Jackson bir kez daha konuklara döndü.

“Dediğim gibi, Reid ve Lucie’nin yönlerini kaybettiklerinde kullanmaları için bir kurallar listesi hazırladım...” Jackson’ın o derin bakışları Vanessa’ya çevrildi; Vanessa’nın elinden de bakışına karşılık vermekten başka bir şey gelmedi. “...ve böylece tekrar birbirlerini bulabileceklerine inanıyorum.”

Lanet olsun ona. Lanet olsun o amber rengi gözlerine ve tatlı diline.

Jackson ona dönüp baktığında, neredeyse... gergin görünüyordu; tabii böyle bir şey mümkünse.

Ve eğer durum buysa, o halde bu Vanessa’nın neden endişeyle yüreğinin ağzına geldiğini açıklıyordu. Sayısız senaryo –iyi, kötü, çirkin ve korkunç– kafasının içinde Tazmanya canavarının hızında dönüp duruyordu. Kalbi de bir şekilde kaburga kemiklerini delip geçmiş olmalıydı çünkü o kadar hızlı atıyordu ki adeta teninin hemen altındaymış gibi hissettiriyordu; ciğerleri de çökmüşe benziyordu, zira derin nefes alması imkânsız gibiydi. Organları iflas ediyordu, kı-

yamet kapıdaydı, herkes kötü sona mahkûmdu... *Kahretsin, benim neyim var böyle?*

Jax, geniş ve sıcak elini Vanessa'nın kalçasına koyup iyice eğildi; yanağı onunkine değiyordu ve dudakları, Vanessa'nın kulağının çok yakınındaydı. "V, derin nefesler al tatlım." Sesinde, daha yakın oldukları zamanlarda kullandığı o sertlik yoktu ama yine de Vanessa'nın içindeki boyun eğme, kontrolü bırakma arzusunu tetiklemeye yetecek denli yoğun ve buyurgan bir tondaydı.

Jax ona bu şekilde yardımcı olunca Vanessa, kalp atışını yavaşlatmayı, ciğerlerini tekrardan havayla doldurmayı başarak panik atağını bastırdı ve böylelikle kendini kaybederek utanç verici bir duruma düşmekten kurtulmuş oldu. Jackson'ın saçlarını omzunun gerisine attığını hissetti ve parmak uçlarını, hafifçe kulağına, oradan da boynuna düşürmesine izin verdi. Jackson, "Aferin kızıma," diye fısıldadıktan sonra Vanessa'nın şakağına gizli bir öpücük kondurup uzaklaştı.

"Çılgın kadın' demen gerekmiyor muydu?"

"Hımm. Birileri yerli halkla sohbet etmiş." En azından hafiften ürkmüş gibi görünme inceliğine sahipti. "Hadi ama, komik değil mi? Hem kulağa güzel geldiğini düşünmüştün."

"Aynı zamanda *pupule wahine*'nin bir sevgi ifadesi olduğunu da düşünmüştüm," diye fısıldadı biraz yüksek bir sesle. Minicik salonda, kıs kıs gülüşmeler ve kıkırdamalar yükseldi.

"Lakabın için beni daha sonra haşlaman mümkün mü?"

"Kesinlikle. Gittikçe uzayan, seni haşlayacağım şeyler listesine bunu da ekleyeceğim."

O sırada Vanessa, abisini payladığı için eğlenen dostu-

nun alaycı kahkahasını işitti. Vanessa kollarını göğsünde kavuşturup bir kaşını kaldırarak başladığı konuşmayı bitirmesi için Jax'e meydan okudu; gerçi o an, adamın konuşma yetisini kendiliğinden yitirivermesini her şeyden çok istiyordu.

Boğazını temizleyen Jax, mest olmuş izleyicilere dönerek derin bir nefes aldı ve başladı. "Bunlara 'Jackson'ın Aşk İçin Yedi Altın Kuralı' diyorum. 7. Kural: *Her zaman yüzde yüz dürüst ol.* Bu, adadaki en güzel kadınla nişanlı rolü oynayamayacağın anlamına gelse bile."

Vanessa derin bir soluk aldı. Jackson kısa bir süreliğine başını kâğıttan kaldırdı, sonra devam etti.

"6. Kural: *Her zaman hatalarını üstlen.* O kadar geç kalmamışken ve durumu düzeltmek için ona bir öğle yemeği planlıyorken bile."

"5. Kural: *Her zaman, sonsuza dek sürecektir bir ilişki için anlaşma yap.* O size zorlu yüzünü daha sık gösterse bile." Jackson mest olmuş izleyicilere arsız bir şekilde göz kırptı. "Delilik işin tadı tuzu ne de olsa."

Buna herkes güldü. Bu iş böyle devam edecek olursa, konuklar adeta *Survivor* ve *The Love Connection*'in* kötü bir karışımındalarmış gibi, Vanessa'nın adadan gönderilmesi yönünde oy kullanacaklarını hissediyordu.

"4. Kural: *Her zaman yumruklarını kafeste ve onu koruman gerektiğinde kullan ama asla yaşamınıza şiddeti dahil etme.*" Jackson, Vanessa'nın elini tutup göğsüne götürdü. "O kendi başının çaresine bakacak kadar güçlü olsa bile."

Vanessa'nın gözlerine dolan sıcak yaşlar iğne gibi batı-

* Bekâr insanların kendilerine eş aradıkları bir Amerikan televizyon programı. (ç.n.)

yordu ve boğazı pinpon topu büyüklüğünde bir şeyle tıkanmış gibiydi. Ve Vanessa'nın o anda Jax'e sövmesine engel olan tek şey de buydu.

"3. Kural: Her zaman bekâr barakasından yetişkinlere özgü bir eve taşınmaya istekli ol." Bir sırtışla Jackson'ın dudaklarının bir kenarı havaya kalkınca gamzesi Vanessa'ya göz kırptı. "Bu baraka, başka hiçbir yerde bulamayacağınız türden, efsane bir şelale seksi gibi ekstra özelliklere sahip olsa bile."

"Jackson!" diye uyardı Vanessa onu; suratı kıpkırmızı olmuştu. Pislik herif onu duymazdan gelip konuşmasına devam etti.

"2. Kural: Her zaman bir kontrol dengesi olduğunun farkına var ve kontrolde olduğun kadar kendini bırakmayı da bil." Jax, başparmağıyla Vanessa'nın elinde daireler çizdi. "Bu, şövaleliğin biraz ısrarcı olduğunu kabul etmek anlamına gelse bile."

"Birazmış, kıcımın kenarı," diye homurdandı Vanessa kısık bir sesle.

Jackson ona, kıcını daha sonra tartışabileceklerine güvence verir bir şekilde göz kırptı; ardından adamın yüzü çok daha ciddi bir ifadeye bürününce Vanessa'nın kalbi yerinden oynadı. "En önemlisi de 1. Kural." Jackson onun gözlerinin içine derin derin baktı. "Her zaman ama her zaman... çok geç olmadan önce onu ne kadar çok sevdiğini ve her daim seveceğini söyle."

Sevgi mi? Jackson onu sevdiğini mi söyledi yoksa? Duygular –neşe, korku, rahatlama, korku, mutluluk, korku demiş miydi?– üzerine öyle hücum etti ki Vanessa'nın başı döndü.

Jackson'ın onu sevmesini delicesine istiyordu. Bir yanı coşkuyla seviniyor, bir yanıysa ufukta doğan güneşi gören bir vampir gibi dehşet içinde titriyordu.

O anda Vanessa kendi kurallarını, kendisini sevecek doğru erkeği bulmasına yardımcı olmaları için yaratmadığını fark etti. Kendisini seven kişiyi kabul etmesine engel olmak için yaratmıştı. Çünkü böylelikle kendisi de kimseyi sevmeyecek, bir erkeğin kendisini incitmesine izin vermeyecekti. Kuralları, düşündüğü gibi, geleceğini koruma planı olmak yerine geçmişinden korunma kalkanından başka bir şey değildi.

Vanessa elleriyle ağzını ve burnunu kapadı, yaşlar yanaklarından dökülüyordu; içini dolduran yoğun duyguları dile getirebilecek durumda değildi. Jackson, onun savunma mekanizmasını almış, onu olumlu ve güzel bir şeye çevirmişti; yarattığı kuralların her biri, Vanessa'nın on yıldan uzun süredir uyduklarıyla bir şekilde bağlantılıydı. Ama Vanessa'nın kiler herkesi belli bir mesafede tutarken Jackson'ın kiler aşk yeminleri ve Vanessa'ya nasıl saygılı ve onurlu bir şekilde davranacağına dair sözlerdi.

Jackson yüzlerce farklı konuşma yapabilirdi. Bazıları işe yarasa da çoğu muhtemelen işlevsiz olurdu. Ama hiçbirisi o yedi kural kadar büyük bir etki yaratamazdı. Jackson da bunu biliyordu; çünkü sadece birkaç gün geçirmelerine rağmen Jackson, Vanessa'yı kendisinden bile daha iyi tanımıştı. Vanessa da onu bu yüzden seviyordu. Vanessa onu seviyordu, nokta.

"V, lütfen ağlama." Jackson kâğıdı cebine sokup Vanessa'nın ellerini yüzünden çekti ve her iki avcuna da bir öpücük koyup onları kalbinin üzerine yerleştirdi. "Ah bebe-

ğim, çok özür dilerim. Sana yemin ederim, hayatım boyunca sana bir daha yalan söylemeyeceğim. Lütfen bana bir şans daha ver. Seni o kadar çok seviyorum ki...”

“Ben de seni seviyorum.”

“... ve ben... Ne dedin sen?”

Vanessa buna engel olamamıştı. Jackson onu, saniyeler içinde o depresif ve alaycı ruh halinden çıkarıp çok mutlu ve coşkulu bir insan yapmıştı. Vanessa yanağının içini ısıtarak gülmesine engel olmaya çalıştı. “Dinleseydin. Tekrar edemem. Belki de 8. Kuralı da eklemelisin: ‘Her zaman ilk söylendiğinde dinle.’”

Jackson’ın kirpikleri adeta birbirine karıştı ve Vanessa, vücuduna sıcaklık ve ıslaklık yayan o zincirleme reaksiyona sebep olan tanıdık hırıltıyı duydu. Jackson o kadar yaklaşmıştı ki Vanessa onun gözleriyle buluşmak için başını arkaya yatırmak durumunda kaldı ve tam tahmin ettiği gibi Jackson buyurgan bir tavırla konuştu.

“Ben tam bir cümlemin ortasında değilken söyle de seni doğru düzgün duyabileyim.”

Oyunun son sayısı Jackson’ın hanesine yazıldı. Vanessa, kırk sekiz saatliğine Jackson’ın kendisini ne kadar çok etkilediğini unutmayı başarmıştı. Vanessa yutkunup dudaklarını yaladı; kuruyan dilini damağını çaresizce nemlendirmeye çalıştıysa da görünüşe bakılırsa vücudundaki bütün sıvılar bacaklarının arasında birikerek pahalı iç çamaşırını ıslatmaktaydı.

“Seni seviyorum Jackson,” diyerek ellerini adamın göğsünden yukarı kaydırıp ve ensesinin arkasında kenetledi. “Seni o kadar çok seviyorum ki kendimle ne yapacağımı bilemez haldeyim.”

Jackson'ın yüzündeki ılık saçan gülümseme hem gamzelerini gözler önüne seriyor, hem de gözlerindeki o şeytani pırıltıyı belirginleştiriyordu. "Onu sakın merak etme Prenses," dedi Jackson kollarını Vanessa'nın beline dolayıp onu kendine doğru çekerek, "senin gibi bir *pupule wahine*'ye neler yapacağımı çok iyi biliyorum ben."

Ardından, seyircileri onları alkışlarken –Reid de sonunda bittiği için Tanrı'ya şükrederken– Jax gelecekte olacakların ufak bir ipucunu verdi.

Son Söz

ALTI AY SONRA

Vanessa yatak odasındaki tuvalet masasında oturmuş, makyajına son dokunuşlarını yapıyor ve her zaman boynunda olan denizyıldızı kolyesiyle uyacak bir çift küpe arıyordu; bir yandan da Jackson'ın neden bu kadar geciktiğini düşünüyordu. Antrenmandan sonra bir iş halledeceğini, sonra da eve dönerken uğrayıp Reid ve Lucie'yi alacağını söylemişti.

Vanessa'nın işi Nevada'da, Jackson'ın spor salonu Hawaii'deydi ancak onlar henüz bu konuda kesin bir karara varmamışlardı; yine de sık sık görüşüyorlardı. Jackson bir dövüşe hazırlanmadığı zamanlarda Vanessa'nın yanına geliyordu. Kampa girmesi gerektiğinde ya da güneşi ve dalgaları özlediğinde de dönüyor; Vanessa da mahkemede olmadığı ya da evrak işlerini uzaktan yürütebileceği zamanlarda, mümkün olduğunca sık, onun yanına gidiyordu.

Şimdilik her şey gayet güzel gidiyordu. Her ikisi de kariyerlerinden vazgeçmek istemediklerini konuşmuşlardı; ancak buna hazır olduklarında bir sonraki adımlarına karar vereceklerdi. Ama ne olursa olsun, her şeyi birlikte yapacaklardı.

Vanessa gülümseyerek sol yüzük parmağındaki prenses kesim pırlantaya baktı ve parmağını hafifçe salladı. Yüzüğü alalı bir ay olmuştu bile ama hâlâ tek başınayken ona hayran hayran bakıyordu. Nişanlılar kulübüne katılacağını hiç düşünmemişti ama yine de her anından büyük keyif alıyordu.

Ön taraftaki kapının açılıp kapandığını duydu.

“Jax ne cehennemde kaldın bakayım?” diye seslendi. “Kendi doğum günümde ilk içkilere geç kalacağım ve bu kesinlikle kabul edilemez bir şey.”

“Yine Robért’le konuşurken yaptığın gibi davranıyorsun,” diye seslendi Jax de.

“Hiç de bile!”

Jax adeta şeytani bir tavırla içeri girdiğinde Vanessa onu aynadan gördü ve neredeyse dilini yutuyordu.

Jax’in dudaklarının bir tarafı, hınzır bir tebessümle yukarı kalkmıştı. “Öyle işte.”

“Aman Tanrım, sen de kimsin ve benim nişanlıma ne yaptın?”

Bir smokin. Jackson Maris gerçekten de bir smokin giymişti. Henüz bağlanmamış, siyah beyaz bir papyonla dört dörtlük bir frak. Jax’i resmi bir kıyafetle en son Lucie’nin düğününde görmüştü; yani dolayısıyla hiç görmemişti.

“Neden, olmamış mı?” diye sordu önüne bakarak. “Lucie’ye son ana kadar papyonu bağlamak istemediğimi söyledim. Adamlar bununla nasıl boğulmuyorlar, hiç anlamıyorum.” Sonra da bu tavrının anı mahvedeceğini fark etmiş gibi hemen ekledi: “Ama kiralık değil. Reid beni bir terziye götürdü. Adam o kadar çok yerimi elledi ki belki de onu önce bir

yemeğe götürmeliydim diye düşünmeme sebep oldu. Yani güzel görünse iyi olur.”

Vanessa taburesinde dönüp ayağa kalktı. “Dalga mı geçiyorsun? O kadar harika görünüyorsun ki üzerindekiyi dişlerimle parçalayıp sana fena şeyler yapasım geldi.”

“Bebeğim kendimi bir herife elletip smokin giymemin seni böyle azdıracağını bilsem her gün giyerdim.”

Vanessa gülerek ona doğru gitti. “Abartma istersen. Üzerinde sadece şortunla etrafta kasım kasım kasılarak yürüyüşünü izlemeyi çok seviyorum ben.”

“Bana bak *wahine*, ben kasılarak falan yürümüyorum. Gayet erkeksi bir şekilde yürüyorum.”

“Tabii, tabii, her neyse. Şimdi kapa çeneni de öp beni.”

Jackson onu öpmek için eğilirken Vanessa da ellerini ceketin kaliteli kumaşı üzerinde kaydırmaya başladı; Jackson bir anda tıslayarak sol kolunu geri çekti.

Vanessa’nın kaşları çatıldı. “Ne var? Spor salonunda bir kaza mı oldu?”

“Hayır, o senin doğum günü hediye.”

“Vay canına,” dedi Vanessa ağır ağır. “Ağrıyan bir omuz mu yani? Duygularını incitmek istemem tatlım ama eskiden bu hediye içinde çok daha iyiydin.”

“Hoşuna gitmemesine üzıldüm çünkü lazerle sildirme olayını pek sevmem. O yüzden de bence oraya mahkûmsun.”

Lazerle sildirme mi? Vanessa, adeta kumaşın altını görebilirmiş gibi Jax’in kalbinin üzerindeki kısma dikkatle baktı. Yoksa...?

Vanessa dikkatli bir şekilde Jax’in ceketinin sol kolunu

çıkardı, sonra da titreyen parmaklarla gömleğinin düğmelerini açtı. Her ne kadar kendi hareketlerine konsantre olsa da o topaz rengi gözlerin sıcaklığını, adeta bakıyormuşçasına üzerinde hissetti.

Son düğmeye geldiğinde ağır bir nefes aldı ve aynı ceketle olduğu gibi gömleğin sol tarafını da çıkardı. Streç filmin altındaki beyaz gazlı bez, altın rengi tenine tutturulmuştu.

“Hadi aç V,” dedi Jax yumuşak bir sesle.

Vanessa bandın üç tarafını kaldırıp gazlı bezi alınca Jax’in dövmesindeki okyanus dalgalarında bulunan kiraz çiçeklerinden birinin hemen yanında, ortasında büyük V harfi bulunan, mercan rengi bir denizyıldızını gördü.

“Seninle sonsuza dek birlikte olmak istediğimi dünyaya göstermek için sana bir nişan yüzüğü verdim. Ama bu...” Jackson yeni dövmeyi parmağıyla işaret etti. “Bu senin için, bizim için. Tenimde senin dövmen olsun istedim çünkü halihazırda kalbimde bıraktığın izleri sana gösteremiyorum.”

Jackson pisliğin tekiydi. Vanessa ağlamaktan nefret ediyordu ama onu tanıdığı son altı aydır, on beş yılda olduğundan daha fazla ağlamıştı. En azından her zaman mutluktan ağlıyordu. Ama yine de Jackson pisliğin tekiydi işte.

Hıçkırıklara boğulmamak için derin nefesler alarak sarğı bezini dikkatli bir şekilde kapadı ve “Reid ve Lucie nerede?” diye sordu.

“Dışarıda, arabada bekliyorlar. Neden?”

Vanessa ellerini adamın gömleğinin içine kaydırıp ve her şeyi iterek yere attı, sonra da kirpiklerinin ardından Jax’in gözlerinde parıldamaya başlayan tutkuya baktı.

“Eh, çabuk olmamız gerek ama yine de bir kiraz çiçeği dövmesi için vücudumun değişik bölgelerini inceleyebiliriz diye düşünüyorum.”

Vanessa ona bir adım daha yaklaşarak kalçalarını adamın büyümekte olan ereksiyonuna bastırdı. Jackson inleyerek Vanessa’nın mini elbisesinin kısa eteğini tutup beline kadar kaldırdı ve poposunu avuçladı.

“Peki ya vücudunun her bir milimine bayılırsam ve karar veremezsem ne olacak?” diye sordu Jackson; adamın tutkulu sesi Vanessa’nın tüylerini ürpertti. Daha cevap vermesine fırsat kalmadan Jackson onun boynuna saldırarak emip dişlemeye koyuldu; bu sebeple de Vanessa’nın düşünceleri geldikleri gibi kayboldular.

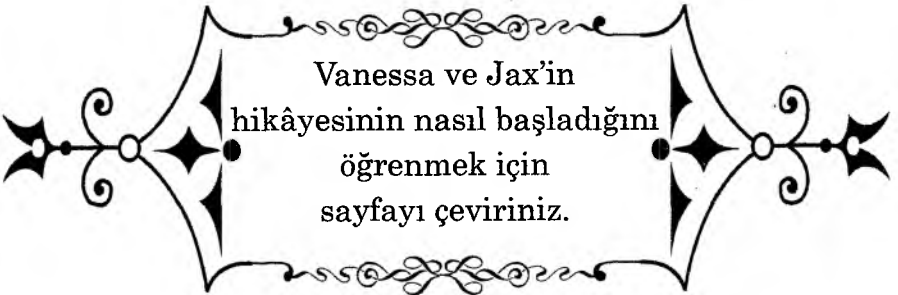
“O zaman yıldız balığının yanına yaptırırım.”

Jackson onun altdudağını dişledi ve Vanessa’nın derin bir nefes çekmesi karşısında gülümsedi. “Denizyıldızı.”

“Her neyse,” dedi Vanessa sırtarak ve sonra gayet memnun bir şekilde kendini Jackson’a bıraktı.

Jackson'ın Aşk için Yedi “Altın Kuralı”

7. Her zaman yüzde yüz dürüst ol.
6. Her zaman hatalarını üstlen.
5. Her zaman, sonsuza dek sürecek bir ilişki için anlaşma yap.
4. Her zaman yumruklarını kafeste ve onu koruman gerektiğinde kullan ama asla yaşamınıza şiddeti dahil etme.
3. Her zaman bekâr barakasından yetişkinlere özgü bir eve taşınmaya istekli ol.
2. Her zaman bir kontrol dengesi olduğunun farkına var ve kontrolde olduğun kadar kendini bırakmayı da bil.
1. Her zaman ama her zaman... çok geç olmadan önce onu ne kadar çok sevdiğini ve her daim seveceğini söyle.

Vanessa ve Jax'in
hikâyesinin nasıl başladığını
öğrenmek için
sayfayı çeviriniz.

CHINA L. MAXWELL

Baştan Çıkarma Seansları

NOVELLA

Birinci Bölüm

Lucie Miller, ofisinin kapısı çalındığında, başını kaldırıp bakma zahmetine girmedi. Sıradaki fizik terapi hastası erken gelmişti. Henüz bir önceki hastasının evrak işlerini bitirmemiş olduğundan bu onu rahatsız etti. Gözlüğünü durması gereken yere geri itti. Hastası, o işlerini bitirirken, pekâlâ on dakika dışarıda bekleyebilirdi.

Kapı tekrar, daha ısrarcı bir şekilde çalındı. Bir kez daha, diğerlerinin ihtiyaçlarına boyun eğmemek konusundaki kesin kuralını çiğnedi. Kalemini, önünde duran kâğıt tomarının üzerine bırakarak dışarıya seslendi: “Girin.”

Kapının kenarında, kusursuzca şekillendirilmiş esmer saçlara sahip bir kafa belirdi. “Umarım seni rahatsız etmiyorumdur.”

Kuzey Nevada Tıp Merkezi Spor Hekimliği Bölüm Başkanı ve son derece yakışıklı Dr. Stephen Mann’ın yumuşak ve pürüzsüz sesini duyunca kalbinin hızla çarpmasına engel olamamıştı. Beyni ister istemez, son hızla nasıl görünüyordu olduğuna dair bir analiz yaptı ve kendine her zamanki teşhisini koydu: “Gösterişsiz ve özensiz”. Hayal kırıklığıyla dolu

bir iç geçirmeyi ve atkuyruğundan kurtulmuş birkaç saç tutamını eliyle düzetme isteğini dizginleyerek en güzel gülümsemesini takındı. “Tabii ki hayır. Bir toplantıyı daha unutmadım, değil mi?”

Dr. Mann’ın gülümsemesiyle birlikte her iki yanağında ki gamzeler ona göz kırpmıştı. “Hayır, bugün unutmadın,” dedi ve kapıyı kapadı. Lucie’nin kalbi yerinden fırlayacaktı. Kendisi de ortopedi cerrahı olduğundan, Rehabilitasyon ve Spor Hekimliği Merkezi’ndeki pek de etkileyici olmayan ofisini daha önce defalarca ziyaret etmişti. Ama kapıyı bir kez bile kapamamıştı.

Bundan bir sonuç çıkarmamaya çalışarak eliyle işaret etti “Otur lütfen.”

“Ama...”

Lucie üzerinde dosyalar, eski gazeteler ve araştırma makalelerinden bir kule olan odadaki tek misafir koltuğuna baktı. Sandalyesinden ayağa fırlarken yanaklarının renk değiştirdiğine kesinlikle yemin edebilirdi. “Aman Tanrım, çok üzgünüm. Bir dakika, hemen toparım...”

“Önemli değil. Toplamana gerek yok.”

“Hayır, ısrar ediyorum.” Gelişigüzel kâğıt yığınına kucakladı. Bu kadar dağınık olmamayı ilk defa değil, belki de yüzüncü kez diliyordu. Kendi etrafında hızlıca dönerek dağınıklığı saklayacak bir yer aradı. Ofisinin zemini, duvarlardaki raflar, masasının her santimetrekaresi ve dosya dolabı tıpkı elindeki gibi yığınlarla kaplıydı. Sonunda pes etti ve dikkatini ziyaretçisine vermek için elindeki kâğıtları sandalyesinin üzerine atıverdi. Tanrı aşkına neden diğer kadınlar gibi dü-

zenli ve kendine hâkim değildi? Stephen'ın beraber olduğu diğer kadınlar gibi... "Bugün seni hastanenin bu bölümüne getiren ne bakalım?"

Stephen boğazını temizledi ve oturduğu yerde doğruldu. Normalde, bu muhteşem doktor bir özgüven timsaliydi. Kadınların arkasından iç geçirmelerinin sebebi de buydu. Tabii bunun yanında, doğal cazibesi ve baş döndürücü gülümsemesiyle tamamlanan Ken bebeklerine benzer yakışıklılığı da vardı.

"Hastanenin geleneksel yardım yemeği ve dansına sadece iki ay kaldı. Bir erkeğin tek yapması gereken smokin kiralayıp gitmekken kadınların, elbise almak, saç ve tırnak bakımlarını yaptırmak ve güzelleşmek için ve siz kadınlar başka her ne yapıyorsanız onları yapmak için çok zamana ihtiyacı olduğunun farkındayım."

Lucie'nin boğazı düğümlemişti ve huzursuzca kolyesiyle oynamaya başladı. Sonunda olmuştu. Senelerdir birlikte çalışmışlar, bazen mesai bitiminden sonra ortak vakalar üzerinde çalışmak için saatlerce kalıp, beyinleri pes etmeyi reddettiği halde, artık midelerine söz geçiremeyecek hale geldiğinden kötü Çin yemekleri ısmarlamışlardı. Zihinsel olarak daima uyumlu olmuşlardı ve hastalarını hızla ve iyi bir şekilde sağlıklarına kavuşturmaktaki ortak tutkuları onları başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar birbirlerine bağlamıştı. Senelerdir ona âşıktı ama Stephen onunla buluşmayı hiç teklif etmemişti. Hiçbir hamle yapmamış, onun yerine iş çıkışı sokağın başındaki sosyetik Club Caliente'de tanıştığı şık iş kadınlarıyla buluşmayı tercih etmişti.

Ama şimdi buradaydı. Onun ofisinde. Hastane balosundan bahsediyordu. Tanrım lütfen bayılmama izin verme. Lucie, yavaş, derin bir nefes alarak, normal davranmaya çalıştı. “Bana bir şey sormaya mı çalışıyorsun Stephen?” Ve son derece başarısız oldu. Kahretsin.

Stephen güçlü eliyle ensesini ovuşturdu ve ona sevimli ve utangaç bir bakış attı. “Hmm, evet. Pek başarılı olamıyorum galiba, değil mi?”

“Hayır, gayet iyi gidiyorsun.” Fazla hevesli oldu bu. Tekrar kahretsin.

“Biliyorum bundan daha önce bahsetmem gerekirdi. Ve aslında geçen ay seni Club Caliente’de gördüğüm o gece gerçekten sormak istemiştım ama tereddüt ettim ve sen gittin. Seni tekrar orda görmeyi umuyordum çünkü işyerindeyken bir randevudan bahsetmek biraz uygunsuz kaçıyor, öyle değil mi?”

Lucie’nin akıllı, aşırı pahalı ve aşırı kalabalık o kulübe adım atmış olduğu tek geceye gitti. En yakın arkadaşı Vanessa MacGregor çok zor bir davayı kazanmıştı; bunu birkaç içkiyle ve dans ederek kutlamak istemişti. Her zaman takıldıkları mekân olan Fritz’e gitmektense, Vanessa Lucie’yi çok daha yakındaki bu piyasa kulüpte buluşmaya ikna etmişti. Orada en fazla bir saat kalmışlardı. Mekân, şehir kulübü üyesi müşteri kitlesiyle, steroid yüklü bir üniversite yatakhaneğine benziyordu. Geceğin geri kalanını fıçı biraları mideye indirerek ve gençlerle dart oynayarak geçirmişlerdi.

Lucie “Boş ver,” diyerek onu rahatlatmış. “Yani burada endişelenmene gerek yok. Bizi duyabilecek tek kişi dışarıda, koşu

bandındaki Bay Kramer ama kapı kapalı ve kapalı olmasaydı bile işitme cihazını açmayı pek sık hatırladığını sanmıyorum, o yüzden makinenin gürültüsünden bizi duyma ihtimali...”

“Lucie.”

“Üzgünüm.” Tanrım, çeneni kapatır mısın artık? Aptal gibi gevezelik ediyorsun! “Ne diyecektin?” Stephen sanki ondan randevu istemeyecekmiş de hastanenin çatısından paraşütle atlayacakmış gibi derin bir nefes alıp verdi. “Arkadaşının telefon numarasını almaya çalışıyordum.”

“Arkadaşımın... Ne?”

“O gece yanındaki kadın. Görüştüğü biri var mı?”

“Vanessa mı?” Konuşmanın gidişatındaki bu keskin dönüşü takip etmeye çalışırken Lucie’nin zihni bulanmıştı. Daha doğrusu konuşmanın gittiğini sandığı yerden. Tam bir aptaldı. “Hayır, görüştüğü biri yok...”

Stephen öylece dikilirken, vücudundaki bütün kaslar görünür şekilde gevşemiş, Lucie’yi tam on ikiden vuran gülümsemesi, her iki gamzesiyle geri gelmişti. “Bu harika! Telefon numarasını alabilir miyim? İşimi şansa bırakıp, son anda aramak istemiyorum. Büyük geceden önce onu bir kaç kez

dışarı çıkarmak da istiyorum. Yani, birbirimizi daha iyi tanımak için. Tanrı biliyor o yardım yemeğinde havadan sudan şeylerden bahsetmek için yanımıza gelenlerden fırsat bulup da konuşamayız. Lucie? Beni dinliyor musun?”

“Ne? Hayır. Yani evet. Dinliyorum. Evet, haklısın. Kesinlikle ilk randevu için uygun bir ortam değil.” Lucie bakışlarını masasının üzerindeki organize felakete çevirdi. Vanessa bu dağınıklığı görse panik atak geçirirdi. Arkadaşı aşırı dere-

cede düzenli, iç dünyasında ve dış görünüşünde her zaman kontrollüydü. Bir tutam saçı bile olmaması gereken yerde durmazdı ve duygularına her an hâkimdi. Buna Barbie bebeklerine benzeyen fiziği de eklenince tam da Stephen Mann'ın çekici bulunduğu kadın tipi ortaya çıkıyordu, Lucie'nin kesinlikle olmadığı kadın tipi.

"Eveet... Telefon numarasını alabilir miyim? Ya da belki korumacı arkadaş rolünü üstlenip beni Vanessa hakkındaki niyetlerimle ilgili sorguya çekeceksindir," diyerek dalga geçti Stephen. "Onun için yeterince iyi olduğumdan nasıl bu kadar emin olduğumu falan soracaksınız belki."

Lucie dudaklarının kenarında beliren gülümsemeye engel olamamıştı. "Sanki herhangi biri için yeterince iyi olmaman mümkünmüş gibi. Çekicisin, akıllısın, yakışıklısın ve başarisinsın. Nasıl 'yeterince iyi' olmayabilirsin?"

Stephen göz kırptı. "İyi bir kısmetim, değil mi? Vanessa ona aradığımı söylediğinde bunu ona da anlatmayı unutma, tabii numarasını bana vereceksen."

"Ah! Haklısın, üzgünüm." Etrafta not kâğıdı ya da herhangi bir kâğıt parçası aradı. Buralarda bir yerde olması gerektiğini biliyordu ve bir saniyelğine durup düşünebilirse nerede olduğunu hatırlayacaktı ama son beş dakika içerisinde sanki lobotomi ameliyatı olmuştu; beyni şu an çalışmıyordu.

Sonunda kâğıt aramaktan vazgeçerek, kalemini aldı, Stephen'ın elini tuttu ve Vanessa'nın cep telefonu numarasını avcuna yazdı. Numaranın sonuna bir ünlem işareti ekleyip, noktasını yaparken kalemi "yanlışlıkla" fazla bastırıp

Stephen'ın pürüzsüz cildini yaralamak gibi aptalca bir şey yapmamak için elini, kendini zorlayarak da olsa bıraktı. "Al bakalım. İşte numarası. Artık bana müsaade etmen gerekiyor. Yeni hastam her an burada olabilir."

"Daha fazla vaktini almayayım öyleyse. Teşekkürler Lucie." Kapı kolunu avucunda yazı olmayan eliyle tuttu ve kapıyı açtı, Lucie'ye döndü ve ekledi, "Sana borçlandım."

Lucie mümkün olan en inandırıcı gülümsemesini takındı ve "Bunu aklımda tutarım doktor," dedi.

Lucie, Stephen gider gitmez, üzerindeki kâğıt yığını kaldırmaya zahmet etmeden sandalyesine yığıldı. Bu yeni bir şey değildi. Aslında başkalarının gölgesinde kalmak alışık olduğu bir şeydi. Şimdiye kadar bunun verdiği acıya alışıklık kazanmış olması gerekirdi. Neydi o kelime? Demode. Evet, bu uygundu. Artık bunun demode olması gerekirdi, hoşlandığı erkeğin arkadaşından hoşlanması ilk defa oluyordu. Ama yine de canı acıyordu. Hem de çok.

Artık kendini kandıramazdı. Hiçbir zaman doktorun arzuladığı kadın olmayacaktı. Ve gerçekçi yanı bunun önemli olmadığını, tek ihtiyacı olanın kendisiyle uyumlu ve dostluk kurabileceği biri olduğunu söylüyordu ama hayalci yanı gözlerinin yaşlarla dolmasına, etrafındaki dünyanın bulanıklaşmasına sebep olmuştu.

2. **RAUNT**

Gina L. Maxwell arlanmaz bir romantizm tutkunudur ve bu huyundan vazgeçmeye hiç niyeti yoktur. Küçükliğünden beri insanları rol yeteneğiyle eğlendirmeyi hayal etmiş fakat üniversitenin ilk yılında herhangi bir rol yeteneği olmadığını fark etmiştir. Aradan on yıl geçince aynı hayali başka yollarla gerçekleştirme imkânının olduğunu görmüştür: kendi gibi romantizm bağımlıları için aşk ve romantizm dolu hikâyeler yazmak. Gina, San Antonio'daki evinde yazmadığı ya da hikâyelerini tasarlamadığı zamanlarda ailesiyle vakit geçirmektedir.

GINA L. MAXWELL

Bel Altı Vuruşlar

Kadının yedi kuralı vardı,
adamin işe onları yıkmak için yedi günü.

*Vanessa MacGregor'ın Hayat için
"7 Altın" Kuralı*

7. Asla sorumluluklarını hafife alma.
6. Asla yalanların zehrine kapılma.
5. Asla bir kaçamağın üç günden fazla sürmesine izin verme.
4. Asla keşimeler yerine yumrukları tercih eden bir adamla birlikte olma.
3. Asla geleceği istikrarsız bir adamı hayatına alma.
2. Asla kontrolü elden bırakma.
1. Asla âşık olma.

*Kafes Dövüşçüsü Jackşon "Jax" Maris için
Vazgeçilmezler*

*Sörf
Antrenman
Dövüş*

Fakat bu iki insan, hayatlarını değiştirecek bir gerçeği unutmuşlardır: tutku. Yollarının tesadüfen kesişmesinin ardından birlikte geçirdikleri sadece birkaç gün boyunca yaşanan büyüleyici saatler, Vanessa'nın katı kurallarını yıkması için yeterli olabilir mi? Jax'in bu yedi altın kuralı altüst etmesi için yedi günü –ve yedi ateşli gecesi– vardır.